

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย
AN ANALYSIS OF MULTIPLE-TIMES MARRIED FEMALE
PROTAGONISTS IN THAI NOVELS

XU JIA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

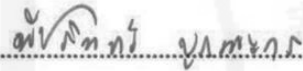
การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย
AN ANALYSIS OF MULTIPLE-TIMES MARRIED FEMALE PROTAGONISTS
IN THAI NOVELS

XU JIA

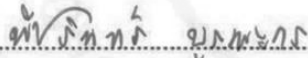
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตรวจสอบและอนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

รองศาสตราจารย์ ดร.มณีนีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์
ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

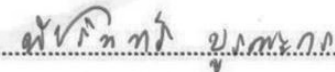
อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
กรรมการ

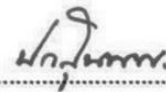
อาจารย์ ดร.อิมธิรา อ่อนคำ
กรรมการ

อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

รองศาสตราจารย์อัสยา จันทร์วิธานุชิต
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิก สุนทรชัย
คณบดีคณะศิลปศาสตร์

การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

XU JIA 596081

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: พชรินทร์ บุรณะกร, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย มีวัตถุประสงค์
1) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย
2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้วิจัยได้
เลือกนวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนทั้งหมด 4 เล่ม ได้แก่ อีสา ของสีฟ้า คนเรงเมือง ของ
สุวรรณี สุคนธา ทองประกายแสด ของสุวรรณี สุคนธา และทองเนื้อเก้า ของโบทัน

ผลการวิจัยพบว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีลักษณะบุคลิกภาพที่ดี ตัวละครหญิง
ทั้งหมดมีหน้าตาสวยรูปร่างดี และเป็นคนที่เก่งเรื่องการแต่งตัว แต่ภายใต้หน้าตาสวยสิ่งที่ซ่อนไว้ คือ
นิสัยไม่ดี ได้แก่ สกปรก ชี้เกียจ โกหก โลก ใจง่าย เจ้าชู้ ชู้หึง ไม่รับผิดชอบ ออกกตัญญู และจิตใจ
อำมหิต ในการดำเนินชีวิตตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีความคิดในแง่ลบ ได้แก่ หน้าตาสวยสำคัญ
กว่าความรู้ความสามารถ เงินสำคัญกว่าความรัก และผู้หญิงต้องอาศัยอยู่กับผู้ชาย แนวคิดเหล่านี้
ทำให้ตัวละครหญิงเดินไปผิดทาง ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีพฤติกรรมที่ซับซ้อน มันได้
เปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลา ในการดำเนินชีวิตตัวละครหญิงได้รับ ได้แก่ การถูกลงโทษจาก
การกระทำของตัวเอง ได้รับบทเรียนในชีวิต พบจุดจบของชีวิต และได้รับการให้อภัยจากครอบครัว

ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้พบปัญหามากมาย คือ ปัญหาการสมรส และปัญหาการเงิน
ปัญหาการสมรสที่พบ คือ การตายจากกันของคู่สมรส การหย่าร้าง และการนอกใจ ปัญหาการเงิน
ที่พบ คือ การเห็นแก่เงิน การว่างงาน และการใช้เงินฟุ่มเฟือย ปัญหาทั้งหมดได้ส่งผลให้ตัวละครหญิง
ต้องมีสามีหลายคน สาเหตุของปัญหาเหล่านี้ที่ส่งผลให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ได้แก่ สาเหตุที่
เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเอง คือ ตัวละครหญิงเป็นคนที่สวยงามและมีนิสัยที่ไม่ดี จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้
ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน สาเหตุที่เกิดขึ้นจากครอบครัว คือ การขาดความรักและการสั่งสอนที่ถูก
จากบิดามารดา จึงทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ส่วนสาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม คือ การมี
บุคคลที่สามชักชวนไปทางผิด การแต่งงานเร็ว และได้รับการศึกษาน้อย

คำสำคัญ: ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน ลักษณะและพฤติกรรม ปัญหาและสาเหตุ

AN ANALYSIS OF MULTIPLE-TIMES MARRIED FEMALE PROTAGONISTS IN THAI NOVELS

XU JIA 596081

MASTER OF ARTS (COMMUNICATIVE THAI AS A SECOND LANGUAGE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: PATCHARIN BURANAKORN, Ph.D.

ABSTRACT

This research aimed to analyze: 1) characteristics and behaviors of multiple-times married female protagonists in Thai novels, and 2) problems and causes of the repeating marriages of those characters studied. Four novels were studied, including *Isa* by Sifa; *Khon-roeng-muang* and *Thong-pra-kai-saed* by Suwannee Sukhonta; and *Thong-nuea-kao* by Botan.

The research found that all multiple-times married female protagonists studied possessed good character, were beautiful, and talented in dressing; however, their true nature was negative, which were dirty; lazy; lying; greedy; unstable; coquettish; possessive; irresponsible; ungrateful; and cruel. These female protagonists lived their lives by sloppy thoughts, for example good looks are more important than knowledge or abilities; money is better than love; and women have to be dependent on men. These thoughts led the life of the female protagonists studied to the wrong way. Their behaviors were muddled and changed as time went by. Gradually, they were either punished by their own conducts; forgiven by their families; got a life lesson; or met the end of their lives.

Two main problems that the female protagonists studied encountered were dealing their spouses and money. Relating to their spouses, there was the early death; divorces; and extra affairs of their husbands. For the money problem, it was caused by greed; an unemployment; and lavishness. All the problems led the studied protagonists to their multiple-times marriages. It could be traced that the protagonists' beautiful looks but bad characteristics, which caused by the lack of love and right cultivation from their parents, was the main and inner cause of their repeating marriages. For the outer factors, it was found that some third persons or deceivers; the early marriage; and the low education supported and led the female protagonists studied to their multiple-times marriages.

Keywords: multiple-times married female protagonists, characteristics and behaviors, problems and causes

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้โดยความกรุณาและความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้คำแนะนำและให้แนวทางในการวิเคราะห์ นวนิยายไทย รวมทั้งข้อคิดที่เป็นประโยชน์ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ในความเอาใจใส่และ กำลังใจที่อาจารย์มอบให้ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร และ อาจารย์ ดร.อิมธิรา อ่อนคำ ที่ได้แนะนำและแก้ไข เค้าโครงวิทยานิพนธ์จนถูกต้องมากขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร และ อาจารย์ ดร.อิมธิรา อ่อนคำ ที่ได้แนะนำและ แก้ไขวิทยานิพนธ์จนถูกต้องและสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่เคยสอน ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่งและให้ข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่สนับสนุนและให้กำลังใจคอยดูแลและเอาใจใส่ตลอดระยะเวลา การศึกษาและทำวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็เพื่อนที่มีสัญชาติจีนเหมือนดิฉันหรือว่าเพื่อนไทยที่ ช่วยในการตรวจสอบการเขียนภาษาไทยในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความถูกต้องมากขึ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับนวนิยาย	8
2.1.1 ความหมายของนวนิยาย	9
2.1.2 องค์ประกอบของนวนิยาย	10
2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคม	11
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับตัวละคร	12
2.2.1 ความหมายของตัวละคร	12
2.2.2 การสร้างตัวละคร	14
2.2.3 ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละคร	15
2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับการสมรส	16
2.3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสมรส	16
2.3.2 ปัญหาในการสมรส	18
2.4 แนวคิดที่เกี่ยวกับปัญหาการหย่าร้างและการนอกใจ	19
2.4.1 การหย่าร้างและสาเหตุของการหย่าร้าง	19
2.4.2 การนอกใจคู่สมรสและสาเหตุของการนอกใจ	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับข้อ	23
2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายไทย	23
2.5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในวรรณกรรมไทย	27
2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในสังคมไทย	30
บทที่ 3 ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย	
3.1 ลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย	35
3.1.1 ลักษณะบุคลิกภาพ	36
3.1.2 ลักษณะนิสัย	40
3.1.3 แนวคิดในการดำเนินชีวิต	58
3.2 พฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย	65
3.2.1 พฤติกรรมช่วงการเลือกคู่ครอง	65
3.2.2 พฤติกรรมช่วงแต่งงานใหม่	67
3.2.3 พฤติกรรมช่วงดำเนินชีวิตคู่	69
3.2.4 พฤติกรรมช่วงเป็นม่าย	71
3.3 ผลที่ได้รับจากการกระทำของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน	74
3.3.1 ถูกลงโทษจากการกระทำของตัวเอง	74
3.3.2 ได้รับบทเรียนในชีวิต	77
3.3.3 พบจุดจบของชีวิต	78
3.3.4 ได้รับการให้อภัยจากครอบครัว	79
บทที่ 4 ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย	
4.1 ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย	82
4.1.1 ปัญหาด้านการสมรส	83
4.1.2 ปัญหาด้านการเงิน	91
4.2 สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย	97
4.2.1 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเอง	97
4.2.2 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากครอบครัวของตัวละครหญิง	10
4.2.3 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของตัวละครหญิง	110

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	117
5.1 สรุปผลการวิจัย	117
5.2 อภิปรายผล	120
5.3 ข้อเสนอแนะ	123
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	
เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย	129
ประวัติผู้เขียน	130

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นวนิยายเป็นบันเทิงคดีชนิดหนึ่ง เนื้อหาของนวนิยายได้สร้างขึ้นตามจินตนาการของผู้เขียน ซึ่งอาจจะไม่ใช่ความจริงทั้งหมดแต่มีความสัมพันธ์กับสังคมที่ผู้เขียนอยู่อย่างใกล้ชิด วิภา เสนานาญ กงกะนันท์ (2540 : 16) กล่าวว่า นวนิยาย คือ บทประพันธ์ที่เป็นบันเทิงคดีร้อยแก้ว มีหลายแนวเรื่อง เรื่องราวในนวนิยายเป็นเรื่องสมมุติ ซึ่งผู้แต่งใช้กลวิธีนำเสนอที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกหรือรู้สึกราวกับว่าเรื่องราวในนวนิยายเป็นเรื่องจริงที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว กำลังเกิดอยู่ หรืออาจจะเกิดขึ้นได้จริงต่อไปในอนาคต บุญยเสนอ ตรีวิเศษ (2550 : 159) กล่าวว่า นวนิยายมีลักษณะของการสมมุติหรือเรื่องแต่ง (fiction) โดยนัยนี้จึงอาจเรียกได้ว่าเป็น “วรรณกรรมแห่งจินตนาการ” (Imaginative Literature) กล่าวคือ เป็นเรื่องที่ประดิษฐ์คิดแต่งหรือสมมุติขึ้น โดยอาศัยจินตนาการของผู้แต่งเป็นสำคัญ และจินตนาการนั้นก็มิพื้นฐานมาจากความเป็นจริงเกี่ยวกับโลกและชีวิตมนุษย์ มีความหมายเพื่อที่จะเป็นตัวแทนชีวิตมนุษย์ ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้ อาจเคยเกิดขึ้นหรือไม่เคยเกิดขึ้นก็ได้

นวนิยายกับสังคมมีความผูกพันอย่างใกล้ชิด เพราะว่าผู้ที่เขียนนวนิยายได้อยู่ในสังคมจึงนำสังคมที่ตนเองดำรงอยู่ไปเขียนในนวนิยาย และผู้ที่อ่านนวนิยายก็จะเห็นสังคมจากนวนิยายที่ผู้เขียนเขียนไว้ ตรีศิลป์ บุญจจร (2542 : 4) กล่าวว่า สังคมมีอิทธิพลต่อนวนิยายและนวนิยายก็สะท้อนให้เห็นถึงสังคม นวนิยายเป็นรูปแบบวรรณกรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาใกล้เคียงกับความเป็นจริง ความผูกพันของนวนิยายกับสังคมจึงเป็นที่มองเห็นได้ไม่ยากนัก การกล่าวถึงความสัมพันธ์ของนวนิยายกับสังคมจะแบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ 1) วรรณกรรมกับสังคม จะกล่าวถึงแนวพิจารณานวนิยายในแง่สัมพันธ์กับสังคม ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวพิจารณาพัฒนาการของนวนิยายไทย 2) นวนิยายไทยกับสังคม จะพิจารณาคำเกี่ยวข้องของนวนิยายไทยกับสังคมโดยพิจารณากำเนิดและปัจจัยทางสังคมที่ส่งเสริมให้นวนิยายซึ่งเป็นรูปแบบวรรณกรรมตะวันตกเติบโตรุ่งเรืองขึ้นสังคมไทย

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2541 : 128) กล่าวว่า องค์ประกอบของนวนิยายเช่นเดียวกับนิยายกลอน ต่างกันที่นวนิยายมีโอกาสที่จะแสดงองค์ประกอบอย่างละเอียด เพราะเป็นร้อยแก้วและเพราะไม่มีกฎเกณฑ์บังคับอย่างนิยายกลอน องค์ประกอบเหล่านี้ ก็คือ โครงเรื่อง (plot) ตัวละคร (character) บทสนทนา (dialogue) เวลาและสถานที่ที่เหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น ทำนองแต่งและโลกทัศน์ของผู้แต่ง

ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายทุกเรื่อง นวนิยายแต่ละเรื่องต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน ขาดองค์ใดก็ไม่ได้ ตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่องราวให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสถานการณ์จึงเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครเกิดขึ้นด้วยเหตุใดและพฤติกรรมของตัวละครทำให้ได้รับผลอย่างไร

ตัวละครสามารถให้นวนิยายเต็มไปด้วยความสนุกสนาน ผู้อ่านสามารถอ่านเข้าใจเรื่องตามตัวละคร ซึ่งเหมือนตัวเองอยู่ในนวนิยาย ให้เกิดอารมณ์และเกิดอารมณ์ร่วมคล้อยตามได้ ฉะนั้นบทบาทและลักษณะนิสัยของตัวละครจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ดนยา วงศ์ธนะชาย (2543 : 125) กล่าวว่า ตัวละครที่ดีต้องมีลักษณะสมจริง แม้ว่าตัวละครนั้นเกิดจากจินตนาการของผู้แต่งก็ตาม ความสมจริงของตัวละครจะเห็นได้จาก การแสดงกิริยา คำพูด และความคิดเช่นเดียวกับคนจริง ๆ ตัวละครในนวนิยายมี 2 ประเภท คือ ตัวละครที่ไม่เปลี่ยนแปลง (Static Character) และตัวละครที่มีความเปลี่ยนแปลง (Changing Character)

นวนิยายที่เนื้อเรื่องดำเนินไปโดยอาศัยลักษณะนิสัยของตัวละคร ลักษณะนิสัยของตัวละครอย่างชัดเจนจะทำให้นวนิยายน่าสนใจ ถ้าปราศจากตัวละครเรื่องก็ดำเนินไปไม่ได้หรือขาดความสนุกสนาน วนิดา บำรุงไทย (2543 : 138) ได้เสนอแง่คิดเกี่ยวกับความสำคัญของตัวละครอย่างน่าสนใจว่า ตัวละครที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์จริง ๆ คือ มีความดี ไม่ดี สลับซับซ้อนกันหลายด้าน หลายมุม ย่อมติดตรึงใจผู้อ่านให้อ่านหนังสือนั้น ๆ ได้หลายครั้ง ดังนั้น ตัวละครเหมือนมนุษย์จริงที่มีทั้งฝ่ายดีและฝ่ายไม่ดี แต่ส่วนใหญ่ตัวละครเอกย่อมเป็นฝ่ายดี นอกจากเรื่องบางเรื่องที่ย้ายความแปลกแตกต่าง นำเสนอด้านมืดของมนุษย์ ตัวละครเอกอาจจะไม่ได้อยู่ฝ่ายดี ซึ่งเป็นฝ่ายร้ายที่มีพฤติกรรมไม่ดี ไม่มีคุณธรรมในบางเรื่อง จุดมุ่งหมายสำคัญของการสร้างตัวละครเอกฝ่ายร้าย คือ เพื่อให้เห็นถึงสังคมอีกมุมหนึ่งและธรรมชาติของจิตใจมนุษย์ ซึ่งสังคมที่เราอยู่ยังมีปัญหาอยู่และคนเราก็มียังความดีอยู่บ้างโดยธรรมชาติและความเห็นแก่ตัวโดยสัญชาตญาณ ดังนั้น จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมอย่างครบถ้วนและเห็นผลไม่ดีที่มาจากกระทำไม่ดี จึงหยุดทำไม่ดีตั้งแต่แรก

ยุคสมัยก่อนของประเทศไทยถือผู้ชายเป็นใหญ่ สถานะภาพของสตรีไทยต่ำกว่าบุรุษเสมอผู้ชายสามารถมีภรรยาหลายคนในช่วงเวลาเดียวกัน ส่วนหน้าที่ของผู้หญิง คือ สืบนามสกุล ไม่มีสิทธิในการตัดสินใจ และผู้หญิงสมัยนั้นต้องถือศีลอย่างเข้มงวดด้วย จากวรรณกรรม “ขุนช้างขุนแผน” จะเห็นว่า ตัวละครหญิงนางวันทองเพราะว่าเรามีสองใจ สุดท้ายจึงโดนประหารชีวิต ในสมัยนั้นผู้หญิงมีสองใจเป็นสิ่งที่สังคมรับไม่ได้เด็ดขาด แต่ตามการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม สมัยปัจจุบันผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมกับผู้ชายและได้รับอิทธิพลจากประเทศตะวันตก ทำให้ผู้หญิงไทยมีความคิดอิสระในหลายด้าน ได้แก่ การเลือกคู่ครองอิสระ การแต่งงานอิสระ และการหย่ากันอิสระ สุรเชษฐ์ สุขลาภกิจ (2561 : 190) กล่าวว่า “การมีคู่สมรสคนเดียว” หรือ “ผัวเดียวเมียเดียว” เป็นกรอบคิดแบบตะวันตกและถูกยกเป็นวัฒนธรรมแห่งชาติของไทยในทศวรรษ 2480 และได้เขียนเข้ากฎหมายครอบครัว ซึ่งมีความหมายว่าทั้งฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิงจดทะเบียนได้กับคนเดียวในช่วงเวลาเดียวกัน ผู้หญิงที่มีสามีหลายคนย่อมเพราะว่า 1) ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย 2) หลังสามีคนเก่าเสียชีวิตหรือหย่าร้างกันแล้วได้ไปหาสามีใหม่ 3) การนอกใจสามี การเปลี่ยนแปลงทำให้การมีสามีหลายคนปรากฏในสังคมไทยได้เพิ่มมากขึ้น ในประเทศไทยมีสุภาพสตรีได้เผยแพร่ว่า “ชายสามโบสถ์ หญิงสามชาย

คบไม่ได้” จากสุภาชิตนี้เห็นว่าการมีสามีจำนวนน้อยกว่า 3 คน เป็นสิ่งที่สังคมรับได้ หากจำนวนมากกว่านี้จะทำให้สังคมซับซ้อนจึงไม่ได้การยอมรับจากสังคม

การมีสามีหลายคนอยู่ช่วงเวลาเดียวกันในประเทศไทยเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและเป็นสิ่งที่ผิดคุณธรรมจริยธรรม ผู้หญิงไทยที่มีสามีหลายคนได้ เพราะว่ามีสามีเหล่านี้ไม่ได้คบอยู่ช่วงเวลาเดียวกัน หรือว่ามีพฤติกรรมนอกใจคู่ครอง ซึ่งมีสามีแล้วยังแอบไปคบกับผู้ชายอื่น สุดท้ายรวมสามีที่คบมีจำนวนมากมาย อุมพร ตรังคสมบัติ (2545 : 244-246) กล่าวว่า ในด้านทางจิตวิทยานั้นได้มีการวิเคราะห์ปัจจัยหลัก ๆ ที่ทำให้ผู้หญิงมีพฤติกรรมนอกใจ คือ 1) เพื่อความสนุกสนานและความแปลกใหม่ 2) เพื่อให้ชีวิตสมรสที่กำลังประสบปัญหานั้นดีขึ้น 3) เพื่อให้หลุดพ้นกับชีวิตคู่ได้มากขึ้น 4) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์อื่น 5) เพื่อให้บุคคลที่สามเข้ามาลดความตึงเครียดในชีวิตคู่ 6) เพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดไปในชีวิตคู่ 7) ปัญหาในการพัฒนาบุคลิกภาพ 8) เหตุผลอื่น ๆ

ในชีวิตคู่สมรสนอกจากได้พบการนอกใจยังมีปัญหาด้านการหย่าร้างด้วย อุมพร ตรังคสมบัติ (2545 : 257) ได้กล่าวถึงการหย่าร้างทำให้เกิดความรู้สึกสับสนต่อผู้ที่เคยเป็นคู่ชีวิต การหย่าร้างแตกต่างจากการเป็นหม้าย ในการเป็นหม้ายนั้นความสัมพันธ์สิ้นสุดลงโดยคู่สมรสตายจากไป แต่ในการหย่าร้างความสัมพันธ์สิ้นสุดลงทั้ง ๆ ที่คู่สมรสยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งเจ็บปวดในชีวิตของทั้งสองฝ่ายชายหญิงรวมถึงลูกที่ไม่รู้เรื่องอะไรมากด้วยซ้ำ เพราะในความสัมพันธ์นี้เองที่ความต้องการพื้นฐานทางอารมณ์ของบุคคลได้รับการตอบสนอง แล้วอีกฝ่ายไม่สามารถให้ได้ เมื่อคนส่วนใหญ่พบปัญหาด้านการนอกใจหรือการหย่ากันทำให้ต้องอยู่คนเดียวเป็นช่วงเวลาที่ต้องปรับตัวเองไปเข้าสู่ชีวิตใหม่ซึ่งก็มีการแต่งงานใหม่ขึ้น และปัญหาใหม่ก็จะเกิดตามขึ้น

“เมโทร ยูเค” รายงานว่า ผลการจัดอันดับของ “คูเร็กซ์” ผู้ผลิตถุงยางชื่อดังของโลก ได้เปิดเผยผลสำรวจพฤติกรรมนอกใจคู่ครองในทั่วโลก พบว่า ไทยกลายเป็นแชมป์อันดับหนึ่งเหนือกว่าประเทศแถบยุโรปหลายประเทศ ซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจมาก โดยผลสำรวจระบุว่า 56 เปอร์เซ็นต์ของคู่สมรสชาวไทยมีพฤติกรรม “มีคู่-นอกใจ” คู่สมรส ท่ามกลางอุตสาหกรรมทางเพศของประเทศไทย ซึ่งยังถือเป็นอุตสาหกรรมภาคเศรษฐกิจใหญ่ของเมืองไทย โดยเฉพาะในย่านพัฒนาพงษ์ มีการเสนอรูปแบบทางเพศอย่างพิสดารเกือบทุกรูปแบบ และแม้ว่าธุรกิจนี้อาจไม่เกี่ยวข้องกับหรือสัมพันธ์กับพฤติกรรมนอกใจของคู่สมรสไทย แต่ก็สามารถอธิบายอิทธิพลต่อทัศนคติที่ไม่ยึดมั่นพันธะผูกพันต่อคู่ครองของคนไทย หรือการนิยมเที่ยวผู้หญิงของชายไทย รายงานของคูเร็กซ์เมื่อปี พ.ศ. 2555 เคยพบว่า หญิงไทยมีพฤติกรรมนอกใจสามีมากกว่าผู้ชาย (“ไทยครองแชมป์ ‘นอกใจ’ อันดับหนึ่งของโลก” 19 กุมภาพันธ์ 2558 : ออนไลน์)

ผู้วิจัยสำรวจพบว่า นวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนได้รับความนิยมนอกจากสังคมไทยมาก นวนิยายทั้งหมดได้รับสร้างเป็นละครโทรทัศน์หลายครั้ง ตั้งแต่สมัยอดีตถึงสมัยปัจจุบันมีการสร้างใหม่เรื่อย ๆ ได้แก่

เรื่อง คนเรียงเมือง ได้นำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ทั้งหมด 4 ครั้งและภาพยนตร์ 1 ครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2521 - 2560 มีรายละเอียดดังนี้

การสร้างเป็นภาพยนตร์ครั้งแรก พ.ศ. 2523

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งแรก พ.ศ. 2521 ออกอากาศทางช่อง 3

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2531 ออกอากาศทางช่อง 3

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2545 ออกอากาศทางช่อง 5

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2560 ออกอากาศทางช่อง 7

เรื่อง ทองประกายแสด ได้นำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ทั้งหมด 4 ครั้งและภาพยนตร์ 2 ครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2517 - 2555 มีรายละเอียดดังนี้

การสร้างเป็นภาพยนตร์ครั้งแรก พ.ศ. 2517

การสร้างเป็นภาพยนตร์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2531

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งแรก พ.ศ. 2522 ออกอากาศทางช่อง 9

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2524 ออกอากาศทางช่อง 3

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2544 ออกอากาศทางช่อง 5

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2555 ออกอากาศทางช่อง 8

เรื่อง ทองเนื้อเก้า ได้นำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ทั้งหมด 3 ครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2530 - 2556 มีรายละเอียดดังนี้

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งแรก พ.ศ. 2530 ออกอากาศทางช่อง 7

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2540 ออกอากาศทางช่อง 7

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2556 ออกอากาศทางช่อง 3

เรื่อง อีสา ได้นำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ทั้งหมด 6 ครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2514 - 2556 มีรายละเอียดดังนี้

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งแรก พ.ศ. 2514 ออกอากาศทางช่อง 4

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2517 ออกอากาศทางช่อง 4

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2525 ออกอากาศทางช่อง 9

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2531 ออกอากาศทางช่อง 7

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2541 ออกอากาศทางช่อง 7

การสร้างเป็นละครโทรทัศน์ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2556 ออกอากาศทางช่อง 5

ผู้วิจัยในฐานะชาวจีนที่กำลังศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงสนใจว่าศึกษาค้นคว้างานวิจัยหัวข้อ “การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย” โดยมุ่งวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครหญิงและวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมี

สามี่หลายคน เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามี่หลายคน และเห็นผลเสียอันเกิดจากพฤติกรรมการมีสามี่หลายคนของตัวละครหญิง เหล่านี้เพื่อเป็นตัวอย่างในการไม่ประพฤติตามอย่างตัวละครเหล่านี้และเพื่อให้เข้าใจในปัญหาสังคมไทยได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามี่หลายคนในนวนิยายไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามี่หลายคนในนวนิยายไทย

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 2 ประการ คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยาย

ตัวละคร คือ องค์ประกอบสำคัญของนวนิยาย นวนิยายทุกเรื่องขาดตัวละครไม่ได้ เพราะตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่องราวทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครเกิดขึ้นด้วยเหตุใดและให้นวนิยายมีความสมจริงมากขึ้น นวนิยายที่เนื้อเรื่องดำเนินไปโดยไม่อาศัยลักษณะนิสัยของตัวละครหรืออาศัยแต่เพียงเหตุการณ์นอกเหนือลักษณะนิสัยตัวละครแล้วนับเป็นนวนิยายไม่ได้ นวนิยายที่ดีต้องครบองค์ประกอบ 6 ประการนี้ ได้แก่ แก่นเรื่องหรือแนวคิดของเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ และความคิดหรือทัศนะของผู้แต่ง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาครอบครัว

ปัญหาครอบครัวเป็นปัญหาสังคมชนิดหนึ่ง เพราะว่าทุกครั้งที่เกิดปัญหาครอบครัวย่อมส่งผลกระทบต่อไปยังสังคมด้วย สาเหตุของปัญหาครอบครัวสามารถแบ่งตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็น 3 สาเหตุใหญ่ คือ สาเหตุอันเกิดจากบุคคลตนเอง สาเหตุอันเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล และ สาเหตุอันเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาตัวละครหญิงที่มีสามี่หลายคนในนวนิยายไทย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังต่อไปนี้

1. เป็นนวนิยายที่เด่นด้านตัวละครหญิง และตัวละครหญิงทั้งหมดมีสามี่ไม่ต่ำกว่า 3 คน
2. เป็นนวนิยายที่ได้รับความนิยมในสังคมไทย โดยได้รับการนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ หรือมีการตีพิมพ์ซ้ำ

นวนิยายที่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวมีจำนวน 4 เรื่อง ดังต่อไปนี้

1. คนเรียงเมือง ผู้แต่ง สุวรรณี สุคนธา สำนักพิมพ์ศิลปปาบรรณาคาร พิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2559
2. ทองประกายแสด ผู้แต่ง สุวรรณี สุคนธา สำนักพิมพ์ดอกหญ้า พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2540
3. ทองเนื้อเก้า ผู้แต่ง โบตัน สำนักพิมพ์สุวีรยาสาน (ม.ป.ป)
4. อีสา ผู้แต่ง สีฟ้า สำนักพิมพ์เพื่อนดี พิมพ์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2556

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน หมายถึง ตัวละครเพศหญิงที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับตัวละครเพศชายและมีความสัมพันธ์ทางเพศ ไม่จำกัดว่าต้องจดทะเบียนตามกฎหมายหรือจัดพิธีตามประเพณี การมีสามีหลายคนไม่ได้จำกัดว่าสามีทุกคนจะต้องอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน เนื่องจากมีปัญหามากมายเกิดขึ้นซึ่งทำให้ผู้หญิงต้องแยกกับคนเก่ามาแต่งงานใหม่ สุดท้ายรวบรวมจำนวนสามีตั้งแต่คนแรกถึงคนสุดท้ายและมีจำนวนทั้งหมดมากกว่า 3 คน

2. นวนิยายไทย หมายถึง รูปแบบวรรณกรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งเขียนด้วยภาษาไทย มีเนื้อหาผูกพันกับชีวิตของคนไทยและใกล้เคียงกับความเป็นจริง ได้กล่าวถึงลักษณะ พฤติกรรมของตัวละครหญิงอย่างชัดเจนและให้การดำเนินเรื่องอย่างสมเหตุสมผล ประกอบขึ้นอย่างมีศิลปะขององค์ประกอบนวนิยายครบถ้วนด้วย

3. ลักษณะ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดประกอบทั้งภายในหรือว่าภายนอกก็ตาม เช่น ลักษณะของบุคคล จะแบ่งออกเป็นองค์ประกอบภายใน คือ นิสัย ความคิด เป็นต้น ส่วนองค์ประกอบภายนอกจะหมายถึง รูปร่าง หน้าตา บุคลิกภาพ เป็นต้น

4. พฤติกรรม หมายถึง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ได้แสดงการกระทำออกมาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะด้านดีหรือไม่ดีก็ตาม ซึ่งถ้ามีการแสดงการกระทำออกมาเรื่อย ๆ ก็จะทำให้บุคคลภายนอกนั้นสามารถคาดเดาพฤติกรรมของบุคคลคนนั้นหรือกลุ่มนั้นได้

5. ปัญหา หมายถึง สิ่งหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่คาดว่าจะเป็นให้เกิดขึ้น หลังเกิดขึ้นจะทำให้ตัวเองตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก จึงต้องหาวิธีมาแก้ไข และวิธีนั้นก็หาได้ยากหรือเกินความสามารถของตัวเอง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมีความผูกพันกับชีวิตประจำวันอย่างแน่นแฟ้น ถ้าไม่แก้ไขหรือแก้ไขไม่ดีจะมีผลกระทบด้านลบต่อชีวิต

6. สาเหตุ หมายถึง ต้นเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นย่อมประกอบด้วยสาเหตุและผล เพราะสาเหตุต่าง ๆ ทำให้มีเรื่องเกิดขึ้น และเมื่อเรื่องเกิดขึ้นผลก็จะเกิดตามเป็นคู่

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงมีสามีหลายคนในสังคมไทย

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยาย
3. ค้นคว้าและศึกษานวนิยายที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพื่อคัดเลือกนวนิยายไทยที่ต้องใช้ในการวิจัยครั้งนี้
4. กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกนวนิยายเพื่อการศึกษา และคัดเลือกนวนิยายที่ต้องใช้ในการวิจัยครั้งนี้
5. วิเคราะห์ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย
6. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย
7. รวบรวมและเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสะท้อนในนวนิยายไทย
2. ทำให้เข้าใจปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนสะท้อนในนวนิยายไทย
3. ทำให้ตระหนักถึงลักษณะและพฤติกรรมที่ผิดพลาดของตัวละครที่มีสามีหลายคนซึ่งเป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิตคู่ให้มั่นคงต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับนวนิยาย

2.1.1 ความหมายของนวนิยาย

2.1.2 องค์ประกอบของนวนิยาย

2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคม

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับตัวละคร

2.2.1 ความหมายของตัวละคร

2.2.2 การสร้างตัวละคร

2.2.3 ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละคร

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับการสมรส

2.3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสมรส

2.3.2 ปัญหาในการสมรส

2.4 แนวคิดที่เกี่ยวกับปัญหาการหย่าร้างและการนอกใจ

2.4.1 การหย่าร้างและสาเหตุของการหย่าร้าง

2.4.2 การนอกใจคู่สมรสและสาเหตุของการนอกใจ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายไทย

2.5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในวรรณกรรมไทย

2.5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในสังคมไทย

2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับนวนิยาย

นวนิยายเป็นวรรณกรรมชนิดหนึ่งที่ได้แต่งเป็นร้อยแก้วขนาดยาว เนื้อเรื่องของนวนิยายเป็นเรื่องสมมุติที่ผู้แต่งเขียนตามจินตนาการของตนเอง ซึ่งไม่ใช่ความจริงทั้งหมดแต่ผู้แต่งได้ใช้กลวิธีการเขียนนวนิยายมาทำให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่ละเรื่องมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน แม้ว่าเนื้อเรื่องของนวนิยายไม่ได้เป็นความจริง แต่มีความผูกพันกับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ ผู้ประพันธ์นำสังคมที่อยู่ไปเขียนในนวนิยาย และผู้อ่านเห็นถึงสังคมนั้นโดยการอ่านนวนิยาย มีนักวิชาการได้อธิบายนวนิยายจากด้านความหมาย องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคมได้ดังต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของนวนิยาย

นวนิยายเป็นวรรณกรรมที่มีรูปแบบใหม่จากประเทศตะวันตก เนื้อเรื่องของนวนิยายได้สร้างตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ แต่เป็นเรื่องที่มีความผูกพันกับชีวิตของผู้ประพันธ์อย่างใกล้ชิด ความหมายของนวนิยายมีนักวิชาการได้อธิบายได้ดังต่อไปนี้

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2541 : 3) กล่าวว่า นวนิยายเป็นวรรณกรรมร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี หรือ “เรื่องสมมุติ” (fiction) ขนาดยาวที่เขียนให้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยคำนึงถึงความสมจริง และความสมเหตุสมผล ผู้เขียนจะจำลองภาพชีวิตและบุคลิกลักษณะของบุคคลจริงเป็นบุคลิกลักษณะของตัวละคร แต่ตัวละครนั้น ๆ มิใช่บุคคลจริง และเรื่องราวที่นำมาเขียนก็มีไม่ใช่เรื่องจริงทั้งหมด อาจได้เค้ามูลเค้าโครง หรือต้นตอมาจากเรื่องจริง แต่ได้รับการปรุงแต่งหรือดัดแปลงด้วยเทคนิควิธีการเขียน และมืองค์ประกอบของเรื่องสมมุติ อันมิใช่เรื่องจริงอีกต่อไป

สมเกียรติ รัชมณี (2558 : 2) กล่าวว่า นวนิยายเป็นวรรณกรรมประเภทเรื่องแต่ง (fiction) ที่มุ่งการจำลองภาพชีวิตจริงของมนุษย์ในสังคมแง่มุมหนึ่งหรือหลายแง่มุมมาเผยแพร่ให้คนในสังคมได้รับรู้เสมือนว่าเป็นเรื่องจริง เนื้อเรื่องของนวนิยายจึงมีทั้งแง่มุมที่งดงาม โหดร้าย หดหู่ แห่มนั้น ประกอบด้วยปัญหาอุปสรรคข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร

ตรีศิลป์ บุญขจร (2542 : 4) กล่าวว่า นวนิยายเป็นรูปแบบวรรณกรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาใกล้เคียงกับความเป็นจริง ความผูกพันของนวนิยายกับสังคมจึงเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ไม่ยาก

ไพโรธ เลิศพิริยกุล (2542 : 143) กล่าวว่า คำว่า “นวนิยาย” เป็นคำที่ใช้เรียกวรรณกรรมชนิดหนึ่งที่มีผู้แต่งขึ้นตรงกับภาษาอังกฤษว่า novel ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างไปจากเรื่องเล่า (tell) แบบเดิม บางทีเรียกว่า เรื่องสมมุติ หรือ เรื่องอ่านเล่น

อิงอร สุพันธ์วิช (2558 : 3) กล่าวว่า “นวนิยาย” เป็นวรรณกรรมที่ได้รับรูปแบบมาจากตะวันตก กล่าวได้ว่า มีวิวัฒนาการมาจากการเล่านิยายซึ่งเป็นพฤติกรรมธรรมชาติของมนุษย์ ลักษณะจำกัดแน่นอนของนวนิยาย คือ แต่งเป็นร้อยแก้ว มีวิธีการดำเนินเรื่องหลายแบบ ซึ่งผู้แต่งพลิกแพลงได้ตามความถนัดและความพอใจของคน จึงไม่จำเป็นต้องเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ มีการแบ่งแยกกันอย่างเด่นชัดระหว่างสำนวนการบรรยายเรื่องหรือการพรรณนาสิ่งต่าง ๆ กับสำนวนสนทนาซึ่งเหมือนชีวิตจริงในสังคมขณะนั้น ๆ

จากความหมายของนวนิยายดังกล่าว สรุปได้ว่านวนิยายเป็นวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีที่เกิดขึ้นมาใหม่ ได้เขียนเป็นรูปแบบร้อยแก้ว และมีความยาวพอ นวนิยายเป็นเรื่องอ่านเล่นแต่มีความแตกต่างกับเรื่องเล่าแบบเดิม เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นในนวนิยายเป็นเรื่องสมมุติ ผู้แต่งได้สร้างเนื้อเรื่องตัวละคร บทสนทนา และสถานที่ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด แต่ไม่ใช่ความจริง

2.1.2 องค์ประกอบของนวนิยาย

องค์ประกอบของนวนิยายเป็นสิ่งที่สำคัญเหมือนอวัยวะทุกส่วนของร่างกายเรา ต้องมีครบทุกองค์จึงเป็นนวนิยายที่สมบูรณ์ ถ้าขาดอันใดอันหนึ่งก็เหมือนบุคคลที่รูปร่างไม่สมบูรณ์ ซึ่งจะสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจได้ยาก องค์ประกอบทุกองค์ได้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดหลักในการดำเนินเรื่อง นักวิชาการอธิบายองค์ประกอบของนวนิยายไว้ดังต่อไปนี้

ไพโรธ เลิศพิริยกุล (2542 : 73-74) กล่าวว่า นวนิยายทั่วไปจะมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการดังนี้

1. เนื้อเรื่อง (Story) ต้องมีเนื้อหาของเรื่องที่จะนำมาเขียน มีแก่น (Theme) ของเรื่อง มีสาระของเรื่อง ตลอดจนความเหมาะสมมีเหตุมีผลในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
2. ฉาก (Setting) หมายถึง การเขียนที่ก่อให้เกิดมโนภาพแก่ผู้อ่านจนเกิดความเข้าใจอย่างแจ่มชัด เพื่อให้การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง สัมพันธ์กันโดยตลอด ทำให้เกิดความสมบูรณ์
3. โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง การจัดลำดับเรื่องไว้เป็นขั้นตอน การปล่อยตัวละคร การพูดเรื่อง การเขียนเหตุการณ์ การขึ้นต้น การจบเรื่อง
4. ความคิดหรือทัศนคติของผู้แต่ง (Point of view) หมายถึง ข้อคิดหลักอย่างใดอย่างหนึ่งที่แฝงไว้ในนวนิยายแต่ละเรื่อง ข้อคิดหรือแนวคิดดังกล่าว ผู้เขียนอาจเสนอโดยเขียนลงไปเลยให้ตัวละครเป็นคนพูด หรือจะให้ผู้่านได้เห็นเองอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
5. การสร้างตัวละคร (Characters) หมายถึง การสร้างลักษณะนิสัยของตัวละคร แต่ตัวละครทำให้เกิดความเด่นชัด เหมาะสมกับท้องเรื่อง ซึ่งในการสร้างลักษณะนิสัยตัวละครนี้อาจสร้างได้หลายแบบ
6. การปิดเรื่อง (Ending) หมายถึง ตอนจบของเรื่อง ผู้แต่งนวนิยายจะกำหนดไว้เลยว่า จะปิดเรื่องอย่างไร จะเลือกเอาแบบพลิกความคาดหมาย (Surprised Ending) แบบโศกนาฏกรรม (Tragic Ending) หรือแบบสุขนาฏกรรม (Happy Ending) ก็แล้วแต่ว่าการวางโครงเรื่องจะปิดเรื่องด้วยวิธีใด

วีรวัดน์ อินทรพร (2561 : 161-277) กล่าวว่า นวนิยายเป็นประเภทบันเทิงคดีของวรรณคดี จึงต้องประกอบด้วยโครงสร้างหรือองค์ประกอบหลาย ๆ ส่วนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีเหตุผล โดยปกติแล้วนวนิยายมักจะมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ คือ

1. แก่นเรื่อง (Theme) แนวคิดสำคัญของเรื่องและผู้แต่งมุ่งจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ
2. โครงเรื่อง (Plot) เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้แต่งกำหนดขึ้นและนำมาเรียงร้อยต่อกันเป็นเหตุเป็นผลกัน

3. ตัวละคร (Character) ผู้แสดงพฤติกรรมตามเนื้อเรื่องหรือเป็นผู้ก่อให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นผู้ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่องที่ผู้เขียนกำหนดไว้

4. ฉาก (Setting) การกำหนดสถานที่ ซึ่งรวมไปถึงเวลาและบรรยากาศของเรื่อง

5. กลวิธีการแต่ง (Technique) กลวิธีการต่าง ๆ ของผู้แต่งในการนำเสนอเรื่องราว

6. กลวิธีทางภาษา เพราะว่าภาษาในวรรณคดีเป็นภาษาที่พิเศษ แตกต่างกับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไป

7. บทสนทนา (Dialogue) บทพูดหรือบทเจรจาโต้ตอบระหว่างตัวละครในเรื่อง

8. แนวคิดหรือทรรศนะของผู้แต่ง เป็นสิ่งที่ผู้แต่งสะท้อนหรือสอดแทรกไว้ในวรรณคดี

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2541 : 128) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของนวนิยายก็เช่นเดียวกับนิยายกลอน ต่างกันที่ว่านวนิยายมีโอกาสที่จะแสดงองค์ประกอบนี้อย่างละเอียด เพราะเป็นร้อยแก้วและเพราะไม่มีกฎเกณฑ์บังคับอย่างนิยายกลอน องค์ประกอบที่สำคัญสามารถแบ่งเป็น 5 ประการ คือ โครงเรื่อง (plot) ตัวละคร (character) บทสนทนา (dialogue) เวลาและสถานที่ เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2541 : 11) กล่าวว่า ในฐานะที่เป็นเรื่องสมมุติหรือบันเทิงคดีประเภทหนึ่ง นวนิยายมีองค์ประกอบที่ผสมผสานอย่างได้สัดส่วน ให้กลายเป็นเรื่องแต่งที่สมบูรณ์พร้อม จนกลายเป็นนวนิยายเรื่องหนึ่ง องค์ประกอบของนวนิยายประกอบด้วยแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ การเล่าเรื่องหรือมุมมอง

ชุตินา สัจจามันท์ และคณะ (2543 : 8) กล่าวว่า การอธิบายลักษณะของนวนิยายแต่ละเรื่อง เป็นการแยกแยะองค์ประกอบของนวนิยายนั่นเอง นวนิยายแต่ละเรื่องมีองค์ประกอบทั้งหมด 8 ประการ ได้แก่ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง แก่นเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา กลวิธีการแต่ง และท่วงทำนองการแต่ง

ยุพร แสงทักษิณ (2544 : 23) กล่าวว่า นวนิยายต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลักทั้งสิ้น 9 ประการ คือ แนวคิดโครงเรื่อง เนื้อเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก ทรรศนะ กลวิธีในการประพันธ์ น้ำเสียง และบรรยากาศ

จากการจำแนกองค์ประกอบของนักวิชาการที่ดังกล่าว สรุปได้ว่า นวนิยายที่ดีย่อมมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการนี้ คือ แก่นเรื่องหรือแนวคิดของเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ และความคิดหรือทัศนะของผู้แต่ง องค์ประกอบ 6 ประการนี้ขาดอันใดอันหนึ่งไม่ได้ ต้องมีครบ 6 ประการนี้จึงจะเรียกได้ว่าเป็นนวนิยายที่สมบูรณ์

2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคม

แม้ว่านวนิยายจะเป็นเรื่องสมมุติแต่ก็มีความสัมพันธ์กับสังคมอย่างใกล้ชิด เพราะว่าผู้แต่งอยู่ในสังคมใด เขาจึงชินกับสิ่งที่อยู่ในสังคมนั้น เวลาเขียนนวนิยายย่อมได้นำสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว

เข้ามาผสมผสาน ส่วนผู้อ่านสามารถเห็นถึงสังคมที่นักเขียนอยู่ได้โดยการอ่านนวนิยาย ผู้อ่านจึงได้ทั้งความรู้และความคิดใหม่ นักวิชาการได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคมไว้ดังนี้

ตรีศิลป์ บุญขจร (2542 : 4) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของนวนิยายกับสังคมจะแบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ

1. วรรณกรรมกับสังคม จะกล่าวถึงแนวพิชารณนวนิยายในแง่สัมพันธ์กับสังคม ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวพิชารณาพัฒนาการของนวนิยายไทย

2. นวนิยายไทยกับสังคม จะพิชารณาความเกี่ยวข้องของนวนิยายไทยกับสังคมโดยพิชารณาแหล่งกำเนิดและปัจจัยทางสังคมที่ส่งเสริมให้นวนิยาย ซึ่งเป็นรูปแบบวรรณกรรมตะวันตกเติบโตรุ่งเรืองขึ้นสังคมไทย

วิภา กงกะนันทน์ (2540 : 4) กล่าวว่า สังคมไทยได้ผลิตนวนิยายมีความแตกต่างไปจากสังคมที่ผลิตวรรณคดีไทยโบราณหลายประการ ความแตกต่างที่สำคัญอยู่ที่วิถีชีวิตของคนไทยด้านสังคม วัฒนธรรม และด้านเทคนิค วิทยาการต่าง ๆ ความแตกต่างเหล่านี้เป็นผลของการพัฒนาประเทศอย่างมีแผนที่เป็นระบบในลักษณะที่เรียกได้ว่าเป็นการปฏิวัติทางสังคม มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาเองจากผลของวิวัฒนาการของสังคมมนุษย์

รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2538 : 28) กล่าวว่า นวนิยายเป็นภาพจำลองของชีวิต สะท้อนสภาพของสังคม เป็นเสมือนบทเรียนของชีวิตที่ผู้อ่านจะได้ศึกษา เพื่อมองการเกิดขึ้นของปัญหาวิธีการแก้ไขปัญหา แล้วนำแง่คิดที่ได้รับมาสำรวจชีวิตของตนเอง

จากความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคมดังกล่าว สรุปได้ว่านวนิยายกับสังคมมีความผูกพันอย่างลึกซึ้ง นวนิยายเป็นสิ่งที่สังคมผลิตขึ้นมาใหม่เพื่อสนองความต้องการของคนสมัยใหม่ กล่าวถึงเรื่องราวชีวิตในสมัยนั้นและสามารถร่วมจินตนาการของผู้เขียน ส่วนผู้อ่านจะเห็นสังคมที่ผู้เขียนอยู่ด้วย นวนิยายทำให้รู้การเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจ ศาสนา การเมือง และศิลปะ

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับตัวละคร

ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยาย นวนิยายทุกเรื่องขาดตัวละครไม่ได้ เพราะตัวตัวละครเป็นผู้ที่ดำเนินเรื่องด้วยพฤติกรรม และอุปนิสัยของตัวละครซึ่งจะทำให้เรื่องสามารถดำเนินไปได้อย่างสมจริง ตัวละครเป็นผู้ที่นักเขียนสร้างขึ้นตามจินตนาการ ซึ่งไม่ได้อยู่ในชีวิตจริง ๆ แต่มีลักษณะ “ความเป็นมนุษย์” ผู้เขียนได้สร้างตัวละครตามประสบการณ์ของตนเองหรือคนรอบข้าง นักวิชาการได้อธิบายตัวละครด้านความหมาย การสร้างตัวละคร และลักษณะตัวละครดังต่อไปนี้

2.2.1 ความหมายของตัวละคร

ตัวละคร คือ บุคคลสมมุติ ผู้ทำหน้าที่ให้เรื่องดำเนินต่อไป หรือเป็นผู้ก่อให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเนื้อเรื่อง ผู้เขียนสามารถสร้างให้ตัวละครมีบุคลิก มีชื่อ มีหน้าตา และพฤติกรรม

เหมือนคนจริง อย่างไรก็ตามตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นนั้นไม่ใช่บุคคลแท้จริง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกับมนุษย์ นักวิชาการได้อธิบายความหมายของตัวละครดังต่อไปนี้

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2541 : 128) กล่าวว่า ตัวละคร คือ บุคคลที่สมมุติขึ้นว่ากระทำเหตุการณ์นั้น ๆ หรือได้รับผลแห่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

วนิดา บำรุงไทย (2543 : 130) กล่าวว่า ตัวละคร คือ บุคคลที่ผู้แต่งกำหนดหรือสมมุติขึ้นในวรรณกรรมประเภทเรื่องเล่า ตัวละครเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับเรื่องเล่าทุกประเภทรวมทั้งนวนิยาย เพราะถ้าไม่มีตัวละครก็ไม่มีเรื่อง นอกจากนี้ตัวละครยังมักเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ความประทับใจของผู้อ่านมากกว่าส่วนอื่น ๆ ของนวนิยาย

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2541 : 11) กล่าวว่า ตัวละครหรือ Character หมายถึง ผู้ประกอบพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่องหรือเป็นผู้ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่องที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ตัวละครที่ดีต้องมีความสมจริงเหมือนบุคคลจริง ทั้งความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และการกระทำ ตลอดจนคำพูด ซึ่งผู้เขียนนำต้นแบบมาจากบุคคลจริง ๆ แล้วหล่อหลอมเป็นบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัว

ราชบัณฑิตยสถาน (2552 : 232) กล่าวว่า ตัวละครหรือบางคนอาจเรียกว่าตัวในเรื่อง คือ สมมุติบุคคลที่ผู้ประพันธ์ นวนิยายแต่ละเรื่องสร้างขึ้น ตัวละครเหล่านี้เลียนแบบหรือจำลองแบบมาจากบุคคลที่มีชีวิตอยู่จริงในสังคม ตัวละครเหล่านี้มีความสำคัญและเป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายในการดำเนินเรื่อง ตัวละครในนวนิยายอาจจะแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ตัวละครที่ปรับเปลี่ยนลักษณะ (Changing Character) และตัวละครที่ไม่เปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย (Static Character)

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543 : 183-184) กล่าวว่า ตัวละคร คือ ผู้ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง หรือเป็นผู้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในเรื่อง ตัวละครนี้นับเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของนวนิยาย เพราะถ้าไม่มีตัวละครแล้ว เรื่องราวต่าง ๆ ในนวนิยายก็ย่อมจะเกิดขึ้นไม่ได้ ตัวละครในนวนิยายย่อมมีได้ไม่จำกัด ทั้งในส่วนที่เป็นตัวละครเอกและตัวละครประกอบ

อิงอร สุพันธุ์วณิช (2558 : 151) กล่าวว่า ตัวละครเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ เพราะตัวละครจะทำให้เรื่องดำเนินไป เป็นผู้สื่อแนวคิดของเรื่องให้ชัดเจนขึ้น เรื่องหนึ่ง ๆ จะสนุกหรือไม่ก็ต้องพิจารณาจากตัวละครด้วย บางครั้งเนื้อหาดี แต่ตัวละครไม่สมจริง ไม่มีพัฒนาการก็อาจจะทำให้เรื่องนั้นด้อยลงไปได้

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าตัวละครเป็นผู้ที่ดำเนินเรื่อง ส่วนมากได้สร้างเป็นคน เป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายทุกเรื่อง ไม่มีเรื่องใดขาดตัวละครได้ นวนิยายที่ขาดตัวละครเป็นนวนิยายที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งเรื่องดำเนินต่อจะไร้เหตุไร้ผล ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะทำให้เรื่องดำเนินอย่างซบซ้อน ซึ่งผู้อ่านจะไม่มีความสนุกสนานหรือไม่เข้าใจ

2.2.2 การสร้างตัวละคร

ตัวละครในนวนิยายเป็นบุคคลที่สมมุติขึ้นตามจินตนาการของผู้แต่ง ตัวละครส่วนใหญ่ถูกสร้างเป็นคนที่ทำให้ตัวละครเหมือนอยู่ในชีวิตจริง ย่อมสร้างทั้งคนดีและคนไม่ดี เพราะว่าตามความจริงของโลกนี้มีทั้งคนดีและคนร้าย ซึ่งเป็นแบบจำลองของคนที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันและตามความจริงทำให้ตัวละครมีลักษณะนิสัยหลากหลายจะทำให้เรื่องดำเนินไปได้อย่างสนุกสนาน นักวิชาการจึงได้อธิบายวิธีการสร้างตัวละครได้ดังต่อไปนี้

อิงอร สุพันธ์ุวณิช (2558 : 68) กล่าวว่า การสร้างตัวละคร (Characterization) สามารถแบ่งเป็น 5 ประการ

1. สร้างตัวละครให้มีบทบาทสำคัญต่อแก่นของเรื่อง
2. สร้างตัวละครต่าง ๆ ให้มีลักษณะเด่นชัด
3. สร้างคุณลักษณะสำคัญให้กับตัวละครสำคัญ
4. สร้างความสัมพันธ์ที่สำคัญ ๆ อื่น ๆ ระหว่างตัวละคร
5. สร้างคุณลักษณะพิเศษของตัวละครให้ผูกใจผู้อ่าน

บุญย์เสนาอ ตรวิเศษ (2550 : 162) กล่าวว่า ตัวละครในนวนิยายสมัยใหม่ส่วนใหญ่จะมี “ลักษณะความเป็นมนุษย์” เช่นเดียวกับผู้อ่าน เช่น หน้าตา อู่นิสัยใจคอ สถานภาพทางสังคม อันเป็นสิ่งที่คนทั่วไปรู้จักกันดีอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็น “แบบของคน” ที่ผู้เขียนได้นำมาปรับปรุงแต่งตามจินตนาการ

วนิดา บำรุงไทย (2543 : 138) ได้เสนอแง่คิดเกี่ยวกับความสำคัญของตัวละครอย่างน่าสนใจว่า ตัวละครที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์จริง ๆ คือ มีความดี ไม่ดี สลับซับซ้อนกันหลายด้าน หลายมุม ย่อมติดตรึงใจผู้อ่านให้อ่านหนังสือเล่มนั้น ๆ ได้หลายครั้ง แต่ละครึ่งก็ได้แง่มุมเพิ่มขึ้น ทำให้หนังสือมีอายุอยู่ในความนิยมของผู้อ่านได้ยาวนาน

เอกกิง พันธุ์เอกกิงอมร (2541 : 627) กล่าวว่า การสร้างตัวละครเป็นการนำเสนอผู้คนในวรรณกรรม ที่ทำให้ผู้คนเหล่านั้นมีชีวิตชีวาขึ้นมา แต่ผู้คนเหล่านั้นจะต้องมีใจคนใดคนหนึ่งหรือมีอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ไม่ใช่คนเดินเรือคนใด หรือชาวนา เศรษฐี หรือเด็กกำพร้าคนใด นักเขียนจะสร้างผู้คนที่เป็ตัวละครให้มีลักษณะนิสัยที่จะทำให้พวกเขาแตกต่างไปจากคนอื่น ๆ และมีชีวิตที่ผู้อ่านเห็นว่ามีความจริงอยู่มาก ตัวละครบางตัวเหมือนชีวิตจริงจนผู้อ่านอาจรู้สึกผูกพันอย่างรุนแรง หรือในทางกลับกัน ก็อาจผลักรังเกียจรุนแรงได้เช่นกัน ตัวละครเหล่านี้จะดำเนินเรื่องไปตามกรณีแวดล้อม หรือความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น

สรุปได้ว่าตัวละครในนวนิยายไม่ได้เป็นบุคคลที่แท้จริง คือ ถูกสร้างขึ้นตามจินตนาการของผู้เขียน แต่บุคคลที่ถูกสร้างขึ้นย่อมมีความผูกพันกับผู้เขียนตนเองและคนที่อยู่ใกล้เคียงกับตัวผู้เขียน ผู้เขียนได้สร้างลักษณะและพฤติกรรมให้แก่ตัวละคร ซึ่งทำให้เหมือนบุคคลนั้นมีอยู่จริง

การสร้างตัวละครมีความสำคัญกับนวนิยายมาก การสร้างตัวละครที่สมจริงจะทำให้เรื่องดำเนินอย่างสมเหตุสมผลและเต็มไปด้วยความสนุกสนาน ในทางตรงข้ามการสร้างตัวละครที่ไม่สมจริงจะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง ในการสร้างตัวละครต้องมีทั้งฝ่ายดีและฝ่ายร้ายเหมือนชีวิตจริง ความขัดแย้งระหว่างฝ่ายดีและฝ่ายร้ายจะช่วยเพิ่มความสนุกสนานของนวนิยาย

2.2.3 ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละคร

แม้ว่าตัวละครจะไม่ใช่มนุษย์จริงแต่ผู้เขียนได้สร้างลักษณะและพฤติกรรมให้ตัวละครซึ่งทำให้เหมือนบุคคลจริง อย่างนี้จะทำให้เรื่องดำเนินอย่างสมเหตุสมผลและผู้อ่านจะได้เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเกิดด้วยเหตุผลใด ซึ่งทำให้การอ่านเต็มไปด้วยความสนุกสนาน นักวิชาการได้อธิบายลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครดังต่อไปนี้

วนิดา บำรุงไทย (2543 : 137-138) กล่าวว่า ศิลปะการสร้างและการนำเสนอตัวละครเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของนวนิยาย ซึ่งไม่ว่าจะใช้กลวิธีใดผสมผสานกันอย่างไรก็ตาม โดยสรุปแล้ว ตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายจะอยู่ในเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ตัวละครจะต้องมีลักษณะที่มีชีวิตชีวาเหมือนบุคคลจริง ๆ ไม่ใช่เป็นเพียงหุ่นที่ถูกผู้เขียนชักเชิดไปตามเรื่อง
2. ตัวละครทุกตัวมีความจำเป็นแก่เรื่อง กล่าวคือ ถ้าตัดตัวละครตัวใดออกไปก็จะทำให้เสียรสของอารมณ์ หรือเสียเรื่อง
3. การกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละครต้องมีเหตุผลรองรับ ทั้งนี้ผู้เขียนที่มีฝีมือจะต้องสามารถแสดงให้เห็นให้ผู้อ่านรู้สึกได้ว่า พฤติกรรมของตัวละครเป็นจริง เหมือนชีวิตจริง เป็นไปได้ อย่างสอดคล้องกับบุคลิกลักษณะของตัวละคร
4. ตัวละครต้องมีลักษณะบุคลิกที่คงเส้นคงวา แต่ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยที่มีเหตุผลแรงจูงใจที่ชัดเจน ซึ่งถ้าผู้เขียนไม่เปิดเผยให้ผู้อ่านเข้าใจในทันทีก็อาจจะแสดงให้เห็นในตอนท้ายของเรื่อง

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2541 : 265) ได้กล่าวถึง เรื่องอ่านเล่นที่ดีจะปรากฏให้เห็นว่าเนื้อเรื่องและนิสัยใจคอของตัวละครจะต้องเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันเสมอ เหตุการณ์เกิดขึ้นเพราะบุคคลนิสัยอย่างหนึ่งได้มาเผชิญกับบุคคลนิสัยใจคออีกอย่างหนึ่ง จึงกล่าวได้ว่านิสัยใจคอของบุคคลเป็นต้นเหตุของเหตุการณ์เหล่านั้น แต่ในทำนองตรงกันข้ามเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมอาจจะมามีอิทธิพลเปลี่ยนแปลงนิสัยใจคอตัวละครก็ได้

สิทธา อุปนิภิต (2553 : 39) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะการกระทำนั้นผู้กระทำจะกระทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าจะคนอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม

ดังนั้น การเดิน การยืน การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติตามหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่ เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น นิสัยของแต่ละคนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมโดยตรง

สรุปได้ว่าตัวละครในนวนิยายได้สร้างเหมือนเป็นบุคคลที่แท้จริง ซึ่งต้องประกอบด้วยลักษณะนิสัย อารมณ์ พฤติกรรม ฯลฯ ทำให้ตัวละครมีชีวิตชีวา เพราะว่าลักษณะและพฤติกรรมจะเห็นถึงความแตกต่างระหว่างตัวละคร แต่ละตัวละครต้องมีครบเหล่านี้จะทำให้เรื่องดำเนินเหมือนชีวิตจริง และผู้อ่านได้เห็นความต่างกันและความขัดแย้งระหว่างตัวละครเพื่อเพิ่มความสุขสนานในการอ่านนวนิยาย

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับการสมรส

ไม่ว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายการสมรสก็ถือเป็นเรื่องที่สำคัญ ชีวิตสมรสสามารถแบ่งเป็น 3 ช่วงตอน คือ การเริ่มชีวิตสมรสหรือการจดทะเบียนสมรส การดำเนินชีวิตสมรส และการสิ้นสุดสมรส ในชีวิตสมรสย่อมมีปัญหาเกิดขึ้นในทุกครอบครัว แต่ตามแนวความคิดการแก้ปัญหาของแต่ละคนที่แตกต่างกัน ทำให้ได้ผลที่แตกต่างกัน ซึ่งมีนักวิชาการได้อธิบายลักษณะการสมรสและจำแนกประเภทปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตสมรสได้ดังต่อไปนี้

2.3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสมรส

การสมรสหรือการแต่งงาน หมายถึงการเริ่มมีฝ่ายหนึ่งเข้าไปร่วมชีวิตกับอีกฝ่ายหนึ่ง ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ระบบผัวเดียวเมียเดียว ซึ่งหมายความว่าแต่ละคนสามารถจดทะเบียนสมรสกับคนได้เพียงคนเดียวในช่วงเวลาเดียวกัน กฎหมายนี้ได้สนับสนุนผู้หญิงกับผู้ชายมีสิทธิ์เท่าเทียมกันในการเลือกสมรสและการสิ้นสมรส มีนักวิชาการได้กล่าวความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสมรสได้ดังต่อไปนี้

ศิริพันธ์ ถาวรทวิวงศ์ (2543 : 31) กล่าวว่า การสมรสหรือการแต่งงานเป็นวัฒนธรรมหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมา “การสมรส” คือ กฎเกณฑ์ทางสังคมที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างน้อยสองคน ซึ่งนำไปสู่สิ่งต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจและทางเพศ รวมถึง หน้าที่ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตามมาทั้ง 2 ฝ่าย โดยเฉพาะหน้าที่ต่อสังคม คือ การให้กำเนิดสมาชิกใหม่โดยถูกต้องตามประเพณีวัฒนธรรมหรือตามกฎหมายเป็นต้น

ประสพสุข บุญเดช (2554 : 32) กล่าวว่า การสมรส หมายถึง การที่ชายหรือหญิงสมัครใจมาอยู่กินฉันสามีภรรยาจนชั่วชีวิตโดยจะไม่เกี่ยวข้องทางชู้สาวกับบุคคลอื่นได้อีก

ไพโรจน์ กัมพูสิริ (2546 : 77) กล่าวว่า การสมรสเกิดขึ้นโดยความยินยอมสมัครใจของชายหรือหญิงหลังจากการทำสัญญาหมั้น หากชายหรือหญิงไม่สมัครใจจะสมรสกับอีกฝ่ายหนึ่ง กฎหมายก็ไม่บังคับให้ต้องทำการสมรส

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549 : 84) กล่าวว่า สังคมแต่ละสังคมจะมีบรรทัดฐานค่านิยมและวัฒนธรรมแตกต่างกัน การสมรสของแต่ละสังคมก็จะแตกต่างกันด้วย จากการศึกษาของนักสังคมวิทยาหลายท่านได้แบ่งประเภทของการสมรสโดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังนี้ นับจำนวนคู่สมรสเป็นเกณฑ์ แบ่งการสมรสออกเป็น 2 ประเภทดังนี้ 1) Monogamy เป็นคู่สมรสแบบชายหนึ่งหญิงหนึ่ง 2) Polygamy มี คู่สมรสได้มากกว่า 1 คนขึ้นไปในเวลาเดียวกัน เพราะว่าบางสังคมเปิดโอกาสให้ชายหรือหญิง

สุรเชษฐ์ สุขลาภกิจ (2561 : 189) กล่าวว่า ใน พ.ศ. 2486 รัฐบาลได้ออกกฎหมายขยายเขตบังคับใช้บรรพ 5 ซึ่งรับรองเฉพาะระบบผัวเดียวเมียเดียวให้ครอบคลุมทั่วราชอาณาจักรด้วยเหตุผลสั้น ๆ เพียงว่า “เพื่อความมั่นคงและวัฒนธรรมแห่งชาติ”

สุพัทธรา สุภาพ (2542 : 37) กล่าวว่า การที่ชายหญิงอยู่ด้วยกันในปัจจุบันถ้าจะให้ถูกต้องตามกฎหมาย จะต้องมีการจดทะเบียนการสมรสจึงจะสมบูรณ์ และกฎหมายมักจะกำหนดอายุของการจดทะเบียนสมรสไว้ เช่น อายุ 20 ปีบริบูรณ์ก็ไปจดทะเบียนสมรสได้ ถ้า 17 ปี จะต้องได้รับความยินยอมจากบิดามารดา ถ้าบิดาหรือมารดาตายจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่ยังอยู่

ประสพสุข บุญเดช (2554 : 32) กล่าวว่า ในการที่ชายและหญิงจะสมรสกันนั้นกฎหมายกำหนดเงื่อนไขไว้ 8 ประการ คือ

1. ชายและหญิงต้องมีอายุอย่างต่ำ 17 ปีบริบูรณ์ทั้งสองคน
2. ชายหรือหญิงต้องไม่เป็นคนวิกลจริต
3. ชายและหญิงต้องไม่เป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงต่อกันหรือเป็นพี่น้องกัน
4. ผู้รับบุตรบุญธรรมและบุตรบุญธรรมจะสมรสกันไม่ได้
5. ชายหรือหญิงจะสมรสซ้อนไม่ได้
6. ชายและหญิงทั้งสองคนต้องยินยอมเป็นสามีภริยากัน
7. หญิงหม้ายจะสมรสใหม่ได้ต่อเมื่อเวลาไม่น้อยกว่า 310 วัน นับแต่ขาดจากการสมรสเดิมได้ผ่านพ้นไปแล้ว
8. ผู้เยาว์ต้องได้รับความยินยอมของบิดามารดา

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับการสมรสดังกล่าว สรุปได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ดำเนินระบบผัวเดียวเมียเดียวเพื่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งประชาชนทุกคนไม่สามารถจดทะเบียนกับหลายคนในช่วงเวลาเดียวกัน แม้ว่าหมั้นรักกันแล้วก็ต้องรอการจดทะเบียนหย่าทุกอย่างเสร็จสิ้นเรียบร้อยจึงจะเริ่มหาความรักใหม่ได้ การจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายจะช่วยรักษาสีทึบทั้งสองฝ่ายเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น

2.3.2 ปัญหาในการสมรส

ช่วงแรกที่เราใช้ชีวิตการสมรสทุกคนจะเต็มไปด้วยความสุข แต่ความสุขนั้นอยู่ได้ไม่นานก็จะถูกสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อยู่ในชีวิตประจำวันเข้ามาทำร้าย เพราะว่าแต่ละคนมีความคิดในการแก้ปัญหาที่แตกต่างกันซึ่งทำให้ได้รับผลที่ต่างกัน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นต้องหาวิธีที่ถูกต้องไปแก้ไข ไม่เช่นนั้นปัญหาเล็ก ๆ ก็สามารถกลายเป็นปัญหาใหญ่จนเกินความสามารถที่ตัวเองคุมได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตสมรสมีนักวิชาการได้จำแนกประเภทดังต่อไปนี้

สุพัตรา สุภาพ (2542 : 37) กล่าวว่า สำหรับไทย การจดทะเบียนสมรสยังไม่แพร่หลาย ในหมู่คนยากจน การหย่าร้างจึงดูสถิติไม่สูงแต่อันที่จริงแล้ว การไม่จดทะเบียนสมรสจึงทำให้ไม่มีสถิติของการหย่าร้าง เพราะจะออกมาในรูปของละทิ้ง ซึ่งก็มีมากในหมู่คนที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำ เช่น กรรมกร ลูกจ้าง ช่างฝีมือ เป็นต้น ซึ่งการที่มีละทิ้งภรรยาเป็นภาระแก่สังคมอย่างมาก

วิระดา สมสวัสดิ์ (2546 : 147) กล่าวว่า การสมรสปัจจุบันนี้สิ้นสุดลงด้วยเหตุ 3 อย่างที่กฎหมายระบุไว้เท่านั้น คือ การตาย การหย่า การเพิกถอนของศาล เหตุอย่างอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่ทำให้การสมรสสิ้นสุดตามกฎหมาย

ไพโรจน์ กัมพูสิริ (2546 : 77) กล่าวว่า นอกจากความตายและศาลเพิกถอนแล้ว การสมรสก็ยังอาจสิ้นสุดลงได้โดยการหย่าร้าง อันเป็นวิธีการที่กฎหมายอนุญาตให้คู่สมรสแยกทาง

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549 : 101-110) กล่าวว่า วิกฤตการณ์ในครอบครัวที่คู่สมรสกระทบกระเทือนในด้านความรู้สึก ด้านจิตใจ ด้านความเป็นอยู่ และในด้านความสัมพันธ์อันเป็นปัญหาและเป็นภัยต่อครอบครัว ซึ่งได้แก่วิกฤตการณ์ที่เป็นปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว
2. ปัญหาการนอกใจของคู่สมรส
3. ปัญหาการหย่าร้าง
4. ปัญหาความตึงเครียดและความไม่เป็นระเบียบของครอบครัว
5. ปัญหาการตายจากกันของคู่สมรส

สรุปได้ว่าการทำให้ชีวิตสมรสเดินไปถึงตอนสุดท้ายเป็นสิ่งที่ยากลำบาก เพราะในชีวิตประจำวันแต่ละครอบครัวประกอบด้วยปัญหามากมายที่สามารถทำร้ายชีวิตสมรส ปัญหาเหล่านี้ต้องการให้คู่สมรสทั้งสองฝ่ายร่วมมือกันจึงจะแก้ไขได้ ปัญหาที่ทำให้การสมรสสิ้นสุดมี 3 ประการหลัก คือ การตาย การหย่า การเพิกถอนของศาล เฉพาะปัญหาการหย่าร้างเป็นปัญหาที่ปรากฏในชีวิตมากที่สุดและมีจำนวนเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ

2.4 แนวคิดที่เกี่ยวกับปัญหาการหย่าร้างและการนอกใจ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ถือผู้ชายเป็นใหญ่โดยเฉพาะสมัยก่อน ในยุคสมัยก่อนผู้ชายสามารถมีภรรยาหลายคนในช่วงเวลาเดียวกันได้ ส่วนผู้หญิงไม่มีสิทธิ์เลือกสมรสด้วยตนเองและไม่สามารถเป็นผู้เสนอการสิ้นสุดสมรส สังคมนั้นมีความคิดเกี่ยวกับการหย่าร้างว่าเป็นสิ่งที่น่าอับอาย และเรื่องการนอกใจของผู้หญิงเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้เด็ดขาด เนื่องจากการพัฒนาของสังคมทำให้ผู้หญิงมีสิทธิ์ที่เท่าเทียมกับผู้ชาย ผู้หญิงจึงสามารถตัดสินใจเรื่องการจดทะเบียนสมรสและการจดทะเบียนหย่าร้างได้ ในสมัยปัจจุบัน จำนวนของการหย่าร้างได้เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ นอกจากเพราะการนอกใจเป็นเหตุผลหนึ่งและยังมีสาเหตุหลาย ๆ ประการสามารถทำให้เกิดการหย่าร้าง นักวิชาการได้อธิบายรายละเอียดของปัญหาสมรสและสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาดังต่อไปนี้

2.4.1 การหย่าร้างและสาเหตุของการหย่าร้าง

การหย่าร้าง คือการสิ้นสุดชีวิตการแต่งงานของคู่สมรส สำหรับบางคนการหย่าร้างเป็นเรื่องที่โศกเศร้าเจ็บใจ แต่สำหรับบางคนการหย่าร้างกลายเป็นสิ่งที่ดีทำให้รอดจากความทุกข์ สมัยปัจจุบันผู้หญิงกับผู้ชายมีฐานะเท่าเทียมกัน ทั้งสองฝ่ายก็มีสิทธิ์ตัดสินใจเริ่มการสมรสและสิ้นสุดการสมรส ไม่เหมือนสมัยก่อนที่ผู้หญิงไม่มีสิทธิ์เสนอสิ้นสุดการสมรสและผู้หญิงที่ผ่านการหย่าร้างจะถูกบุคคลอื่นมองไม่ดี ในขณะที่เดียวกันสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการหย่าร้างได้เพิ่มขึ้นมา นักวิชาการได้สรุปความหมายและสาเหตุดังต่อไปนี้

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549 : 105) กล่าวว่า การหย่าร้างคือการสิ้นสุดชีวิตการแต่งงานของคู่สมรส เป็นการแตกแยกของบุคคลที่เคยมีความรักใคร่ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด การหย่าร้างในความหมายของตัวมันเองเป็นเรื่องของความเศร้า เป็นการทำลายความรักความเชื่อของบุคคลที่เคยมีต่อกันอย่างลึกซึ้ง แต่การหย่าร้างก็ไม่ใช่ว่าเป็นความเศร้าที่ถาวร เพราะอาจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสุขได้เหมือนกัน หากได้หย่าร้างกันอาจจะมีความสุขมากกว่าหรือไปแต่งงานใหม่กับบุคคลอื่นที่ทำให้ชีวิตมีความสุขมากขึ้นกว่าเก่าได้

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2545 : 255) กล่าวว่า การหย่าร้างเป็นการสูญเสียที่สำคัญในชีวิตของบุคคล ความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง เพราะในความสัมพันธ์นี้เองที่ความต้องการพื้นฐานทางอารมณ์ของบุคคลได้รับการตอบสนอง ไม่ว่าจะเป็นคนรัก ความอบอุ่น การพัฒนาเอกลักษณ์ของแต่ละคน รวมทั้งความต้องการทางเพศ เมื่อความสัมพันธ์สิ้นสุดลงบุคคลจะเกิดความผันผวนทางอารมณ์อย่างรุนแรง

สรุปได้ว่าการหย่าร้างคือการสมรสของสองคนสิ้นสุด จากนั้นไปสองคนก็เป็นบุคคลที่ไม่มี ความผูกพันกันในชีวิตอนาคต แยกกันไปดำเนินชีวิตของตนเอง ในสมัยก่อน การหย่าร้างถือว่าเป็นสิ่งที่น่าอับอาย บุคคลทั่วไปจะมีความคิดอคติต่อบุคคลที่หย่าร้าง หลายคนจึงพยายามอดทนกับชีวิตที่ไม่

มีความสุข แต่สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงมากมายไปจากสังคมสมัยเก่า ทุกคนสามารถใช้ชีวิตอย่างอิสระ ทำตามใจของตนเอง ดังนั้น จำนวนของการหย่าร้างก็ได้เพิ่มตามขึ้น

สุพัตรา สุภาพ (2542 : 36) กล่าวว่า สมัยก่อนจะไม่ค่อยคุ้นหูกับคำว่า หย่าร้าง เพราะถือเป็นเรื่องน่าอับอาย โดยเฉพาะในสังคมทางแถบเอเชีย เช่น ไทย จีน ญี่ปุ่น อินเดีย ลาว เป็นต้น แต่เมื่อสังคมเจริญขึ้นการหย่าร้างก็ดูจะมีมากขึ้นและเป็นที่ยอมรับ เพราะแนวความคิดเปลี่ยนไปจากเดิมว่าใครเป็นสามีภรรยาแล้วก็ต้องอยู่ด้วยกันตลอดไปแม้จะทุกข์หรือสุขก็ตาม เพื่อชื่อเสียง เพื่อลูก เพื่อพ่อแม่ ฯลฯ แต่ในสังคมปัจจุบันโดยเฉพาะสังคมตะวันตก เช่น สหรัฐอเมริกา การหย่าร้างเป็นเรื่องที่ทำกันมากและง่าย และการแต่งงานใหม่ก็ไม่ใช่เรื่องยากเพราะความเป็นม่ายกับความ เป็นสาวในความรู้สึกของคนอเมริกันไม่แตกต่างกัน เขาไม่ถือว่าแปลกและเป็นของน่ารังเกียจ

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2545 : 255) กล่าวว่า ในประเทศไทยอัตราการหย่าร้างก็ได้เพิ่มขึ้น จำนวนผู้จดทะเบียนหย่า 40,875 คู่ใน พ.ศ. 2532 เพิ่มขึ้นเป็น 53,560 คู่ใน พ.ศ. 2538 และ 67,551 คู่ใน พ.ศ. 2541

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2545 : 255-256) กล่าวว่า การศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความหย่าร้างมีความคล้ายคลึงกัน เช่น การมีความสัมพันธ์นอกสมรส การใช้สารเสพติด พฤติกรรมก้าวร้าว ปัญหาเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาต่ำ การแต่งงานเมื่ออายุน้อย การใช้เวลาร่วมกันน้อย ความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างคู่สมรส การไม่มีลูกเลยหรือมีลูกมากเกินไป ฯลฯ

ไพโรจน์ กัมพูสิริ (2546 : 79) กล่าวว่า เหตุหย่าที่เกิดจากความผิดของคู่สมรสมี 7 ประการดังนี้

1. สามีอุปการะเลี้ยงคูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทริยาหรือภริยามิสู้
2. สามีภริยาประพฤติชั่ว
3. สามีหรือภริยาทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจหรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่งอย่างร้ายแรง
4. สามีหรือภริยาจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้
5. สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีใน ความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นสามีภริยากันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้
6. สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงลูกอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำ การเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยากันอย่างร้ายแรง

7. สามีหรือภริยาผิดพันธ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

สุพัตรา สุภาพ (2542 : 38) กล่าวว่า การหย่าร้างส่วนมากมักจะมีสาเหตุหลายประการ เช่น ผิดประเวณี ยาอกจน เสพสุราเป็นประจำ วิกลจริต ทารุณกรรม ไม่เลียงดู ฯลฯ โดยทั่วไปส่วนใหญ่จะไม่ชอบเปิดเผยชีวิตของตนโดยเฉพาะเรื่องที่น่าอัยศอดสุภายในครอบครัว

สรุปได้ว่าปัจจุบันปัญหาการหย่าร้างได้เพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ และสาเหตุที่ทำให้การหย่าร้างก็มีมากมาย เช่น เนื่องจากระดับการศึกษาอบรมของผู้หย่าร้างไม่เท่าเทียมกันทำให้มีทัศนคติไม่ตรงกันในการดำเนินชีวิตสองคนพบปัญหาด้านการเงินคือรายได้ไม่พอกับการครองชีพ เวลาปัญหาเกิดขึ้นสองคนไม่ได้ร่วมมือแก้ปัญหาด้วยกัน คือ ไปหาความผิดของอีกฝ่ายหนึ่งจนมีการทะเลาะทุบตีกัน และบางทีญาติพี่น้องเข้ามาบีบบทบาทในครอบครัวมากเกินไป

2.4.2 การนอกใจคู่สมรสและสาเหตุของการนอกใจ

การนอกใจเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการยกย่องจากสังคมไทย เวลาดำเนินชีวิตสมรสไม่ว่าสามีหรือภรรยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีพฤติกรรมการนอกใจก็จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งมีความรู้สึกที่เจ็บใจ การนอกใจสามารถแบ่ง 2 ประการ คือ การนอกใจทางจิตใจและการนอกใจทางร่างกาย ไม่ว่าจะการนอกใจด้วยรูปแบบไหนก็เป็นสิ่งไม่ดี แต่การนอกใจทางร่างกายที่แสดงออกมาให้คนอื่นรู้จะมีผลกระทบต่อด้านลบแรงกว่าการนอกใจทางจิตใจ ขณะนี้การนอกใจทางจิตใจเป็นต้นเหตุของการนอกใจทางร่างกาย นักวิชาการได้สรุปความหมายของการนอกใจและสาเหตุการนอกใจได้ดังต่อไปนี้

Drigotas และคณะ (2542 : 509-524) ได้นิยามความหมายของการนอกใจ (infidelity) ว่า เป็นการละเมิดบรรทัดฐานความสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นทางเพศหรือทางจิตใจที่คู่รักของตนมีให้กับผู้อื่น

จักรพล ฉายกริช (2542 : 50) กล่าวว่า ปัญหาการนอกใจเป็นปัญหาในชีวิตการครองคู่ที่พบเห็นบ่อยมากที่สุดในทุกประเทศทั่วโลกที่ยึดถือระบบผัวเดียวเมียเดียว

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2545 : 244) กล่าวว่า ความสัมพันธ์นอกสมรสเกิดขึ้นด้วยเหตุผลหลายอย่าง แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามจะทำให้เกิดผลกระทบทางอารมณ์อย่างรุนแรง ทั้งความรู้สึกเจ็บปวด รู้สึกถูกทรยศต่อคุณค่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวมักนำไปสู่การสิ้นสุดของชีวิตคู่และการแตกสลายของครอบครัว

Drigotas และคณะ (2542 : 509-524) ได้แบ่งสาเหตุของการนอกใจเป็น 5 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการทางเพศ (Sexuality) คือ บุคคลต้องการมีเพศสัมพันธ์ที่หลากหลาย เมื่อความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีปัญหาหรือเข้ากันไม่ได้ ฝ่ายหนึ่งจะพยายามหาคนใหม่มาทดแทนจนก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งทางเพศตามมา

2. ความพึงพอใจทางอารมณ์ (Emotional Satisfaction) คือ บุคคลมีความพึงพอใจทางอารมณ์แตกต่างกัน เมื่อบุคคลเพิ่มอัตตา (ego) ของตนเองขึ้นจะทำให้ความพึงพอใจในคู่รักลดน้อยลงจนทำให้ตนเองแสวงหาความพึงพอใจทางอารมณ์ใหม่จากบุคคลอื่น จนเกิดการนอกใจตามมา

3. บริบททางสังคม (Social Context) คือ สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการนอกใจ บางช่วงที่มีการห่างกันหรือต่างฝ่ายต่างไม่มีเวลาให้แกกัน บุคคลย่อมมีโอกาสที่จะทำความรู้จักและใกล้ชิดกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่รักของตนเองได้ง่าย

4. เจตคติหรือบรรทัดฐานของบุคคล (Attitudes-norm) คือ บุคคลแต่ละคนมีอิสระทางด้านความคิดและมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่อิสระ หากบุคคลมีเจตคติเช่นนี้ย่อมมีโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมการนอกใจได้ในอนาคต

5. การแก้แค้น-ความเป็นปฏิปักษ์ (Revenge-hostility) คือ มีการตอบสนองต่อการนอกใจที่คู่ได้เคยกระทำไว้กับตนโดยบุคคลจะกระทำการนอกใจกลับเสมือนเป็นการแก้แค้นคู่รักของตนเอง

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2545 : 244-246) กล่าวว่า มีสาเหตุหลายประการที่ทำให้บุคคลนอกใจสามีหรือภรรยาของตนเอง ดังต่อไปนี้

1. เพื่อความสนุกสนานหรือความแปลกใหม่
2. เพื่อให้ชีวิตสมรสที่กำลังประสบปัญหานั้นดีขึ้น
3. เพื่อให้รอดพ้นกับชีวิตคู่ได้มากขึ้น
4. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์อื่น
5. เพื่อให้มีบุคคลที่สามเข้ามาลดความตึงเครียดในชีวิตคู่
6. เพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดไปในชีวิตคู่
7. ปัญหาในการพัฒนาบุคลิกภาพ
8. เหตุผลอื่น ๆ

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549 : 103) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้ภรรยานอกใจสามีสามารถแบ่งเป็น 4 ประการ ได้แก่

1. สามีไม่สนใจความต้องการทางเพศของภรรยา
2. สามีเป็น “นักรัก” ที่ใช้ไม่ได้ ไม่รู้จักการแสดงความรัก
3. ภรรยาไม่อาจบรรลุจุดสุดยอดในการร่วมเพศ เพราะสามีไม่ช่วยเหลือ
4. ภรรยาต้องการให้สามีตอบสนองด้วยปฏิกริยารุนแรงแต่สามีไม่ยอมปฏิบัติหรือไม่สามารถทำได้

จากสาเหตุการนอกใจดังกล่าว สรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดการนอกใจมีมากมาย ได้แก่ ความเหงา ความต้องการสิ่งตื่นเต้นแปลกใหม่ ความขัดแย้งระหว่างสามีและภรรยา มีบุคคลที่สาม

ชักชวนไปทางผิด บางทีคู่สมรสอาจจะไม่จำเป็นต้องนอกใจแต่เพราะว่าไม่เห็นผลกระทบของการนอกใจ จึงมีความคิดที่อยากทดลองและมีความคิดว่าไม่มีใครรู้ แต่อย่างไรก็ตาม ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ทำพฤติกรรมนอกใจคู่สมรสจะทำให้คู่รักรู้สึกเจ็บใจ อาจจะทำให้การสมรสสิ้นสุดลง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงในนวนิยายไทยและเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้วิจัยได้ค้นหางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้จาก 3 ประการ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายไทย งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในวรรณกรรมไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในสังคมไทย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายไทย

ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยาย เป็นผู้ที่ดำเนินเรื่องให้เนื้อเรื่องเหมาะสมกับความจริง เมื่อการวิเคราะห์นวนิยายย่อมเริ่มจากองค์ประกอบของนวนิยายและตัวละครเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากทุกเรื่องขาดมิได้ การวิเคราะห์ตัวละครสามารถแบ่งเป็น 2 ประการหลักคือ วิเคราะห์ลักษณะด้านภายในและลักษณะด้านภายนอกของตัวละคร ด้านภายในได้แก่ อุปนิสัย แนวคิด ด้านภายนอกได้แก่ การแต่งตัว และการกระทำของตัวละคร ผู้อ่านสามารถรู้ถึงลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลกลุ่มนั้นโดยผ่านตัวละคร ซึ่งมีการศึกษาวิจัยนวนิยายในด้านตัวละครหญิงหลายเรื่องดังตัวอย่างต่อไปนี้

ศุภรดา สุขประเสริฐ (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง ศิวาราตรี : การวิเคราะห์ตัวละครและโลกทัศน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์บุคลิกภาพของตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องศิวาราตรี 2) วิเคราะห์โลกทัศน์ของตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องศิวาราตรี ขอบเขตการวิจัยคือ ตัวละครฝ่ายหญิง 5 ตัว และตัวละครฝ่ายชาย 10 ตัวในนวนิยายเรื่องศิวาราตรี การวิเคราะห์บุคลิกภาพจากพฤติกรรมของตัวละครทั้งที่เป็นบุคลิกภาพภายนอกและที่เป็นบุคลิกภาพภายใน ตลอดจนโลกทัศน์ของตัวละคร ผลการวิจัยตามขอบเขตตัวละครฝ่ายหญิงและวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ตัวละครฝ่ายหญิงในนวนิยายเรื่องศิวาราตรีที่ได้วิเคราะห์ครั้งนี้ทั้งหมด 5 ตัวล้วนเป็นตัวละครฝ่ายดี โดยผู้วิจัยได้จำแนกเป็น 2 ประเภท คือตัวละครสำคัญฝ่ายหญิงและตัวละครประกอบฝ่ายหญิง ตัวละครสำคัญฝ่ายหญิงมี 2 ตัว ตัวละครประกอบฝ่ายหญิงมี 3 ตัว บุคลิกภาพภายนอกของตัวละครหญิงที่สำคัญประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) มีหน้าตาที่สวยงาม ใบหน้าขาวนวลอมชมพู คิ้วยาวเรียว ดวงตางดงามเป็นสีดำ ผมยาว ริมฝีปากสีชมพูเป็นกลีบกระจับ รูปร่างผิพรรณต่างจากชนเผ่าอารยันทั่วไป 2) เป็นผู้หญิงที่มีความงามทั้ง 5 ประกอบ คือ ผมงาม เนืองาม ฟันงาม ผิวงาม และวัยงาม 3) กิริยา

ท่าทางเปิดเผยทันสมัย 4) พูดจาอ่อนหวาน มีน้ำเสียงเยือกเย็น มุมปากยิ้มเล็ก ๆ 5) เป็นหญิงสาวที่
 ร่าเริง ส่วนบุคลิกภาพภายนอกประกอบด้วย 17 ประการ ได้แก่ 1) สติปัญญาดี 2) มีความกล้าหาญ
 เชื้อมั่นในความรู้ของตนเอง 3) มีไหวพริบดี 4) เป็นผู้หญิงที่ใจเย็นและมีเหตุผล 5) มีความอ่อนโยน
 6) ใจเด็ด 7) เป็นสตรีที่มีจิตใจเข้มแข็ง 8) มีภาวะผู้นำ 9) ยึดมั่นในอุดมการณ์ 10) เข้าใจความเป็นจริง
 ของชีวิต 11) มีจิตใจงามด้วยศีลธรรมไม่มีความโลภ 12) ใฝ่สันติ 13) เมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ 14) รัก
 ความสมภาค 15) มีความกตัญญูกตเวทิตา 16) เป็นคนช่างสังเกต 17) มีความรักมั่นคง

สมปราชญ์ วุฒิจันทร์ (2549) ศึกษาวิจัยเรื่อง วิเคราะห์นวนิยายของนักเขียนสตรีไทย
 ที่มีตัวละครเอกเป็นโสเภณี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์นวนิยายของนักเขียนสตรีที่มีตัวละครเอก
 เป็นโสเภณีเชื่อมโยงกับบริบทสังคมและทัศนคติของผู้แต่ง 2) ประเมินคุณค่าทางวรรณศิลป์และคุณค่า
 ทางจริยธรรมของบทประพันธ์ ขอบเขตของการวิจัยคือ นวนิยายของนักเขียนสตรีไทยที่มีตัวละครเอก
 เป็นโสเภณี ได้แก่ หญิงคนชั่ว ของ ก.สุรางคนางค์ รอยมลทิน ของ ทมยันตี เลื่อมสลัปลาย ของ
 กฤษณา อโศกสิน และ หลงไฟ ของ กฤษณา อโศกสิน ผลการวิจัยพบว่า บริบทของสังคมในช่วงก่อน
 สงครามโลกครั้งที่ 2 และหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบันมีส่วนสำคัญในการกำหนด
 การภูมิหลัง สถานภาพ และบทบาทของตัวละครโสเภณี ทั้งนี้เพราะการให้ความสำคัญกับการรักษา
 พรหมจารีของผู้หญิงที่ต้องสงวนไว้ให้ผู้ชายที่จะแต่งงานกันตามประเพณีเท่านั้น โสเภณีมีสถานะที่ต่ำ
 กว่าหญิงดีในบรรทัดฐานทางสังคม แต่นักประพันธ์ทั้ง 3 คนกลับมีทัศนคติตรงกันข้าม โดยได้
 นำเสนอชีวิตในอีกแง่มุมหนึ่งที่คนทั่วไปในสังคมมักไม่คำนึงว่ามีความงดงามแฝงอยู่หรือแม้แต่
 ตัวละครเอกที่มีความบกพร่องทางจริยธรรม ผู้แต่งก็สามารถแสดงว่าเกิดขึ้นด้วยความหลงผิดไม่ใช่
 ความชั่วร้าย ชีวิตของผู้หญิงในนวนิยาย 3 เรื่องมีเหตุปัจจัยในการเป็นโสเภณีเพราะเผชิญกับการ
 เอาไร้อาเปรียบและการมีทัศนคติในเชิงลบโดยตลอด แต่บทบาทที่ต้องต่อสู้กับการรังเกียจจากสังคม
 รอบข้างก็ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ผู้หญิงที่สังคมประณามว่าต่ำชั้นนั้น แท้ที่จริงแล้วอาจเป็นคนดีได้ด้วย
 หลักการของตนเอง ลักษณะร่วมของแก่นเรื่องของ หญิงคนชั่ว รอยมลทิน และ เลื่อมสลัปลาย ก็คือ
 คุณค่าภายในเป็นแรงต้านอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ส่วนเรื่องหลงไฟ ที่ตัวเอกเลือกอาชีพโสเภณีเพราะ
 หวังยกระดับสถานะทางสังคมด้วยความฟุ้งเฟ้อและต้องจบชีวิตลงเพราะเป็นเหยื่อของการกดขี่ของ
 กระบวนการค้ากามข้ามชาติ กล่าวได้ว่าชะตากรรมของตัวละครเอกแฝงการวิพากษ์วิจารณ์ระบบชีวิต
 ในสังคมบริโภคนิยมยุคใหม่ไว้ นวนิยายทั้ง 4 เรื่องยังมีปัจจัยของพลังทางวรรณศิลป์ได้แก่ แก่นเรื่อง
 การเล่าเรื่อง การกำหนดลักษณะนิสัยและพฤติกรรมตัวละคร บทสนทนา และฉาก นอกจากนี้
 นวนิยายทั้ง 4 เรื่องยังมีคุณค่าทางจริยธรรมที่กระตุ้นให้เห็นความจำเป็นของสติและวิจารณญาณ อีก
 ทั้งความแข็งแกร่งของจิตใจที่สะท้อนผ่านการเผชิญกับความขัดแย้งของตัวละครเล็กเงาโสเภณี ซึ่ง
 แสดงผ่านการต่อสู้กับอุปสรรคและการเผชิญปัญหาอย่างเข้มแข็งด้วยความหวังที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งนี้

ความเห็นใจของตัวละครอื่นที่มีต่อตัวละครเอกย่อมบ่งชี้คุณธรรมที่ผดุงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ใน ความคาดหวังของผู้แต่งด้วย

จิรวรรณ สุนทรวาทีน (2542) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์พฤติกรรมและสภาวะทาง จิตของตัวละครหญิงที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศ ในนวนิยายของโบทัน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา สาเหตุของตัวละครหญิงที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศ 2) ศึกษาพฤติกรรมและสภาวะทางจิตของตัวละคร หญิงที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศ 3) ศึกษาผลกระทบของสังคมที่มีต่อตัวละครหญิงที่ถูกละเมิดสิทธิทาง เพศ ขอบเขตของการวิจัยคือ นวนิยายของโบทัน 13 เรื่อง มีตัวละครที่ศึกษาทั้งสิ้น 18 ตัว ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิทางเพศ มาจากค่านิยมทางเพศ โดยมีบุคลิกภาพ พฤติกรรม ฐานะทางครอบครัว ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ เวลาและสถานที่ ความสับสนทางเพศ สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และสื่อทางเทคโนโลยี เป็นสาเหตุเสริมที่ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิทางเพศได้ ง่ายขึ้น สำหรับพฤติกรรมและสภาวะทางจิตของตัวละครพบว่าตัวละครเกิดความรู้สึกตำหนิตนเอง อับอายหวาดกลัว รู้สึกว่าตนเองหมดคุณค่า กังวลกับภาวะความบริสุทธิ์ของตนเอง และมีทัศนคติเชิง ลบต่อเพศตรงข้าม ตัวละครจึงจำเป็นต้องใช้กลไกการป้องกันตนเอง เพื่อปรับตัวให้อยู่ในสภาพการณ์ นั้นได้ โดยแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือการอ้อมขอม การถอยหนี และการสู้ ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรม นอกจากนี้พบว่าผลกระทบทางสังคมเป็นผลกระทบที่มีความสำคัญต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสภาวะทางจิตของตัวละคร ผลกระทบทางด้านบวกส่งผลให้ตัวละคร มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางบวกไปด้วย ในขณะที่เดียวกันหากได้รับผลกระทบในด้านลบ ตัวละคร มีแนวโน้มที่จะประสบความล้มเหลวในชีวิตเช่นเดียวกัน

รัชณี กล่อมเกลี้ยง (2541) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศของตัวละครหญิงใน นวนิยายของกฤษณา อโศกสิน มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอก หญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน 2) เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของกฤษณา อโศกสินที่มีต่อการแสดง พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง ขอบเขตการวิจัยคือ ตัวละครหญิง 16 ตัว จากนวนิยายของ กฤษณา อโศกสิน 15 เรื่อง ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ตัวละครเอกหญิงมีพฤติกรรม ทางเพศ แบ่งออกได้ 7 พฤติกรรม ได้แก่ 1) พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน 2) พฤติกรรมการเป็นเมียเก็บ 3) พฤติกรรมการทดลองอยู่ 4) พฤติกรรมการประพฤตินอกใจสามี 5) พฤติกรรมการติดตามผู้ชายที่ตนพึงพอใจ 6) พฤติกรรมการขายบริการทางเพศ 7) พฤติกรรมการ แย่งสามีของเพื่อน สาเหตุของพฤติกรรมสามารถแบ่งเป็น 5 ประการ คือ 1) ความต้องการด้านจิตใจ 2) การอับอาย 3) การขาดวุฒิภาวะและประสบการณ์ชีวิต 4) สภาพแวดล้อมทางสังคม 5) ความ ต้องการทางด้านวัตถุ การศึกษาทัศนคติของผู้ประพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง พบว่า ผู้ประพันธ์มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร 3 ทัศนคติ คือ 1) การมีความสัมพันธ์ทาง เพศกับผู้ชายหลายคน ผู้ประพันธ์มีทัศนคติที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศ 2) การเป็นเมียเก็บ โดย

แสดงทัศนคติไม่เห็นด้วย 3) การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ผู้ประพันธ์มีทัศนคติที่ไม่สนับสนุน ผ่านความคิดความรู้สึกของตัวละครที่ใกล้ชิด ซึ่งไม่ยอมรับและเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ทำให้คุณค่าของความเป็นผู้หญิงด้อยลง นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังชี้ให้เห็นถึงผลที่คนใกล้ชิดให้และสังคมที่ได้รับจากพฤติกรรมทางเพศที่ผิดจารีตของสังคมนี้

เพ็ญแข งามดวงใจ (2541) ศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้หญิงในนวนิยายของ วิมล ศิริไพบูลย์ : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ผู้หญิงที่ปรากฏในนวนิยายของ วิมล ศิริไพบูลย์ 2) วิเคราะห์บทบาทของผู้หญิงตามสถานภาพในนวนิยายของ วิมล ศิริไพบูลย์ 3) วิเคราะห์ทัศนคติของ วิมล ศิริไพบูลย์ ขอบเขตของการวิจัยคือ ตัวละครหญิงที่มีฐานะทางสังคมปานกลางพบมากที่สุดจำนวน 28 ตัว รองลงมา ได้แก่ ตัวละครที่มีฐานะทางสังคมต่ำ จำนวน 6 ตัว และตัวละครที่มีฐานะทางสังคมสูงจำนวน 3 ตัว ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ตัวละครที่มีฐานะทางสังคมปานกลาง ในด้านลักษณะทางกายภาพนั้นผู้เขียนไม่เน้นตัวละครที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม ยั่วยวน ใช้สรีระเบิกทางในการทำกิจใด ๆ แต่จะสร้างตัวละครที่มีเสน่ห์ชวนมอง บุคลิกดี คล่องแคล่ว มากกว่าจะเป็นหญิงสาวที่ผ่านเวทีการประกวดความงามมาแล้ว ส่วนลักษณะนิสัยนั้น ผู้เขียนจะเน้นลักษณะส่วนใหญ่ของตัวละครหญิงที่มีจิตใจเข้มแข็ง อดทน เชื่อมั่นในตนเอง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หยิ่งย่องในศักดิ์ศรีของตน ไม่ก้มหัวให้กับอำนาจเงินตรา พยายามดิ้นรนต่อสู้ด้วยตนเอง ในขณะเดียวกันก็มีจิตใจที่อ่อนโยน เอื้อเฟื้อ เสียสละ รู้จักถนอมน้ำใจผู้อื่น ไม่ชอบทำร้ายจิตใจใครจึงเป็นเหตุให้ถูกเอาเปรียบจากผู้อื่นจนสร้างความทุกข์ให้กับตนเอง แต่ด้วยความเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งอดทน เป็นนักสู้ชีวิตจึงพยายามต่อสู้กับปัญหา และผ่านพ้นสถานการณ์ที่วิกฤตไปได้แม้ว่าตนเองจะได้รับความบอบช้ำทั้งกายและใจก็ตาม ส่วนตัวละครที่มีฐานะทางสังคมต่ำนั้น ผู้เขียนสร้างให้เป็นผู้หญิงที่มีหน้าตาสะสวย มีเสน่ห์ชวนมอง บุคลิกดี คล่องแคล่ว และมีลักษณะนิสัยที่เข้มแข็งอดทน เชื่อมั่นในตนเอง เป็นนักสู้ชีวิตที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคง่าย ๆ แม้จะเป็นผู้หญิงที่ต่ำต้อยแต่ก็พยายามต่อสู้เพื่อยกระดับฐานะของตน ส่วนตัวละครที่มีฐานะทางสังคมสูง ผู้เขียนสร้างให้เป็น หญิงสาวที่มีฐานะันดรศักดิ์เป็นเจ้าหญิง หรือบุตรของผู้มีบรรดาศักดิ์สูง ตัวละครเหล่านี้มีรูปร่างหน้าตางดงาม มีเสน่ห์ มีบุคลิกที่ภูมิฐาน สง่างามน่าเกรงขามสมกับเป็นผู้ที่มีชาติตระกูลสูง ในด้านลักษณะนิสัยจะเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว แต่ก็มีใจอ่อนโยน เมตตาปรานี และรักความยุติธรรม

งานวิจัยดังกล่าวทั้งหมดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละครหญิงในนวนิยายไทย ได้เห็นว่าตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยาย ในการวิเคราะห์ตัวละครผู้เขียนได้สร้างตัวละครจากด้านลักษณะและพฤติกรรมอย่างละเอียด ซึ่งทำให้ตัวละครมีชีวิตชีวา นอกจากนี้ตัวละครหญิงที่ปรากฏในนวนิยายไทยเหมือนบุคคลที่อยู่ในชีวิตจริง ๆ รวมทั้งคนดีกับคนไม่ดี ช่วยให้ผู้อ่านเห็นถึงสังคมจากหลายแง่มุม

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในวรรณกรรมไทย

วรรณกรรมเป็นผลผลิตของสังคม แม้ว่าไม่ใช่ความจริงทั้งหมดแต่ก็ได้สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์ของผู้ประพันธ์ ผู้อ่านสามารถเข้าใจสังคมนั้นโดยผ่านการอ่านนวนิยาย ปัญหาครอบครัวเป็นปัญหาที่ได้พบบ่อยที่สุดเพราะว่าไม่มีใครสามารถไปจากครอบครัว คนที่อยู่ในครอบครัวเป็นคนที่สนิทสนมที่สุดและเป็นคนที่เชื่อถือได้ แต่เพราะว่าได้อยู่ด้วยกันบ่อยสามารถมองเห็นทั้งข้อดีและข้อเสียของบุคคลนั้น สำหรับข้อเสียของบุคคลอื่น คนส่วนใหญ่รับได้ยากและต้องการเวลามากคิดผู้หญิงไทยก่อนแต่งงานส่วนใหญ่ใช้ชีวิตกับพ่อแม่ของตนเอง แม้ว่าอยู่กับคนที่รักตัวเองมากที่สุดปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ยังหลีกเลี่ยงไม่ได้ หลังแต่งงานไปอยู่กับสามีและครอบครัวของฝ่ายสามีย่อมพบปัญหามากมายและสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาครอบครัวในวรรณกรรมไทยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

MO LINGFEN (2560) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาครอบครัวในสังคมไทย : ภาพสะท้อนจากนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2508-2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ปัญหาครอบครัวในสังคมไทยที่สะท้อนผ่านนวนิยายแนวชีวิตครอบครัวไทยช่วง พ.ศ. 2508-2557 2) วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวในสังคมไทยที่สะท้อนผ่านนวนิยายแนวชีวิตครอบครัวไทยช่วง พ.ศ. 2508-2557 ขอบเขตการวิจัยคือ นวนิยาย 4 เรื่องที่สะท้อนปัญหาครอบครัว ได้แก่ เมียหลวง ของ กฤษณา อโศกสิน สิ้นสวาท ของ โรสลาเรน เพรงกรรม ของ โบตัน ตามลมปลิว ของ ว.วินิจฉัยกุล ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาครอบครัวที่พบในนวนิยายสามารถแบ่งเป็น 4 ประการ คือ 1) ปัญหาเกิดจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะเกิดอยู่ระหว่างสามีกับภรรยา ได้แก่ สามีคบหาสนิทสนมกับผู้หญิงอื่นและมีพฤติกรรมนอกใจภรรยา การไม่พูดกันเพื่อทำความเข้าใจระหว่างกัน และพฤติกรรมที่ขาดสติเนื่องมาจากเมาสุรา 2) ปัญหาเกิดจากการรับค่านิยมใหม่ ค่านิยมใหม่ที่เกิดในสังคมไทยเพราะได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตก ค่านิยมใหม่ได้สร้างปัญหาครอบครัว ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การมีเพศสัมพันธ์กับชายที่ไม่ใช่คู่สมรส หรือมองเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเป็นเรื่องธรรมดา 3) ปัญหาเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาการแย่งชิงทรัพย์สินสมบัติ ปัญหาการเห็นแก่ตัว 4) ปัญหาเกิดจากวิถีชีวิตแตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีนิสัยและทัศนคติแตกต่างกันไปตามพื้นฐานที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมา เมื่อได้ใช้ชีวิตร่วมกันเป็นครอบครัว สามีภรรยาจึงจำเป็นต้องปรับตัวเข้าหากัน หากแต่ละฝ่ายไม่ยอมปรับตัว ย่อมจะทำให้กลายเป็นต่างคนต่างอยู่และเกิดการหย่าร้างตามมา สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวจากปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ 1) สาเหตุจากบุคคลส่วนตัว ได้แก่ ลักษณะนิสัยส่วนตัว บุคลิกภาพและพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจทำให้เกิดความขัดแย้งภายในครอบครัวอาจพัฒนาขึ้นเป็นปัญหาครอบครัวได้ 2) สาเหตุจากปัจจัยแวดล้อม หมายถึงเหตุภายนอกครอบครัว ได้แก่ ความเปลี่ยนแปลงของบทบาทหน้าที่ตามเพศในครอบครัว

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านนิยมและทัศนคติ ความเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรมของประชาชนในสังคมยุคใหม่ การให้ความสำคัญด้านวัฒนธรรมและทุนนิยม

สุพรรณษา ประสงค์สุข (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์งานเขียนสารคดีเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวไทย ของ อรสม สุทธิสาคร : แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์งานเขียนสารคดีเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวไทย ของ อรสม สุทธิสาคร ในด้านเนื้อหา แนวคิด และกลวิธีการนำเสนอแนวคิด 2) แสดงให้เห็นแนวคิดที่สะท้อนปัญหาครอบครัวไทย รวมถึงแสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะในงานเขียนสารคดีของ อรสม สุทธิสาคร ขอบเขตการวิจัยคืองานเขียนสารคดีจำนวน 11 เล่ม ที่จัดพิมพ์รวมเล่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2548 ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวไทยในงานเขียนสารคดีของ อรสม สุทธิสาคร มีปัจจัย 2 ประการคือ 1) สาเหตุจากปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านทัศนคติของบุคคลในครอบครัว ด้านพฤติกรรม และด้านความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว 2) สาเหตุจากปัจจัยแวดล้อม ได้แก่ ความเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรมของบุคคลในสังคม และความยากจน แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวไทยในงานเขียนสารคดีของอรสม สุทธิสาคร ประกอบไปด้วยการอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ธรรมะเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการแก้ไข ปัญหาสังคม มนุษย์ทุกคนมีทั้งความดีและความไม่ดีอยู่ในตนเอง รูปลักษณะภายนอกไม่สามารถวัด พฤติกรรมของคนได้ มนุษย์มีความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ และความยากจนเป็นบ่อเกิดของปัญหาสังคม โดยแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในงานเขียนสารคดีเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวไทยของ อรสม สุทธิสาคร คือ แนวคิดเกี่ยวกับสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดเรื่อง “สถาบัน ครอบครัวยุคใหม่มีความสำคัญต่อชีวิต” เนื่องจากสถาบันครอบครัวนั้นถือได้ว่าเป็นเกราะป้องกันการหลงผิดหรือการกระทำพฤติกรรมที่ไม่ดีของสมาชิกทุกคนในครอบครัวได้ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวไทยในงานเขียนสารคดีของ อรสม สุทธิสาคร ประกอบไปด้วยกลวิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1) กลวิธีการนำเสนอข้อมูล ได้แก่ การนำเสนอข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย การอ้างอิงข้อมูล และการใช้รูปภาพประกอบเรื่องราว 2) กลวิธีทางวรรณศิลป์ ได้แก่ การตั้งชื่อเรื่อง ประกอบด้วยการตั้งชื่อแบบเล่นสำนวนเล่นคำ การตั้งชื่อโดยใช้คำที่มีความหมายตรง การตั้งชื่อ การนำเข้าสู่เรื่อง การนำกลวิธีการเขียนเรื่องสั้นมาใช้ในการเขียนสารคดี และการใช้คำและการใช้ภาษาภาพพจน์

เบญญา สุขาพิทยพันธ์ (2540) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์นวนิยายชีวิตครอบครัว ช่วง พ.ศ. 2475-2488 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวที่ปรากฏในนวนิยายช่วง พ.ศ. 2475-2488 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพสังคมกับนวนิยายแนวชีวิตครอบครัว ขอบเขตการวิจัยคือ นวนิยายชีวิตครอบครัว ช่วง พ.ศ. 2475-2488 ที่แสดงถึงพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัวด้านความสัมพันธ์ บทบาท และหน้าที่การดำเนินชีวิตตลอดจนปัญหาและความขัดแย้ง ซึ่งเขียนโดย ดอกไม้สด ก. สุรางคนางค์ อาษา ศรีบูรพา และ แม่อนงค์ มีจำนวนทั้งหมด

37 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวที่ปรากฏในช่วงเวลานี้สามารถแบ่งเป็น 3 ประการ คือ 1) การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน ผู้ประพันธ์สะท้อนแนวคิดที่ว่าตัวละครยอมแต่งงานตามที่ผู้ใหญ่เลือกให้ ขณะเดียวกันก็ปรารถนาจะเลือกคู่ครองตามความเห็นของตนเอง 2) บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว ผู้ประพันธ์เน้นถึงหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว ได้แก่ บทบาทและหน้าที่ของภรรยา คือ ดูแลรับผิดชอบงานบ้าน ยกย่องให้เกียรติสามีและญาติ 3) ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว ผู้ประพันธ์นำเสนอปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคล ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างสามีกับภรรยา เช่น เชื้อชาติ ศาสนา และเศรษฐกิจ ปัญหาจากบุคคลที่สาม เช่น ญาติหรืออดีตคนรัก ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบิดามารดากับบุตร เนื่องจากทัศนคติการเลือกคู่ครองไม่ตรงกัน ปัญหาความขัดแย้งระหว่างพี่น้อง เนื่องจากความยุติธรรมของบิดามารดาและการแย่งชิงคู่รัก ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างสภาพสังคมกับนวนิยายแนวชีวิตครอบครัว ผู้วิจัยพบว่า ผู้ประพันธ์สะท้อนให้เห็นถึงสังคมในด้านเศรษฐกิจ กล่าวคือ แสดงถึงปัญหาความเดือดร้อนหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 โดยผู้ประพันธ์มักเสนอทัศนคติเรื่องระมัดระวังการใช้จ่าย ด้านการศึกษา ผู้ประพันธ์นำเสนอว่าตัวละครส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงกว่าเดิมสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และด้านวัฒนธรรมผู้ประพันธ์สะท้อนถึงนโยบายของ จอมพล ป.พิบูลสงคราม เช่น การแต่งกายแบบตะวันตกหรือการห้ามประชาชนกินหมาก เป็นต้น

สิริณา อ่าถนอม (2539) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว ในนวนิยายขนาดสั้นของหลวงวิจิตรวาทการ ขอบเขตของการวิเคราะห์ครั้งนี้ คือ นวนิยายขนาดสั้นแนวชีวิตครอบครัวของหลวงวิจิตรวาทการ จำนวน 43 เรื่อง จากรวมเรื่องวิจิตรวรรณกรรมจำนวน 10 ชุด มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะชีวิตครอบครัวของตัวละคร 2) ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ลักษณะชีวิตครอบครัวมี 2 ระยะ คือ ระยะแรก กล่าวถึง การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน ในนวนิยายสะท้อนให้เห็นปัญหา ความแตกต่างเรื่องฐานะวงศ์ตระกูลของคู่สมรสและการศึกษาของคู่สมรสระยะที่สอง กล่าวถึง การดำเนินชีวิตครอบครัว ได้แก่ ปัญหาเรื่องเงิน การนอกใจคู่รักเก่า ปัญหาเรื่องการเลี้ยงลูก การทะเลาะเบาะแว้งของสามีภรรยา หน้าที่ของสามีภรรยาต่อครอบครัว และปัญหาที่ญาติพี่น้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับข้อนวนิยายขนาดสั้นของหลวงวิจิตรวาทการยังสอดแทรกแนวคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เพื่อให้การดำเนินในครอบครัวมีความสุขตามอัตภาพ

ลินดา วงษ์ทน (2538) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาครอบครัวแตกแยกในนวนิยายไทย พ.ศ. 2525-2531 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์สาเหตุของครอบครัวแตกแยกในนวนิยายไทยช่วงปี พ.ศ. 2525-2531 2) วิเคราะห์ผลกระทบของครอบครัวแตกแยกในนวนิยายไทยช่วงปี พ.ศ. 2525-2531 ขอบเขตการวิจัยคือ ศึกษาวิเคราะห์นวนิยายแนวปัญหาชีวิตครอบครัวจำนวน 23 เรื่อง ของนักเขียนที่ได้รับความสนใจและมีชื่อเสียงเด่นมากในช่วงปี พ.ศ. 2525-2531

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้ครอบครัวแตกแยกมี 2 ประเภท คือ 1) สาเหตุจากปัจจัยส่วนบุคคล มีผลมาจากบุคลิกภาพของคู่สมรสที่ส่งผลเชิงลบต่อการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ลักษณะนิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการอยู่ร่วมกันและลักษณะทางอารมณ์ที่ขาดความหนักแน่นมั่นคง บุคลิกภาพดังกล่าวจะส่งผลให้คู่สมรสอยู่ร่วมกัน อย่างไม่มีความซื่อสัตย์และนอกใจกันได้ คู่สมรสส่วนใหญ่จะขาดความรับผิดชอบ และทอดทิ้งภาระหน้าที่ของตน รวมทั้งมีพฤติกรรมก้าวร้าว ข่มขู่ และไม่ให้เกียรติกันนอกจากนี้ นวนิยายยังได้เสนอว่าสภาพความผูกพันระหว่าง คู่สมรสที่ไม่มีความรักและความเข้าใจกันอย่างแท้จริงมาก่อน มักก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้งภายในครอบครัวถึงขั้นแตกแยกได้โดยง่าย นวนิยายยังได้แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างทางด้านอายุและความไม่สมดุล ด้านเพศสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสล้วนมีส่วนเสริมให้ครอบครัวแตกแยกได้ทั้งสิ้น 2) สาเหตุจากปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลง บทบาทของสตรีและทัศนคติทางการหย่าร้างที่มีแนวโน้มยอมรับสภาพการหย่าร้างมากขึ้น และความเสื่อมทางด้านศีลธรรมของบุคคลในสังคมต่างก็มีส่วนให้ครอบครัวล้มเหลวได้โดยง่าย รวมทั้งสภาพความผิดเคืองทางด้านเศรษฐกิจของคู่สมรส ในแง่ของผลกระทบนั้นพบว่า ครอบครัวแตกแยกจะส่งผลให้เด็กในครอบครัวเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่มีปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ สุขภาพจิต และพฤติกรรม เด็กจากครอบครัวแตกแยกจะกลายเป็นที่หวาดวิตกกังวลสูง มีอารมณ์ไม่มั่นคง และปรวนแปรโดยง่าย ปมด้อยที่เกิดจากการถูกทอดทิ้ง จะทำให้เด็กมีความรู้สึกอ้างว้าง หว่าแว้ ต้องการความรักความอบอุ่นและมีทัศนคติไม่ดีต่อบิดา มารดา เป็นสาเหตุให้เด็กหาทางออกด้วยการแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในสังคมได้ เช่น ก้าวร้าว ดื้อรั้น โกหก ตีแม่เหล้า ดิตยาเสพติด และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

งานวิจัยดังกล่าวทั้งหมดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวโดยเฉพาะครอบครัวใหม่ที่สร้างขึ้นกับคู่ครอง แต่ละคนมีนิสัยใจคอที่แตกต่างกัน สองคนอยู่ด้วยกันเพราะว่ามีทัศนคติที่แตกต่างกันทำให้เกิดปัญหา แม้ว่าเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาไปทั้งหมด แต่เราสามารถควบคุมให้มันน้อยลง เมื่อเกิดปัญหาต้องหาวิธีที่ถูกต้องไปแก้ไข ทุกครั้งถ้าแก้ไขปัญหาได้ดีจะทำให้สองคนยังรักกัน แต่ถ้าแก้ไขไม่ดีก็จะทำให้ความสัมพันธ์ของสองคนแย่งไปเรื่อย ๆ

2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการสมรสหรือปัญหาครอบครัวในสังคมไทย

ตามการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมเมื่อบุคคลสมัยใหม่ได้เผชิญกับปัญหาด้านสมรส จะมีสิทธิ์ตัดสินใจเอง จึงไม่ต้องอดทนเหมือนหญิงสมัยเก่า เพราะอย่างนี้ในสมัยปัจจุบันจำนวนของการสิ้นสุดสมรสได้เพิ่มขึ้นไปอย่างรวดเร็ว ปัญหาที่ทำให้การสมรสสิ้นสุดมี 3 ประการหลัก คือ การตาย การหย่า การเพิกถอนของศาล จาก 3 ประการนี้ปัญหาการหย่าร้างเป็นปัญหาที่พบบ่อยที่สุด สาเหตุที่ทำให้การหย่าร้างมีมากมายรายละเอียดดังต่อไปนี้

กฤติทัต ฉายใสว (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาเงื่อนไขแห่งการสมรส : ศึกษากรณีหญิงที่สามีตายหรือการสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับ

เงื่อนไขแห่งการสมรส ในกรณีหญิงที่สามีตายหรือการสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่นว่ามีปัญหาใดบ้าง

2) ศึกษากฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขแห่งการสมรส ทั้งที่เป็นกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และแสวงหาแนวทางการใช้การตีความที่เหมาะสม 3) ให้มีการแก้ไขกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขแห่งการสมรสให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

ขอบเขตของการศึกษา คือ กฎหมายมั่งรายศาสตร์ กฎหมายลักษณะผัวเมีย กฎหมายอิสลาม และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะบรรพ 5 ครอบครั้ว ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 พบว่า การสมรสแม้จะมีขึ้นตามครรลองของธรรมชาติ แต่กฎหมายก็ได้กำหนดเงื่อนไขแห่งการสมรสไว้ เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่กฎหมายต้องให้การคุ้มครอง ซึ่งการสมรสที่ฝ่าฝืนเงื่อนไขแห่งการสมรสนั้นย่อมตกเป็นโมฆะ หรือมีผลตามที่กฎหมายกำหนด กล่าวเฉพาะกรณีหญิงที่สามีตายหรือการสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่น ซึ่งกฎหมายไทยห้ามมิให้หญิงทำการสมรสใหม่ภายในระยะเวลา 310 วัน นับตั้งแต่การสมรสเดิมสิ้นสุดลง เว้นแต่เข้ากรณียกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด ปัญหาของเงื่อนไขแห่งการสมรสของกฎหมายไทยโดยเปรียบเทียบกับกฎหมายของอังกฤษ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินเดีย สหพันธสาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐฝรั่งเศส ประเทศญี่ปุ่น และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ประเทศต่าง ๆ ไม่มีหรือต่างก็ได้ยกเลิกเงื่อนไขที่ห้ามมิให้หญิงทำการสมรสเดิมสิ้นสุดลงทำการสมรสใหม่ เว้นแต่สาธารณรัฐอินโดนีเซียซึ่งกฎหมายเกี่ยวกับการสมรสเป็นตามหลักกฎหมายอิสลามที่กำหนดให้ต้องมีระยะเวลาพักรอ แต่เมื่อเปรียบเทียบแล้วจะพบว่า มีระยะเวลาน้อยกว่าที่กำหนดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยกับประเทศญี่ปุ่นที่แม้จะยังคงมีเงื่อนไขห้ามมิให้หญิงทำการสมรสเดิมสิ้นสุดลงทำการสมรสใหม่ก่อนพ้นกำหนด 6 เดือนนับแต่การสมรสเดิมสิ้นสุด

ณัฐริกา ชมปรีดา (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมนอกใจคู่สมรส : กรณีศึกษาชายไทยในเขตเทศบาลจังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการนอกใจคู่สมรส 2) ศึกษาสาเหตุในด้านต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการนอกใจคู่สมรสของชายไทยในเขตเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ขอบเขตการวิจัย คือ ประชาชนเพศชายในเมืองเพชรบูรณ์และประกอบด้วยพฤติกรรมการนอกใจในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม พ.ศ. 2553 ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมการนอกใจคู่สมรส พบว่า พฤติกรรมก่อนและหลังการเกิดพฤติกรรมนอกใจคู่สมรสนั้นผู้ชายจะมีลักษณะการแสดงออกต่อภรรยาและครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน 2) สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการนอกใจคู่สมรส สามารถสรุปผลจากการให้สัมภาษณ์โดยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังต่อไปนี้ แรงผลักดันจากตนเองหรือสิ่งเร้าภายนอก เรื่องพฤติสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา ความห่างไกล การให้ความสำคัญ 3) ความรู้สึกผิดต่อการกระทำ พบว่า ผู้ชายที่นอกใจคู่สมรสจะรู้สึกผิดต่อการกระทำนั้น ๆ และมีความเชื่อว่าเวรกรรมนั้นมีจริง และมีความเกรงกลัวสิ่งที่ตนเองทำผิดต่อภรรยาและครอบครัวจะตอบสนองต่อตนเอง และหากคนไหนที่มีลูกแล้วก็กลัวว่าจะสนองตอบกับลูก

ของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ชายมีข้อสังเกตและยอมรับว่าคนในปัจจุบันมีศีลธรรมในการครองเรือนลดน้อยลงอย่างมาก ทำให้คนในสังคมเต็มใจและยอมเป็นภรรยาบ่อยหรือชู้มากขึ้น 4) ความรู้สึกต่อการนอกใจคู่สมรส พบว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำที่ผิดต่อภรรยาและครอบครัวของตนเองอย่างมาก หากไม่ทำจะดีกว่า และยังมีความเห็นว่าหากใจไม่แข็งพออย่าคิดนอกใจคู่สมรสเพราะจะทำให้ชีวิตครอบครัวล่มสลายได้ 5) ความรู้สึกที่ต่อภรรยาและครอบครัว พบว่า ผู้ชายที่นอกใจคู่สมรสนั้น จะยังคงมีความรักภรรยาของเขาอยู่แต่มีความมากน้อยแตกต่างกันไป หากให้เลือกกระหว่างภรรยากับผู้หญิงคนอื่น ตนเองจะเลือกภรรยาเป็นอันดับแรกและยกย่องภรรยาเป็นอันดับหนึ่งเสมอ 6) ทำอย่างไรจึงจะไม่เกิดการนอกใจคู่สมรส พบว่า ผู้ชายมีความเห็นว่าการที่ตนเองจะนอกใจหรือไม่นอกใจคู่สมรสนั้น คู่สมรสมีผลอย่างมาก ผู้ชายต้องการให้คู่สมรสให้ความสำคัญต่อการมีเพศสัมพันธ์สามารถตอบสนองให้แก่สามีได้ มีเสน่ห์ให้ตนเองอยู่อย่างสม่ำเสมอ ทั้งสามีและภรรยาต้องมีความรักต่อกันให้มาก ควบคุมตนเองจากกิเลสต่าง ๆ ให้ได้ เมื่อจะทำอะไรควรใช้เหตุผลไม่ใช่อารมณ์หรือความต้องการ

ธัญธร อนันต์วิโรจน์ (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองและบุคลิกภาพห้ำหั่นประกอบต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส 2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส 4) เพื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับองค์ประกอบของบุคลิกภาพห้ำหั่นประกอบในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ ขอบเขตการวิจัยคือ ตัวอย่างที่แต่งงานแล้ว 515 คน เป็นเพศหญิง 261 และเพศชาย 254 ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายการนอกใจเฉพาะเพศหญิง
2. การเปิดรับประสบการณ์ไม่สามารถทำนายการนอกใจ
3. การมีจิตสำนึกสามารถทำนายการนอกใจเฉพาะเพศหญิง
4. การผูกมัดกับคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การมีจิตสำนึกและความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจของเพศชาย และเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก และความพึงพอใจในคู่สมรสในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจของเพศหญิง
5. ความพึงพอใจในคู่สมรสเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปิดรับประสบการณ์ และการมีจิตสำนึกในการทำนายพฤติกรรมการนอกใจ
6. ความเคร่งครัดศาสนาสามารถทำนายการนอกใจ
7. เพศมีอิทธิพลกำกับต่อการนอกใจ

8. เพศชายมีพฤติกรรมการณ์นอกใจมากกว่าเพศหญิง

9. อายุ อายุคู่สมรส จำนวนครั้งที่แต่งงาน ประวัติการหย่าร้าง การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์สามารถทำนายการนอกใจได้

ชาตรี พรหมหาราช (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการหย่าร้างของประชากรกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยชีวิตคู่ที่เกิดจากการหย่าร้างของประชากรในกรุงเทพ 2) ศึกษาแนวโน้มการหย่าร้างในปัจจุบัน ขอบเขตของการวิจัย คือ คู่สมรสที่เกิดการหย่าร้างในกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 212 คนโดยมีอายุ 31-35 ปีมากที่สุด และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือน 5,000-8,000 บาท มีอาชีพพนักงานบริษัท ในด้านปัจจัยที่ทำให้ชีวิตคู่มีปัญหาของประชากรกรุงเทพมหานครทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ทำให้การหย่าร้างสามารถแบ่งเป็น 3 ปัจจัยหลัก คือ 1) เกิดจากความคิดเห็นไม่ตรงกัน อันดับ 2) ไม่เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน อันดับ 3) เกิดจากปัญหาทางการเงิน ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า เพศ อายุและการศึกษาที่ต่างกันของคู่สมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาทำให้ทราบผลรวมของคู่สมรสที่เกิดจากการหย่าร้างระดับปานกลางและระดับสูงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับอัตราการหย่าร้าง ผู้สมรสเหล่านี้ควรมีการศึกษาลักษณะนิสัยใจคอกันให้ดีกว่าก่อน และเมื่อตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันแล้วควรมีการปรับตัวเข้าหากัน มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความไว้วางใจกัน เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น ควรหันหน้าคุยกันและสามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ไปด้วยกัน ที่สำคัญคือ การให้อภัยซึ่งกันและกัน การศึกษามีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความต้องการหย่าร้าง คู่สมรสที่มีความแตกต่างด้านการศึกษา การสิ้นสุดชีวิตสมรสจะมีมากกว่าคู่สมรสที่มีการศึกษาใกล้เคียงกัน คู่สมรสที่มาจากครอบครัวที่มีการหย่าร้างหรือครอบครัวที่แตกแยกจะเป็นคู่สมรสที่มีความรู้สึกไวมากต่อการมีชีวิตที่แตกแยกหรือชีวิตสมรสของคนกลุ่มนี้จะสิ้นสุดลงในสัดส่วนที่มากกว่าคู่สมรสที่มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์ บ้านที่อยู่อาศัยคู่สมรสที่ต้องอาศัยอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น นอกจากคู่สมรสของตนเอง จะทำให้เกิดความแออัดขึ้นในครอบครัว ความสามารถในการตัดสินใจต่อสิ่งต่าง ๆ ของคู่สมรสก็ได้รับผลกระทบไปด้วย ความแออัดในครอบครัวรวมทั้งการขาดเสรีภาพในการตัดสินใจต่อสิ่งต่าง ๆ ของคู่สมรสล้วนมีความสัมพันธ์กับความไม่มั่นคงในชีวิตสมรส

นิติญาณ์ ปัทมสิริวัฒน์ (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก 2) ศึกษาผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ขอบเขตของการวิจัยคือ ประชากรที่เป็นคู่หย่าร้างในปี พ.ศ. 2547 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1,417 ราย และสุ่มออกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกนได้จำนวน 302 ราย ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง คู่หย่าร้างแสดงความคิดเห็นไว้ที่ระดับปานกลางโดยมีปัจจัยที่เป็น

สาเหตุหลัก 8 ปัจจัย โดยเรื่องสำคัญใน 3 อันดับแรกดังนี้ ได้แก่ 1) ขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของ คู่สมรส 2) ไม่มีการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของครอบครัว 3) การมีคู่สมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัว เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ผลกระทบของการหย่าร้าง คู่หย่าร้างแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยมีผลกระทบที่มากที่สุดต่อการหย่าร้างคือ การที่ต้องทำงานและรับภาระตนเองและบุตรมากขึ้นเพียง ประเด็นเดียว นอกนั้นเป็นผลกระทบในระดับปานกลาง โดยมีประเด็นที่เป็นผลกระทบรุนแรงใน ระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก คือ มีความเครียดต่อปัญหาที่ต้องเผชิญ การขาดความอบอุ่นและ คุณภาพชีวิตลดต่ำลงกว่าเดิม และถูกซุบซิบนินทาจากบุคคลรอบข้าง

งานวิจัยดังกล่าว มีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตสมรสซึ่งปรากฏใน สังคมจริงและในงานเขียนด้วย แสดงให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้การสมรสสิ้นสุดลง ปัญหาที่พบได้ บ่อย ได้แก่ การหย่าร้าง การนอกใจ ไม่ว่าจะอันใดอันหนึ่งก็จะทำให้รู้สึกเจ็บปวด ปัญหาใหญ่สอง ประการนี้ที่เกิดขึ้นย่อมประกอบด้วยเหตุผลมากมาย เมื่อการสมรสเก่าสิ้นสุดลงไปบางคนอยู่ในความ ทุกข์ตลอดชีวิตไม่สามารถเดินออกมาได้ บางคนสามารถเดินออกมาอย่างรวดเร็วและเริ่มต้นชีวิตใหม่

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะนำแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละคร หญิงที่มีสามีหลายคน เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีแนวทางการวิจัยที่ชัดเจน

บทที่ 3

ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

3.1 ลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

3.1.1 ลักษณะบุคลิกภาพ

3.1.2 ลักษณะนิสัย

3.1.3 แนวคิดในการดำเนินชีวิต

3.2 พฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

3.2.1 พฤติกรรมช่วงการเลือกคู่ครอง

3.2.2 พฤติกรรมช่วงแต่งงานใหม่

3.2.3 พฤติกรรมช่วงดำเนินชีวิตคู่

3.2.4 พฤติกรรมช่วงเป็นม่าย

3.3 ผลที่ได้รับจากการกระทำของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน

3.3.1 ถูกลงโทษจากการกระทำของตัวเอง

3.3.2 ได้รับบทเรียนในชีวิต

3.3.3 พบจุดจบของชีวิต

3.3.4 ได้รับการให้อภัยจากครอบครัว

โดยมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

3.1 ลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

วิภา เสนานาญ กงกะนันท์ (2540 : 5-6) กล่าวว่า ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นวนิยายจะขาดเสียมิได้ ตัวละครในนวนิยายโดยทั่วไปเป็นมนุษย์ปุถุชน นวนิยายน้อยเรื่องมีสัตว์เป็นตัวละครเอก มีมนุษย์เป็นตัวละครประกอบ มนุษย์ในนวนิยายโดยทั่วไปเป็นคนสมมุติ คือ เป็นคนที่ผู้แต่งเสกสรรปั้นสร้างขึ้นให้มีลักษณะบุคลิกภาพ และวิถีชีวิตคล้ายมนุษย์ปุถุชนที่ผู้อ่านสัมผัสอยู่ในชีวิตประจำวัน

จากการวิเคราะห์นวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนจาก 3 ด้าน คือ ลักษณะบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และแนวคิดในการดำเนินชีวิต ดังนี้

3.1.1 ลักษณะบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะท่าทางซึ่งสามารถแสดงออกมาได้ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกนึกคิด ที่สะท้อนออกมาให้ผู้อื่นเห็นและเกิดความประทับใจ ซึ่งในนวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนแสดงให้เห็นถึงลักษณะบุคลิกภาพของตัวละครหญิงอย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากด้านรูปร่างหน้าตาภายนอกและการแต่งตัวสองประการ ดังนี้

1. รูปร่างหน้าตาภายนอก

รูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งที่สร้างความประทับใจในครั้งแรกให้แก่ผู้พบเห็น โดยเฉพาะผู้หญิงสนใจหน้าตาของตนเองมาก หน้าตาที่สวยงามสามารถดึงดูดคนอื่นให้อยากเข้ามาพูดคุยด้วยทั้งในชีวิตประจำวันและในการทำงาน รูปร่างหน้าตาที่สวยงามจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เรามีโอกาสไปสู่ความสำเร็จได้ง่ายกว่าคนที่หน้าตาไม่สวยงาม และตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทุกคนมีหน้าตาที่สวยงาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง พริ้งถูกคุณประเทียบขอไปเลี้ยง หลังจากนั้นคุณประเทียบก็ได้สอนพริ้งในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงานบ้าน รวมไปถึงด้านกิริยามารยาทของพริ้งด้วย ซึ่งคุณประเทียบดูแลพริ้งเป็นอย่างดีเหมือนลูกที่แท้จริงของตนเอง ให้ที่พักอาศัยให้อาหารกิน เวลาพริ้งอายุ 14 ปีก็เติบโตสมบูรณ์มากกว่าเด็กหญิงทั่วไป ดังตัวอย่าง

...พริ้งเริ่มเข้าลิบสี่ อะไร ๆ ในร่างกายก็พร้อมที่จะเติบโต
สะพรั่งไปเสียหมด หน้าอกหน้าใจของพริ้งได้มาตามพันธุ์ คือ
ค่อนข้างจะอวบสมบูรณ์กว่าเด็กหญิงในวัยเดียวกัน ผิวพริ้งผุดผ่อง
ลออตา กิริยาท่าทางก็ค่อนข้างจะฉวัดฉวียนอยู่สักหน่อย
เช่นเดียวกับนัยน์ตาที่หลุกหลิกเอาเรื่อง

(คนเริงเมือง. 2559 : 11)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่หน้าตาสวยงาม มาตั้งแต่เพิ่งเริ่มเป็นสาว คือตั้งแต่เริ่มเป็นวัยรุ่น ความสาวและความสวยของตัวละครได้แสดงออกทั้งหน้าตาที่สวยงาม รูปร่างที่สมบูรณ์ คือ มีหน้าอกใหญ่ทั้งที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีผิวพรรณที่ใสและงามผุดผ่อง ส่วนกิริยาท่าทางก็ไม่ได้เรียบร้อยหึงมึน ๆ เหมือนหญิงไทยทั่วไป แต่มีกิริยาที่คล่องแคล่วและโฉบเฉี่ยวเกินหญิงคนอื่น ซึ่งเป็นกิริยาท่าทางที่ทำให้ตัวละครหญิงดูสวยและมีเสน่ห์มากขึ้น

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง เมื่ออีสาโตเป็นสาว ป้าเจิมซึ่งเป็นคนที่เลี้ยงดูอีสา ได้สอนอีสาวว่าต่อไปต้องระวังตัวอย่าปล่อยตัวเหมือนอย่างแต่ก่อน อีสาส่องกระจกดูหน้าตาของตนเอง ยังตกใจแทบจำตัวเองไม่ได้ ความสวยงามของอีสาได้เริ่มแสดงออกมาอย่างชัดเจน และได้รับคำชมเชยมากมายจากบุคคลอื่น ดังตัวอย่าง

...อีสาส่องกระจกดูตัวเอง แล้วตกใจจนแทบจะจำตัวเอง
ไม่ได้ ผิวดำ ๆ หน้าตากระมอมกระแมมของอีสาหายไปไหนหมดก็

ไม่รู้ กลายเป็นเด็กผิวเหลืองเรื่อรอง นุ่งโจงกระเบนผ้าลายเขียว
สวมเสื้อคอกระเช้าสีส้มใหม่เอี่ยม ผมทรงดอกกระพุ่มเพราะเพิ่ง
โกนจากนั้นแล้วก็หิวหยังใส่น้ำมันเสียเรียบเป็นเงาปลาบ ตาคำ
คิ้วโก่งยาว ปากนิด จมูกหน้อย อีสาเพิ่งจะรู้สึกตัวว่าตัวเองเป็นคน
สวยบัดเดี๋ยวนี้เอง!

เมื่ออีสา ‘ลอกคราบ’ แล้ว ใคร ๆ ต่างก็ชมเชยอีสาไม่เว้น
วัน อีสาเริ่มรู้ตัวว่านอกจากหน้าตาจะผิผิวพรรณจะผุดผ่องขึ้น
แล้ว ร่างกายภายในอะไรบางอย่างก็ออกมามีอะไรผิติดปกติไปด้วย
คูมันค่อย ๆ ขยายออกทุกสิ่งทุกอย่าง...

(อีสา. 2556 : 9-10)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเกิดมาก็มีหน้าตาที่สวยงาม
เป็นอย่างมาก ใบหน้าของตัวละครหญิงสวยทุกองค์ประกอบ มีทั้งตาคำ คิ้วโก่งยาว ปากนิด
จมูกหน้อย และผิวพรรณผุดผ่อง ความสวยของตัวละครหญิงไม่ต้องพึ่งการแต่งหน้าแต่งตัวก็สามารถ
แสดงออกมาอย่างชัดเจน แม้ว่าผู้หญิงเห็นแล้วยังชม ความสวยทำให้คนอื่นอยากหาโอกาสมาพูดคุย
ใกล้ชิดกันโดยเฉพาะผู้ชาย

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง เมื่อทองประกายหนีจากบ้านเกิดมาอยู่
ในกรุงเทพฯ ซึ่งเธอเป็นคนที่ได้รับการศึกษาน้อยและไม่มีความสามารถพิเศษ แต่เนื่องจากเธอมี
หน้าตาสวยงามจึงทำให้หางานได้เร็ว และเจ้าของร้านก็ติดใจความสวยของทองประกายจึงให้ความ
ช่วยเหลือมากมายแก่เธอ เช่น มีที่พักให้ซึ่งคนอื่นไม่ได้รับความช่วยเหลือแบบนี้ เป็นต้น ดังตัวอย่าง

“คุณเป็นคนแรกที่ได้อยู่ที่นี้ นอกนั้นต้องกลับทั้งนั้น เสีย
น่ากลัวจะพิสมัยวิไลศักดิ์คุณมาก ระวังนะ...”

หันกระจกให้แลเห็นได้ถนัด หน้าของหล่อนขาวออกด้วย
ครีมเหนียวที่ลงพื้นไว้ คิ้วก็ดำสนิท นัยน์ตาคำเท่ากับคิ้ว ขนตาคำ
ยาวราวกับไม้กวาด หนาและหนักไปหมดทั้งหน้า ทำให้ทองดีแลดู
สวยประหลาด แต่ไม่แลดูผุดผ่องอย่างแต่ก่อน

(ทองประกายแสด. 2540 : 230-236)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีหน้าตาสวยงามแปลก
และแตกต่างจากคนอื่น ความสวยที่เป็นความสวยภายนอกที่องค์ประกอบทุกอย่างของหน้าตาสวยไป
ทั้งหมดทั้ง คิ้ว ตา ขนตา ผิวหน้า ซึ่งทำให้ตัวละครมีความสวยงามมาก เมื่อมีหน้าตาสวยงามแล้ว
หน้าตาที่สวยงามจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตัวละครได้รับความช่วยเหลือที่พิเศษกว่าคนอื่น ได้รับสิ่ง

ที่ดี ๆ เช่น การได้งานทำ การได้ที่พักในที่ทำงาน ฯลฯ ซึ่งทำให้การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตตัวละคร
ทำได้ง่ายขึ้น

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง แม้ว่าลายองมีสามีมีลูกแล้วแต่เธอยังเป็นคน
สวยที่สุดในตำบล แม้แต่สาวที่โตขึ้นใหม่ก็ไม่มีใครสู้เธอได้ ลายองนอกจากมีหน้าตาสวยตั้งแต่เกิดมา
ยังเป็นคนที่เก่งการแต่งตัว ยอมเสียเวลาและเสียเงินในเรื่องการแต่งตัว การแต่งทันสมัยให้เธอสวย
ยิ่งขึ้น ดังตัวอย่าง

ลายองหัดนุ่งกางเกงขายาวแบบสาวสมัย แม่หล่อนจะ
อวบไปนิด เนื่องจากลูกอ่อน แต่ลายองก็ไม่ถึงจะอ้วน เมื่อตัดผม
แต่งหน้าทาปากใส่เสื้อเชิ้ตสวย ๆ กับกางเกงทันสมัยแล้วหล่อนก็
ยังครองตำแหน่งสาวสวยที่สุดในตำบลอยู่ พวกเด็กสาว ๆ ที่โต
ขึ้นมาในปีนี้มีใครเทียบหล่อนได้สักคน ลายองใช้เวลาใน
การแต่งตัวมากกว่าเวลาทำอาหารให้ลูกกิน

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 31-32)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มีความสวยที่สุดใน
ในแถบนั้น ความสวยที่เด่นกว่าคนอื่นทำให้ผู้พบเห็นเจอครั้งแรกก็ประทับใจ สำหรับตัวละครหญิงที่มี
สามีหลายคนหน้าที่สวยเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะสิ่งที่ตัวละครหญิงได้มาส่วนมากมาจากความสวย
ของตนเอง เธอจึงให้ความสำคัญกับความสวยและหาวิธีต่าง ๆ มาเพิ่มความสวย ตัวละครหญิง
นอกจากเป็นคนสวยแล้วยังเป็นคนที่เก่งเรื่องการแต่งตัว ซึ่งทำให้เป็นตัวละครที่มีรูปร่างหน้าตา
ภายนอกสวยเด่นสะดุดตาแก่ผู้พบเห็นโดยเฉพาะผู้ชาย

สรุปได้ว่ารูปร่างหน้าตาภายนอกที่สวยงามทำให้ตัวละครหญิงมีบุคลิกภาพที่ดีบุคลิกภาพที่ดี
ทำให้ผู้อื่นเห็นแล้วเกิดความประทับใจ เมื่อการเลือกคู่ครองบุคลิกภาพเป็นเงื่อนไขที่ต้องพิจารณา ซึ่ง
ในนวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนตัวละครหญิงทุกคนมีลักษณะบุคลิกภาพที่ดีเยี่ยม
จึงทำให้การมีสามีหลายคนเป็นเรื่องที่เป็นไปได้

2. การแต่งตัว

ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทยนอกจากมีรูปร่างหน้าตาที่สวยงามเด่น
ในด้านการแต่งตัวก็เก่งกว่าคนทั่วไป รูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถเลือกได้มันตามมาตั้งแต่เกิด
แต่การแต่งตัวเป็นสิ่งที่เราสามารถเลือกเองได้ ตามนิสัยของแต่ละคนที่ต่างก็ทำให้มีสไตล์การแต่งที่
แตกต่างกัน ถ้าแต่งตัวได้เหมาะสมกับสถานที่ เวลา และวัยของตนเองจะทำให้ดูดีขึ้น ตัวละครหญิงที่มี
สามีหลายคนทุกคนแต่งตัวทันสมัยและเชิ่กซ์ไม่ว่าอยู่ในสถานการณ์แบบไหน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง คนเร่เมือง กล่าวถึง พริ้งได้ผ่านผู้ชายไปสามคน แต่สามีทั้งสามคน
ก็เสียชีวิตไป แต่ละคนมีมรดกเหลือไว้แก่พริ้ง พริ้งจึงกลายเป็นคนรวย เงินมากมายทำให้เธอสามารถ

ซื้อเสื้อผ้าสวยและเครื่องสำอางต่าง ๆ มาแต่งหน้าแต่งตัว นอกจากแต่งให้ทันสมัย ตัวละครหญิงยังเป็นคนที่มีความกล้าในเรื่องการแต่ง เธอได้แต่งแบบเซ็กซี่โชว์หุ่นดีของตนเองด้วย ดังตัวอย่าง

...พริ้งแต่งตัวเต็มทีด้วยกระโปรงบาน้วยเย็บเกือบเป็นวงกลมที่เรียกกันว่ากระโปรงนิวลูค ต้องใช้ผ้าถึงห้าเมตรจึงจะได้กระโปรงหนึ่งตัว พริ้งสวมกระโปรงที่วันนี้ทับเสื้อซึ่งตัดคอคว้านลึกจนเกือบเห็นเต้านม ต้องการคนกำลังใจกล้าแข็งมากจึงจะแต่งอย่างนี้ได้ พริ้งแต่งตัวด้วยเครื่องสำอางชนิดแพงที่สุดในยุคนั้นเป็นยี่ห้อเดียวที่ผู้ลากมากตินิยมใช้คือยี่ห้อ แมกซ์แพคเตอร์ หล่อนทาแก้มเป็นลิชมพู่เรือเป็นดวงกลมทั้งสองข้าง ทาปากมันระยิบสีแฉ็ดเข้ากับกระโปรง รองเท้าเป็นชนิดหุ้มข้อ ส้นใหญ่ตันและเป็นรองเท้านสูง ทำให้พริ้งแลดูเพรียวและเปรี้ยวจัดพร้อมกับมีเสน่ห์รุนแรง หล่อนอยู่ในวัยที่กำลังผลิบานเต็มที่

หนุ่ม ๆ ที่ผ่านมาต่างพากันมองพริ้งเป็นตาเดียว ไม่มีใครนึกออกกว่าพริ้งจะผ่านผู้ชายมาแล้วถึงสามคน...

(คนเรึงเมือง. 2559 : 330)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามี่หลายคนเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องการแต่งตัว เธอเลือกเครื่องแต่งตัวให้ตนเองอย่างสวยงามทันสมัยตั้งแต่หัวถึงเท้า ตัวละครหญิงไม่สนใจคนอื่นจะคิดอย่างไรว่าอย่างไร จุดเป้าหมายของเธอ คือ แสดงความสวยของตนเองให้ทุกคนเห็น ตัวละครหญิงชอบความรู้สึกที่ตนเองเป็นจุดสนใจ ไม่ว่าจะเดินไปไหนก็อยากดึงดูดสายตาของคนข้าง ๆ และได้รับคำชมเชย ในยุคสมัยนั้น คนที่กล้าใส่เสื้อตัดคอคว้านลึกยังมีน้อย เพราะตรงที่หน้าอกคิดเป็นจุดที่ลับของผู้หญิงต้องปิดบังไม่ให้คนอื่นเห็น แต่ตัวละครหญิงมีลักษณะที่แต่งตัวอย่างทันสมัย เซ็กซี่และกล้าเปิดเผยหน้าอกให้คนอื่นเห็นเพื่อดึงดูดความสนใจ

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีชอบใส่กระโปรงสั้นเพื่อโชว์รูปร่างที่ดีของตนเอง นอกจากนี้ เมื่ออยู่ในสถานที่ที่มีคนมากมายเธอยังตั้งใจทำให้ของหล่อน เพื่อก้มลงเก็บของ เธอคิดว่าการใส่กระโปรงสั้นแล้วก้มลงด้วยเป็นวิธีที่ดึงดูดสายตาของคนอื่นได้ ดังตัวอย่าง

...ทองดีรู้ว่าตนเองนุ่งกระโปรงสั้น แต่ทองดีก็ชอบท่าของหล่อน เป็นเหตุให้ต้องก้มลงเก็บอยู่เรื่อย ๆ และเพียงเท่านั้น ทองดีก็เป็นเป้าสายตาของใครต่อใคร

(ทองประกายแสด. 2540 : 163)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามี่หลายคนชอบแต่งตัวด้วยกระโปรงสั้น เมื่อใส่กระโปรงสั้นแล้วยังชอบก้มลงไปแก้มถึงเก็บของ เพื่อให้มีโอกาสโชว์รูปร่างของตนให้คนอื่น

เห็น การแต่งตัวของตัวละครหญิงนอกจากแต่งตัวสวยแล้ว ยังเน้นการแต่งตัวที่ไม่ปิดบังส่วนประกอบร่างกายเท่าที่ควร ซึ่งทำให้เรียกร้องความสนใจจากผู้ชายได้ดีทีเดียว

สรุปได้ว่าตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนให้ความสำคัญในเรื่องการแต่งตัว การแต่งตัวของตัวละครหญิงเน้นสไตล์ทันสมัยและเซ็กซี่ ตัวละครหญิงเป็นคนที่มีความสวยงามอยู่แล้ว เพิ่มการแต่งตัวอีกซึ่งทำให้เธอสวยยิ่งขึ้น จึงเรียกร้องความสนใจจากผู้ชายได้มากขึ้น

3.1.2 ลักษณะนิสัย

นิสัย เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน ที่ได้รับการปลูกฝังจากคนที่เลี้ยงดูมา จากสิ่งแวดล้อมที่ใช้ชีวิตอยู่ และจากการได้รับการศึกษา ใครมีนิสัยอย่างไรก็จะทำตามความเคยชินอย่างนั้นโดยอัตโนมัติ การเปลี่ยนนิสัยของคนมักทำได้ยาก นิสัยนั้นย่อมมีผลกระทบต่อการกระทำในอนาคต คนที่ติดนิสัยที่ไม่ดีจะไม่ได้ความชอบจากคนอื่น เพราะวานิสัยไม่ดีนั้นมักจะทำให้คนอื่นอยู่ในความเดือดร้อนอยู่เสมอ

ในนวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนจะให้เห็นนิสัยไม่ดีของตัวละครหญิงอย่างชัดเจน ได้แก่ สกปรก ซี้เกียจ โทก โลก ใจง่าย จำขู่ ซี้หึง ไม่รับผิดชอบ ออกตัญญู ใจใจอำมหิต นิสัยเหล่านี้ทั้งหมดเป็นนิสัยที่ไม่ดีไม่ได้รับความชื่นชมจากคนอื่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สกปรก

นิสัยสกปรกเป็นนิสัยที่ตรงข้ามกับนิสัยสะอาด บรรยากาศที่สะอาดสามารถช่วยร่างกายให้แข็งแรง และช่วยอารมณ์ให้ดี เมื่ออารมณ์ดีมองอะไรก็จะสวยงาม คนที่สะอาดย่อมได้รับความชอบของคนอื่นมากกว่าคนที่สกปรก และคนที่สะอาดจะได้ดึงดูดสายตาคนอื่นอยากเข้ามาใกล้ชิดกัน แต่บรรยากาศที่สกปรกและคนที่สกปรกจะทำให้อารมณ์เสียบ่อย โกรธง่ายขึ้น เมื่อตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนต่อหน้าคนอื่นมักทำให้ตัวเองสะอาดดูดี แต่ถ้าอยู่บ้านตัวละครหญิงจะไม่สนใจความสะอาด ทำห้องให้สกปรก

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง คุณประเทียบเป็นผู้หญิงที่เรียบบร้อยสะอาด เธอเลี้ยงดูพริ้งเหมือนลูกของตนเองและสอนทำงานบ้านแต่งตัวให้เรียบบร้อย แต่พริ้งไม่สนใจคำสั่งสอนทำตามนิสัยไม่สะอาดของตนเอง เช่น พริ้งแอบเอาผ้าประจำเดือนที่ใช้แล้วม้วนทิ้งใต้เตียง เมื่อคุณประเทียบรู้เรื่องนี้ พริ้งก็ถูกคุณประเทียบดุว่ากล่าว ดังตัวอย่าง

*คุณประเทียบก้มลงดูใต้เตียง เห็นเศษผ้าขุยกขุยตรงนั้น
ตรงนี้ก็ร้องถามเสียงหลง “นั่นอะไรอีกล่ะ นางพริ้ง”*

*สมัยก่อนโน้นผ้าซับประจำเดือน ยังไม่ทำขายหรรหราใส่
กล่องโฆษณาทั่วเมืองอย่างปัจจุบัน วัตถุนั้นจึงประดิษฐ์ขึ้นใช้
เองด้วยเศษผ้าตามแต่จะหาได้ พริ้งใช้แล้วก็หาเก็บซักไม่ คงม้วน ๆ*

โยนทิ้งไว้ได้เพียงพอให้พ้นตัว พริ้งห่างไกลกับคำว่าเบญจกัลยาณี
โดยแท้

(คนเรียมเมือง. 2559 : 21)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยสกปรก แม้แต่ผ้าซับ
ประจำเดือนที่ตนเองใช้ก็ไม่ยอมซักเอง แอบซ่อนสิ่งที่ตนเองทำสกปรกไว้ เมื่อมีผู้มาพบตัวละครหญิงก็
ทำเป็นไม่สนใจ และละเลยความสะอาด จนสกปรกเกิดขึ้นได้อีก ซึ่งตัวละครหญิงที่มีนิสัยสกปรกจะ
ได้รับความเกลียดจากคนข้าง ๆ ทั้ง ๆ ที่คนที่รักตนเองก็ทนไม่ไหว

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล่ายองใช้ผ้าอนามัยเสร็จไม่ห่อก็ทิ้งในถังขยะ
ส่งกลิ่นเหม็นไปทั่ว และเอากางเกงในที่ติดเปื้อนเลือดให้คนใช้ไปซัก ดังตัวอย่าง

“ทำไมละ นังชม เอ็งอย่าปากมากนา”

“แหม ทนไม่ไหวแล้ว แกทิ้งผ้าอนามัยใช้แล้วในถังขยะ ไม่
ห่อด้วย กลิ่นฉุยเลย เลอะถึงด้วย แล้วแกให้ชมเอาไปทิ้งกองขยะ
แค่นั้นยังไม่พอ เอากางเกงในเปื้อนเลือดมาให้ซัก จะบ้าตาย ชม
บอกว่าแกซักเองไม่ได้หรือ ของใครก็ของมันซิ ของพรรคอย่างนี้
แกว่าแล้วเลือกมาเป็นคนใช้เขาทำไม เป็นคนใช้เขาต้องทำได้”...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 127-128)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยสกปรก นิสัยสกปรก
เป็นนิสัยที่น่าเกลียดมาก แม้ว่าคนใช้ที่ต้องทำงานสกปรกก็ไม่สามารถทนได้ ตัวละครหญิงเป็นคนที่
สนใจแต่แต่งหน้าแต่งตัวให้สวยสะอาดและออกไปข้างนอกโชว์ให้คนอื่นดู แต่เมื่ออยู่บ้านตัวละครหญิง
มักจะไม่นิยมนิยมนิสัยสกปรก ทิ้งขยะตามใจและคิดว่ามีคนอื่นมาทำความสะอาด ตนเองจะทำให้ห้องรก
ขนาดไหนก็ได้ แม้แต่ผ้าอนามัยนั้นก็ยังไม่เกรงใจคนอื่นจะเห็น ไม่ได้ห่อก็ทิ้งไว้ ความสกปรกของ
ตัวละครหญิงทำให้คนข้าง ๆ ไม่มีใครทนได้รวมทั้งสามีและคนใช้ ซึ่งต้องเปลี่ยนบ่อย ๆ

2. ขี้เกียจ

นิสัยขี้เกียจเป็นนิสัยที่ตรงข้ามกับนิสัยขยัน ความขยันหมั่นเพียรเป็นปัจจัยสำคัญที่
ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในชีวิต คนที่ติดนิสัยขี้เกียจไม่ทำอะไรเลยก็
กลายเป็นคนผัดวันประกันพรุ่ง จนถึงเวลาสุดท้ายไปคิดสิ่งที่ตัวเองทำในชาตินี้ ฟังรู้ว่าชาตินี้ตัวเอง
ไม่ได้ทำอะไรสิ่งที่มีประโยชน์ ความขี้เกียจทำให้ชีวิตหยุดก้าวหน้าหรือถอยหลัง ถ้าคนจนติดนิสัย
ขี้เกียจ เขาจะยิ่งจนกว่าเดิม แม้คนรวยติดนิสัยขี้เกียจจนเขาทองก็จะถูกกินหมด ตัวละครหญิงที่มีสามี
หลายคนมีนิสัยขี้เกียจ ซึ่งทำให้เธอไม่ยอมทำงานเพื่อตนเองมีเงินใช้เธอจึงต้องอาศัยหาสามีมาเลี้ยง

นวนิยายเรื่อง คนเรียมเมือง กล่าวถึง พอพริ้งเริ่มเข้าวัยสาวก็เริ่มไว้ผมให้ยาว และ
สนใจความสวยงามนอกของตนเองมาก แต่เธอแค่ทำให้ตัวเองดูสวย เธอไม่สนใจว่าความสะอาดของ

ตนเองเลย เพราะพริ้งมีนิสัยขี้เกียจ แม้แต่ผมยังขี้เกียจสระ เมื่อคุณประเทียบรู้ว่าพริ้งขี้เกียจถึงขนาดนี้ ก็โกรธมากเพราะว่าความขี้เกียจของพริ้งเกินกว่าที่จะรับได้ ซึ่งมีหนึ่งครั้งพริ้งถูกกล้อนผมให้เสียหมด ดังตัวอย่าง

พริ้งตัดจุกแล้วก็เริ่มไว้ผมยาว แปกที่พริ้งผมไม่ดำสนิท แต่เป็นสีน้ำตาลอ่อนจางราวกับลูกฝรั่ง พริ้งไว้ผมยาวประป่าและ เท่อผมของผมของตนมมาก แต่กระนั้นความขี้เกียจของพริ้งก็ยิ่งปรากฏ คือปล่อยให้ผมผมสกปรก จนคุณประเทียบขู่ว่าจะกล้อนผมเสียให้ หมดสวย และพริ้งก็โดนครั้งหนึ่งจริง ๆ หล่อนต้องเอาผ้าโทกผมไว้ เป็นหลายเดือนกว่าจะยาวเข้าทรง

(คนเรึงเมือง. 2559 : 10)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยขี้เกียจ ซึ่งเป็นนิสัยที่น่ารังเกียจ จริง ๆ ตัวละครหญิงเป็นคนที่ชอบแต่งตัวให้สวย แต่แค่สระผมเรื่องเล็ก ๆ ที่ทำแล้วก็จะช่วยให้ดูสวยขึ้น แต่ตัวละครหญิงก็ไม่ยอมทำ ความขี้เกียจทำให้ตัวละครกลายเป็นคนที่สกปรกด้วย คนที่มีนิสัยขี้เกียจและสกปรก คนอื่นไม่ชอบคบกันแน่นอน ความขี้เกียจไม่มีผลดีต่อตัวเองมีแต่ผลเสีย ตัวละครหญิงมีนิสัยขี้เกียจซึ่งทำให้คนอยู่ด้วยกันทนไม่ไหวต้องใช้วิธีที่ร้ายแรงมาบังคับไปทำ ไม่ว่าจะอยู่ในชีวิตประจำวันหรือเวลาทำงาน คนที่มีนิสัยขี้เกียจมักจะไปสู่ความสำเร็จไม่ได้และทำให้คนข้าง ๆ ที่รักตัวเองจะมีกังวลมากขึ้น

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ลายองกับคุณกงมีลูกชายคนหนึ่ง เมื่อสองคนจะแยกกันอยู่ คุณกงอยากได้ลูกชายไปเลี้ยงจึงเอาเงินสามหมื่นไปแลกกับลายอง หลังลายองได้เงินก้อนนี้ เธอไม่ได้คิดว่าจะใช้เงินนี้ไปหากินมาเลี้ยงตนเอง พ่อแม่ และลูก เธอคิดแต่ว่าเงินใช้หมดก็ไปหาสามีใหม่อีกหนึ่งคนมาเลี้ยงตนเองเพราะว่าตนเองมีหน้าตาดีสวยสามารถหาสามีได้ง่ายและขี้เกียจทำงาน ดังตัวอย่าง

“เงินที่ได้เอ็งจะเอามาทำอะไรอีก ตัวเองจะทำอะไร ตั้งร้านเสริมสวยแข่งกะนางบุญตามันตีใหม่” ยายแลแนะนำลูกสาว เพราะเห็นลายองชอบเสริมสวยหนัก

“ไม่เอา ยีนชะชาแข็ง ต้องชุดเล็บตีนให้ผู้คน งานต่ำ ๆ ถึงจะได้เล่นกบลาคนมีเงินก็เมื่อย บางที่ต้องมาจับเทาให้เขาด้วย เปิดร้านขายยันค้ำยันตึก ไม่มีเวลานั่งนอนพักผ่อนหรอกแม่”...

“จั้นไปเรียนตัดเสื้อ”

ลายองลั่นหัวอีก “เย็บจักรหนัก” ลายองมีข้ออ้างอีก...

“แล้วเอ็งจะทำอะไรวะ”

“หาพ่ออีกคนที่มันรวย ๆ ให้รวยกว่าเก่าอีก” ล้ายของบอก
หน้าตาเฉย ยายแลปากอ้าตาค้างกับความคิดของลูกสาว
“เอ็งจะบ้าอะไระ ไม่รู้รีไรว่าหญิงสามผัว ชายสามโบสถ์นะ
เขากลัวไม่มีคนคบ”

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 192-193)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยที่ขี้เกียจ เพราะหา
ความขี้เกียจทำให้ตัวละครหญิงไม่ยอมออกไปทำงาน แต่ชีวิตก็ต้องดำเนินต่อไป ต้องเสียเงินในเรื่อง
การกินการแต่งตัว ตัวละครหญิงจึงหาสามีที่รวยมาเลี้ยงตนเองเป็นวิธีที่ดีที่สุด ไม่ต้องทำงานและได้
เงินมาใช้ นิสัยขี้เกียจเป็นนิสัยที่ไม่ดี ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้ติดนิสัยขี้เกียจมาจึงไม่มีใคร
สามารถทนอยู่ร่วมเป็นคู่ชีวิตได้นาน

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง เมื่อคุณมนตรีเสียชีวิตไป ทองดีไม่ได้
มรดกอะไรจากเขาและยังถูกแม่เขาไล่ออกจากบ้าน ทองดีจึงต้องพักในโรงแรม ตอนนี้เขาไม่มีแหล่ง
รายได้ แต่ทุกวันนี้ก็ต้องจ่ายค่ากินค่าหอ เมื่อมีคนชักชวนให้ขายตัวได้เงินดี เธอจึงยินยอมเพราะเงิน
เมื่อเห็นถึงการขายบริการได้เงินเยอะและสบายเธอจึงมีความคิดที่ไม่อยากหากินอย่างอื่น ดังตัวอย่าง

ทองดียังอาศัยอยู่ที่โรงแรมนั้นต่อไปอีกหลายวัน ระหว่าง
ที่ยังลังเลใจว่าจะไปพบศรีวิไลหรือไม่คืนนั้นทองดีก็หากินไป
เรื่อย ๆ ระยะเวลาหลังนี้ทองดีชินชาบ้างแล้ว เพราะหาเงินได้ง่าย
เหลือเกิน ง่ายจนทองดีชักไม่อยากจะทำมาหากินอย่างอื่นเสียแล้ว
ที่มีแต่แค่แขกชั้นดีทั้งนั้น ก็ต้องเป็นคนมีเงินนะแหละ...

(ทองประกายแสด. 2540 : 442)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยขี้เกียจติดตัว นิสัย
ขี้เกียจนั้นทำให้ตัวละครเดินทางไปทางที่ผิด ตอนแรกตัวละครหญิงก็ไม่ได้คิดว่าจะไปขายตัว แต่เพราะ
ความขี้เกียจทำให้ตนเองเดินทางไปทางผิดเลือกอาชีพขายบริการ ซึ่งเป็นอาชีพที่น่ารังเกียจในสังคม แต่
เป็นทางที่ได้เงินดี โดยไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไรมากมาย

3. โทหก

การโทหกเป็นนิสัยไม่ดีที่อยู่ตรงข้ามกับนิสัยซื่อสัตย์ คนที่มีความซื่อสัตย์เป็นคนที่
เชื่อถือได้ ซึ่งก็เป็นเพื่อนที่น่าคบ ส่วนคนที่ติดนิสัยโทหกมักจะเพื่อผลประโยชน์ของตนเองไปหลอกหลวง
คนอื่น ซึ่งเป็นเพื่อนที่ไม่น่าคบ การโทหกจะให้ตัวเองเสียชื่อจนไม่มีใครสามารถเชื่อตัวเองได้ เช่น
เหมือนเด็กเลี้ยงแกะโทหกเยอะจนไม่มีคนเชื่อสุดท้ายตนเองก็ได้รับผลไม่ดี ความเชื่อสร้างขึ้นมายาก
แต่พังง่าย ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มึนนิสัยโทหก เพื่อสร้างภาพให้ตนเองดูดีตัวละคร
หญิงจึงต้องโทหกซ่อนความไม่ดีของตนเอง

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง คุณหลวงส่งลูกชายไปตามที่อยู่ของพริ้ง อยากได้พริ้งมาเป็นภรรยาใหม่ คุณเปรมฤทัยได้รู้ว่าพริ้งเป็นคนที่มิสามิและลูกแล้ว จากการพูดคุยระหว่างสองคน คุณเปรมฤทัยเข้าใจว่าพริ้งมิสามิทั้งหมดสองคน พริ้งก็ไม่ได้แก้ตัวอะไร ทั้งที่จริงแล้วสามิปัจจุบันเป็นสามิคนที่ห้า ดังตัวอย่าง

“คุณมีลูกกับคนนี้หรือ ผมไปบ้านฝั่งธนฯ มีคนบอกผมว่า
เด็กที่ผมเห็นเป็นลูกคุณ”

พริ้งเม้มปาก

“ไม่ใช่หรอก ผัวคนนั้นตายไปแล้ว ฤกษ์ยิงตายตอนที่
คนไทยรบกันคราวนั้นไงล่ะ”

“คุณพริ้งก็ยังมีผัวสองคน”

“ใช่” พริ้งตอบไปให้เขารู้จำนวนน้อยไปดีกว่า “จะให้ฉัน
ทำยังไงดีล่ะคะ ผู้หญิงผัวตายไม่มีใครมาเลี้ยงก็ต้องหาผัวใหม่วันยัง
ค่ำ”

(คนเริงเมือง. 2559 : 439)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามิหลายคนมีนิสัยโกหก เมื่อพูดถึงจำนวนของสามิ ตัวละครหญิงพยายามพูดให้มีจำนวนน้อย เพราะตัวละครหญิงเองก็รู้ว่าการมีสามิหลายคนเป็นสิ่งที่สังคมรับไม่ได้ เมื่อคนอื่นรู้ว่าตัวเองเคยผ่านผู้ชายมากมายเขาย่อมจะไม่อยากคบกันต่อไป การโกหกทำให้ตัวละครหญิงสามารถปิดบังประวัติไม่ดีของตนเองได้ การโกหกจึงกลายเป็นนิสัยประจำของตัวละครหญิงที่มีสามิหลายคนไปเสียแล้ว ซึ่งการโกหกนี้ทำให้ตัวละครหญิงสามารถหาสามิใหม่ได้เรื่อย ๆ

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง เมื่อท่านชายเสียชีวิตไป อีสาได้คบกับผู้ชายคนใหม่ทีชื่อว่าสมศักดิ์ อีสาหลงในเสน่ห์ของคุณสมศักดิ์ เมื่อสองคนพูดถึงสามิคนที่หนึ่ง อีสาพูดเพื่อให้คุณสมศักดิ์เห็นใจตนเอง จึงโกหกพูดตามว่าตนเองอยู่กับท่านชายเพราะถูกบังคับ แต่ความจริงคือตนเองเต็มใจเป็นหม่อมของท่านชาย ดังตัวอย่าง

...ผมออกสงสัยว่า เมื่อท่านชายมีพระประสงคิให้คุณเป็น
หม่อม คุณคงไม่เต็มใจกระมัง?...

“ค่ะ”

ทั้ง ๆ ที่อีสาตระหนกอยู่แกใจดีว่า อีสาแสนจะเต็มใจเป็น

‘หม่อม’ ของท่านชาย...

“ผมพอจะเดาออกล่ะ”...

“เป็นธรรมดา ผู้น้อยย่อมจะทูลอำนาจของผู้ใหญ่
ไม่ได้”...

มโนธรรมของอิสาคัดค้านว่า...เปล่า...ท่านชายท่านไม่ได้
ใช้อำนาจบังคับเลย อิสาสัมผัสใจเองแท้ ๆ ... แต่ความเห็นแก่ตัว
ความอยากโน้มน้าวใจของนายสมศักดิ์ให้เกิดความเห็นใจตนมี
มากกว่า อิสาก็กลับตอบว่า

“จะทำไมยังได้คะ ฉันทัวคนเดียว พ่อแม่ก็ไม่มี ต้องพึ่ง
บารมีท่านอยู่ ท่านมีพระประสงค์อย่างไรก็ต้องทำตามท่าน”

(อิส. 2556 : 45)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยโกหก ตัวละครหญิง
ที่มีสามีหลายคนย่อมเคยมีประวัติที่ไม่ดี ถ้าประวัตินั้นถูกคนอื่นรู้แล้วคนนั้นอาจจะรับไม่ได้ ไม่อยากจะ
คบกันต่อ ตัวละครหญิงจึงต้องโกหกเพื่อให้มีผลประโยชน์ต่อตัวเองหรือทำให้ตัวเองอยู่ฝ่ายที่ถูกทำร้าย
ซึ่งทำให้ตัวเองจะได้รับความสงสารจากคนอื่น เพราะตัวละครหญิงเก่งเรื่องโกหก สามารถตอบคำที่
ตามความจริงอย่างใจเย็น ซึ่งทุกครั้งการโกหกก็ช่วยให้ตัวละครหญิงดูดี และมีผู้ชายมากมายมา
ติดตาม

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีเกิดที่บ่อพลอย แต่แม่รู้ว่าทองดี
แอบนอนกับผู้ชายก็ไล่ทองดีออกจากบ้าน เมื่อเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ เจ้าของถามว่าเธอมาจาก
จังหวัดไหน ทองดีก็โกหกอย่างคล่องแคล่วว่ามาจากอยุธยา และทุกครั้งทองดีโกหกอะไรไปบางครั้งก็
จำไม่ได้ ดังตัวอย่าง

“...เรื่องเสื้อผ้าจะทำยังไงดี อยู่ที่นี่ต้องแต่งตัวสวย
แต่งหน้าให้เข้ม ๆ แต่งเป็นใหม่ละ”

หล่อนสั่งศิระชะ

“นิกแล้วเขี้ยว แต่ก่อนอยู่ต่างจังหวัดไซ้ใหม่”

“ไซ้...เอ้อ...คะ”

“อยู่ที่ไหนละ”

“อยู่อยุธยา”

ทองดีติดนิสัยพูดโกหกจนเคยตัว แล้วก็จำไม่ได้เสียด้วยว่า
ตนเองโกหกไว้ว่าอย่างไร

(ทองประกายแสด. 2540 : 222)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยโกหก แต่นิสัยนั้น
เมื่อได้มาแล้วมักจะเปลี่ยนได้ยาก เพราะว่าตัวละครหญิงโกหกบ่อย ๆ เธอจึงได้ติดนิสัยโกหกมาจนชิน

ในการใช้ชีวิตต่อไป ไม่ว่าจะรู้หรือไม่รู้ตัวละครหญิงก็จะตอบโกหกบ้าง ไม่โกหกบ้าง ถ้าผูกพันกับผลประโยชน์ของตนเอง ตัวละครหญิงจะโกหกโดยไม่ต้องคิด เนื่องจากตัวละครหญิงเคยฆ่าคน เธอกลัวถูกจับ เมื่อถามถึงที่มาตัวละครหญิงเพื่อป้องกันตนเองก็จะโกหก

4. โลก

ความโลภ คือ การต้องการบางสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองให้ได้มากที่สุดจนไม่นึกถึงคำว่าพอดี ซึ่งอาจจะทำให้เกิดผลเสียตามมาภายหลัง ความโลภมากมักทำให้มีความรู้สึกไม่พอใจกับชีวิตปัจจุบัน ซึ่งทำให้ชีวิตแต่ละวันไม่มีความสุข ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนก็เป็นคนที่โลภมาก แม้ว่าบางสิ่งบางอย่างที่ตนเองมีอยู่แล้ว แต่ยังไม่รู้จักความพอดี ซึ่งความโลภนั้นนำตัวละครหญิงทำสิ่งที่ไม่ดีเพื่อตอบสนองความโลภของตนเอง

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ลายองได้คบกับเจ้าของโรงงาน เมื่อเจ้าของโรงงานชวนลายองไปดูหนังกัน ลายองปฏิเสธด้วยเหตุที่ไม่มีเสื้อสวยใส่อยู่ด้วยจะทำให้เสียหน้า ความจริงลายองมีทั้งเสื้อสวยและกระโปรงสวย เธอทำอย่างนี้เพื่อให้เจ้าของโรงงานซื้อเสื้อใหม่ให้ตนเอง ดังตัวอย่าง

...“แล้วมันใส่ชุดทำงานไปดูหนังกันหรือ” ยายแลสงสัย...

“คุณกงเขาซื้อเสื้อกางเกงมาฝากลายองชุดหนึ่ง” ลำตวนเล่า “สวยมากเลย แม่ คุณกงเขาชวนหลายหนแล้วแต่ที่ลายองบอกเขาว่าไม่มีเสื้อผ้าสวย ๆ ใส่ ใส่ชุดทำงานไปเที่ยวด้วยเดี๋ยวคุณกงจะอายคนเขาชวนสาวโรงงานแต่งตัวปอน ๆ ไปเที่ยว คุณกงเขาเลยซื้อเสื้อผ้าให้ ที่ลายองนะบบาทมากจะตาย เสื้อกางเกงสวย ๆ ของตัวถมถืด กระโปรงก็มี แกล้งบอกไม่มี”

“ก็ดีแล้ว จะได้ได้ของใหม่” ยายแลเห็นด้วยกับความโลภของลูกสาวใหญ่...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 92-93)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยโลภ กล่าวเป็นอีกหนึ่งอย่างคือ ไม่รู้จักพอ ตั้งแต่แรกตัวละครหญิงคบกับผู้ชายก็มีวัตถุประสงค์ที่ไม่บริสุทธิ์ อยู่ด้วยกันไม่ใช่เพราะความรัก แต่เพราะผู้ชายคนนั้นมีเงินสามารถตอบสนองความต้องการด้านเงินของตนได้ ตัวละครหญิงมีความโลภมาก ไม่รู้จักพอ ของที่ตนเองมีอยู่แล้วยังอยากได้อีก และตัวละครหญิงเองก็เป็นคนที่มิเล่ห์กล เมื่ออยากได้เธอไม่ได้พูดตรง ใช้การพูดอ้อมอ้อมผู้ชายให้ซื้อของแก่ตนเอง ถ้าความโลภของตัวละครหญิงไม่ได้รับการตอบสนองจากผู้ชายนั้น ตัวละครหญิงก็จะไปหาวิธีอื่นมาให้สมหวัง

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง สามีของพริ้งทำอาชีพเป็นหมอ เขาได้เปิดคลินิกหนึ่งที และกำไรที่ได้จากการเปิดร้านทั้งหมดพริ้งเป็นคนทีเก็บ หมอพินิจขอวันอาทิตย์เป็นวันหยุด แต่พริ้งไม่ยอม เพราะว่าถ้าหยุดวันนั้นก็จะไม่มีรายได้เข้าหนึ่งวัน ดังตัวอย่าง

วันที่พริ้งจะออกไปเยี่ยมคุณประเทียบ ตรงกับวันหยุด ซึ่งเป็นวันที่คุณพินิจหวังนักหนาว่าจะเอาไว้พักผ่อน พริ้งนั้นกระเจ้ากระงอดอยากจะทำให้คุณพินิจทำงานในวันอาทิตย์เสียอีกวันหนึ่ง เพื่อจะโกยเงินเข้ากระเป๋าให้ได้มากขึ้นตามประสาคนโลก แต่คุณพินิจไม่ยอมตามใจเมียในข้อนี้

(คนเริงเมือง. 2559 : 71)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นที่มินิสิยโลก แม้ว่าตนเองไม่ต้องทำงานก็สามารถได้เงินจากสามี และเงินนั้นมีจำนวนไม่น้อย แต่ตัวละครหญิงไม่พอใจที่ได้เท่านั้น ตัวละครหญิงอยากได้มากกว่านั้นจึงบังคับสามีทำงานทุกวันไม่ให้หยุด ตัวละครหญิงคิดแต่ความต้องการของตนเองแต่ไม่ไปนึกถึงผลกระทบที่จะมีต่อผู้อื่น ตัวละครหญิงที่มีมินิสิยโลกแม้ว่าตัวเองมีเงินเยอะแล้วแต่ก็ยังรู้สึกไม่พอตลอด เพื่อความโลภของตนเองได้รับการตอบสนอง ตัวละครหญิงมักจะไปทำสิ่งไม่ดีต่อคนอื่นหรือไม่สนใจความรู้สึกของคนนั้น เวลานานคนนั้นก็จะทนไม่ไหวอีก

5. ใจง่าย

ใจง่าย หมายถึง บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีจิตใจที่อ่อนข้อต่อความต้องการของคนอื่น โดยไม่นึกถึงผลเสียต่อตนเองที่จะตามมาทีหลัง กล่าวคือถ้ามีบุคคลอื่นมาขอความช่วยเหลือก็จะให้ความช่วยเหลืออย่างง่ายดาย ซึ่งถ้าพูดถึงความหมายในแง่ความรักของคำว่า ใจง่าย ก็อาจจะหมายความว่าตกหลุมรักบางคนอย่างง่ายดาย ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดเป็นคนที่มีมินิสิยใจง่าย สามารถรักใครได้ง่าย และไม่รักคนนั้นจะเลิกรักกันก็อย่างง่าย

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ายองใจง่ายเอาผู้ชายแปลกหน้ามานอนที่บ้าน สองคนไม่ได้มีความผูกพันด้านอื่นนอกจากการมีเพศสัมพันธ์ ดังตัวอย่าง

...คืนต่อมาแม่ของเขาก็พาหนุ่มอีกคนมานอนค้ำที่บ้าน
คนนี้ได้เอาข้าวของอะไรไปแะเวียนมานอนกับล้ายองอีกหลาย
คราว วันเฉลิมก็ปิดปากเงียบ

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 291)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีมินิสิยใจง่าย ใจง่ายนั้นทำให้ตัวละครหญิงมีการกระทำที่ตรงข้ามกับผู้หญิงที่ถือศีล ตัวละครหญิงมีใจง่ายอย่างมาก แม้แต่ผู้ชายที่เารู้จักกันก็สามารถพาไปนอนที่บ้าน ในบ้านนั้นไม่ได้มีแค่ตัวละครหญิงคนเดียวแต่เธอก็

ไม่เกรงใจลูกและคนอื่น ความใจง่ายเป็นสิ่งที่ไม่ดีมาก แม้แต่ลูกของตัวเองที่โตเป็นเด็กก็ยังไม่รู้ว่าการกระทำในลักษณะใจง่ายนอนกับผู้ชายไปทั่วของแม่ตนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง พริ้งเจอหมอมหนุ่มครั้งแรกก็หลงเสน่ห์เขาอย่างจริงจัง ต่อไปไม่คิดถึงผลอะไรก็ไปทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเอาใจชายหนุ่ม ดังตัวอย่าง

วันหนึ่งพยาบาลของพริ้งก็หาหมอมคนใหม่มาจนถึงร้าน
เป็นหมอมที่ยังหนุ่มมาก ช้ำหน้าตาก็ยังหล่อเหมือนพระเอกหนัง
พริ้งนั้นชอบในทันทีที่ได้เห็นรู้สึกว่าจะตาถูกกันอย่างพิกล
พริ้งเอาอกเอาใจหมอมมากขึ้นทุกวัน ถึงขนาดการกินอยู่
เหมือนเขาเป็นสามีของหล่อนอีกคนหนึ่ง และถ้าจะพูดกันโดย
ยุติธรรมแล้ว พริ้งเอาใจหมอมคนใหม่มากกว่าหัวตัวเองเสียอีก

(คนเริงเมือง. 2559 : 288-289)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยใจง่าย สามารถหลงเสน่ห์ผู้ชายอย่างทันที แม้ว่าสองคนเพิ่งเจอกันและยังไม่รู้จักนิสัยกัน ตัวละครหญิงก็รีบเอาอกเอาใจใส่กับผู้ชายคนนั้น ไม่คิดว่าทำอย่างนี้จะมีผลกระทบไม่ดีต่อตนเอง สำหรับคนใจง่ายมักรักใคร่ได้ง่าย และแสดงออกว่ามีใจให้คนคนหนึ่งได้อย่างง่ายดาย โดยไม่สนใจว่าตนเองมีสามีแล้วหรือคนอื่นในสังคมจะมองอย่างไรก็ตาม ขอให้ตนเองได้แสดงความชอบออกมา ก็เพียงพอแล้ว

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาทะเลาะกับพี่วิภาที่เป็นพี่สาวของสามีแล้วเดินออกจากบ้าน พอดีพบกับการมีระเบิดลง อีสาหนีเข้าไปในหลุมหลบภัย ในหลุมหลบภัยนั้นอีสาได้รู้จักกับหนุ่มญี่ปุ่นที่ชื่อว่าเซกิ พูดคุยกันได้ไม่นานก็สนิทกัน พอระเบิดสงบลงก็ชวนกันไปกินข้าวและดื่มเหล้าพร้อมกัน อีสาได้ดื่มเหล้าจนเมา เมื่อเมาอีสาก็มีอะไรกับนายเซกิได้โดยง่าย ดังตัวอย่าง

อีสารู้สึกเหมือนกับว่ามีสายตาของใครคนหนึ่งกำลังมองดู
อีสาอยู่ อีสาจึงเหลียวมาทางขวาด้วยสัญชาตญาณ คนที่กำลัง
มองดูอีสาอยู่อย่างเอาใจใส่นั้นเป็นบุรุษวัยกลางคน หน้าตาเป็น
ญี่ปุ่นแท้ พอเห็นอีสาหันไปดู นายญี่ปุ่นก็ยิ้มให้และก้มศีรษะอย่าง
นอบน้อม “โอฮาโยะ”

...อีสาไม่ตอบเพียงแต่ยิ้มน้อย

...คราวนี้นายญี่ปุ่นทักเป็นภาษาไทยแปร่ง ๆ ว่า “สวัสดี
ครับ”

อีสาก็ยิ้มตอบตามเคย

นายญี่ปุ่นชวนอีสาคูไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเมื่อหวูด
ปลดอภัยขึ้น

นายเชกก็เชื่อเชิญอีสารับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน...
 อีสารกำลังอยู่ในอารมณ์เปื้อนห่วยและไม่มีจุดเป้าหมาย...
 จึงขึ้นรถไปกับนายเชก...

เป็นครั้งแรกที่อีสารได้ลิ้มรสเหล้าที่เรียกกันว่า ‘สาเก’...
 เป็นครั้งแรกที่อีสารมีความรู้สึกมีเมื่อดังนี้... ในยามที่สัมปชัญญะ
 วิปริตดังนี้ อารมณ์ปรารถนาตามธรรมชาตินั้นดูจะร้อนรุ่มเหนือ
 อำนาจฝ่ายสูง และมันก็แสดงออกทางสีหน้าและดวงตาของอีสาร!

(อีสาร. 2556 : 295-298)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มินิสัยใจง่าย
 ผู้ชายที่เพิ่งรู้จักกันชวนไปกินข้าว ตัวละครหญิงก็ไปด้วยและดื่มเหล้าด้วยกัน หลังดื่มเหล้าทำให้
 ตัวละครหญิงมีความต้องการทางเพศอย่างรุนแรง และเพราะการเมาเหล้าทำให้ตัวละครหญิงไม่
 สามารถควบคุมความต้องการทางเพศของตนเองได้ ความใจง่ายทำให้ตัวละครหญิงทำสิ่งที่ไม่สมควร
 ทำ คือยอมเสียตัวให้กับผู้ชายที่เพิ่งรู้จัก ทำให้ปัญหาอื่น ๆ ตามมามากมาย

6. เจ้าชู้

นิสัยเจ้าชู้เป็นนิสัยที่ตรงข้ามกับนิสัยรักเดียวใจเดียว ไม่ว่าจะฝ่ายชายหรือว่าฝ่ายหญิง
 ก็อยากได้ความรักแบบรักเดียวใจเดียวเหมือนในนิทาน อยากได้ความซื่อสัตย์ของคู่ครอง ตัวละคร
 หญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มินิสัยเจ้าชู้ บางทีตัวละครหญิงได้พบผู้ชายที่ดี ๆ แล้ว แต่ความเจ้าชู้ทำ
 ให้เธอทนใช้ชีวิตกับผู้ชายเพียงคนเดียวไม่ได้

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง เวลาพริ้งใช้ชีวิตกับแฟนคนที่สามที่ชื่อว่าหมอ
 ประสาน เนื่องจากเกิดอุบัติเหตุในงานแต่งงานซึ่งทำให้ผู้ชายคนนี้เสียความสามารถด้านทางเพศ และ
 ช่วงที่เขาป่วยพริ้งก็จ้างหมอนุ่มมาอีกหนึ่งคน ซึ่งเจอกันครั้งแรกพริ้งก็ประทับใจหมอใหม่คนนี้ และ
 หาวิธีไปหย่ากับหมอประสาน แต่ยังไม่ได้หย่ากันสำเร็จ พริ้งก็แอบไปนอนกับหมอนุ่มแล้ว
 ดังตัวอย่าง

พริ้งก็วิ่งลงบันไดไป ให้รู้เสียอย่างนี้แหละดี หล่อนนึก พริ้ง
 วิ่งขึ้นบันไดอีกช่วงหนึ่ง ผ่านหน้าห้องฉวีหล่อนเบาฝีเท้าลง ถึง
 อย่างไร พริ้งก็ยังมีคามละอายอยู่บ้าง หล่อนเคาะประตูค่อย ๆ
 ตามอาณัติสัญญาณ

พอประตูห้องเปิด พริ้งก็แทรกตัวเข้าไป หล่อนกระโจน
 เข้าไปในอ้อมแขนของเขาอย่างไม่รีรอ พริ้งคอยเวลานี้มาทั้งวัน
 หมอประสานหรือใครอื่นอย่ามาขวางทางพริ้งเลย

(คนเริงเมือง. 2559 : 318)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยเจ้าชู้ ในระหว่างชีวิตสมรสเกิดปัญหาอยู่ระหว่างรอกการหย่าร้างและยังอยู่ร่วมบ้านกับสามีเก่าอยู่นั้น ตัวละครหญิงก็ทนไม่ไหว แอบไปหาชู้รักที่นอนอยู่ในบ้านเดียวกันแม้ว่าตอนนี้สามีของเธอก็ยังพักอยู่ด้วยกัน ความเจ้าชู้ของตัวละครหญิงทำให้เธอทำสิ่งที่ผิดคุณธรรมจริยธรรมกับชายอื่นแม้แต่สามีคนเก่าก็ยังอยู่ร่วมบ้านกัน แต่ตัวละครหญิงไม่ได้สนใจความรู้สึกของคนอื่นด้วย ซึ่งทำให้สามีของเธอเสียภาคภูมิใจของผู้ชายที่ควรมี ขนาดนี้ตัวละครหญิงก็ไม่รู้สึกรักเป็นสิ่งที่ผิด ยิ่งคงเจ้าชู้ต่อไปจนเกิดปัญหาใหญ่ตามมาอีกมากมาย

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง สามีคนที่หนึ่งของทองดีถูกรถชนตาย แต่ทองดีไม่รู้สึกรู้สึกมีความโศกเศร้าเพราะขณะนั้นข้าง ๆ ตัวเธอมีผู้ชายใหม่มาสนใจ แม้ว่าเรื่องสามีเสียชีวิตยังไม่เห็นมีผลกระทบต่อตนเอง เพราะว่าเธอไม่ได้รักใคร่เท่ากับรักตนเอง ดังตัวอย่าง

...คุณวิระชัยไม่รู้ว่าการเจ้าชู้โดยธรรมชาติมันเป็นปกติ
 นิสัยของทองดี มันฝังอยู่ในสายเลือดอย่างไม่อาจถ่วงถอนได้
 ทองดีพอใจนักเมื่อได้ชายหุขชายตาให้แก่หนุ่มหรือไม่หนุ่มก็ตาม
 ทองดีพอใจที่ผู้ชายเห็นความงดงามของหล่อน จะเป็นใครก็ได้ถ้ามี
 อากาหลงไหลอย่างพิสุทธ์ หล่อนก็ยิ่งลำพองใจเป็นทับทิว

(ทองประกายแสด. 2540 : 130)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยที่เจ้าชู้ สำหรับการเจ้าชู้ไม่ว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็เป็นนิสัยที่ไม่ดี แม้ว่าตัวละครหญิงเพิ่งพบเรื่องแย่งที่สามีเสียชีวิต แต่เธอไม่มีความโศกเศร้าแม้แต่ชนิดเดียว เพราะว่าตอนนี้ตัวละครหญิงกำลังมีความสุขกับการมีผู้ชายอื่นมาติดตาม ตัวละครหญิงไม่เคยรักใคร่อย่างรักเดียวใจเดียว ความรักของตัวละครหญิงสามารถมาได้เร็วและหายได้เร็ว ความเจ้าชู้ทำให้ตัวละครหญิงยังไม่ได้ออกจากความรักเก่าหรือเพิ่งออกจากความรักเก่าก็สามารถทุ่มเทในความรักใหม่ได้ทันที

7. ขี้หึง

ขี้หึง หมายถึง ปฏิกริยาทางอารมณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นระหว่างคนรักเมื่อมีบุคคลที่สามเข้ามาเกี่ยวข้องกับคนรักของตน ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายความหึงหวงมีอยู่ในตัวของทุกคน แต่ความหึงหวงมากไม่ได้หมายถึงความรักมาก ความหึงหวงเป็นอารมณ์แง่ลบชนิดหนึ่ง ซึ่งจะยั่วความคิดที่ไม่ดีอย่างอื่นแสดงออกมา ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยขี้หึงต่อสามีของตนเองหรือคนที่ตนเองรักแต่ยังไม่ใช่สามี ความหึงมากทำให้ตัวละครหญิงได้รับความรังเกียจจากสามี

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง พรึงมีสามีอยู่แล้ว แต่พอเห็นหนุ่มหล่อที่ชื่อว่า หมอประสงค์ พรึงก็อยากเลิกกับสามีเก่าไปหาหนุ่มหล่อมาเป็นสามีใหม่ แต่หมอประสงค์กำลังรักกับ

พยาบาลอารีพันธ์ พรีิ่งหึ่งหวงหมอมุ่ที่ตนเองชอบแม้ว่าสองคนมีความสัมพันธ์ในฐานะนายจ้างกับลูกจ้าง ต่อไปพรีิ่งก็หาวิธีมาทำร้ายความรักของหมอประสงค์กับพยาบาลอารีพันธ์ ดังตัวอย่าง

พรีิ่งยืนระทมใจอยู่อย่างนั้นครู่หนึ่ง จึงตัดสินใจว่าควรจะ
ขึ้นไปหาคนที่หล่อนคิดถึงเขาอยู่ทุกลมหายใจ... พรีิ่งไพล่ขึ้นบันได
ไปขณะที่อารีพันธ์กำลังเปิดประตูห้องเขาออกมาพอดี

หล่อนใจหายวาบ... ตึกตื่นเที่ยงคืนแล้ว จะให้พรีิ่งแปลว่า
อะไร ความหวงความหึงแล่นขึ้นเต็มหัวใจ...

“มาทำไมนะ”

อารีพันธ์อีกอึด “ฉีน มีธุระอะ”

พรีิ่งทวาดแว้ดว่า “มีธุระอะไรจนตึกตื่นปานนี้ อารีพันธ์”

อารีพันธ์โกรธ หล่อนเข้าใจดีทีเดียวว่าพรีิ่งหึ่ง และหล่อน
ก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกับพรีิ่งเหมือนกัน...

...หมอประสงค์ตัวทำเหตุไพล่หน้าออกมา...

“อะ...อธิบายหน่อยซิ” หล่อนถาม เหมือนภรรยาพึงถาม
สามี แต่นี่พรีิ่งเป็นแค่นายจ้าง

(คนเรึงเมือง. 2559 : 305-307)

จากตัวอย่างจะให้เห็นว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มีความหึงหวงมากกว่าคนปกติ สำหรับผู้ชายที่ยังไม่ใช่แฟนกันก็เริ่มหึงหวง เพราะตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนนั้นถือตัวเองเป็นหลัก ไม่ว่าจะป็นสิ่งของหรือคน ถ้าตนเองชอบก็ไม่อนุญาตมีคนอื่นมายุ่ง ผู้หญิงมักมีความหึงหวงสามีมากกว่าผู้ชายหึงหวงภรรยา ตัวละครหญิงเป็นคนที่ไม่สามารถคุมความหึงหวงของตนเอง เมื่อมีความหึงหวงอย่างแรงก็ทำให้ตัวละครเสียสติและไปทำสิ่งที่ไม่ดีต่อคนอื่น

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ลายองแต่งงานกับสันต์ ลายองไม่อนุญาตสามีคุยกับผู้หญิงคนอื่นแม้แต่เรื่องงาน เมื่อสันต์ต้องทำงานนอกลายองก็พยายามห้ามหรือไปด้วยกันเพื่อเฝ้าสามีของตนเอง ทำอะไรก็ไม่คิดถึงเหตุผลจะเอาแต่ตามใจของตนเอง จึงทำให้สันต์เบื่อ ดังตัวอย่าง

เรื่องที่ลายองทำกฏที่นั่นคือเรื่องหึงหวงสามี สันต์ทำงาน
นอกบ้านก็ต้องมีงานสังคมบ้างเป็นธรรมดา ลายองขอตามไปด้วย
บางงานสันต์ก็ไม่ให้ไป ไปแล้วทำขายหน้า เข้ากางกั้นสามีจาก
ผู้หญิงอื่นในงาน พุดกับใครแทบไม่ได้เลย สันต์เบื่อไม่ยอมให้ไป
บางงานไปด้วยไม่ได้เพราะเป็นงานราชการ ลายองก็ตีโพยตีพายว่า
สันต์ไม่ให้ไปเพราะติดผู้หญิงอื่น ถ้าสันต์มีงานพิเศษทำนอกเวลา

ราชการ กลับคำสักหน่อยล่ายองก็พุ่มพวยเสียดครั้งคืน ไม่เป็นอันได้
หลับได้นอนกันทั้งบ้าน

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 10)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยขี้หึงอย่างแรงมาก นิสัยขี้หึงทำให้ตัวละครหญิงเองไม่สบายใจและมีอารมณ์ไม่ดีต่อคู่ครอง ความขี้หึงของตัวละครหญิงเกิดขึ้นจากการไม่เชื่อใจกัน ความขี้หึงจึงทำร้ายทั้งความรู้สึกของตนเองและความรู้สึกของคนอื่น และความขี้หึงของตัวละครหญิงไม่ได้รับการคุมทุกครั้งปล่อยให้มันออกมาในสถานที่ต่าง ๆ ความขี้หึงแรงทำให้ตัวละครเสียสติและอาจจะทำสิ่งที่ไม่ดีกับตนเองและคนอื่นได้ ปัญหาความต้องการเลิกรักกันก็ตามมา

8. ไม่รับผิดชอบ

ความไม่รับผิดชอบ คือ การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นได้ทำบางสิ่งบางอย่างผิดพลาดไปแล้วไม่คิดที่จะแก้ปัญหานั้นหรือไม่ยอมรับสิ่งที่ได้กระทำลงไป ซึ่งการไม่รับผิดชอบอาจจะหมายถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นไม่ทำหน้าที่ที่ตนเองควรที่จะทำก็ได้ ไม่ว่าจะอยู่ชีวิตประจำวันหรือชีวิตการทำงานเราต้องมีความรับผิดชอบต่อคนรอบตัว และสิ่งที่ตนเองทำ คนอื่นจึงยอมอยู่กับเราและให้ความช่วยเหลือกับเรา ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยไม่รับผิดชอบ ซึ่งทำให้ตนเองไม่ได้รับความชอบจากทั้งสามีและลูก

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสามีลูกชายหนึ่งคนและลูกสาวหนึ่งคน แต่ลูกทั้งสองคนก็ถูกยกให้เป็นลูกของคนอื่น นอกจากให้ลูกมาเกิดในโลกนี้ อีสามีไม่ได้เลี้ยงดูลูกทั้งสองคนจนลูกทั้งสองคนก็ไม่รู้ว่าอีสามีเป็นแม่แท้ ๆ ของตนเอง ดังตัวอย่าง

อีสามีอนใจยาว ด้วยความรู้สึกชื่นชมเป็นครั้งแรก น้ำเสียด
ของโสภิตเรียบจนไม่ทำให้อีสามีเกิดความชื่นใจ อีสามีไม่ยากโกรธ
โสภิต ไม่อยากนึกทวงบุญทวงคุณอย่างแม่บางคน เพราะอีสามีรู้ว่า
ตนเองก็มีแม่ที่ให้ความรักแก่ลูกอย่างเต็มเปี่ยม ถึงจะไม่ทิ้งก็
เหมือนทิ้งเพราะอีสามีเห็นแก่ความสุขส่วนตัว และเห็นแก่โลกียะสุข
ยิ่งกว่า ก็แล้วบัดนี้อีสามีจะมีหน้าทวงความรักจากลูกได้อย่างไร?

(อีสามี. 2556 : 479)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยไม่รับผิดชอบ ตัวละครหญิงเคยคลอดลูกสองคน แต่ลูกทั้งสองคนตัวละครหญิงไม่ได้เลี้ยงดูด้วยตนเอง เรอยกลูกทั้งสองคนให้คนอื่นช่วยเลี้ยงเพราะการเลี้ยงลูกทำให้ตนเองไม่สามารถเที่ยวสนุกได้ เมื่อลูกเติบโตขึ้นตนเองก็เข้าสู่วัยกลางคนเริ่มรู้ความสำคัญของครอบครัวอยากได้ความรักจากลูก แต่ตอนนี้ลูกทั้งสอง

คนก็ไม่รู้ว่าตัวละครหญิงเป็นแม่แท้ ๆ เธอจึงไม่ได้รับความรักตอบแทนจากลูก และตัวเธอก็ไม่มีสิทธิ์เรียกร้องความรักจากลูกของเธอด้วย เพราะเธอไม่ได้รับผิดชอบเลี้ยงดูลูกของตนเอง

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ายองไม่เอาลูกของตนเองมานอนด้วยกัน เพราะลูกนอนดิ้นกวนตนเองเวลานอน และลูกสุขภาพก็ไม่ดี ไม่มีภูมิคุ้มกันโรค ท้องเสียง่าย แต่ล้ายองก็ไม่สนใจเรื่องเหล่านี้ยังเอาน้ำจากก๊อกมาขงนมให้ลูกกิน ทำให้ลูกท้องเสียหลายวัน ดังตัวอย่าง

“ทำไมอภิชาติถึงมานอนอยู่ที่นี้ล่ะ” เขาถามขึ้น แม่ขึ้นทำ

หน้าเบื่อก่อนจะบอกเล่า

“นอนห้องนี้หลายคืนแล้วค่ะ แม่เขาไม่เอา บอกว่าลูกกวน ต้องตื่นขงนมดึก ๆ แล้ววันก่อนแกท้องเสียเพราะยายแม่เอาน้ำใน ก๊อกขงนมให้กิน ซี้ไหลทั้งวัน ไปหาหมอปากซอย หายแล้ว”

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 177)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่ไม่รับผิดชอบ แม้ว่าเป็นลูกแท้ ๆ ของตัวละครหญิงแต่เธอก็ไม่สนใจสุขภาพของลูก การไม่รับผิดชอบจึงทำให้สามีของตัวละครหญิงทนใช้ชีวิตต่อไม่ได้ และไม่ไว้ใจให้ตัวละครหญิงดูแลลูกต่อ สามีของตัวละครหญิงจึงตัดสินใจเอาลูกไปจากตัวละครหญิง การไม่รับผิดชอบทำให้ตัวละครหญิงเสียทั้งสามีและลูก ให้นิยามที่รับผิดชอบเป็นนิยามที่สำคัญ การไม่รับผิดชอบทำให้ตัวละครหญิงสามารถตั้งปัญหาและภาระได้ง่ายเมื่อจะออกจากความรักแก่ตัวละครหญิงจะไม่สนใจผลกระทบที่จะมีต่อคนอื่น

นวนิยายเรื่อง คนเรึงเมือง กล่าวถึง พริ้งคลอดลูกแล้ว ไม่ให้ลูกกินนมแม่ มัวแต่คิดถึงความสุขและความสบายของตนเอง เรื่องลูกทุกอย่างทิ้งให้พี่ช้อยดูแล ส่วนตัวเองไปเล่นการพนัน สอนลูกตนเองเรียกแม่แท้ ๆ ว่าน้ำ เมื่อได้คบผู้ชายใหม่ ก็ทิ้งลูกอยู่บ้านกับพี่ช้อย ตนเองย้ายไปอยู่ที่บ้านผู้ชาย ดังตัวอย่าง

พริ้งยอมให้ลูกกินนมอยู่ลิบกว่าวัน จากนั้นหล่อนก็ยื่นคำ ขาดกับพี่สาวว่า “ฉันจะให้เลิกกินนม”...

“ซื่อแป้งนมมาเลี้ยง” พริ้งว่า “แต่ฉันไม่มีเงินทรอก พี่ช้อยต้องออก”

และต่อ ๆ ไป คุณช้อยก็ต้องรับภาระทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง หลานน้อยคนนี่..

ลูกของพริ้งเมื่อเอ่ยปากเรียกแม่เป็นครั้งแรกนั้นไม่ได้เรียก พริ้ง หากเรียกคุณช้อย ดูพริ้งเต็มใจอยู่ที่จะสอนให้ลูกเรียกตัวเอง ว่าน้ำ หล่อนจะคิดว่าอย่างไรนั้นไม่มีใครรู้...

หลังจากนั้นอีกอาทิตย์เดียวพริ้งก็เก็บข้าวของออกจาก
บ้านคุณช้อย ไปอยู่กินกับพ่อบุญช่วยอย่างออกหน้าออกตา...

“แล้วลูกของเอ็งล่ะ” คุณช้อยกังวลใจหนัก...

“ฉันก็ว่าจะฝากพี่ช้อยไว้...”

(คนเรียงเมือง. 2559 : 406-416)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่ไม่มีควม
รับผิดชอบ คลอดลูกแล้วไม่เลี้ยงทิ้งให้คนอื่นเลี้ยง ไม่ได้คิดว่าทำอย่างนี้จะทำให้ลูกขาดความรักจากแม่
และจะทำให้คนอื่นมีภาระมากขึ้น ตัวละครหญิงคิดแต่ผลประโยชน์ที่มีต่อตนเอง ไม่นึกถึงผลกระทบที่
จะมีต่อคนอื่น แม้แต่กับลูกซึ่งเป็นความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ของแม่ก็ไม่กระทำ ตัวละครหญิงที่มีสามี
หลายคนจึงเป็นผู้ที่ไม่มีควมรับผิดชอบใด ๆ เลยทั้งในชีวิตตนและชีวิตคนอื่น เมื่อลูกของตัวละครหญิง
โตขึ้นเธอไม่ยอมรับว่าตัวละครหญิงเป็นแม่ของตนเอง เธอสนิทกับคนที่เลี้ยงดูตนเองมากกว่าแม่แท้ ๆ

9. อกตัญญู

อกตัญญู หมายความว่า ผู้ที่ไม่รู้จักบุญคุณของพ่อแม่ผู้ใหญ่ ไม่ยอมทำตามคำสั่ง
และทำสิ่งไม่ดีให้ผู้ใหญ่เสียใจ ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับกตัญญู ในสมัยก่อนผู้คนให้เกียรติยกย่องคนที่มี
ควมกตัญญูมาก ส่วนคนอกตัญญูจะได้รับความเกลียดและการดูถูกจากคนข้าง ๆ คนที่เราต้องกตัญญู
ไม่ใช่มีแต่พ่อแม่ ผู้ใหญ่ที่เคยช่วยเหลือดูแลตนเองก็ต้องจำบุญคุณของเขาและหาโอกาสไปตอบแทน
เขา แต่ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่ไม่มีนิสัยยกตัญญู เธอไม่รู้จักตอบแทนบุญคุณของคน
ที่เคยเลี้ยงดูตนเองและคนที่ให้ความช่วยเหลือกับตนเอง ความอกตัญญูของตัวละครหญิงทำให้สามีเธอ
รู้สึกตกใจและไม่สนับสนุนการกระทำของตัวละครหญิง

นวนิยายเรื่อง คนเรียงเมือง กล่าวถึง พริ้งดำสามีทำไม่ไม่เก็บค่ายาของคุณประเทียบ
ซึ่งเป็นแม่เลี้ยงของพริ้ง แม้ว่าบางทีคุณประเทียบได้ดูดำพริ้ง แต่เธอก็เลี้ยงพริ้งอย่างดีตั้งแต่เด็กจนโต
ตอนนี้คุณประเทียบป่วย พริ้งไม่คิดว่าตัวเองควรไปดูแลคุณประเทียบเพื่อตอบแทนบุญคุณของเขา ยัง
มาทวงค่ารักษาของคุณประเทียบ สามีของพริ้งจึงดูต่อไม่ได้ ดังตัวอย่าง

“ทำไมคุณไม่เก็บเงิน”

คุณพินิจหันหลังให้

“ยาแพงกะอะไร คุณจะรักษาเขาฟรี ๆ หรือ”

คุณพินิจซึ่งไม่ค่อยมีปากเสียงกับภรรยาเท่าไร วันนี้อดทน
อยู่ต่อไปไม่ไหว เขาแย้งว่า

“เขาเป็นญาติพริ้งไม่ใช่หรือ”

“ญาติโกโหติเเมเมื่อไรกัน” พริ้งตวาดแหว็ด “เขาขอฉันมา

เลี้ยง”

“เขาก็เลี้ยงพริ้งมาดีนี่นะ” คุณพินิจเตือน แต่พริ้งไม่ฟัง

(คนเรียมเมือง. 2559 : 70)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มินิสัยออกตัญญู ตัวละครหญิงไม่ยอมช่วยค่ายาของคนไข้เลี้ยงดูเธอมา แสดงว่าตัวละครหญิงไม่คิดว่าคนที่ไม่ใช่พ่อแม่ แต่เป็นคนที่เลี้ยงดูเรามาเป็นผู้มีบุญคุณต่อตนเอง ซึ่งสามีของตัวละครหญิงก็ทนมไม่ไหว ตกใจกับนิสัยของภรรยา ได้ว่ากล่าวตักเตือนภรรยา แต่ภรรยาก็ไม่ยอมฟัง

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง เมื่อทองดีแอบนอนกับผู้ชายแล้วถูกแม่จับได้ แม่ไล่ทองดีออกจากบ้าน ทองดีอยากได้เงินจากแม่ แต่แม่ไม่ยอมให้จนทองดีระงับความโทสะไม่ไหว จึงทำร้ายแม่เพื่อแย่งเงินจากแม่ แม้ว่าแม่ไม่ใช่แม่แท้ ๆ แต่ก็เป็นคนไข้เลี้ยงดูแลทองดีตั้งแต่เด็ก ดังตัวอย่าง

“ไม่ต้องไล่หลายหนหรอก ฉันไปแน่” ทองดีตอบไปอย่าง
 นั้นเอง... ขอเงินให้ฉันมั่งซีแม่ ฉันทำงานตั้งแต่เล็กจนโตยังไม่เคย
 ได้จับเงินเลย”...

“กูไม่ให้”...

“ มึงออกไปเดี๋ยวนี้ดีกว่าอีทองดี อีดอกกระเทียม ริก ๆ จะมี
 ฝ่ายยังไม่พอ ยังจะมาขอเงินของกู”...

“เอาบุญแจมาให้ฉัน”

นางกิมเฉย

“ เอามาดี ๆ หรือจะให้ฉันฆ่าแม่” ทองดีพูดอย่าง
 เลือดเย็น...

...“ช่วยด้วย...อีทองดีจะฆ่าฉัน”

“เฮ้อ... ตะโกนไป ตะโกนเข้า” หล่อนด่าออกมาอย่างไม่
 ระงับโทสะต่อไปไม่ไหว “เดี๋ยวกูฆ่าจริง ๆ ชะเลย”

...หล่อนเงื้อมือขึ้นตบไปที่หน้าอ้วนกลมฉุนั้นด้วยแรง
 ทั้งหมดที่หล่อนมีอยู่...

ในขณะนั้นทองดีไม่คิดเลยว่า นางอ้วนคนนี้เป็นแม่ของ
 หล่อน...

(ทองประกายแสด. 2540 : 64-66)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมินิสัยออกตัญญู แม้ว่าไม่ใช่แม่แท้ ๆ แต่ก็เป็นคนไข้เลี้ยงดูตัวละครหญิงตั้งแต่เด็ก เป็นคนที่ให้อาหารกิน ให้ที่พักอยู่ แต่ตัวละครหญิงไม่รู้จักบุญคุณของแม่ ยังลงมือทำร้ายแม่และฆ่าแม่ด้วย ความมอกตัญญูของตัวละครได้แสดงด้าน

ร้ายกาจของตัวละครหญิงออกมา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความร้ายกาจเท่านั้น ยังมีนิสัยร้ายกาจอื่น ๆ อีกมากมายที่ทำให้ไม่มีคนชื่นชอบตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้อย่างแท้จริง

10. จิตใจอำมหิต

จิตใจอำมหิต หมายถึง คนที่มีนิสัยที่เหี้ยมโหด ส่วนมากจะใช้คำนี้ในสถานการณ์ที่มีการทำร้ายกันเกิดขึ้น หรืออาจจะหมายถึงการทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต คำนี้มีความหมายที่ใช้กับบุคคลมีจิตใจค่อนข้างดุร้าย ซึ่งคนแบบนี้จะทำให้สังคมเกิดอาชญากรรมขึ้น และจะทำให้คนข้าง ๆ ได้รับความเดือดร้อน ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีนิสัยจิตใจอำมหิต เพื่อให้ความหวังความต้องการของตนเองเป็นจริง จึงตั้งใจไปทำร้ายคนอื่นที่เคยให้ความช่วยเหลือแก่ตนเอง

นวนิยายเรื่อง คนเรียมเมือง กล่าวถึง พริ้งกำลังใช้ชีวิตอยู่กับสามีคนที่เจ็ด แต่สามีคนที่ห้าก็ยังติดตามมาอยู่กับเขา คิดจะพาพริ้งหนีจากบ้านของสามีคนที่เจ็ด แม้ว่าพริ้งทิ้งเขาไปแต่งงานกับคนอื่น แต่เขาก็ยังรักพริ้งเหมือนเดิม เพื่อพริ้งเขายอมเสียสละทุกอย่าง จนถึงไปช่วยพริ้งฆ่าคน ฉะนั้นเขาก็ใช้ความลับนี้มาขู่พริ้งให้หนีไปกับเขา แต่พริ้งไม่ใช่คนยอมแพ้ง่าย พริ้งจึงหลอกสามีคนที่ห้าไปเที่ยวที่ทะเล ในขณะที่ไปเที่ยวก็หาโอกาสทำให้เขาจมน้ำตาย ดังตัวอย่าง

พริ้งคงทำบาปขึ้นเป็นแน่แท้ เพราะราวกับพระเจ้าช่วย
 ประทานโอกาสอันงามให้แก่พริ้ง เมื่อพ่อบุญช่วยซึ่งเมามาย
 มากกว่าพริ้ง ยกแยะยกยันจะช่วยประคอง เรือมีอันเป็นเอียงวูบลง
 และพอพริ้งยื่นมือไปผลักเบา ๆ นิดเดียวเท่านั้นเอง พ่อบุญช่วยก็
 ร่วงลงทะเลไปอย่างเงียบเชียบ

ไม่มีใครได้ยินเลยแม้แต่คนเดียว เรือยังเล่นไปข้างหน้า
 เรื่อย ๆ พริ้งยืนรอกอยู่บนกะว่าพ่อบุญช่วยมือตีนอ่อนเพราะว่าย่น้ำ
 ไหว หล่นจิ้งตะโกนขึ้น

“คนตกเรือ...ช่วยด้วย!”

(คนเรียมเมือง. 2559 : 617)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีจิตใจอำมหิต แม้แต่เป็นคนที่เคยช่วยเหลือตนเองหรือคนที่เคยใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ตัวละครหญิงก็สามารถลงมือไปทำร้ายเขาจนถึงไปฆ่าเขาได้ เพื่อให้ตนเองรอดพ้นจากคนคนนั้น ไม่ไปคิดว่าคนนี้มีบุญคุณที่เคยช่วยเหลือตนเองมาก่อน ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนจึงเป็นคนที่จิตใจอำมหิตสามารถฆ่าคนที่เคยช่วยเหลือตนเองได้

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง สามีคนที่สองของทองดีถูกฆ่าตาย ตำรวจมาสอบสวน เพราะทองดีเคยทำผิดมาก่อนจึงไม่กล้าพบตำรวจ เธอหนีออกจากบ้านสามีอย่างรีบด่วน จึงไม่ทันเอาเงินที่เธอเก็บไป ผ่านไปช่วงหนึ่งทองดีก็กลับมาหาเงินของตนเอง แต่แม่สามีไม่

รู้เรื่องจึงไม่ยอมให้ ซึ่งทำให้ทองดีโกรธแค้นมาก และไม่ยอมให้แม่สามีร้องทองดีจึงตบตีคนแก่และใช้ผ้าปูที่นอนมัดไว้ ในกระบวนนี้ทองดีไม่มีความสงสารคนแก่แม้แต่นิดเดียว ดังตัวอย่าง

“มาเอาอะไ” อาซิ้มลุกขึ้นเดินตามทองดีไป “ออกไปให้พ้น ไม่ใช่บ้านของแก”...

“อย่ายุ่งกะกู” ทองดีตวาดนั่นเป็นคำพูดคำแรกที่หล่อนพูดกับอดีตแม่ผัว

ยายซิ้มอ้าปากจะร้องให้คนมาช่วย แต่ทองดีปราดเข้าไปอุดปากแกไว้

“อย่าร้องนะ กูฆ่าตายท่าเลยไม่รู้ด้วย” ทองดีคำรามเขย่าแกขนหัวสั่นหัวคลอน...

อาซิ้มร้องไห้ น้ำตาไหลพรากลงมาตามแก้มอันเหี่ยวยุ่น

“มึงอย่าร้องนะ...” ทองดีขู่ จะปล่อยอาซิ้มก็กลัวว่าแกจะวิ่งออกไปข้างนอก หล่อนกระตุกผ้าปูที่นอนมัดมือแกไว้...

อาซิ้มแฉะร้องออกมาด้วยความตกใจ

ทองดีตบปากอาซิ้มเต็มแรง “อีบ้า...” หล่อนร้อง “เลือกร้องออกมาได้” ชายผ้าปูที่นอนยังเหลืออีกยาว หล่อนรวบมันขึ้นมาพันตัวแกไว้เหมือนตราสัง ฉวยเสื้อผ้าที่กองไว้แถวนั้นยัดปากแกเสียอีกด้วย ก่อนที่จะมัดโอบไว้ด้านหลัง เมื่ออาซิ้มตื่นก็ถูกทองดีตบอย่างแรง

(ทองประกายแสด. 2540 : 263-265)

จะตัวอย่างจะเห็นว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีจิตใจอำมหิต การกระทำของตัวละครหญิงนั้นเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายผิดคุณธรรมจริยธรรม ตามปกติเมื่อเห็นเด็กและผู้แก่คนเรามากจะมีความสงสารเกิดขึ้นในใจ แต่ตัวละครหญิงหลังสามีเสียชีวิตแล้วเขาไม่ได้ช่วยดูแลแม่สามี และยังไปลงมือตบตีผู้หญิงแก่คนนี้ สำหรับคนที่ไม่รู้จักยังมีความสงสารเกิดขึ้น แต่อย่างนี้เป็นคนที่เคยร่วมชีวิตด้วยกัน ตัวละครหญิงยังสามารถทำร้ายได้ ได้เห็นว่าตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่จิตใจอำมหิต

สรุปได้ว่าตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้ติดนิสัยที่ไม่ดีมามากมาย ได้แก่ สกปรก ขี้เกียจ โทก โลก ใจง่าย เจ้าชู้ ขี้หึง ไม่รับผิดชอบ ออกตัญญู และจิตใจอำมหิต นิสัยไม่ดีเหล่านี้ทำให้ตัวละครหญิงเป็นคนที่การกระทำไม่ดีและจิตใจก็ไม่ดีด้วย และตัวละครหญิงเองก็รู้ว่าทุกคนชอบคนที่สวยทั้งหน้าตาและนิสัย ตอนแรกตัวละครหญิงก็ต้องซ่อนนิสัยที่แท้จริงไว้บ้าง อาศัยหน้าตาสวยมาดึงดูดสายตาผู้ชายก่อน เมื่อสองคนได้อยู่ด้วยกันแล้ว นิสัยแท้จริงนั้นก็ซ่อนต่อไม่ได้อีก มันจะ

แสดงออกมาตามเคยชิน เมื่อผู้ชายได้เห็นนิสัยไม่ดีเหล่านี้ของตัวละครหญิง ย่อมไม่มีใครสามารถทนได้ ซึ่งการถูกทอดทิ้งเป็นผลที่แน่นอน นิสัยไม่ดีของตัวละครหญิงนอกจากได้ทำร้ายคนอื่น สุดท้ายก็มีผลไม่ดีต่อตนเอง

3.1.3 แนวคิดในการดำเนินชีวิต

แนวคิดในการดำเนินชีวิต คือ ความคิดที่เกิดจากการดำเนินชีวิตประจำวัน แล้วความคิดนี้ก็จะมามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตในอนาคต แนวคิดที่คิดด้านบวกจะทำให้การดำเนินชีวิตก้าวหน้าไป แล้วการคิดด้านลบก็จะทำให้ชีวิตเสื่อมโทรม เราจึงจำเป็นอบรมแนวคิดในการดำเนินชีวิตให้ถูกต้อง

ในนวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนจะเห็นว่าตัวละครหญิงมีความคิดที่ผิดกับคนทั่วไป ได้แก่ ชีวิตสนุกสนานดีกว่าชีวิตที่เรียบง่าย หน้าตาสวยสำคัญกว่าความรู้ความสามารถ เงินสำคัญกว่าความรัก และผู้หญิงต้องอาศัยอยู่กับผู้ชาย ความคิดที่ผิดปกตินี้ทำให้ตัวละครหญิงมีการกระทำที่ผิดปกติตามไปด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ชีวิตสนุกสนานดีกว่าชีวิตเรียบง่าย

ชีวิตเรียบง่าย คือ รู้ว่าสิ่งอะไรเป็นสิ่งที่จำเป็น อะไรเป็นความสุขที่แท้จริงของชีวิต มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสำเร็จหรือยากจน ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการศึกษา ไม่ได้เกี่ยวข้องกับหน้าตาทางสังคม และเพศหรืออายุ แต่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบุคลิกภาวะของบุคคล บุคคลที่มีบุคลิกภาวะมากพอ ไม่ว่าจะพบปัญหาอะไรก็สามารถทำใจไว้ ส่วนชีวิตสนุกสนาน คือ ชีวิตที่ไม่ต้องทำงานและยังไม่ต้องกังวลเรื่องเงิน มีเพื่อนเที่ยวด้วยกินข้าวด้วย ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองอยากทำและไม่นึกถึงผลที่ตามมา เมื่อได้ทำสิ่งที่สนุกสนานแล้วทำให้บุคคลนั้นมีความรู้สึกตื่นเต้น แม้มันจะสร้างความเดือดร้อนให้คนอื่นหรือสร้างความทุกข์ให้กับตนเองก็ตาม ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนชอบชีวิตที่สนุกสนานมากกว่าชีวิตที่เรียบง่าย ชีวิตที่เรียบง่ายทำให้ตัวละครหญิงรู้สึกทุกวันเหมือนกันจึงเกิดความน่าเบื่อขึ้น เวลาไม่นานตัวละครหญิงก็จะทนต่อไปไม่ได้ ซึ่งทำให้ชีวิตของเธอยุ่งยากซับซ้อนและมีปัญหาเกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง พริ้งเป็นคนที่ไม่ชอบชีวิตที่เรียบ ๆ แม้ว่าผ่านผู้ชายมาถึงหกคน พบปัญหาหลาย ๆ อย่าง แต่เธอก็ยังไม่รู้สึกว่าการมีสามีหลายคนเป็นสิ่งที่ไม่ดี คิดว่าชีวิตที่มีสามีหลายคนจะให้เห็นความแตกต่างของสามีแต่ละคน อย่างนี้จะทำให้ชีวิตมีความสุขมากขึ้น ดังตัวอย่าง

“เอ็งชอบหาเรื่องใส่ตัวเอง”

“โอ้...ฉันมันชอบยังงี้” พริ้งสารภาพ “ฉันทนไม่ไหวไอ้ชีวิต

เรียบ ๆ อืด ๆ อย่างที่ช้อยนะ ตายเลยถ้าฉันต้องมีผัวคนเดียว...โอ้

เอ๋ เกิดมาทั้งที่มีผิวคนเดียว...ถามจริง ๆ พี่ข้อยไม่อยากจะรู้มั้งหรือ
ว่าผู้ชายอื่น ๆ เขามีดียังไง”

(คนเร่เมือง. 2559 : 526)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีแนวคิดที่ไม่ชอบชีวิตที่
เรียบง่าย ตัวละครหญิงหลงอยู่ในความสนุกสนานภายนอก เมื่อให้ตัวละครหญิงอยู่บ้านแม้แต่ไม่ต้อง
ทำงานบ้านอะไร เธอก็ทนนไม่ไหวเพราะชีวิตแบบนี้มองไม่เห็นการเปลี่ยนแปลง บางทีตัวละครหญิงก็
ไม่รู้ว่าการมีสามีหลายคนจะทำให้มีปัญหาเกิดขึ้น เนื่องจากก่อนหน้านั้นยังไม่เคยพบปัญหาใหญ่
ตัวละครหญิงจึงตัดสินใจเสี่ยงต่อเพื่อความสนุกสนานที่จะได้รับ ต้องรอให้มีปัญหาใหญ่เกิดขึ้นที่
ตัวละครหญิงไม่สามารถแก้ไขได้เธอจึงจะรู้ความผิดของตนเอง

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาแต่งงานกับนายวิทย์ซึ่งเป็นสามีคนที่สามของอีสา
ผู้ชายคนนี้เป็นสุภาพบุรุษแท้ ๆ เขารักอีสา ยกย่องอีสา หลงใหลอีสาเหมือนคนที่หลงใหลในศิลปะ
ความรักและการสัมผัสของนายวิทย์เป็นอย่างอุดมคติ แต่ชีวิตแบบนี้ไม่ใช่ชีวิตที่อีสาอยากได้ เพราะ
อีสาเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นสูงกว่าผู้หญิงปกติ เขาต้องการบางสิ่งบางอย่างที่จากผู้ชายแท้ ๆ เมื่อนายวิทย์
ไม่สามารถให้อีสาตามความต้องการ อีสาจึงเบื่อชีวิตที่ไม่มีเปลี่ยนแปลง ดังตัวอย่าง

...แต่อีสาเบื่อแม่วิภา เบื่อสภาวะรอบตัวที่มีได้มีอะไรดีไป
กว่าเดิม พุดง่าย ๆ ก็คือ อีสาเบื่อฐานะหาเช้ากินค่ำของตนและ
นายวิทย์ด้วย...

(อีสา. 2556 : 301)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีแนวคิดที่ไม่ชอบอยู่ใน
สิ่งแวดล้อมที่ไม่มีเปลี่ยนแปลง ไม่ชอบชีวิตคู่ที่ดำเนินเหมือนกันทุกวัน และไม่ชอบอยู่กับคน
เดียวกันในระยะเวลานาน ตัวละครหญิงได้พบผู้ชายที่รักตนเองจริง ๆ ยอมทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ตนเอง
แต่สำหรับตัวละครหญิงความรักนั้นมันได้มาง่าย เธอจึงมองไม่เห็นคุณค่า เมื่อมีสิ่งสนุกเกิดขึ้นหรือมี
ผู้ชายแปลกใหม่เข้ามา ตัวละครหญิงมักจะทิ้งชีวิตที่เรียบง่ายนั้นไป เพื่อตามหาความสนุกสนานที่
แปลกใหม่ในชีวิตต่อไป

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง หลังสามีคนที่หนึ่งของทองดีเสียชีวิต
ทองดีเพื่อที่พักฟรี เธอจึงตัดสินใจเป็นภรรยาของคุณวีระชัยซึ่งเป็นหนุ่มเงินที่ทำงานในโรงแรมที่ทองดี
พักอยู่ หน้าที่ของทองดีคือการทำงานบ้าน ทองดีอยู่บ้านคนเดียวจึงทำให้เกิดความเบื่อในการใช้ชีวิต
ที่เรียบง่าย ตัวอย่าง

ทองดีชอบเรื่องตื่นเต้นโลดโผน หากว่าชีวิตเรียบราบ
หล่อนก็จะเบื่อหน่าย คุณประพัฒน์เท่าที่มากมาช่วยต่ออายุให้ทองดี
แท้ ๆ ทีเดียว

(ทองประกายแสด. 2540 : 171)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีแนวคิดที่เปื้อนชีวิตที่เรียบง่าย เช่น คนทั่วไปชอบเรื่องตื่นเต้นโลดโผน แม้แต่งงานแล้วก็ไม่สามารถให้ตัวละครหญิงเก็บใจฟุ้งเหวในครอบครัวได้ เธอจึงหาวิธีอื่นมาเพิ่มความสนุกสนานในชีวิต แม้จะเป็นวิธีที่ผิดก็ตาม เช่น การแอบคบชายอื่น เป็นต้น

2. หน้าตาสวยสำคัญกว่าความรู้ความสามารถ

ไม่ว่าดอกไม้สวยขนาดไหนแต่ต้องพบกับวันที่เหี่ยว หน้าตาที่สวยก็จะพบกับวันที่แก่ หน้าตาสวยสามารถดึงดูดผู้ชาย แต่ความสวยอย่างเดียวไม่พอจะมัดผู้ชายให้แน่น ๆ ไม่ว่าใบหน้าสวยขนาดไหน อยู่ด้วยกันตลอดก็จะมีวันที่ดูเหี่ยว ไม่อยากถูกผู้ชายทิ้งก็ต้องให้เขาติดความสามารถของตนเอง เช่น ทำอาหารอร่อย การจัดการงานบ้านได้เรียบร้อย สามารถช่วยคิดทางแก้ปัญหาด้วยกันได้ เป็นต้น ความสามารถเหล่านี้ใช้ได้ตลอดไม่มีวันที่จะเสียประโยชน์เหมือนหน้าตา หน้าตาและความสามารถทั้งสองอย่างก็มีความสำคัญต่อชีวิต แต่ความสามารถใช้ได้นานกว่าหน้าตา ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดก็เป็นคนที่มีหน้าตาสวย และการมีหน้าตาสวยทำให้ตัวละครหญิงมีโอกาสมากขึ้นที่จะได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่น เมื่อตัวละครหญิงได้ผลประโยชน์จากหน้าตาสวยของตนเอง เธอจึงไม่อยากไปทำอย่างอื่นเพราะคิดว่าอาศัยหน้าสวยอย่างเดียวก็พอ

นวนิยายเรื่อง คนเร่ร่อนเมือง กล่าวถึง พริ่งนั่งเล่นคนเดียวจนเบื่อแต่ก็ไม่ยอมเข้าบ้านไปเรียนความรู้ที่เกี่ยวกับการบ้านการเรือน คิดว่าตนเองมีหน้าตาสวยงามไม่ต้องทำงานบ้านงานเรือนเป็นก็จะมีคนมาเลี้ยงดู ไม่เคยคิดว่าจะพัฒนาตนเองให้เก่ง แค่หวังว่าพึ่งพิงความสวยของตนเองให้คนอื่นเลี้ยง ดังตัวอย่าง

พริ่งนั่งเล่นอยู่ใต้ถุนเรือนจนเบื่อ จะขึ้นเรือนก็เบื่อที่จะเรียนถักลูกไม้หรือวิชาการบ้านการเรือนชนิดอื่น ๆ พริ่งจะเป็นคุณนายให้ได้โดยไม่เป็นการบ้านการเรือนก็ยิ่งได้ ในเมื่อพริ่งสวยถึงอย่างนี้ไม่เห็นจำเป็นจะต้องหัดวิชาเหล่านั้นไปทำไม

(คนเร่ร่อนเมือง. 2559 : 31)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีแนวคิดเกี่ยวกับความสวยสำคัญกว่าความรู้ความสามารถ ไม่ว่าจะอดีตหรือปัจจุบัน ความสวยสามารถทำให้เห็นครั้งแรกก็ประทับใจ ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่หน้าตาสวยงาม พอโตเป็นสาวก็มีผู้ชายมากมายอยู่รอบตัว เพื่อเอาใจตัวละครหญิงผู้ชายเหล่านั้นก็ยอมช่วยตัวละครหญิงอย่างเต็มที่ ตัวละครหญิงก็อาศัยความสวยของตนเองหาสามีที่รวย หล่อ และได้การศึกษาดีจนได้ ตัวละครหญิงเห็นถึงผลประโยชน์มากมายที่ได้จากความสวยของตนเอง เธอจึงให้ความสำคัญกับความสวยของตนเองมากยิ่งขึ้น และไม่คิดว่าตนเองควรไปเรียนความรู้เพิ่มและฝึกความสามารถ

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ลายองกับคุณกวงมีลูกชายคนหนึ่ง เมื่อสองคนจะแยกกันอยู่ คุณกวงอยากได้ลูกชายไปเลี้ยงจึงเอาเงินสามหมื่นไปแลกกับลายอง หลังลายองได้เงินก้อนนี้ เธอไม่ได้คิดว่าจะใช้เงินนี้ไปหากินเลี้ยงตนเอง พ่อแม่ และลูก เธอคิดแต่ว่าเงินใช้หมดก็ไปหาสามีใหม่อีกหนึ่งคนมาเลี้ยงตนเองเพราะว่าตนเองยังมีหน้าตาสวยสามารถหาสามีได้ง่าย ดังตัวอย่าง

“เงินที่ได้เอ็งจะเอามาทำอะไรอีกล่ะ... ตั้งร้านเสริมสวย
แข่งกะนางบุญตามันดีไหม” ยายแลแนะนำลูกสาว

“ไม่เอา ยีนชะชาแข็ง ต้องซุกเล็บตีนให้ผู้คน งานต่ำ ๆ ถึง
จะได้เล่นกบาลคนมีเงินก็เมื่อย บางที่ต้องมาจับเท้าให้เขาด้วย เปิด
ร้านเข้ายันค้ายันดึก ไม่มีเวลานั่งนอนพักผ่อนหรอกแม่”...

“งั้นไปเรียนตัดเสื้อ”

ลายองสั่นหัวอีก “เย็บจักรหนัก” ลายองมีข้ออ้างอีก...

“แล้วเอ็งจะทำอะไรวะ”

“หาผัวอีกคนที่รวยกว่าคนเก่าอีก” ลายองบอกหน้าตา
เฉย ยายแลปากอ้าตาค้างกับความคิดของลูกสาว...

“เอ็งจะไปหาที่ไหนที่รวยกว่าคุณกวง”

“มีแล้วกัน” ลายองทำท่าเชื่อมั่นตัวเอง... เพราะรู้ว่าพวก
เด็กสาว ที่ได้ขึ้นมาในปีนี้ไม่มีใครสามารถเทียบตำแหน่งสาวสวย
ที่สุดของลายอง

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 192-193)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนให้ความสำคัญกับความสวยของตนเอง แต่ไม่สนใจความสามารถอย่างอื่น เธอคิดว่าอาศัยความสวยงามของตนเองก็สามารถหาแฟนรวย ๆ ได้ ตนเองไม่ต้องการฝึกความสามารถอย่างอื่น ตัวละครหญิงเป็นคนที่ไม่รู้การวางแผนอนาคต คิดว่าตอนนี้ตนเองสวยสามารถมีผู้ชายเลี้ยงตนเอง แต่เขาไม่ได้นึกถึงในอนาคตความสวยย่อมหายไป ถ้าตนเองไม่มีความสามารถไปช่วยสามี เขาย่อมจะไม่ยอมไปเลี้ยงคนที่ทั้งไม่สวยและไม่มีความสามารถ

3. เงินสำคัญกว่าความรัก

เงินมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะอาหารการกิน ที่อยู่อาศัยหรือการเดินทาง ทุกสิ่งทุกอย่างขาดเงินไม่ได้ แต่เงินไม่สามารถซื้อได้ทุกอย่าง ได้แก่ ความรัก บางคนบอกว่าเพราะว่าผู้ชายคนนี้รวยจึงมีผู้หญิงมากมายรักเขา แต่นี่ไม่ใช่ความรักที่แท้จริง ผู้หญิงเหล่านั้นไม่ได้รักผู้ชายคนนั้น พวกเขา รักเงินที่ผู้ชายมี ถ้าผู้ชายคนนี้ไม่มีเงินแล้ว ผู้หญิงเหล่านั้นก็คงหายไป ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเกิดในครอบครัวที่ยากจน เมื่อโตขึ้นพวกเธออยากหนีไปจากสภาพที่ยากจน เพื่อได้เงิน

มากและเร็ว ตัวละครหญิงจึงยอมใช้ชีวิตกับคนที่ตนเองไม่รัก แม้ว่าผู้ชายนั้นไม่หล่อ มีอายุมากกว่าตนเองเยอะ ตัวละครหญิงก็ไม่สนใจ

นวนิยายเรื่อง คนเร่เมือง กล่าวถึง พริ่งเพื่อได้บ้านกลับมาจากเจ้าหนี้ แม้ว่าเจ้าหนี้จะเป็นผู้ชายที่อยู่วัยชรา แต่พริ่งยังตัดสินใจว่าจะไปอยู่กับเขา ดังตัวอย่าง

คุณหลวงอยู่ในวัยชรา...

ขณะที่พูดสายตาคูณหลวงก็มีได้หยุดนิ่งหากแลสำรวจพริ่งจนทั่วร่าง ถ้าพริ่งไม่ใช่คนเคยขาย หล่อนคงจะต้องหนาว ๆ ร้อน ๆ ...ถ้าหากว่าพริ่งยอม บ้านนั้นก็จะได้คืนมา...อย่างนี้พริ่งคิดว่าจะกัดฟันหลับหูหลับตาพอให้พ้น ๆ ไป.

หล่อนไม่เคยนึกมาก่อนว่า ทุกสิ่งทุกอย่างจะลงเอยง่ายดายถึงเพียงนี้ เพียงแต่แค่กอดจูบลูบคลำ คุณหลวงมีความสุขดังหนึ่งได้ขึ้นสวรรค์

(คนเร่เมือง. 2559 : 422-436)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มีความคิดว่า เงินสำคัญกว่าความรัก ตัวละครหญิงอยากได้เงินแต่ไม่ยอมทำงาน สำหรับตัวละครหญิงการหาสามีที่รวยเลี้ยงตนเองเป็นทางที่ดีที่สุด เพื่อเงินตัวละครหญิงจึงนำตนเองไปอยู่กับคนที่ตนเองไม่รัก แม้ว่าผู้ชายคนนั้นเป็นคนที่มียุมากกว่าตนเองหลาย ๆ ปี ความแก่ของคู่ชีวิตก็ไม่ใช่อุปสรรคของการหาสามีใหม่ ถ้าคนแก่คนนั้นเป็นคนที่มั่งคั่ง เธอก็ยังทนได้เพราะว่าตัวละครหญิงคิดว่าเมื่อมีเงินเยอะก็เท่ากับว่ามีความสุขเยอะ เงินสามารถซื้อได้ทุกอย่าง

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ายองได้มีสามีใหม่ สามีใหม่ของเธอมีอายุใกล้หกสิบปี ล้ายองอยู่กับเขาเพราะว่าผู้ชายแก่คนนี้เป็นกำนัน ซึ่งเป็นผู้ที่มีฐานะดีและมีเงินด้วย ล้ายองอยู่กับเขาเพราะอยากให้เขาเลี้ยงตนเอง ดังตัวอย่าง

...ล้ายองมีคู่รักใหม่แล้ว ครึ่งนี้ดีกว่าพวกที่มาเข้าบ้านหล่อนอยู่เพราะเป็นถึงกำนัน กำนันอายุใกล้หกสิบ... กำนันชอบบ้านไม้สัก แก่ติดใจเรือนไม้สักของล้ายอง

“ถ้าแม่ล้ายองลดเหล้าลงสักหน่อยก็จะดี แล้วอย่าให้ใครมาเช่าห้องแบ่งอยู่อีก ฉันจะเลี้ยงแม่ล้ายองเอง”.

ล้ายองเลยตกลงเป็นเมียกำนัน หล่อนหวังว่าวันหนึ่งกำนันจะเลี้ยงดูหล่อนอย่างเมีย กำนันแก่ไปหน่อยก็ไม่ใช่ไรหรอก แก่ยังแข็งแรงดีและฐานะก็ดี

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 276-277)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีความคิดที่ว่าเงินสำคัญกว่าความรัก เมื่อตัวละครหญิงเลือกคู่ครอง เธอไม่ได้คิดถึงความสะดวกสบาย คิดแต่เรื่องเงิน ถ้าผู้ชายคนนี้สามารถเลี้ยงตนเองได้ตัวละครหญิงก็จะยอมอยู่ด้วยกับเขา ตัวละครหญิงเป็นคนที่ยากได้ชีวิตสบายแต่ตนเองไม่ยอมทำอะไร เธอจึงต้องอาศัยการเลี้ยงจากสามี เพื่อชีวิตสบายนั้น ตัวละครหญิงจึงยอมเอาทั้งความรัก และร่างกายของตนเองไปแลกเปลี่ยน

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง มีผู้ชายแก่คนหนึ่งที่เป็นนักการเมืองหลงเสน่ห์ของทองดี ผู้ชายคนนี้เป็นคนที่ทั้งรวยและมีฐานะดี เขาจึงหาวิธีให้พี่ตาราพาทองดีไปพบกับเขา ซึ่งทองดีตัดสินใจไปพบผู้ชายคนนี้และต่อไปสองคนก็ได้ใช้ชีวิตร่วมกัน ดังตัวอย่าง

“ถ้าตกลงรายนี้ก็สบาย...ตกลงเถอะนะคะคุณหนู...ท่าน”

คุณพี่ตาราเอ่ยคำว่าท่านเต็มปากเต็มคำ “ท่านชอบหนูมานาน”...

คุณพี่ตาราบ้องปากกระซิบกระซาบว่า “แก่แล้ว จะมีเรี่ยวแรงสักเท่าไรกัน”...

“เรื่องเงินเรื่องทองคุณน้องพูดเอาเองก็แล้วกัน...บางทีถ้าโชคดียุคน้องอาจจะได้รถมารับเล่นสักคัน”

การได้รถมันเคยเป็นความปรารถนาของทองดีก็จริงอยู่ แต่เวลานี้ทองดีอยากจะได้บ้านสักหลังมากกว่า บ้านที่ไหนก็ได้ที่จะไม่มีจ้อหนี่มาตามเอาลูกของเขากลับคืนไป ทองดีจึงตกลงไปพบท่าน

(ทองประกายแสด. 2540 : 561-562)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีแนวคิดที่เพื่อจะได้เงินได้บ้านได้รถ ยอมเอาตัวเองไปเป็นข้อแลกเปลี่ยน แม้ว่าสองคนไม่รู้จักกัน ไม่มีความรักกัน แต่สำหรับตัวละครหญิงสิ่งเหล่านี้ไม่สำคัญเท่าที่ตนเองจะรวยมีทั้งบ้านและรถ โดยไม่สนใจความแก่ของผู้ชายที่ตนเองจะไปอยู่ด้วย ขอเพียงให้เขามีเงินเลี้ยงตนเองก็พอ

4. ผู้หญิงต้องอาศัยอยู่กับผู้ชาย

ในสมัยก่อน หน้าทีของผู้หญิงส่วนมากคืออยู่บ้านดูแลสามีกับลูก ไม่ค่อยจำเป็นต้องออกไปทำงาน แต่มีกลุ่มส่วนน้อย เช่น ผู้หญิงที่ได้รับการศึกษาสูงมีความคิดว่าผู้หญิงกับผู้ชายจะมีสิทธิ์ที่เท่าเทียมกัน สิ่งที่ผู้ชายทำได้ผู้หญิงก็ทำได้ หรือผู้หญิงบางคนออกไปทำงานก็เพราะว่าบ้านจนจริง ๆ ต้องหาทางเลี้ยงตัวไม่เงินก็จะอดตาย ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนไม่ได้ออกไปทำงานเงินที่ใช้ทั้งหมดได้มาจากสามี การอาศัยการเลี้ยงดูของสามีก็จะใช้ชีวิตสบายแล้ว ตัวละครหญิงจึงไม่ยอมทำงานต่อ

นวนิยายเรื่อง คนเรงเมือง กล่าวถึง คุณเปรมฤทัยไปหาพริ้งที่บ้านตามคำสั่งของ พ่อ เมื่อสอบถามแล้วรู้ว่าพริ้งมีสามีและลูกแล้ว แต่พริ้งบอกเขาว่าเธอไม่ได้รักสามีคนนี้ อยู่ด้วยกันก็ เพราะว่าสามีคนเก่าเสียชีวิต จึงต้องหาผู้ชายใหม่มาเลี้ยงตนเองเพื่อให้ชีวิตดำเนินต่อไป ดังตัวอย่าง

“คุณรักสามีคุณมากไหม”

พริ้งลั่นศีรษะทันที

“เอ๊ะ...แปลกนี่” เปรมฤทัยร้อง “ถ้าฉันไปอยู่กับเขา
ทำไมล่ะ”

“เขาหาเลี้ยงฉัน ให้เงินฉัน และดีกับฉันมาก”...

... “จะให้ฉันทำยังไงล่ะคะ ผู้หญิงผัวตายไม่มีใครหาเลี้ยง
ก็ต้องหาผัวใหม่วันยังค่ำ”

(คนเรงเมือง. 2559 : 439)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีความคิดที่ผู้หญิงต้อง อาศัยให้ผู้ชายเลี้ยง ไม่คิดว่าตนเองต้องไปทำงานหาเงินมาเลี้ยงตน เลี้ยงพ่อแม่ และเลี้ยงลูก เมื่อ ตัวละครหญิงเลือกคู่ครอง ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ ผู้ชายคนนี้ต้องเลี้ยงตนได้ ให้ตัวเองไม่ต้องไปทำงาน ก็จะมีเงินใช้ แม้ว่าสองคนไม่มีความรักหรือผู้ชายนั้นเป็นคนที่ไม่หน้าไม่หล่อและมีอายุมาก ตัวละครหญิง ก็จะยอมไปอยู่ด้วยเพื่อเงิน แนวคิดของตัวละครหญิง คือ ชีวิตที่ไม่ต้องทำงานแล้วมีเงินใช้เป็นชีวิตที่มีความสุข

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีกับสามีคนที่หนึ่งหนีออกจากบ้าน ต่างจังหวัดมาถึงกรุงเทพฯ ต่อมาสามีคนที่หนึ่งถูกรถชนตาย ทองดีได้รู้จักกับผู้ชายอีกหนึ่งที่ทำงานใน โรงแรมที่ทองดีพักอยู่ ทองดีคิดว่าผู้ชายคนนี้เป็นคนกรุงเทพฯ มีอาชีพที่มั่นคงถ้าให้เขาหลงรักตนเอง เขาก็จะให้ความช่วยเหลือในการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ ดังตัวอย่าง

คุณวีระชัยเป็นความหวังใหม่ของหล่อน เขาคงจะช่วยให้
หล่อนได้งานทำ หล่อนจะล่อให้เขาหลงรัก อันเป็นของง่ายยิ่งกว่า
ปกอกกล้วยเข้าปาก หล่อนจะไม่ตกลงปลงใจกับเขาเร็วนัก
บทเรียนที่ผ่านมาสอนให้หล่อนรู้ว่าควรจะทำอย่างไรจึงจะให้ผู้ชาย
อยู่ในกำมือ จะให้เสียตัวง่ายอย่างพิสุทธ์ โดยไม่มีอะไรตอบแทน
ทองดีไม่มีวันยอมอีกต่อไป...

(ทองประกายแสด. 2540 : 142)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่ชอบอาศัยความ ช่วยเหลือจากผู้ชาย เพราะตัวละครหญิงอยากไปสู่ความสำเร็จด้วยวิธีที่ง่ายที่สุดและเวลาเร็วที่สุด และ ตัวเองก็ไม่มีความสามารถพิเศษ เธอจึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากคนอื่น เพื่อได้รับความช่วยเหลือ

ตัวละครหญิงก็ต้องยอมเอาร่างกายของตนเองเป็นค่าตอบแทน ตัวละครหญิงไม่มีความจริงจังกับความรักและไม่หวังตนเอง คิดแต่ผลประโยชน์ที่เขาสามารถให้แก่ตนเอง

สรุปได้ว่าการดำเนินชีวิตของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีแนวคิดชอบชีวิตที่สนุกสนานมากกว่าชีวิตที่เรียบง่าย หน้าตามีความสำคัญมากกว่าความสามารถ เงินสำคัญกว่าความรัก และผู้หญิงต้องอาศัยอยู่กับผู้ชาย แนวคิดทั้งหมดเห็นว่าตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนอยากพึ่งพิงหน้าตาที่สวยของตนเองไปดึงดูดผู้ชายมาเลี้ยง แล้วทำให้ตนเองมีชีวิตสบาย นอกจากอยากได้ชีวิตสบายยังอยากให้ชีวิตสบายนั้นมีความสุขด้วย ตัวละครหญิงคิดว่าสวยอย่างเดียวก็พอไม่ต้องฝึกความสามารถอย่างอื่น และเพื่อได้ชีวิตสบายนั้นยอมเอาตัวร่างกายของตนเองเป็นข้อแลกเปลี่ยน แนวคิดนี้ทำให้เกิดผลเสียต่อการกระทำ จิตใจของตัวละครหญิงอย่างมากมายจนก่อให้เกิดปัญหาทั้งต่อตนเองและผู้อื่นอีกมากมายหลายประการ

3.2 พฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือกิริยาอาการที่แสดงออกทางร่างกาย เป็นความคิด หรือความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีความคิดที่ผิดปกติกจากคนทั่วไป ซึ่งส่งผลให้มีการกระทำที่ผิดปกติตามไปด้วย การกระทำของตัวละครหญิงมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพการสมรส สามารถแบ่งเป็นสี่ช่วงเวลา คือ พฤติกรรมช่วงการเลือกคู่ครอง พฤติกรรมช่วงแต่งงานใหม่ พฤติกรรมช่วงการดำเนินชีวิตคู่ และพฤติกรรมช่วงเป็นม่าย แต่ละช่วงมีพฤติกรรมที่ต่างกัน ดังนี้

3.2.1 พฤติกรรมที่อยู่ช่วงการเลือกคู่ครอง

เมื่ออยู่ช่วงเลือกคู่ครองทุกคนก็อยากแสดงด้านที่ดีที่สุดให้คนอื่นเห็น ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนก็อย่างนี้ ช่วงนี้ตัวละครอาจจะไม่ได้แสดงการกระทำตามนิสัยที่แท้ ๆ เขาได้เก็บสิ่งที่ไม่ดีไว้บ้าง เพราะอย่างนี้ตัวละครหญิงอยู่ช่วงเวลานี้จึงเป็นคนที่มีการกระทำค่อนข้างดี

นวนิยายเรื่อง คนเรียมเมือง กล่าวถึง หลานพริ้งที่ชื่อว่าตานิดป่วย จึงชวนหอมมารักษาที่บ้าน พริ้งแอบเห็นว่าหอมเป็นผู้ชายที่หน้าตาหล่อ เมื่อไปเจอหอมเพื่อให้เขาประทับใจกับตนเอง พริ้งจึงทำให้หน้าตาตัวเองสวยมากขึ้น ดังตัวอย่าง

“ข้าจะไปดูตานิดสักหน่อย ไปด้วยกัน” คุณประเทียบลุก
ขึ้นท่าทางกระฉับกระเฉงเกินวัย

พริ้งอยากจะเข้าไปในห้อง ดูกระจกสักนิดก่อนที่จะไป แต่
ก็ต้องเดินตามไปทันที โดยไม่มีเวลาแม้แต่จะชำเลืองดูกระจก
ด้วยเข้าไป หลอนพยายามกัดริมฝีปากให้แดงเข้มขึ้น ลงทุนหยิก
แก้มตัวเองจนเจ็บเพื่อจะให้แก้มดูแดง ถ้าคุณประเทียบหันมาเห็น
คงแปลกใจว่าพริ้งทำอะไร

(คนเรียมเมือง. 2559 : 26)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เมื่ออยู่ในช่วงการเลือกคู่ตัวละครหญิงให้ความสำคัญกับบุคลิกภาพอย่างมาก เพื่อให้คนอื่นเห็นความสวยของตนเองอย่างชัดเจนก็ยอมไปทำร้ายร่างกายของตนเองได้ มนุษย์เราเกิดมาก็มีความคิดที่จะปกป้องตนเอง กลัวเจ็บ สิ่งที่สามารถทำให้ตนเองเจ็บก็จะพยายามหลีกเลี่ยงไป แต่อย่างที่ว่าตัวละครหญิงทำเพื่อให้ดูดีก็ตัดสินใจว่ากัดฝีปากและหยิกแก้มตนเองให้เห็นถึงเมื่ออยู่ช่วงการเลือกคู่ครองตัวละครหญิงมักจะมีพฤติกรรมที่ดี เพราะว่าเวลานี้ตัวละครหญิงอยากดึงดูดสายตาของผู้ชายหลงกับตัวเอง จึงค่อนข้างสนใจการกระทำของตนเอง ทำทุกสิ่งทุกอย่างก็ยึดเพื่อให้ตัวเองดูดีเป็นที่สุด

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีช่วยแม่ยกงานมาล้างในร้าน ได้รู้จักหนุ่มหล่อคนหนึ่งซึ่งชื่อว่าพิสุทธิ์ สองคนเจอกันครั้งแรกก็ตกหลุมรักกัน เมื่อเขามาชวนทองดีคุย ทองดีรู้สึกอายและพยายามอยากแสดงด้านที่ดีที่สุดของตนให้เขาเห็น เพราะการตื่นเต้นจนทอนเงินผิด ๆ ฤก ๆ ดังตัวอย่าง

“ผมชื่อพิสุทธิ์”

หล่อนยังอายเขาเกือบตาย เมื่อเขาถามชื่อหล่อน หล่อนไม่อยากจะบอกชื่ออันธรรมดา ๆ ของหล่อนเลย อยากจะโกหกเขา แต่หล่อนก็นึกชื่อเพราะไม่ทัน คราะห์ยังดีที่เดียวไม่ให้หล่อนชื่อเป็นจีน เพิ่งจะมาเปลี่ยนเมื่อมาอยู่กับเตี้ยกับแม่ แม่เล่าว่าพ่อคลอดออกมาแม่ของหล่อนก็ให้ชื่อว่า “กิมฮวย”

เถอะ ทองดียังดีกว่ากิมฮวยเป็นไหน ๆ

“ชื่อไม่เพราะเท่ากับที่สวยเลย”

หล่อนมีอสังที่เดียวเมื่อเสิร์ฟของให้เขา เงินทองก็ส่งให้ผิด ๆ ฤก ๆ เงอะงะจนตัวเองก็รู้สึก

(ทองประกายแสด. 2540 : 6)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ในช่วงที่เลือกคู่เป็นผู้หญิงที่น่ารัก รู้จักการรายการเงิน และสนใจตนเองในสายตาของคนอื่น พยายามจะแสดงด้านที่ดีที่สุดให้คนอื่นเห็น เพราะว่ายังไม่มีประสบการณ์จึงแสดงความรู้สึกของตนเองตามธรรมชาติ แม้ว่าตัวละครหญิงได้ทำฤก ๆ ผิด ๆ บ้าง แต่อย่างนี้ให้ตัวละครหญิงยังคงธรรมชาติ ขณะนี้มักจะมีเสน่ห์แรงต่อผู้ชาย เพราะไม่มีใครชอบผู้หญิงที่มีเล่ห์กลเยอะ แม้แต่ชื่อของตนเอง ตัวละครก็อยากให้ชื่อเพราะและดูดีกว่าชื่อที่ตนเองมีอยู่

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง เมื่อล่ายองไปทำงานและได้รู้จักเจ้าของโรงงานที่หน้าตาหล่อและมีเงิน เจ้าของนั้นก็เห็นความสวยงามของล่ายอง สองคนเริ่มนัดไปเที่ยวข้างนอก

ด้วยกัน แม้ว่าลำยองอยากเอาเจ้าของโรงงานมาเป็นสามีมาก แต่คิดว่าตนยังไม่ได้แต่งงานก็ควรหวังตัวไว้บ้าง ดังตัวอย่าง

“ไอ้พวกที่โรงงานมันนินทากันว่าพี่คงเสร็จคุณกวางแล้ว”
ลำตวนเล่า “ระวังจะได้แค่เกี่ยวกับเสื้อผ้า ไม่ได้อะไรมากกว่านี้”

“อีพวกปากหมา ชำระไม่โง่งนักหรอก ชำยังไม่ยอมเขาง่าย
หรอก เขาต้องแต่งงานกับข้า นี่แค่ยั่วนิดยั่วหน่อย ให้จับ ๆ ลูบ ๆ
คลำ ๆ” ลำยองทำท่าผยอง “พออยากได้มาก ๆ เข้า ที่นี้ขออะไร
ก็ให้”

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 97-98)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ช่วงที่เลือกคู่ครองจะรู้จักซ่อนนิสัยที่ไม่ดีของตนเองไว้เพื่อแสดงให้คนอื่นเห็นว่าตัวเองเป็นคนดี ทำเหมือนหวังตัว เป็นคนที่ไม่ยอมผู้ชายง่าย เพราะว่าตัวละครหญิงรู้สึกเสียของผู้ชายซึ่งทำตัวให้ผู้ชายได้มีความหวังแต่ยังไม่ให้สมหวัง อย่างนั้นจะทำให้ผู้ชายอยากได้มากขึ้น ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ช่วงเลือกคู่ครองยังสนใจเรื่องเอาใจผู้ชาย เมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนอกจากคิดถึงผลประโยชน์ของตนเองยังช่วยคำนึงถึงความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่ง รู้จักเก็บตัวทำตามความชอบของผู้ชาย

สรุปได้ว่าช่วงการเลือกคู่ครองตัวละครหญิงมักทำตัวให้ดีเพื่อดึงดูดผู้ชาย ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ตัวละครหญิงดูดีที่สุดในชีวิต เพราะว่าตัวละครหญิงมักแสดงด้านที่ดีที่สุดออกมาเพื่อให้เห็นแล้วติดใจ และตัวละครหญิงก็รู้ธรรมชาติของผู้ชาย เธอพยายามปรับตัวให้เป็นที่ประทับใจของผู้ชายที่เธอชอบให้ได้

3.2.2 พฤติกรรมช่วงแต่งงานใหม่

ช่วงที่แต่งงานใหม่ ๆ จะเป็นช่วงที่มีความสุขที่สุดในชีวิต เพราะความต้องการได้รับตอบสนอง ช่วงเวลานี้ตัวละครหญิงมักหลงในความสุขที่ได้อยู่กับคนที่ตนเองรัก ตัวละครหญิงจะเอาอกเอาใจใส่และมีความเกรงใจต่อสามี นอกจากนี้ ยังเพราะว่าช่วงแต่งงานแรก ๆ ยังไม่ได้เห็นข้อเสียกัน ซึ่งเหมือนทุกสิ่งทุกอย่างก็ดูเป็นเรื่องสนุกสนาน

นวนิยายเรื่อง คนเร่เมือง กล่าวถึง พริ้งได้แต่งงานกับไพโรจน์ ช่วงแต่งงานใหม่สองคนมีความสุขในการใช้ชีวิตคู่ แม้ว่าตอนนี้ไพโรจน์ไม่มีงานขาดแหล่งรายได้และยังต้องขอจากพริ้งบ้าง แต่ทุกครั้งพริ้งก็ยินดีเอาเงินให้เขา สองคนรักกันมากจนไปไหนก็ไปด้วยกัน ดังตัวอย่าง

“เขาจะทำมาหาเลี้ยงเอ็งได้ยังไงนางพริ้ง”

“อ้าว” พริ้งร้อง “ก็รอให้เขาเรียนจบเสียก่อนซิ เขาจะ
เป็นนายความรู้ใหม่ พี่ช้อย”...

พริ้งหอบเอาผ้าไปด้วย จะไปไหนก็เกาะกันแจ เหมือนเงาตามตัว จะว่างเว้นกันอยู่บ้างก็ไม่นานอะไร พริ้งติดผ้าเหมือนติดยาฝิ่น และไฟโรจน์เองก็รู้สึกเช่นเดียวกับพริ้ง หรือจะมากกว่าพริ้งเสียอีก

(คนเริงเมือง. 2559 :177-179)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ช่วงแต่งงานมักเอาใจใส่สามี ขณะนี้ตัวละครหญิงแต่งงานด้วยความรักเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ความรักสามารถทำให้ตัวละครหญิงรู้สึกว่าชีวิตมีความสุขมากขึ้น และชีวิตที่มีความสุขอยู่แล้วทำให้เธอไม่ค่อยได้ไปทำสิ่งไม่ดี และอารมณ์ที่ดีมีผลต่อความคิดของตัวละครหญิงให้เป็นในแง่บวก แม้แต่ข้อเสียของผู้ชาย คือ การว่างงาน ตัวละครหญิงก็มองข้ามไปได้เพราะอยู่ในช่วงแต่งงานใหม่ พฤติกรรมของทั้งสองคนจึงไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง เมื่อทองดีอยู่กับพิสุทธิ์ พิสุทธิ์ยังเป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ไม่มีแหล่งรายได้ แม้ว่าทองดีช่วยแม่ทำงานในร้านแต่ทองดีก็ไม่ได้เงิน ตอนนี้ทองดีหลงและติดพิสุทธิ์มาก เพื่อเอาใจพิสุทธิ์ทุกครั้งทองดีก็แอบให้เงินกับพิสุทธิ์ดังตัวอย่าง

...มาค้ำกับทองดีครั้งไรก็ได้เงินกลับไปทุกครั้ง ทองดีจะรู้สึกตัวก็หาไม่เพราะหล่อนหลงและติดพิสุทธิ์จนลืมหุ้ลมิตาไม่ขึ้นได้แต่คิดว่าถ้าเขาเรียนจบ ทองดีก็จะได้ไปอยู่กับเขา

(ทองประกายแสด. 2540 : 46)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ช่วงที่แต่งงานใหม่เป็นคนที่ยอมเสียสละให้สามี ในช่วงเวลานี้ตัวละครหญิงกำลังรักสามีของตนเองมากและหลงเสน่ห์สามีจนลืมหุ้ลมิตา ตัวละครหญิงพยายามเอาใจใส่สามี ทำทุกอย่างให้แก่สามีและหวังไปถึงอนาคตของคนสองคน ช่วงเวลานี้น่าจะเป็นช่วงที่ตัวละครหญิงมีความสุขมากที่สุด

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง เมื่อลำยองได้ใช้ชีวิตอยู่บ้านเดียวกับคุณกง ลำยองอยากได้ตุ้เย้น แต่คุณกงบอกว่าตุ้เย้นไม่จำเป็น บอกเหตุผลออกมามากมาย แม้ลำยองจะยังอยากได้ตุ้เย้น แต่ก็ไม่ได้พูดต่อ เพราะเพิ่งแต่งงานกับคุณกงได้ไม่นาน ลำยองจึงยังเกรงใจอยู่ดังตัวอย่าง

“ลำยองอยากได้ตุ้เย้น ไม่อยากได้จักร”

“กลางคืนเหงาก็ดูโทรทัศน์ไป ตุ้เย้นอย่าเพิ่งเลย ไม่จำเป็น กระตักน้ำแข็งใบหนึ่งก็พอแล้ว ตลาดใกล้แค่นี้ ไม่ต้องใช้หрок

เดี๋ยวคนใช้สบายเคยตัวนะ ไม่ต้องไปจ่ายตลาดทุกวัน อีกอย่างกิน
อาหารสดมึติกว่าของแช่ตู้เย็นหรือ”

ลำยองจึงต้องหยุดความอยากได้ไว้เพียงนั้น ไม่กล้าเข้าซื้อ
เขามากนัก...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 121)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ช่วงที่แต่งงานใหม่จะมีความเกรงใจต่อสามี เพราะตัวละครหญิงมีความเกรงใจอยู่ในขณะนั้นเธอจึงไม่ได้ทำทุกอย่างตามใจของตนเอง ตัวละครหญิงได้นึกถึงความรู้สึกของคู่ครองอยู่ไม่น้อย ความเกรงใจนั้นทำให้ตัวละครหญิงไม่กล้าแสดงนิสัยที่แท้จริงทั้งหมดออกมา เพราะนิสัยที่แท้จริงของตัวละครหญิงส่วนมากเป็นนิสัยไม่ดี เวลาตัวละครหญิงรู้จักการเก็บตัวไว้จึงทำให้เธอไม่ได้มีการกระทำที่น่าเกลียด

สรุปได้ว่าจากชีวิตโสดเปลี่ยนเป็นชีวิตคู่ ตัวละครหญิงรู้สึกชีวิตคู่ในตอนเริ่มต้นนั้นมีความสุขและสนุกสนาน ช่วงแต่งงานใหม่ตัวละครหญิงหลงในความรัก ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงทำทุกอย่างเพื่อเอาใจสามี ยอมเสียสละให้สามี แม้ว่าสองคนมีความคิดที่ต่างกัน ตัวละครหญิงก็ยังมี ความเกรงใจสามีและไม่ได้แสดงออกโดยตรง

3.2.3 พฤติกรรมช่วงดำเนินชีวิตคู่

เมื่ออยู่ช่วงที่ดำเนินชีวิตคู่ไปได้สักระยะหนึ่งก็เริ่มมีปัญหาเกิดขึ้น เนื่องจากอยู่ด้วยกัน นานขึ้นทั้งสองฝ่ายเริ่มมีความไม่เข้าใจกันมากขึ้น และได้เห็นนิสัยที่แท้จริงของกันมากขึ้น ตอนนี้ ความสนุกที่เพิ่งแต่งงานใหม่ก็เริ่มหายไป สิ่งที่เกิดขึ้นมาใหม่ คือ ความเบื่อหน่าย ขณะนี้ตัวละครหญิง มักจะไม่สนใจอะไร และแสดงพฤติกรรมจริงของตนออกมา โดยไม่เกรงใจใคร ดังนี้

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง หมอประสานเป็นสามีพริ้งและเป็นลูกจ้างพริ้งด้วย หมอประสานทำงานในคลินิกที่พริ้งเปิด แต่พริ้งไม่ได้ให้เงินเดือนกับหมอประสาน นอกจากนี้ ยังให้ หมอประสานทำงานทุกวัน จนร่างกายของหมอประสานทนไม่ไหวป่วยลง ในขณะนี้พริ้งไม่ได้เป็นห่วง ร่างกายของสามีคิดแต่เงินที่ตนเองจะเสียไปหากปิดคลินิก ดังตัวอย่าง

แม้เครื่องจักรก็ยังมีวันต้องพักผ่อน แต่หมอประสานไม่
เคยได้หยุดพักเพื่อจะเอาใจเมีย เพราะฉะนั้นเมื่อตรากตรำมาก ๆ
เข้าในวันหนึ่ง หมอประสานก็ล้มเจ็บลง

ทำให้พริ้งเกิดโมโหยิ่งนัก หล่อนต้องเปิดร้าน รักษาคนไข้
ด้วยตนเองไปตามแก...

“คอยดูเถอะ อีกหน่อยก็คงได้อัดตายกันมั่ง” พริ้งกระทบ
กระแทกแตกตัน ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเกรงใจผัวอีกต่อไป

เพราะหมอบประสานอยู่ในเงื้อมมือของพริ้ง จะปีกก็ตายจะคล้ายก็

รอด

(คนเริงเมือง. 2559 : 283)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เมื่อตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้อยู่ช่วงที่ดำเนินชีวิตคู่ นานขึ้นความรักที่มีต่อสามีก็ลดลง ตัวละครหญิงจึงได้แสดงนิสัยที่แท้จริงของตนเองออกมา เพราะว่า ตอนนี้ตัวละครหญิงไม่สนใจความคิดของคู่ครองอยู่แล้ว แม้ความเจ็บป่วยทางร่างกายของสามีก็ไม่ได้สนใจ หากว่าตัวละครหญิงยังสามารถทนอยู่ด้วยกันได้ย่อมเพราะยังมีผลประโยชน์บางอย่างได้ผูกพันกัน ความรักของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมักมาง่ายหมดง่ายลงไปในเวลาทีรวดเร็ว

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีกับพิสุทธิ์สองคนหนีออกจากบ้าน เข้ามาถึงกรุงเทพฯ ทองดีเข้ามากรุงเทพฯ เป็นครั้งแรก อยู่ที่นี่สองคนไม่มีญาติพี่น้อง ไม่มีแหล่งรายได้ ต้องเสียค่ากินค่าหอ สองคนอยู่ด้วยกันทุกวันจึงได้เห็นนิสัยบางอย่างที่ไม่เคยเห็น ทองดีเห็นพิสุทธิ์ยังติดนิสัยเด็กที่ไม่รับผิดชอบในการงานและชีวิต ทุกสิ่งทุกอย่างยังต้องพึ่งทองดี ทองดีเบื่อชีวิตแบบนี้ที่เลี้ยงตนเองว่ายากแล้วและยังต้องเลี้ยงพิสุทธิ์อีกคน ตอนนี้ความเบื่อทำให้ความรักของทั้งสองคนหมดสิ้นไป ดังตัวอย่าง

...ถ้าหากว่าหล่อนกินได้น้อยลงกว่านี้ได้ก็จะดีหรือ ไหน
ยังจะแบกพิสุทธิ์เป็นภาระอีก หล่อนปิกกล้าหาแข็งเมื่อใดจะเชิญ
เขาไปให้พ้น

ความรู้สึกที่ต้องเป็นภาระกับพิสุทธิ์นี้เองทำให้ทองดี
หมางเมินกับเขามากขึ้นทุกวัน หล่อนจะแลดูอาหารที่พิสุทธิ์ตักเข้า
ปากด้วยความเสียดมเสียดาย...

รสสวาทที่หล่อนเคยชื่นชอบนั้น ทองดีก็มิได้สนใจอีก
ต่อไป เพราะหล่อนรังเกียจพิสุทธิ์เสียแล้ว ความหมางเมินในเรื่อง
อื่น ๆ จึงตามมา...

(ทองประกายแสด. 2540 : 97)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ช่วงดำเนินชีวิตกันมักมีความรู้สึกที่เบื่อคู่สมรส เพราะว่าคนสองคนเมื่ออยู่ด้วยกันนานไปจะได้เห็นถึงข้อเสียของอีกฝ่ายอย่างชัดเจน และตอนนี้ตัวละครหญิงก็จะไม่สามารถซ่อนนิสัยของตนเองต่อ คือ ทำทุกอย่างตามใจของตนเอง เมื่อมีอะไรไม่พอใจหรือมีอารมณ์ไม่ดีก็ตำหนิตามนิสัย ตัวละครหญิงมักจะมองข้ามความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่ง ความสำคัญของคู่ครองกำลังน้อยลง ช่วงนี้พฤติกรรมของตัวละครหญิงเป็นนิสัยที่แท้จริงของตนเองมากขึ้น

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ายองแต่งงานกับสันต์แล้วมีลูกชายหนึ่งคน ล้ายองจึงไม่ต้องไปทำงานข้างนอกอยู่บ้านช่วยทำงานบ้านและดูแลลูก แต่ทั้งสองอย่างนี้ล้ายองก็ไม่มี อย่างไม่อย่างหนึ่งที่ทำได้ดี เธอทำแต่สิ่งที่ตนเองชอบ ได้แก่ ต้มเหล้าและนอน ไม่ได้สนใจว่าห้องนอน นั้นสกปรกมากและวางลูกให้นอนบนพื้น เมื่อโดนสามีว่าก็โกรธสามีและพาลหาเรื่องไปถึงแม่สามี ดังตัวอย่าง

กลิ่นยาตองในโหลโซยออกมาเตะจมูก สันต์เดินเข้าไปใกล้
 จมูกพุดพิด ล้ายองนอนเขลงอยู่กับพื้นห้อง ลูกชายคว่ำอยู่ข้าง ๆ
 กลับสนิททั้งคู่ ...

...ห้องหับเหม็นอับ มุ้งหมอนแทบเน่า มุ้งนี้่ะเคยซัก
 มุ้งใหม่ก็ปีแล้ว ลงน้ำคงดำปีเป็นน้ำครำเลยแหละ ผ้าห่มมีแต่ขี้ฝุ่น
 แล้วมันเหม็นขี้เหม็นเหยี่ยวจะแยะอยู่แล้ว ให้ลูกมันนอนเข้าไปได้...

ล้ายองส่งเสียงกรีด ๆ พุมพายน้ำตา “มาถึงก็หาแต่เรื่อง
 นี้สงสัยแม่เขาเลี้ยงสอนมาละซี”...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 41-44)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ช่วงที่ดำเนินชีวิตคู่ด้วยกันมาสักระยะหนึ่ง ตัวละครหญิงมักได้ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามใจของตนเอง ไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่นและจะไม่สามารถช้อนนิสยที่แท้ของตนเองเพื่อเอาใจสามี เพราะว่าตัวละครหญิงไม่ได้ตั้งใจจะเปลี่ยนนิสยของตนเอง เช่น นิสยขี้เกียจ สกปรก ไม่เอาใจใส่งานบ้านงานเรือนและการเลี้ยงลูก เป็นต้น เมื่อคนสองคนได้ใช้ชีวิตด้วยกันจริง ๆ ทั้งสองคนก็จะได้รู้จักอีกหนึ่งฝ่ายอย่างลึกมากขึ้น ย่อมจะได้เห็นถึงสิ่งที่ตัวเองไม่เคยรู้ สิ่งที่เห็นถึงนั้นมักจะเป็นสิ่งที่ไม่ดีและทำให้ชีวิตคู่แตกแยก

สรุปได้ว่าเมื่อมาถึงช่วงดำเนินชีวิตคู่ยาวนานมากขึ้นตัวละครหญิงเริ่มมีความรู้สึกเบื่อหน่ายเกิดขึ้น ตอนนี้ตัวละครหญิงจะไม่สนใจความรู้สึกของคู่ครอง ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามใจของตนเองและไม่รับผิดชอบกับการกระทำของตนเอง ตัวละครหญิงจะไม่สามารถช้อนนิสยที่แท้จริงไว้อีกต่อไป พฤติกรรมที่ไม่ดีของตัวละครหญิงก็จะแสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจน

3.2.4 พฤติกรรมช่วงเป็นม่าย

สำหรับคนทั่วไปเวลาอยู่ช่วงที่เป็นม่ายเป็นช่วงที่เต็มไปด้วยความทุกข์ ความโศกเศร้า และต้องการเวลาเพื่อปรับใจเข้าสู่ชีวิตใหม่ที่ไม่มีคู่ครองเหมือนช่วงที่ผ่านมา แต่ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนผิดกับคนทั่วไป ตัวละครหญิงเย็นชากับเรื่องการเป็นม่าย การเสียชีวิตของคู่ครองมักจะไม่มีการกระทบมากกับตัวละครหญิง เธอสามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้เหมือนไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น แต่งตัวตามปกติและคุยกับผู้ชายคนอื่นอย่างปกติ

นวนิยายเรื่อง คนเรงเมือง กล่าวถึง เมื่อคุณพินิจเสียชีวิตไป พริ้งก็ร้องไห้ในช่วงแรก ๆ แต่ไม่นานพริ้งก็เดินออกจากความทุกข์โศกเศร้าและพยายามสู้กับชีวิต ตอนนี้พริ้งมีลูกอยู่ในท้อง แต่พริ้งไม่รู้สึกรักใจที่ได้ลูกเพราะคิดว่าลูกเป็นภาระ ทำให้ตนเองไม่สามารถเล่นหูเล่นตากับผู้ชายคนอื่นได้ ดังตัวอย่าง

พริ้งนี่กายที่ตนท้อง ใต้เด็กเจ้ากรรมก็ไม่รู้จักออกให้
พัน ๆ ไปเสียที พริ้งจะได้เล่นหูเล่นตากับหมอประสานได้ตาม
สบายใจ

(คนเรงเมือง. 2559 :103)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ช่วงที่เป็นม่ายตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถปราศจากความทุกข์ได้ง่ายและเริ่มใช้ชีวิตต่อได้ ยังไม่ทันที่จะคลอดลูกออกมาก็รำคาญเด็กในท้องที่ทำให้ตัวเองไม่สะดวก ใจร้อนอยากไปหาผู้ชายคนใหม่ให้เร็วขึ้น ทำให้เห็นถึงตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีพฤติกรรมที่โศกเศร้าเสียใจต่อการจากไปของสามีในช่วงเวลาสั้น ๆ และมีพฤติกรรมที่ต้องการหาสามีใหม่ให้ได้ในเวลาที่รวดเร็วในช่วงที่เป็นม่าย

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง หลังสามีเสียชีวิตอีสาไม่ได้โศกเศร้ามาก ไม่นานก็ปรับตัวใช้ชีวิตตามปกติ เมื่อเห็นชายหนุ่มอื่นอีสาอดความอยากไม่ได้พยายามหาโอกาสไปเข้าใกล้หนุ่มนั้นอีก ไม่คิดว่าตนเองเป็นม่ายไม่นานและมีลูกติดด้วย ดังตัวอย่าง

ท่านชายท่านสิ้นพระชนม์ไปร่วมสองเดือนแล้ว...เรือน
ส่วนใหญ่ปล่อยให้คนอื่นเช่า

อีสาสังเกตเห็นว่าบุรุษคนหนึ่งทีหน้าหล่อมักจะเหม่อมอง
มายังตำหนักใหญ่เสมอ ๆ แต่ครั้นพอรู้ตัวว่ามีคนมองดูเขาอยู่อีก
ต่อหนึ่ง คือ อีสา เขาก็จะเปลี่ยนสายตายังอีสาและยิ้มให้อย่างมี
ไมตรี

ยิ้มกันไปยิ้มกันมาบ่อยครั้งเข้า อีสาก็เกิดความกล้า
ประกอบทั้งความรู้สึกอันเร้นลับภายในอกเป็นแรงผลักดัน วันหนึ่ง
อีสาจึงแสร้งทำเป็นเดินกรายเก็บยอดตำลึงยอดกระถินไปทางเรือน
หลังเล็กนั้น แม้จะมีความหวังซ่อนอยู่ในใจว่า บางทีหนุ่มน้อยผู้นั้น
อาจจะเข้ามาทักทายด้วย แต่เมื่อเขาเข้ามาทักเข้าจริง อีสาก็
ใจหายวูบและสะดุ้งโหยง

(อีสา. 2556 : 32-36)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเมื่ออยู่ในช่วงเป็นม่ายมักจะมี การกระทำที่ตามใจตนเอง ตัวละครหญิงเป็นคนที่ไม่สามารถอดกลั้นต่อความต้องการทางเพศของตน

ได้ อีกทั้งช่วงเป็นม่ายทำให้ตัวละครหญิงตกอยู่ในความเหงาจึงต้องการมีบุคคลอื่นมาช่วยแก้เหงา เมื่อได้พบผู้ชายที่ถูกใจตัวละครหญิงมักเป็นฝ่ายที่ชักชวนผู้ชายก่อน เพราะว่าตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนทำตามใจตนเองในเรื่องผู้ชาย หลังสามีเสียชีวิตตัวละครหญิงก็ได้กลายเป็นโสดอีกครั้ง จึงเริ่มเข้าสู่ช่วงชีวิตที่เลือกคู่ครองอีกครั้ง

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง สามีคนแรกของทองดีเพิ่งสิ้นชีวิตไป ทองดีไม่ได้คิดเสียตายหรือโศกเศร้า เธอคิดว่าเรื่องการตายเป็นเรื่องธรรมชาติ ยิ่งไงก็ต้องตาย การตายของสามีไม่มีผลกระทบต่อทองดี ทองดีใช้ชีวิตเหมือนเดิม และยินดีที่ผู้ชายคนอื่นสนใจตนเอง ดังตัวอย่าง

...ทองดีพอใจนักเมื่อได้ชายหุชายตาให้แก่หนุ่มหรือไม่หนุ่มก็ตาม ทองดีพอใจที่ผู้ชายเห็นความงดงามของหล่อน จะเป็นใครก็ได้ถ้ามีการหลงใหลอย่างพิสุทธิ์ หล่อนก็ยังลำพองใจเป็นทับทิว

บัดนี้มีผู้ชายคนใหม่มาสนใจหล่อน กระจ่างทองดีจึงจะไม่ยินดีแม้ว่าพิสุทธิ์เฟื่องจะสิ้นชีวิตไปก็ตามที

คนตายก็ตายไปเถอะ หล่อนคิดเสียอย่างนั้น...

ดูหล่อนลี ยิ้มรื่นรวยราวกับหล่อนมิได้เสียใจเลยแม้แต่น้อยที่ผัวของหล่อนตายจากไปหยก ๆ ไว้ทุกข์หล่อนยังไม่ไว้เลย สวมเสื้อแดงแปริ๊ด ผ้านุ่งลวดลายดอกโลดโผน

(ทองประกายแสด. 2540 : 130-133)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เมื่ออยู่ช่วงการเป็นม่าย ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีพฤติกรรมที่ผิดปกติกับคนทั่วไป สำหรับคนทั่วไปเมื่อสามีเสียชีวิตจะตกอยู่ในความโศกเศร้า แต่ตัวละครหญิงสามารถรับกับการตายของสามีอย่างใจเย็น การเสียชีวิตของสามีจะไม่มีผลกระทบต่อชีวิตของตัวละครหญิง การทำตามประเพณีการไว้ทุกข์ด้วยการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีดำ ตัวละครหญิงก็ไม่ได้ทำ พฤติกรรมของตัวละครหญิงแสดงให้เห็นว่าเธอไม่ได้รู้สึกทุกข์โศกหรือเศร้าเสียใจกับการตายของสามีเลย พฤติกรรมที่เธอกระทำต่อมา คือ การใช้สายตามองหาผู้ชายคนใหม่ในทันที

สรุปได้ว่าสำหรับตัวละครหญิงช่วงเป็นม่ายไม่ใช่ช่วงเวลาที่โศกเศร้า เมื่ออยู่ช่วงเป็นม่ายชีวิตของตัวละครหญิงได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ทำให้ชีวิตที่น่าเบื่อและไม่อยากดำเนินต่อได้รับการเยียวยา กล่าวได้ว่า การเป็นม่ายให้ตัวละครหญิงเข้าสู่ชีวิตใหม่ ตัวละครหญิงจึงสามารถปรับใจได้เร็วเพื่อต้อนรับชีวิตใหม่ เนื่องจากตัวละครหญิงได้ทนชีวิตที่น่าเบื่อมา เมื่อไม่ต้องทนต่อ ตัวละครหญิงมักชอบทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยอยากทำแต่ไม่ได้ทำในช่วงที่แต่งงาน

3.3 ผลที่ได้รับจากการกระทำของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน

ตามกฎแห่งกรรมที่คนไทยเชื่อว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว กรรมนั้นย่อมตามสนองแน่ เพียงแต่ยังไม่ถึงเวลา เมื่อเวลานั้นมาถึง ผลกรรมนั้นย่อมตามทัน จากนวนิยายไทยเราได้เห็นว่าตอนแรกตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทุกคนก็ได้พบชีวิตที่มีคู่ครองที่ดี แต่เนื่องจากการไม่รู้จักพอใจ การมีนิสัยไม่ดี การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็หาเรื่องใส่ตัวเองเรื่อยมา และเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองก็ไปทำร้ายคนอื่นเรื่อย ๆ จนสุดท้ายสิ่งดีที่เคยมีก็หายไป ตัวละครหญิงได้รับผลตามการกระทำของตนเอง จากการวิเคราะห์นวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ผู้วิจัยได้พบว่าผลที่ได้รับจากการกระทำของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถแบ่งเป็น 4 ประการ คือ ถูกลงโทษจากการกระทำของตัวเอง ได้รับบทเรียนในชีวิต พบจุดจบของชีวิต และได้รับการให้อภัยจากครอบครัว ดังนี้

3.3.1 ถูกลงโทษจากการกระทำของตัวเอง

การกระทำใด ๆ ก็ตาม ย่อมมีผลตามมาทั้งสิ้น เมื่อเราทำดีเราก็จะได้ผลดีเป็นการตอบแทน แต่ในทางกลับกัน ถ้าทำแต่ความชั่ว เราก็จะได้สิ่งที่ไม่ดีเป็นการตอบแทน เหมือนตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน ในตอนต้นเรื่อง ผลของการทำไม่ดีไว้กับคนอื่นยังเห็นผลไม่ชัดเจน เพราะว่ายังไม่ถึงเวลา แต่พอเวลามาถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองเคยทำไม่ดีย่อมนำมาผลไม่ดีคืนกลับมา ซึ่งเป็นการลงโทษที่เกิดจากการกระทำของตนเอง

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง สามีคนที่เจ็ดของพริ้งเป็นลูกเลี้ยงพริ้ง อายุอ่อนกว่าพริ้ง อยู่ด้วยกันนานผู้ชายก็เบื่อผู้หญิงที่อายุมากกว่าตนเอง เพราะตอนนี้พริ้งไม่มีความสวยงามเหลือ และยังเป็นผู้หญิงที่ใจร้าย เปรมฤทัยจะทิ้งพริ้งไป พริ้งไม่ยอมเพื่อไม่ให้เขาไปก็ไปกอดเขาเอาไว้ แต่เปรมฤทัยตัดสินใจว่าจะไปแน่ก็สะบัดขา พริ้งถลาไปชนกับเครื่องลายคราม ทำให้ใบหน้าพริ้งมีแผลที่ใหญ่มาก ดังตัวอย่าง

...เขาหันไปหยิบเสื้อผ้านองสามชิ้นโยนลงไปบนเตียง “ผมจะไป”

“ไป...คุณจะไปไหน”

“ที่ไหนก็ได้ที่ไม่มีคุณ”

พริ้งทิ้งตัวลงกอดเขาไว้

“ไปไม่ได้...คุณไปไม่ได้ ถ้าคุณไป ฉันจะอยู่ได้อย่างไร...”

เปรมฤทัยสะบัดขา พริ้งถลาไปตามแรงเหวี่ยง...พริ้งถลา

ไปชนกับเครื่องลายครามชิ้นใหญ่มันล้มลงแตกดังเปรื่องปร่า...

หมอบเปิดแผลให้พริ้งดู... แผลเป็นนั้นยาวจนไม่น่าเชื่อว่า

จะเป็นไปได้ เป็นรอยสีม่วงแก่อ่างน่าเกลียดที่สุด ข้ามีรอยบุตโปน

พริ้งระเบิดหัวเราะเหมือนคนบ้า หลังจากหัวเราะหล่อน
ร้องไห้ จากนั้นพริ้งปิดประตูขังตัวไว้ พยายามหาทางจะฆ่าตัวตาย
(คนเรึงเมือง. 2559 : 643-646)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับการลงโทษทั้งด้านจิตใจ และร่างกาย เมื่อก่อนตัวละครได้ทำสิ่งที่ไม่ดีหลายอย่างกับสามีเก่า และเธอไม่เคยไปนึกถึงความรู้สึกของคนอื่นแม้ว่าสามีเก่าฆ่าตัวเองตายเธอก็ยังไม่คิดว่าเป็นความผิดของตนเอง ตอนนี้ตัวละครหญิงได้ถูกผู้ชายทิ้ง เธอจึงได้รับความรู้สึกที่ถูกทอดทิ้งมันเจ็บมากขนาดไหน นอกจากนี้ หน้าตาที่เคยสวยถือเป็นสิ่งภูมิใจสุดท้ายก็หมดสวยหมดงาม ตอนนี้ตัวละครหญิงได้รับความรู้สึกไม่ดีมากกว่าตัวเองเคยทำกับคนอื่น มันเจ็บจริง ๆ จนถึงขั้นจะฆ่าตัวเองตาย กรรมที่ตนเองทำย่อมนำผลไม่ดีกลับมาตนเอง

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง เนื่องจากอีสาไม่ได้ตั้งใจจะฆ่าคน แต่คนนั้นก็ตายเพราะตนเอง แม้ว่าอีสาสามารถรอดจากการลงโทษของกฎหมาย แต่ไม่สามารถรอดจากใจของตนเอง ยังไงมือของตนเองได้ติดเลือดของคนอื่นมา และไม่ใช่ว่าแค่คนเดียวตายเพราะตนเอง ชีวิตที่ในคุกนั้นทำให้อีสาเริ่มรู้ถึงความกลัว จากนั้นอีสาปรับจิตใจของตนเองให้สงบไม่ได้ บาปกรรมต่าง ๆ ที่อีสาเป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้นกำลังกลับมาหลุมหลุมอีสาอยู่รอบ ๆ ดังตัวอย่าง

ในความมืด อีสาทั้งอึดอัด และทั้งร้อน ดวงตาพร่าพราย
เกิดความหวาดกลัวอย่างที่ไม่เคยกลัวมาก่อนเลยในชีวิต อีสา
มองเห็นหน้าคนหลาย ๆ คนรุมล้อมอีสา...

โหย หน้านั่นคือหน้าคุณหญิงโสภา...

“สาเห็นแก่ตัว ที่สาพาฉันออกมาที่จริงก็เพราะสาอยาก
อยู่ใกล้คุณสมศักดิ์ แล้วสาฆ่าฉัน”

อีสายกมือขึ้นอุดหู อยากจะตอบคุณหญิงโสภาแต่ปากมัน
หนักเหมือนถูกตรึงไว้ด้วยตะปู หัวของอีสาหมุนตัว ๆ ...

นั่นใครอีกเล่า? โหย นายสมศักดิ์หน้าบวมฉุสิ้นสวยสิ้นงาม
อีสาพยายามถอยหนี แต่ยิ่งหนีหน้ามันยิ่งลอยใกล้เข้ามา...ใกล้เข้า
มา...หันไปทางเบื้องหลัง...นายประธานยืนอยู่นั่น เลือดสาดเต็มร่าง
หน้าซีดเผือด จ้องมองดูอีสาอย่างตัดพ้อ เหมือนจะร้องทวงชีวิต
จากอีสา...

(อีสา. 2556 : 547-548)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับการลงโทษจากการกระทำของตนเอง บาปกรรมที่ตนเคยทำสุดท้ายก็จะนำมาสู่ชีวิตของตนเอง ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมักจะทำทุกอย่างได้เพื่อความสุขของตนเองไม่เว้นแม้แต่การไปทำร้ายคนอื่น และมี

สามคนที่เสียชีวิตเพราะตัวละครหญิงเป็นต้นเหตุ การกระทำของตัวละครหญิงที่ทำให้คนอื่นเสียชีวิต จึงเป็นบาปมาก แม้จะรอดจากการติดคุก แต่ยังมีอีกหนึ่งคุกที่อยู่ในใจของตนเอง ตัวละครหญิงจึงหนีออกจากใจของตนเองไม่ได้ เห็นสามคนนั้นกลายเป็นผีมาหาตนเอง ไม่มีความสุขทางใจได้เลย

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ายองไม่รักตนเองแม้ว่าเป็นคนที่ไม่รู้จักกันก็มีเพศสัมพันธ์กับเขาได้ และผู้ชายที่มีความสัมพันธ์กับล้ายองมีหลายคน ซึ่งทำให้ล้ายองติดโรคซิฟิลิสอย่างรุนแรง ดังตัวอย่าง

เสื้อผ้าของล้ายองเลอะเทอะมอมแมมเพราะไม่ได้ซักมานานเป็นเดือน ตัวเนื้อเหม็นหึ่ง ผมไม่ได้หวีล้างติดกันเป็นลั้งกะตั้งเหนียวหนับ พุดจาไม่รู้เรื่อง ภาษาชาวบ้านก็ต้องว่าล้ายองนั้นเป็นบ้า แผลตามตัวก็พุพองประสมปนเปกับแผลมดยุงกัด มีน้ำเหลืองน้ำหนองเยิ้ม... พาไปโรงพยาบาลหมอบอกว่านี่คือโรคซิฟิลิส ไม่มีหนทางรักษามัน แค่ช่วยให้หายคลั่งด้วยยาเท่านั้น

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป.: 384)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับผลไม่ดีตามการกระทำของตนเอง สำหรับตัวละครหญิง เธอไม่ถือศีลถือกรรมเหมือนหญิงไทยทั่วไปไม่มีความกล้าในการทำทุกสิ่งอย่างและไม่เคยนึกถึงผล นอกจากนี้ ตัวละครหญิงยังเป็นคนที่มักมากผู้ชายและไม่รู้การป้องกันตนเอง จึงทำให้ตนเองติดโรคผู้ชาย ต้องทุกข์ทรมานจากโรคร้าย สร้างความน่าเกลียดแก่ตนเอง และคนรอบข้าง ทุกข์ทั้งกายและใจ นี่คือผลที่เธอได้รับจากการทำสิ่งไม่ดีมาอย่างมากมาย

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีพาผู้ชายมานอนในบ้าน เมื่อแม่รู้เรื่องก็ไล่ทองดีออกจากบ้าน ทองดีขอเงินจากแม่แต่แม่ไม่ให้ ทองดีตีแม่และแย่งเงินของแม่ไป เมื่อมาอยู่ในกรุงเทพฯ สามีและเพื่อนที่รักทองดีหรือทองดีรักทั้งหมดก็เสียชีวิตไป เมื่อเธอคิดถึงแม่กลับไปหาแม่ แต่แม่ไม่ยอมให้อภัยกับเรื่องที่ทำ สุดท้ายทองดีต้องใช้ชีวิตคนเดียวแม้ว่าตอนนี้เธอจะสมหวังที่ได้เป็นคนรวยแล้วก็ตาม ดังตัวอย่าง

“ฉันจะมารับแม่ไปอยู่ด้วย” ทองดีบอก “ไปอยู่กรุงเทพฯ ไล่แม่...ฉันร่ำรวยแล้วละ”...

“กูไม่ไป กูจะอยู่ของกูที่นี่”

“แม่แก่แล้ว” ทองดีพยายามพูดต่อไป “อยู่ได้ยังไงคนเดียว”

“กูไม่เคยมีลูก ถึงมีก็ไม่ดอกทองอย่างมึง คนหากินอย่างมึงไม่มีวันเจริญ”

(ทองประกายแสด. 2540 : 642-643)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับผลไม่ดีจากการกระทำของตนเอง เพราะการกระทำที่ร้ายของตัวละครหญิงทำให้คนที่รักตนเองเสียชีวิตหมด ตนเองเคยทำไม่ดีกับแม่ไว้ แม่ก็ไม่ให้อภัย ตนเองมีอาชีพขายตัวแม่ก็ไม่อยากอยู่ด้วย สุดท้ายตัวละครหญิงก็ได้รับบทลงโทษจากการกระทำของตนเอง โดยไม่เหลือใครอยู่ร่วมในชีวิตด้วยเลย

3.3.2 ได้รับบทเรียนในชีวิต

ทุกคนก็เคยทำผิด แต่ไม่ได้หมายความว่าคนที่เคยทำผิดเขาจะเป็นคนไม่ดีตลอดไป ขึ้นอยู่กับการกระทำต่อไป หลังทำสิ่งผิดแล้วสามารถรู้ความผิดของตนเองและหาวิธีไปแก้ไขอันนั้นก็ยังคงคิดว่าเป็นคนดีได้ ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนหลังได้รับการลงโทษก็เริ่มเข้าใจความหมายของชีวิต และรู้ว่าการกระทำเก่าของตนเองเป็นสิ่งที่ผิด จากนั้นตัวละครหญิงก็ได้รับบทเรียนจากการกระทำผิดเหล่านี้และนำมาใช้ต่อไปในอนาคต

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง ในตอนจบเรื่อง กล่าวถึง ความรักจากสามีและความสวยงามทั้งหมดที่พริ้งเคยมีก็จากไป เหลือแต่สมบัติมากมาย ตอนนีพริ้งรู้ว่าเงินซื้อความรักหรือความสวยไม่ได้ สำหรับเธอเงินไม่มีความหมายแล้ว แต่ก่อนหน้านีพริ้งเป็นคนที่ชอบเงินมาก หาเงินด้วยวิธีต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

“พี่ช้อยโซคดี” พริ้งเงยหน้าขึ้น นัยน์ตาบวมแดงกำฝ่าผม
 รุงรังหาความงามไม่ได้ “เกิดมาสบาย ไม่ต้องยุ่งยากเหมือนฉัน”
 พริ้งกลับคำพูดของตนเองเสียอย่างง่าย ๆ เพราะพริ้งเคย
 เยาะเย้ยคุณช้อยไว้หนักหนา
 “แต่เอ็งก็ร่ำรวย”
 พริ้งคำนวณว่า “เงิน บางทีก็ไม่มีความหมาย” พริ้งทอดถอน
 ใจ ได้ถอนไปแก้วหนึ่ง ร่างกายค่อยกระปรี้กระเปร่าขึ้นคล้ายยาชู
 กำลังชั้นดี พริ้งปาดน้ำตาที่ทะเล่อกออกมาเพราะฤทธิ์ซาบซ่าของ
 สุราแก้วแรกในตอนเช้า

(คนเริงเมือง. 2559 : 675)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนหลังจากได้รับการลงโทษ เธอเริ่มรู้ว่าสิ่งที่ตัวเองทำเป็นสิ่งที่ไม่ดีมาก และเธอก็ได้ความรู้สึกที่ถูกทำร้าย ขณะนี้ ครอบครัวของตัวละครหญิงยอมให้อภัยแก่เธอตลอดไม่เคยทิ้งเธอไป ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงเริ่มเข้าใจความหมายของชีวิต คนที่เคยทำผิดเมื่อรู้ความผิดของตนเอง ยากแก่เมื่อไรก็ไม่สาย หลังได้บทเรียนตัวละครหญิงก็ใช้ชีวิตกับครอบครัวอย่างมีความสุข และเอาเงินที่ได้ไว้ไปช่วยคนเดือดร้อนต่อไป

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง มีคนตายเพราะอีสา แม้ว่าพวกเขาตายแล้วแต่ก็ยังไมยอมให้อภัยอีสา กลายเป็นผีมาหลอกอีสาตลอด อีสา รู้ความผิดของตนเองและเพื่อไม่ให้ตนเองทำผิดอีก อีสาตัดสินใจว่าไปบวชที่วัด เพื่อจะได้ช่วยลดบาปกรรมที่ตนเองเคยทำ ดังตัวอย่าง

อีสาพยายามหักใจ หักความเสียดายที่พุ่งขึ้นมาท่วมล้น
หัวอก...เล็กก้นที่ ชีวิตที่เกลือกกลั้วอยู่กับกิเลสและตัณหาราคะ แต่
บัดนี้เป็นต้นไป อีสาจะหันเข้าพึ่งพระ พึ่งวัด อีสาคิดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่ง
สุดท้ายที่ช่วยให้อีสาพ้นจากอาภรณ์หลอกหลอนอีสาได้ อีสามีได้
ปลงตกหรือซาบซึ่งในรสพระธรรมดอก แต่อีสาหวาดกลัวบาปของ
ตนเอง กลัว ‘ผี’ นายประธาน กลัวเลยไปถึงอดีตทั้งนายสมศักดิ์
และคุณหญิงโสภာ สำนึกในความรู้สึกของอีสา คอยหลอนอีสาอยู่
ตลอดเวลาว่าคนเหล่านี้ ถึงจะตายไปแล้วก็ยังผูกพยาบาทเจ็บแค้น
อีสาอยู่ ยิ่งลงโทษว่าอีสาเป็นต้นเหตุแห่งความตายของเขา

(อีสา. 2556 : 558)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับบทเรียนหลังที่ถูกลงโทษ จากนั้นตัวละครหญิงเริ่มหาวิธีมาช่วยตนเองไม่ให้สร้างกรรมต่อ ด้วยการพึ่งพุทธศาสนา คือ การบวชชี เพื่อให้ตนเองสบายใจ ความทุกข์ใจจากบาปกรรมที่ตนเองเคยทำมา คนที่สามารถรู้ความผิดของตนเองไม่ว่าเมื่อไรก็ยังมีโอกาสแก้ตัว คนที่ยอมแก้ตัวมักจะได้รับ การให้อภัยจากคนอื่น ทุกคนก็เคยทำสิ่งที่ผิด เมื่อทำผิดแล้วต้องกล้ายอมรับความผิดของตนเองและหาวิธีมาแก้ไขทันทีเพื่อให้ลดผลกระทบที่มีต่อคนอื่น คนอย่างนี้ยอมได้รับการให้อภัย

3.3.3 พบจุดจบของชีวิต

การเสียชีวิตเป็นสิ่งที่น่ากลัวแต่ก็เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเผชิญไม่มีใครสามารถเลี่ยงไปได้ โดยเฉพาะคนที่ยังไม่แก่เฒ่าก็เสียชีวิตเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเพราะตนเองได้ทำสิ่งที่ไม่ดีไว้มาก และสิ่งที่เธอทำเหล่านั้นส่งผลมาสู่ความตายตั้งแต่ตนเองยังอายุไม่มาก ดังนี้

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ายองไปนอนกับผู้ชายหลายคนจึงทำให้ตนเองติดโรคซิฟิลิส และล้ายองติดนิสัยขี้เมาจึงทำให้ตนเองติดโรคพิษสุราเรื้อรัง ทำให้ติดทั้งสองโรค เมื่อไปโรงพยาบาลอาการหนักมากแล้วจนรักษาไม่ได้ สุดท้ายล้ายองก็ตายเพราะโรคดังกล่าว ดังตัวอย่าง

นัยน์ตาของล้ายองฝ้าฟาง หลอนมองอะไรไม่เห็น
เบื้องหน้าเหมือนมีหมอกหนาคลุมไว้ หลอนได้แต่ครางเพราะเจ็บ
ในอก ร้าวไปตลอดถึงท้อง สิวข้าง และกระดูกสันหลัง ยิ่งดิ้นแผลที่

ตัวก็เสียดสีกับเสื้อผ้าและที่นอน น้ำหนองเยิ้มออกมา วันเฉลิมจับ
มือแม่ให้ประสานกันที่อก

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 465)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนกระทำสิ่งไม่ดีกับตนเองและผู้อื่นจนทำให้ต้องพบจุดจบของชีวิต ตัวละครหญิงได้รับผลแบบนี้ทั้งหมดก็เกิดจากการกระทำของตนเอง แต่ก่อนที่เธอจะตาย เธอก็ทุกข์ทรมานจากโรคที่เธอเป็นอยู่ และในที่สุด เมื่อเธอตายลงก็เท่ากับหมดกรรมที่เธอเคยกระทำลงไปทั้งหมดโดยสิ้นเชิง

3.3.4 ได้รับการให้อภัยจากครอบครัว

ครอบครัวมักจะหมายถึงคนที่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด ได้แก่ พ่อ แม่ พี่น้อง ในโลกนี้คนที่รักเรามากที่สุดก็คือพ่อแม่ ความผูกพันทางสายเลือดอย่างไรก็ตัดไม่ขาด ไม่ว่าจะเจอปัญหาอะไร พ่อแม่ย่อมต่อสู้ด้วยกัน ไม่มีวันที่ทิ้งเราไป เมื่อเราทำผิด พ่อแม่ก็ยอมเป็นคนแรกที่ให้อภัยกับเรา และช่วยแก้ไขปัญหาดูด้วยกัน แม้แต่ผู้หญิงที่มีสามีหลายคนที่เคยทำให้ครอบครัวเสียใจก็ตาม คนในครอบครัวก็ให้อภัยเธอมาโดยตลอด

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง เมื่อพริ้งแยกกับสามีคนที่เจ็ด ซึ่งก็เป็นสามีคนสุดท้าย เธอเก็บสมบัติกลับไปบ้านพี่ช้อย เธอรู้ว่าเวลาได้เผชิญกับปัญหาหลาย ๆ อย่าง คนที่สามารถให้คำปรึกษาเธอมีแค่คนเดียว ซึ่งเป็นพี่ช้อย เป็นพี่สาวแท้ ๆ ของพริ้ง ไม่ว่าจะพริ้งทำผิดอะไร พี่ช้อยก็รักและให้อภัยพริ้ง เป็นคนที่ไม่เคยทิ้งพริ้งไป ยืนอยู่ข้างหลังพริ้งตลอด ดังตัวอย่าง

แล้ววันที่คุณช้อยเคยนึกไว้ก็มาถึง คือ วันที่พริ้งหอบข้าว
ของกลับรังเดิม เว้นแต่คราวนี้ของที่หอบมาไม่ใช่ประเภทเสื้อผ้า
หมอนใบอย่างสมัยก่อน มันมากจนเกินเนื้อที่บ้านคุณช้อยซึ่งเคย
กว้างใหญ่แทบจะไม่มีทางเดิน

(คนเริงเมือง. 2559 : 672)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับการให้อภัยจากครอบครัวแม้ว่าเธอทำสิ่งไม่ดีมากมายและทำให้ครอบครัวเป็นห่วงเสียใจบ่อย แต่ครอบครัวก็ไม่เคยทิ้งเธอ ถ้าไม่ใช่ครอบครัวที่ยอมให้อภัยเธอตลอด ตัวละครหญิงคงฆ่าตัวตายหรือไปฆ่าคนอื่นตายอีก คนในครอบครัวคือคนที่ยินดีต้อนรับตัวละครหญิงกลับบ้านเสมอ การได้รับการให้อภัยจากคนในครอบครัวมักเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ไปตลอดทั้งเรื่อง แต่กว่าตัวละครหญิงจะตระหนักและรับรู้ความรักจากคนในครอบครัวได้ก็เกือบจะสายเกินไป แต่เมื่อเธอรับรู้การให้อภัยยอมรับการให้อภัยและกลับบ้านความผิดพลาดที่เคยทำมาทั้งหมดก็มลายหายไปด้วยการให้อภัย และพร้อมจะเริ่มต้นใหม่กับคนในครอบครัวเดิมของตน

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล่ายองติดโรคพิษสุราเรื้อรังกับซิฟิลิสอย่างรุนแรง อาการหนักจนทำให้ล่ายองเสียดสี และไม่สามารถทำอะไรได้อีก แม้ล่ายองมีสติปกติอยู่เธอก็เป็นคนที่ มีนิสัยไม่ดี ไม่เคยเลี้ยงดูลูกและไม่ได้ช่วยพ่อแม่พี่น้องอะไรเลย แต่ล่ายองป่วย ทั้งครอบครัวก็ไม่ได้คิดว่า จะทิ้งล่ายองไป ดังตัวอย่าง

“แม่เขาเป็นอะไรมาก ตามไปดูทำไมจะต้องว่าเกะกะด้วย
ล่ะ”

“ต้องเกะกะแน่ น้า เณร เณรอยู่บนสวรรค์แล้ว อย่าไป
เยี่ยมกรายดูนรกขุมนี้เลย” พุดออกไปแล้วก็ต้องรีบกัดริมฝีปาก ไม่
ควรเลยจริง ๆ

“ถ้าแม่ผมอยู่ในนรก ผมก็ยินดีจะลงนรกไปช่วยดึงแม่
ขึ้นมา ถ้าช่วยไม่ได้ เณรจะลงนรกแทนเอง น้าอย่าห้ามเลย”
วันเฉลิมยี่นัยน์ ล่ายองใจ กลั้นน้ำตา ไม่พูดอะไรอีก ตั้งหน้าตั้ง
ตาเดิน

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 398-399)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับการให้อภัยจาก
ครอบครัวทั้ง ๆ ที่ตนเองเคยกระทำความผิดมากมาย ในฐานะลูก ตัวละครหญิงไม่เคยช่วยพ่อแม่ทำงาน
และดูแลพ่อแม่ที่มีอายุมาก ในฐานะพี่ เมื่อตัวละครหญิงได้ชีวิตดีก็ไม่คิดว่าจะไปช่วยน้องและยังไปเอา
เปรียบน้อง และในฐานะแม่ ตัวละครหญิงยังไม่ได้ทำหน้าที่ของตนเอง ถ้าคนอื่นยอมให้เงิน ลูกแท้ ๆ
ก็สามารถเอาไปขายได้ ตัวละครหญิงนอกจากไม่รักครอบครัว เธอยังไม่รักตนเองและรับผิดชอบกับ
ตนเอง เธอไปนอนกับผู้ชายจนไม่เลือกคน สุดท้ายทำให้ตนเองติดโรคผู้ชาย แม้แต่เมื่อตัวละครหญิง
ป่วยจนเสียความสามารถดูแลตนเอง ทั้งครอบครัวก็ยังยอมให้อภัยกับตัวละครหญิง ไม่ได้ทิ้งตัวละคร
หญิงให้อยู่ลำพังคนเดียว

สรุปผลการวิจัย พบว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดเป็นคนที่มีหน้าตาสวย รูปร่างดี
และเป็นคนที่ชอบการแต่งตัว ทุกคนก็เป็นคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพดี ถ้าดูจากภายนอกอย่างเดียว
ตัวละครหญิงเป็นผู้หญิงที่สวยงาม น่าสนใจ และมีเสน่ห์มาก แต่ในด้านนิสัย ตัวละครหญิงมีนิสัยที่ไม่ดี
มากมาย ได้แก่ สกปรก ชี้อ้าง โทก โลก ใจง่าย เจ้าชู้ ชี้อ้าง ไม่รับผิดชอบ ออกตัญญู ใจอำมหิต
ตอนแรกตัวละครหญิงจะใช้หน้าตาสวยดึงดูดผู้ชายเข้ามา และตั้งใจซ่อนปิดนิสัยที่แท้จริงไว้ แต่เวลา
ผ่านไป นิสัยจริงแสดงออกมาตามความเคยชิน ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีแนวคิดชอบชีวิต
สนุกสนานมากกว่าชีวิตเรียบง่าย หน้าตามีความสำคัญมากกว่าความสามารถ เงินสำคัญกว่าความรัก
และผู้หญิงต้องอาศัยอยู่กับผู้ชาย แนวคิดทั้งหมดเห็นว่าตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนอยากพึ่งหน้าตา
ที่สวยงามของตนเองไปดึงดูดผู้ชายมาเลี้ยง แล้วทำให้ตนเองมีชีวิตสบาย และมีความสุขด้วย ตัวละครหญิง

คิดว่าสวยอย่างเดียวก็พอไม่ต้องฝึกความสามารถอย่างอื่น และเพื่อชีวิตที่สบายนั้นก็ยอมเอาตัวร่างกายของตนเองเป็นข้อแลกเปลี่ยน

ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงตามสภาพสมรส แต่ช่วงจะมีพฤติกรรมของช่วงนั้น ช่วงเวลานั้นสามารถแบ่งเป็นสี่ช่วง คือ ช่วงการเลือกคู่ครอง ช่วงแต่งงานใหม่ ช่วงดำเนินชีวิตคู่ และช่วงเป็นม่าย เมื่ออยู่ในช่วงการเลือกคู่ครองตัวละครหญิงมักทำตัวให้ดีเพื่อให้ผู้ชายประทับใจ ช่วงแต่งงานใหม่ตัวละครหญิงกำลังหลงในความรัก จะเอาใจใส่สามีมาก ยอมเสียสละให้สามี แต่เมื่อมาถึงช่วงดำเนินชีวิตคู่ตัวละครหญิงเริ่มรู้สึกเบื่อและปล่อยนิสสัยไม่ดีของตนเองออกมาทำอะไรตามใจตนเอง พอถึงช่วงเป็นม่ายตัวละครสามารถออกจากความทุกข์ได้เร็วและปรับใจไปเข้าสู่ชีวิตใหม่

ผลที่ได้รับจากการกระทำของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีทั้งผลดีและผลไม่ดี ทั้งหมดสามารถแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ 1) ถูกลงโทษจากการกระทำของตัวเอง ซึ่งเป็นผลที่ไม่ดี เนื่องจากการมีสามีหลายคนเป็นสิ่งที่ผิด แต่ตัวละครหญิงได้ทำสิ่งที่ผิดมากกว่าการมีสามีหลายคนอีก ตามสุภาษิตที่ว่า ‘ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว’ ตัวละครหญิงทำสิ่งไม่ดีมากมายยอมได้ผลไม่ดีจากการกระทำของตนเอง 2) ได้รับบทเรียนในชีวิต หลังถูกลงโทษเสร็จตัวละครหญิงเริ่มรู้ความหมายของชีวิต รู้ว่าสิ่งที่ตัวเองทำเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ในการใช้ชีวิตต่อไป การกระทำผิดเหล่านี้จะเป็นบทเรียนที่เตือนตัวละครหญิงไว้ว่าอย่าทำผิดอีก 3) พบจุดจบของชีวิต เพราะว่าตัวละครหญิงบางคนได้สร้างบาปกรรมไว้มาก และถึงสุดท้ายยังไม่รู้ความผิดของตนเอง จึงไม่รอดจากบาปกรรมที่ตัวเองสร้างไว้ 4) ได้รับการให้อภัยจากครอบครัว แม้ว่าตัวละครหญิงทำสิ่งไม่ดีมากมาย แต่ครอบครัวของเธอยอมให้อภัยตลอด ความสนับสนุนและการให้อภัยจากครอบครัวทำให้ตัวละครหญิงเห็นว่าโลกนี้ยังมีความอบอุ่นอยู่จะช่วยให้เธอกลายเป็นคนดี สำหรับคนที่รู้ตัวเองผิดและอยากแก้ไขความผิดของตนเอง เมื่อไรก็ไม่สายจนเกินไป

บทที่ 4

ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

4.1 ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

4.1.1 ปัญหาด้านการสมรส

1. การตายจากกันของคู่สมรส
2. การหย่าร้าง
3. การนอกใจ

4.1.2 ปัญหาด้านการเงิน

1. ความเห็นแก่เงิน
2. การว่างงาน
3. การใช้เงินฟุ่มเฟือย

4.2 สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

4.2.1 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเอง

1. รูปลักษณ์ภายนอกของตัวละครหญิง
2. นิสัยของตัวละครหญิง

4.2.2 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากครอบครัวของตัวละครหญิง

1. การขาดความรักจากบิดามารดา
2. การสั่งสอนในทางผิดจากบิดามารดา

4.2.3 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของตัวละครหญิง

1. การมีบุคคลที่สามชักชวนไปในทางที่ผิด
2. การแต่งงานเร็ว
3. การได้รับการศึกษาน้อย

โดยมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.1 ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

ไม่ว่าจะเป็นสังคมรูปแบบใด ก็ย่อมมีปัญหามากมายปรากฏอยู่ในสังคม ปัญหาที่ได้พบของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน สำหรับตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน พวกเธอได้พบปัญหามากมายซึ่งส่งผลให้เธอมีการกระทำที่มีสามีหลายคน จากการวิเคราะห์นวนิยายไทยที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ผู้วิจัย

ได้วิเคราะห์ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนจาก 2 ประการ คือ ปัญหาด้านการสมรส และ ปัญหาด้านการเงิน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 ปัญหาด้านการสมรส

การสมรส คือ การที่คนสองคนตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน ซึ่งคนสองคนจากคนที่ไม่รู้จักกันกลายเป็นคนที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกันทุกวัน ย่อมพบปัญหามากมาย ถ้าคนสองคนร่วมใจแก้ปัญหาพร้อมกัน หลังจากปัญหาได้ผ่านพ้นไปทั้งสองคนก็จะสนิทกันยิ่งขึ้น แต่ถ้าในการแก้ปัญหาคนสองคนไม่สามารถร่วมใจกันแก้ปัญหาได้ จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายจนถึงครอบครัวแตกแยก

ในการวิเคราะห์ปัญหาด้านสมรสของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถแบ่งเป็น 3 ประการหลัก ได้แก่ การตายจากกันของคู่สมรส การหย่าร้าง และการนอกใจ ปัญหาทั้งหมดก็ทำให้ตัวละครหญิงมีโอกาสได้พบเจอกับผู้ชายคนใหม่เรื่อย ๆ จนมีพฤติกรรมการมีสามีหลายคน ดังนี้

1. การตายจากกันของคู่สมรส

เรื่องเกิดเรื่องตายเป็นเรื่องธรรมชาติที่เราไม่สามารถควบคุมได้ ทุกคนต้องเผชิญกับการตายและเห็นคนข้าง ๆ ตายจากกันไป แม้เราจะรู้ว่าการตายเป็นเรื่องที่ต้องเกิดขึ้น แต่ทุกครั้งที่มีการตายเกิดขึ้น เราก็มองอย่างยอมรับความตายที่มาถึงได้ จึงนำความโศกเศร้าเข้าในชีวิต นอกจากการตายเพราะแก่หรือติดโรค ยังมีอีกหลายเหตุผลทำให้การตายเกิดขึ้น เช่น การฆ่าตัวตาย อุบัติเหตุ การถูกฆาตกรรม เป็นต้น แต่ไม่ว่าจะตายด้วยเหตุใด การตายย่อมทำให้คนรอบข้างเสียใจ ดังต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง คนเรียมเมือง กล่าวถึง สามีคนแรกของพริ้งตายเพราะเส้นเลือดในสมองแตก ความตายของหมอพินิจทำให้ชีวิตของพริ้งเกิดการเปลี่ยนแปลงมาก นอกจากพริ้งจะขาดที่พึ่งแล้ว ยังต้องเลี้ยงดูลูกที่อยู่ในท้องตามลำพังด้วย ดังตัวอย่าง

แต่พริ้งก็หาโอกาสบอกพินิจไม่ เมื่ออย่างเท่าเข้าไปในเรือนนั้น พริ้งพบว่าคุณพินิจนอนเหยียดยาว ปราศจากชีวิต มีคนพบคุณพินิจ ณ แห่งใดแห่งหนึ่ง...

พริ้งเข้ากอดดูบบนใบหน้าและร่างกายที่เย็นชืด ร้องไห้จนเจียนจะขาดใจ

“เขา...คุณ...เป็นอะไรไปคะ”

“หมอว่าเส้นเลือดในสมองแตก”

“ไม่จริง” พริ้งร้อง “เขายังคงไม่ตาย นี่ไม่มีใครช่วยหรือคะ”

ตาย...ตาย...คุณพินิจตายไปโดยไม่รู้ว่าทิ้งเลือดเนื้อเชื้อไขไว้ให้พริ้ง พริ้งเข้าปลุกสั้น ดังจะให้สามีฟื้นคืนชีวิต

(คนเรียมเมือง. 2559 : 76-77)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาที่สามีเสียชีวิต สามีเสียชีวิตอย่างกะทันหันทำให้ตัวละครหญิงเตรียมตัวแก้ไขปัญหาไม่ทัน จากนั้น ตัวละครหญิงต้องใช้ชีวิตคนเดียว นอกจากตัวละครหญิงเองไม่มีคนที่เลี้ยงดู เธอยังต้องเลี้ยงลูกที่อยู่ในท้องคนเดียว ขณะนั้น ที่อยู่ของตัวละครหญิงกำลังถูกทิ้งระเบิด คลินิกที่สามีเหลือให้แก่ตัวละครหญิงก็โดนระเบิดแล้วไม่เหลืออะไร แหล่งรายได้ของตัวละครหญิงถูกตัดไป เธอไม่มีความสามารถเลี้ยงตนเองและลูก จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้ชายคนอื่น

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง สามีคนที่หนึ่งของอีสาเสียชีวิตไป ขณะนี้อีสายังอยู่ ้วยสาว และอีสาเป็นสตรีที่มีอารมณ์ทางเพศรุนแรงกว่าสตรีปกติ ความต้องทางเพศทำให้อีสาไม่สามารถนอนหลับได้ ดังตัวอย่าง

ท่านชายท่านสิ้นพระชนม์ไปร่วมสองเดือนแล้ว การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายดูมันรวดเร็วเสียเหลือเกิน เกิดขึ้นทุกวัน จนกระทั่งอีสามัวแต่ตื่นตื่น เสียใจ และอาลัย จนกระทั่งลืมนึกถึงตัวเอง

อีสานั้นยังเป็นสาววัยรุ่นอยู่ และที่อีสามีกรรมโดยที่ตัวเองหาได้รู้ไม่ ก็คืออีสามีธรรมชาติอันรุนแรงกว่าสตรีธรรมดาสามัญทั่วไป เมื่อขาดความสุขที่เคยได้รับสนองความต้องการของธรรมชาติอีสาก็เริ่มกระวนกระวาย บางคืนอีสาถึงกับนอนไม่หลับ หนาว ๆ ร้อน ๆ เหมือนคนไม่สบาย แต่อีสายังไม่รู้แน่ชัดว่าตนเป็นอะไร หรือต้องการอะไร

(อีสา. 2556 : 32)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาที่สามีเสียชีวิต เมื่อสามีเสียชีวิต ตัวละครหญิงยังสาวอยู่ มีความต้องการทางเพศ และต้องการความสนุกสนานที่ได้จากผู้ชาย สามีเสียชีวิตทำให้ความต้องการของตัวละครหญิงไม่ได้รับการตอบสนอง ตัวละครหญิงจึงรู้สึกไม่สบายตัวไม่สบายใจ เวลารอบข้างของตัวละครหญิงไม่มีผู้ชายคนอื่นเธอจึงต้องพยายามต่อสู้กับความอยากของตนเอง แต่พอมีผู้ชายอื่นปรากฏขึ้นตัวละครหญิงมักคุมใจของตนเองไม่ได้

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีไปเที่ยวกับสามี ระหว่างทางกลับบ้านทั้งสองคนเกิดอุบัติเหตุรถชน สามีของทองดีเสียชีวิต เมื่อทองดีออกจากโรงพยาบาลจะกลับบ้านสามี ถึงบ้านแล้วแต่เข้าไปไม่ได้ เพราะแม่สามีสั่งคนใช้ใส่กุญแจไม่ให้ทองดีเข้า ทองดีกับสามีไม่ได้จดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย ทองดีจึงไม่มีสิทธิ์ในการรับมรดกจากสามี ต่อมาทองดีจึงไม่มีบ้านอยู่ ไม่มีเงินใช้ ดังตัวอย่าง

เท่านั้นทองดีรู้แล้วว่าคุณมนตรีก็เช่นเดียวกับผู้อื่น
คือตายลงในขณะที่อายุยังน้อย...

นายแพทย์อนุญาตให้ทองดีกลับบ้านได้... ทองดีกลับไป
ด้วยความหวังที่จะได้บ้านและที่ดินของคุณมนตรี...

ข้าวของของทองดีที่จัดเตรียมไว้เมื่อทะเลาะกับ
คุณมนตรียังอยู่ดังเดิม แต่ถูกนำเอามาวางไว้ที่ระเบียง

ห้องนอนใส่งูญแจดอกใหญ่

...หล่อนส่งเสียงกรีดร้องเรียกคนรับใช้ แม่เยี่ยมเดินขึ้นมา
ประจัญหน้ากับทองดีด้วยสีหน้าและท่าทางที่เยื่อหยิ่งเท่ากัน

“คุณแม่คุณมนตรีส่งอิฉันใส่งูญแจ บอกว่าถ้าคุณมาให้
เอาของออกไปพ้นบ้านนี้”

(ทองประกายแสด. 2540 : 429-431)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาที่สามีเสียชีวิต การเสียชีวิตของสามีทำให้ตัวละครหญิงต้องออกจากชีวิตสบายที่สามีอำนวยความสะดวกให้ มาเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมา ได้แก่ ขาดคนที่ให้ความรักกับตัวเอง ขาดคนที่สามารถดูแลตัวเอง และขาดค่าครองชีพของแต่ละวัน ตัวละครหญิงต้องออกจากบ้านหางานทำเพื่อเลี้ยงตัวเอง สำหรับตัวละครหญิงที่ได้รับการศึกษาน้อย การใช้ชีวิตคนเดียวในเมืองใหญ่เป็นสิ่งที่ยาก หากว่าหาสามีใหม่มาอีกหนึ่งคน ปัญหาทั้งหมดก็จะหายไปหมด ตัวละครหญิงก็จะต้องเหน็ดเหนื่อย

2. การหย่าร้าง

การหย่าร้าง หมายถึง การสิ้นสุดชีวิตการแต่งงานของคู่สมรส สำหรับบุคคลส่วนมาก การหย่าร้างอาจหมายถึงการไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับคู่สมรสได้อีกจึงต้องแยกไปกันคนละทาง การหย่าร้างไม่ใช่สิ่งง่าย ๆ เพราะสองคนได้ร่วมชีวิตด้วยกันแล้วย่อมจะมีความผูกพันกับทรัพย์สินสมบัติ สิทธิในการดูแลเด็ก และด้านอื่น ๆ แม้ว่ากฎหมายสามารถตัดสินให้หย่าได้ แต่ถ้ามีฝ่ายหนึ่งไม่สมัครใจก็จะทำให้เกิดปัญหามากมายในการใช้ชีวิตต่อไป การหย่าร้างสำหรับคนส่วนมากเป็นเรื่องโศกเศร้าที่ไม่อยากจะพบ แต่มีกลุ่มน้อยการหย่าร้างก็เป็นจุดเริ่มชีวิตใหม่ ดังต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาจะพูดเรื่องการหย่าร้างกับนายวิทย์ แต่เพราะว่านายวิทย์เป็นคนที่ดีมาก อีสาจึงพูดไม่ออก แต่จะให้อีสาทนใช้ชีวิตกับนายวิทย์ต่อ อีสาก็ทนไม่ได้ เพราะสองคนมีความแตกต่างหลายด้าน อีสาอยู่กับคนดีเหมือนนายวิทย์ เธอต้องซ่อนตัวจริงไว้เพื่อให้ตนเป็นคนดีที่สามารถเทียบกับนายวิทย์ได้ แต่อย่างนี้ก็ทำให้อีสาอึดอัดไม่สบายใจ ดังตัวอย่าง

หน้าตาของนายวิทย์ทำให้อิส่าอ่อนใจมากขึ้น นายวิทย์นั้น
สมกับจะเป็นพี่ชายของอิสามากกว่าสามี ความดีของนายวิทย์ทำ
ให้อิส่าพูดอย่างที่คิดจะพูดไม่ออกเอาเสียเลย

ยิ่งนายวิทย์เป็นคนดีมากเท่าใด อิส่าก็ยิ่งเห็นตัวเองชั่วมาก
ขึ้นเท่านั้น นายวิทย์บริสุทธิ์เท่า ๆ กับที่อิส่าเปราะเปื้อน เหมือน
ผ้าขาวกับผ้าสกปรก คนชั่วกับคนดี เมื่อบังเอิญต้องมามีชีวิตผูกพัน
กันทางหนึ่ง คนชั่วจะพยายามทำดีเพื่อให้เทียมทันกับอีกฝ่ายหนึ่ง
แต่คนชั่วฝ่ายนั้นจะเกิดความอึดอัดไม่สบายใจ เพราะปมด้อยใน
ความรู้สึกส่วนลึกของตน และต้องเปรียบเทียบตลอดเวลา ยิ่ง
เทียบก็ยิ่งรู้สึกว่าคุณค่าของตนน้อย อิส่าเป็นคนชั่วฝ่ายหลัง

(อิส่า. 2556 : 299)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการหย่าร้างกับ
สามี ตัวละครหญิงกับสามีมีความแตกต่างด้านวงศ์สกุล ด้านการศึกษา และด้านชุมชนที่อยู่อาศัย
ความแตกต่างกันมากทำให้ตัวละครหญิงต้องปรับตัวเพื่อให้เข้ากับชีวิตของสามี การชอนนินัยความคิด
ของตนเองนานทำให้ตัวละครหญิงรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจ และเมื่อสองคนที่มีความคิดเห็นและนินัยที่
ต่างกันมากทำให้ไม่สามารถทนอยู่ด้วยกันได้อีกต่อไป การหย่าร้างจึงเกิดขึ้นได้ในที่สุด

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ำยองอยู่กับสันต์เพราะคิดว่าเขาเป็น
ทหารเรือจะรวย เมื่อใช้ชีวิตด้วยกันสันต์ไม่ได้ซื้อของให้ล้ำยองตามที่เธอขอ ล้ำยองจึงไม่พอใจคิดว่า
สามีขี้เหนียว สันต์ก็ไม่พอใจการกระทำของล้ำยอง เมื่อรู้ว่าภรรยาติดเหล้า สันต์ก็เอาโหลที่ใส่เหล้าทิ้ง
ในน้ำ ล้ำยองโกรธกระพืดกระพืดก็เก็บของพาลูกกลับบ้านแม่ ดังตัวอย่าง

“ก็หลงคิดว่าเป็นจำทหารเรือจะรวยซี ที่แท้ดีแต่เปลือก”

“ข้างในก็ดีไม่เหมือนแกหรรอก ดีแต่สวย สกปรก มั่งง่าย
เพื่อฝัน นึกว่าเป็นนางฟ้าจะได้เจอเทพบุตร จะนั่งกินนอนกิน พวก
นั่งกินนอนกินมันอยู่แถวสะพานถ่าน งานไม่ต้องทำนอนหากิน”

ล้ำยองกรีดลั่นบ้าน...

...สันต์ไม่รู้จะระบายความโกรธกับอะไรดี เลยกว่าโหลยา
ลงไปในน้ำ ล้ำยองผวาตาม ของวิเศษของหล่อน... ล้ำยองกระโจน
ลงคลอง...

ความเย็นของน้ำทำให้ความเมาค่อยสร่าง ล้ำยองพรวด
พราดขึ้นบันไดทำน้ำ เข้าห้องคว่ำฝ้านุ่งมาเปลี่ยน คว่ำวันเฉลิมเข้า
เฮวออกจากบ้าน...

“เรื่องอะไรจะมาอยู่กับคนใจร้ายอย่างแก”...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 77-78)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้พบปัญหาการหย่าร้าง เพราะตั้งแต่การเลือกคู่ครองตัวละครหญิงก็ไม่ได้ยึดความรักเป็นหลัก เธอพิจารณาจากทรัพย์สินของผู้ชายเป็นอย่างแรก การแต่งงานแบบไม่มีความรักเป็นพื้นฐานย่อมอยู่ด้วยกันไม่นาน เพราะว่าหลังแต่งงานแล้วสองคนจะได้มีเวลามากอยู่ด้วยกัน ข้อเสียและข้อดีของแต่ละคนก็จะแสดงออกมาอย่างชัดเจน แต่ข้อเสียมักจะชัดกว่าข้อเสีย ซึ่งทั้งสองคนต้องใช้เวลานานเพื่อขัดสีให้เข้ากันได้ เมื่อขัดสีกันไม่ได้ก็ต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เสนอให้ชีวิตคู่จบสิ้น ในตัวอย่างนี้ ตัวละครหญิงเป็นผู้ตัดสินใจเลิกกับสามีของตนเพราะทะเลาะกันและมีนิสัยที่เข้ากันไม่ได้ โดยตัวละครหญิงนำลูกไปด้วย

นวนิยายเรื่อง คนเรงเมือง กล่าวถึง สามีคนที่เจ็ดของหญิงเป็นลูกเลี้ยงของหญิง ซึ่งมีอายุน้อยกว่าหญิง เมื่อผู้ชายกำลังอยู่ช่วงที่หนุ่ม ๆ หญิงก็เข้าสู่วัยกลางคน ความสวยของหญิงเริ่มหายไป เหมือนคนที่มีอายุมาก เวลาความสวยไม่พอดึงดูดผู้ชายแล้ว ข้อเสียก็จะถูกมองเห็นชัดเจน สุดท้ายหญิงไม่มีด้านไหนที่สามารถผูกมัดผู้ชายไว้ ดังตัวอย่าง

...เขาหันไปหยิบเสื้อผ้าสองสามชิ้นโยนลงไปบนเตียง “ผมจะไป ที่ไหนก็ได้ที่ไม่มีคุณ”

หญิงทิ้งตัวลงกอดเขาไว้

“ไปไม่ได้...คุณไปไม่ได้ ถ้าคุณไป ฉันจะอยู่ได้ยังไง”

เปรมฤทัยแลดูหญิงอย่างสมเพช เห็นอยู่ชัด ๆ แล้วหญิงไม่มีความสวยงามเหลืออยู่เลย นอกจากเป็นผู้หญิงกลางคนที่อ้วนท้วมคนหนึ่ง

นอกจากหมดความสวยงามแล้ว ผู้หญิงคนนี้ยังแสดงให้เห็นอยู่ตลอดเวลาว่า เป็นผู้หญิงที่ใจร้ายผิดมนุษยมนา ทำทุกอย่างเพื่อความสุขของตนเองเท่านั้น

เปรมฤทัยสะบัดขา หญิงถลาไปตามแรงเหวี่ยง...ชนกับเครื่องลายครามชิ้นใหญ่มันล้มลงแตกตังเปรื่องปร่าง

(คนเรงเมือง. 2559 : 643-644)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้พบปัญหาการหย่าร้าง สามีของตัวละครหญิงนอกจากอยู่ในฐานะคู่ครองยังอยู่ฐานะที่เป็นลูกเลี้ยงของตัวละครหญิง แม้ว่าทั้งสองคนอยู่ด้วยกันไม่ได้ผิดกฎหมาย แต่มันผิดคุณธรรมจริยธรรม เป็นสิ่งที่สังคมรับไม่ได้ นอกจากนี้ ทั้งสองคนมีความแตกต่างกันด้านอายุ ผู้หญิงมีอายุมากกว่าผู้ชาย ตามความจริงที่ผู้หญิงแก่กว่าผู้ชาย ตัวละครหญิงเข้าวัยกลางคนความสวยเริ่มหายไป ซึ่งดูจากรูปร่างก็ไม่เข้ากันและอายุที่ต่างกันทำให้มี

ความคิดเห็นที่ต่างกัน ความแตกต่างยิ่งชัดเจนทั้งสองคนก็ยิ่งอยู่ด้วยกันไม่ได้ การเลิกراجึงเกิดขึ้น ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงถูกทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว ไม่มีคู่ชีวิตอีกต่อไป

3. การนอกใจ

การนอกใจเป็นสิ่งที่ผิดคุณธรรมจริยธรรม ไม่ว่าจะผู้ชายหรือผู้หญิง ถ้ามีพฤติกรรม การนอกใจคู่สมรสมักจะได้รับความเกลียดชังจากคนอื่น การนอกใจเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้ครอบครัวแตกแยก การนอกใจสามารถแบ่งเป็นการนอกใจด้านจิตใจและการนอกใจด้านร่างกาย เมื่อมีการนอกใจเกิดขึ้น ความสุขจากการมีคู่ชีวิตก็จะหายไป ความทุกข์ใจก็เข้ามาแทนที่และทำให้ชีวิตไม่ปกติสุขอีกต่อไป การนอกใจที่พบในนวนิยายทั้ง 4 เล่ม พบว่า เป็นพฤติกรรมการนอกใจของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมด ซึ่งการนอกใจนี้สร้างปัญหาให้ทั้งตนเองและคนรอบข้าง ดังต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง หมอประสานทิงภรรยาเก่ามาแต่งงานกับพริ้งในงานแต่งงานของหมอประสานและพริ้ง ภรรยาเก่าของเขาภักป็นมา ทำให้หมอประสานถูกยิงในจุดที่สำคัญของผู้ชาย ซึ่งหลังแต่งงานไม่นานพริ้งได้พบผู้ชายใหม่ จึงหาวิธีต่าง ๆ จะแยกกับหมอประสาน แต่ยังไงหมอประสานก็ไม่ยอมเพราะก่อนหน้านี้เขายอมทิ้งทุกอย่างเพื่อมาอยู่กับพริ้ง เวลาสองคนยังแยกกันไม่สำเร็จ พริ้งก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายคนใหม่ หมอประสานทนไม่ไหวจนเผาบ้านฆ่าตัวตาย ดังตัวอย่าง

แล้วพริ้งก็วิ่งลงบันไดไป ใ้รู้เสียอย่างนี้แหละดี หล่อนนึก
พริ้งวิ่งขึ้นบันไดอีกช่วงหนึ่ง ผ่านหน้าห้องฉวีหล่อนเบาฝีเท้าลง ถึง
อย่างไร พริ้งก็ยังมีความละอายอยู่บ้าง หล่อนเคาะประตูห้อง
ค่อย ๆ ตามอาณัติสัญญาณ

พอประตูเปิด พริ้งก็แทรกตัวเข้าไป หล่อนกระโจนเข้าไป
ในอ้อมแขนของเขาอย่างไม่รู้รอ พริ้งคอยเวลานี้มาทั้งวัน
หมอประสานหรือใครอื่นอย่ามาขวางทางพริ้งเลย...

“พริ้ง...พริ้ง” หล่อนได้ยินแว่ว ๆ “เปิด เปิดประตู”...

ยังไม่ทันที่พริ้งจะได้พูดอะไรต่อไป หล่อนได้ยั้งเสียงกุกกัก
ที่หน้าประตูห้อง พร้อมกับนั้นจุมูกที่ได้กลิ่นคล้ายน้ำมัน

(คนเริงเมือง. 2559 : 318-322)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่สร้างปัญหา การนอกใจ ตัวละครหญิงมีพฤติกรรมการนอกใจสามีเพราะว่าความต้องการทางเพศที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงต้องไปหาคู่รักใหม่ แต่การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนึกถึงความรู้สึกของตนเอง ยังต้องนึกถึงความรู้สึกของคนอื่น ถ้าหากตัวละครหญิงไปทำร้ายจิตใจของคนอื่น ก็จะทำให้คนนั้นเกิดความคิดที่ไม่ดีต่อตนเอง สุดท้ายตนเองจะไม่ได้ผลที่คาดหวังไว้

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง สามีนคนที่สามของอีสาชื่อว่านายวิทย์ นายวิทย์เป็นลูกผู้ดี มีความสุภาพนุ่มนวลและมีนิสัยอ่อนแอ แต่เพราะอย่างนี้ทำให้บางสิ่งบางอย่างของอีสาที่ต้องการจาก ‘ผู้ชายแท้’ ไม่ได้รับการตอบสนอง ในขณะที่มีบุคคลที่สามที่ชื่อนายเชกิปรากฎขึ้น ซึ่งทำให้อีสาเปิดใจหันที่ต่อผู้ชายนี้ ดังตัวอย่าง

...ธรรมชาติทำให้อีสาต้องการอารมณ์อันรุนแรงดังนี้ มิใช่ความเฉื่อยชาเอาแต่ประเล้าประโลม แล้วก็ทิ้งให้อีสากระวนกระวายเจียนจะคลั่งอย่างนายวิทย์!

“คุณไม่รักสามีของคุณเลยใช่ไหม?... ถ้าอย่างนั้นก็เลิกกับเขาเสียเถอะ เป็นของผมให้ถูกต้อง ทุกวันนี้คุณทำผิดรู้ไหม?”

“ฉันรู้ว่าฉันทำผิด แต่ฉันไม่กล้าพูดกับสามีของฉัน เขาเป็นคนดีจนฉันไม่อยากทำลายน้ำใจเขา”

“ถ้าเขารู้เรื่องนี้ด้วยตัวเอง ผู้ชายก็คงเหมือนกันทุกชาตินั้นแหละ เรื่องร้ายแรงที่สุดก็คือเมียมีชู้ ผมต้องการคุณจริงๆ นะ ครีบุชาซัง”

(อีสา. 2556 : 298-301)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนพบปัญหาการนอกใจสามี เมื่อในการดำเนินชีวิตคู่สมรส ตัวละครหญิงต้องการให้สามีตอบสนองความต้องการด้วยปฏิกริยารุนแรง แต่สามีไม่ยอมปฏิบัติ ความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองทำให้ตัวละครหญิงมีความไม่สบายเกิดจากทั้งร่างกายและจิตใจ ขณะนี้มีบุคคลที่สามปรากฏขึ้น คุณธรรมที่ตัวละครหญิงมีมักจะเอาชนะความต้องการทางเพศไม่ได้ ซึ่งจะทำให้มีพฤติกรรมการนอกใจ

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง เมื่อล่ายองอยู่กับกำนันซึ่งเป็นสามีคนที่หกของเธอ กำนันมีอายุมากกว่าล่ายองมาก แต่เขาเป็นคนที่มั่งคั่งและมีฐานะ ล่ายองจึงตัดสินใจอยู่กับเขาเพื่อจะได้ไม่ต้องทำงานและมีคนเลี้ยง แต่เมื่อกำนันนั้นไม่อยู่ล่ายองก็พาผู้ชายคนอื่นเข้ามาอนที่บ้าน แม้ว่าในบ้านยังมีลูกอยู่ก็ตาม ดังตัวอย่าง

ตกตึก ล่ายองกลับมาบ้านเมาประะ ล่ายองไม่ได้กลับมาตามลำพัง มีชายแปลกหน้าคนหนึ่งมาด้วย เมื่อวันเฉลิมลูกมาเปิดประตูบ้านให้แม่นั้นเขาต้องถอยกรูดเพราะเจ้าหนุ่มแปลกหน้าผลักออกเขาโดยแรง

ล่ายองเดินกอดคอกับเจ้าหนุ่มหน้าเหลี่ยมเข้ามาในบ้าน ไม่อายลูกชาย หล่อนเมาจนหมดอายุแล้ว วันเฉลิมตะลึงงัน

เด็กชายอายุสิบสองแล้ว เข้าใจเรื่องระหว่างชายหญิง รู้ดี
ว่าแม่ของเขาเป็นภรรยากำนัน แม้จะไม่ถูกต้องตามกฎหมายแต่ก็
เป็นที่รู้จักทั่วไป

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 286)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนได้สร้างปัญหาการนอกใจ
สำหรับคนที่ผู้ฉิภาวะจะรู้ว่าเรื่องการนอกใจเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ควรไปทำ แต่ตัวละครหญิงเป็นคนที่
ได้รับการศึกษาต่ำและขาดมนุษยธรรม เธอสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้สมหวัง ได้แก่ เธอต้องการ
เงินแต่ไม่ยอมทำงานก็หาผู้ชายรวยมาเลี้ยง เมื่อต้องการทางเพศก็ไปหาผู้ชายมานอน เธอจะไม่นึกถึง
ผลไม่ดีที่จะตามมา นอกจากนี้ตัวละครหญิงยังเป็นคนที่ติดเหล้า ฤทธิ์เหล้าจะทำให้ตัวละครหญิงมี
ความกล้ามากขึ้นและความอับอายน้อยลง อย่างนี้มักจะทำสิ่งที่ไม่ดีมากขึ้น

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีเป็นคนที่มามีอยู่แล้ว แต่เธอก็
แอบไปดูหนังกับผู้ชายคนอื่น เวลาที่ดูหนังทองดีคิดว่าตัวเองเป็นนางเอกในหนัง เมื่อนางเอกกับ
พระเอกจูกันในห้อง ทองดีก็อยากถูกจูเหมือนกัน แม้ว่าผู้ชายที่มาด้วยกันไม่ใช่สามีแต่ทองดีก็ยอม
ให้เขามากอดและจู ทองดีไม่คิดว่าทำอย่างนี้เป็นสิ่งที่ผิด เธอคิดว่าทำอย่างนี้เป็นหน้าที่ของผู้ชายนั้น
ต้องทำ ดังตัวอย่าง

แต่อย่างไรก็ตาม ทองดีก็ไปถึงหน้าโรงหนังเอ็มไพร์จนได้
คุณประพัฒน์คอยหล่อนอยู่ตามที่นั่งไว้

“ฉันทเกือบไม่ได้มาแล้วซี” ทองดีพูดขึ้น “แม่คุณวิระชัย
เกิดไม่สบาย ต้องไปตามเขาจนดึกจนคืน”...

...ทองดีดูหนังที่ไรก็อดจะคิดว่าตัวเองเป็นนางเอกในเรื่อง
นั้นไม่ได้... คุณประพัฒน์ก็โอบสะเอวทองดีไว้ ทองดีก็ไม่ว่าอะไร
แถมยังรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่คุณประพัฒน์ควรทำอย่างนั้นด้วยซ้ำ
ไป ...และเมื่อนางเอกถูกจูเฉียด ๆ แบบบทรักหนังไทย ทองดีก็
อยากถูกจู... คุณประพัฒน์ทำใจกล้าเอาจุมกไปชนแก้มทองดีที่
หนึ่งหล่อนก็ไม่เห็นว่าอะไร เขาคิดว่าจะจูทองประกายให้ถนัด
ลึกทีคงจะไม่เป็นไรกระมัง คิดได้ตั้งนั้นเขาก็กอดหล่อนไว้แน่น จับ
คางทองประกายของเขาให้หันกลับมา กลั่นใจแล้วก็จูหล่อน...

(ทองประกายแสด. 2540 : 180-182)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้พบปัญหาการนอกใจ
สามี ตัวละครหญิงยอมให้คนที่ไม่ใช่สามีมากอดและจูตนเองอันเป็นการกระทำที่นอกใจสามี แต่
ตัวละครหญิงไม่คิดเป็นอย่างนั้น จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงเป็นคนที่ไม่มีความสามารถแยกถูกผิดและ

ไม่รู้จักร่างตัว สำหรับผู้หญิงทั่วไป เมื่อร่างกายถูกผู้ชายที่ไม่ใช่สามีจับมักจะทำให้เกิดความคิดที่จะปกป้องตัวเอง แต่ตัวละครหญิงไม่คิดอย่างนั้น การไม่รู้จักร่างตัวและไม่หวงตัวของตัวละครหญิงทำให้ประพฤตินอกใจสามีอย่างง่าย

สรุปได้ว่าปัญหาสมรสของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถแบ่งเป็น 3 ประการ คือ การตายจากกันของคู่สมรส การหย่าร้างกัน และการนอกใจ ปัญหาการตายจากกันของคู่สมรสเป็นปัญหาที่ตัวละครหญิงไม่สามารถควบคุมได้ หลังคู่ครองเสียชีวิตตัวละครหญิงไปพบคู่ครองใหม่นั้นคิดว่าเป็นเรื่องปกติที่ไม่ได้ผิดกฎหมายและไม่ผิดคุณธรรม ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนยังได้พบปัญหาการหย่าร้างเพราะสองคนมีนิสัยที่แตกต่างกัน และความต้องการหลายอย่างที่ไม่ได้รับการตอบสนอง หลังหย่าร้างตัวละครหญิงสามารถออกจากความรักเก่าได้เร็ว และเตรียมตัวรับความรักใหม่อีก ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนยังมีพฤติกรรมนอกใจสามี การนอกใจจะทำร้ายความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่ออีกฝ่ายนั้นรู้ พวกเขาหมกมุ่นเรื่องภรรยานอกใจตนเองไม่ได้ ซึ่งการนอกใจจะทำให้เกิดผลไม่ดีต่อตัวเองและคนอื่น

4.1.2 ปัญหาด้านการเงิน

เงิน หมายถึง วัตถุที่เป็นยอมรับกันโดยทั่วไปในการแลกเปลี่ยนกับสินค้าและบริการหน้าที่ของเงิน คือ วัดมูลค่าของสินค้าและเป็นตัวแลกเปลี่ยนกับสินค้า เงินมีความสำคัญต่อชีวิต เพราะทุกวันเราต้องการอาหารการกิน เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย การเดินทาง ทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องใช้เงิน ถ้าไม่มีเงินเราทำอะไรไม่ได้ แต่ไม่ว่าเงินสำคัญมากขนาดไหน บางสิ่งบางอย่างก็เป็นของที่เงินซื้อไม่ได้ สำหรับเงินเราต้องรู้จักความพอเพียง มนุษย์เราเป็นเจ้าของเงินไม่ใช่เงินเป็นเจ้าของเรา เรามีสิทธิ์ในการคุมใช้เงินไม่ใช่ให้เงินมาคุมเรา ดังต่อไปนี้

1. ความเห็นแก่เงิน

ในสมัยปัจจุบันคนส่วนมากอาจจะเคยได้ยินว่า “เงินคือพระเจ้า” จากประโยคนี้เราสามารถเห็นถึงความสำคัญของเงิน เงินอยู่เหนือมนุษย์ แต่มีเงินไม่ได้หมายความว่าเราจะซื้อได้ทุกอย่าง สิ่งที่เงินไม่สามารถซื้อได้ ได้แก่ ร่างกายที่สมบูรณ์ ความรักที่แท้ เงินผลิตด้วยกระดาษแต่มนุษย์ได้มอบหน้าที่ให้มันเป็นอุปกรณ์วัดคุณค่าและเป็นตัวแลกเปลี่ยนกับสินค้าได้ เมื่อมีความต้องการจากเงินมากจะทำให้หลงผิด แล้วไปทำสิ่งไม่ดีเพื่อได้เงิน เราต้องตั้งสติไว้จะได้ไม่ไปในทางผิด

นวนิยายเรื่อง คนเร่ร่อนเมือง กล่าวถึง พริ้งเกิดในครอบครัวที่ยากจน แต่โชคที่ที่ได้พบคุณประเทียบ เธอขอพริ้งไปเลี้ยง เมื่อโตเป็นสาวก็ได้แต่งงานกับหมอพิณิจ เขาดูแลพริ้งอย่างดี แต่อยู่ด้วยกันไม่นานสามีก็เสียชีวิต พริ้งก็ได้คบสามีคนที่สองที่มีนิสัยติดพนัน เขาพาพริ้งไปเล่นด้วยและทั้งสองคนยังตั้งบ่อนในบ้านเพื่อให้ได้เงินมากขึ้น พี่ช้อยพูดแล้วพริ้งก็ไม่ฟัง เธอจึงขอหมอประสารมาช่วยดึงพริ้งไม่ให้ทำผิดต่อ ดังตัวอย่าง

หมอบประสารตกใจอยู่ครู่หนึ่งก็ระงับสติได้ เขาเอ่ยขึ้น
 อย่างเป็นกลางว่า

“บางทีรายได้เขาอาจจะดี”

“ก็นั่นแหละ” คุณช้อยตอบกระดานข้าง ๆ ตัว “นางพริ่ง
 มันเป็นโรคบ้าเงิน มันอยากรวย คนมันเคยมีมาแล้ว ก็อย่างที่รู้ ๆ
 กันนะแหละ ทีนี้อะไรที่ทำแล้วรวยช้านางพริ่งมันก็ไม่เอา”

“พริ่งมันเคยลำบากมาก ตั้งแต่เด็กอาศัยเขาอยู่ พอล้มตา
 อ้าปากได้มันก็อยากจากหนีให้พ้น ไม่อยากกลับไปจนอยู่อย่างเก่า

(คนเรjingเมือง. 2559 : 219)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนให้ความสำคัญกับเงิน ชีวิต
 ของตัวละครหญิงก็ไม่อยากจน มีอาหารกิน มีบ้านหลังใหญ่ และมีเงินใช้ แต่เธอยังรู้สึกไม่พอยากได้
 เงินมากขึ้น และวิธีที่การหาเงินซ้ำ ๆ เหมือนคนทั่วไปเธอก็ไม่ยอมทำ เธออยากได้เงินทั้งเร็วและมาก
 ด้วย ตัวละครหญิงจึงไปเล่นการพนันตามสามี และตั้งบ่อนในบ้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ความโลภ
 ของตัวละครหญิงทำให้เธออยากได้เงินเร็วจึงยอมเสี่ยงทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย ถ้าควบคุมความโลภของ
 ตัวเองไม่ได้ ตัวละครหญิงก็จะอยู่ในทางผิดต่อไป

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีมีความคิดว่าเงินเป็นพระเจ้า มีเงิน
 ก็เท่ากับว่ามีความสุข ความต้องการเงินทำให้ทองดีเสียสติและทำสิ่งที่ผิดเพื่อได้เงินมาก ดังตัวอย่าง

...ทองดีรักเงินและบูชาเงินเป็นที่สุด มันเป็นพระเจ้าที่จะชี้
 อะไรก็ได้ทั้งนั้นในโลกนี้ แล้วจะไม่ให้ทองดีอยากมีเงินมาก ๆ ได้
 อย่างไร หล่อนจะต้องร่ำรวยมีเงินทองให้ได้ ไม่ว่าหล่อนจะใช้วิธี
 อะไรก็ตามที่จะให้ได้มันมา

(ทองประกายแสด. 2540 : 237)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการเห็นแก่เงิน
 โลภมาก คิดว่าเงินสามารถซื้อของได้ทุกอย่าง การรักเงินมากทำให้ตัวละครหญิงยอมทำสิ่งไม่ดี
 เพื่อได้เงิน ตัวละครหญิงอยากได้เงินมาก แต่ถ้าอาศัยตัวเองคนเดียว เงินจะได้น้อยและช้า วิธีที่ได้เงิน
 เร็วก็คือหาผู้ชายที่รวย ๆ และให้เขายอมเอาเงินให้ตัวเอง แต่ในโลกนี้ไม่มีของฟรี ตัวละครหญิงอยาก
 ได้เงินจากเขาก็ต้องเอาบางสิ่งบางอย่างไปแลกเปลี่ยน ปัญหาการเห็นแก่เงินพาตัวละครหญิงเดินไป
 ในทางผิดและได้ส่งผลต่อการมีสามีหลายคน

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ำยองดูแลลูกอย่างไม่เอาใจใส่ เมื่อพ่อของลูก
 รู้เรื่องนี้จึงขอเอาลูกไปเลี้ยงเอง ล้ำยองก็ไม่หวงลูกคิดว่าถ้าเขายอมให้เงินสามหมื่นก็จะแลกเปลี่ยนกัน

ทั้งสองคนตกลงตามนี้แล้วสามมีลาของก็เอาลูกไป แต่ลาของก็ไม่รู้สึกโศกเศร้าที่ ไม่ได้เจอลูก เพราะกำลังหลงในความเพลิดเพลินที่ได้จากเงิน ดังตัวอย่าง

“สามหมื่น” หล่อนต๋อรอง “นี้จะเอาไปไหนก็ไป”

“แน่นอน เอาไปไหนก็ได้”...

ลาของมาอุกคิดได้เมื่อเขาเอาลูกชายไปแล้วในวันรุ่งขึ้น
หล่อนได้เงินสด ๆ จากเขามาสามหมื่น เข้าห้องนอนปิดประตูนั่ง
นับเงินอย่างเพลิดเพลิน...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 181)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการเงินแก่เงิน ตัวละครหญิงให้ความสำคัญกับเงินมากกว่าลูกแท้ ๆ ของตนเอง เพื่อได้เงินยอมเอาลูกไปแลกเปลี่ยน ตัวละครหญิงรักเงินมากจนไม่สามารถควบคุมโลกของตนเอง ความโลภนั้นทำให้ตัวละครหญิงเสียความเป็นมนุษย์ ตกเป็นทาสของเงินทอง

2. การว่างงาน

คนที่ทุ่มเทมากจะได้รับผลกลับมามาก คนที่ทุ่มเทน้อยก็จะได้รับผลกลับมาน้อย คนที่ไม่ยอมทุ่มเทจะไม่ได้รับผลอะไรเลย ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่อยากได้เงินมาก วิธีที่ถูกต้องก็ต้องพยายามไปทำงาน แต่พวกเขาส่วนมากพบปัญหาการว่างงาน การไม่ทำงานทำให้ไม่มีเงินเข้า ขณะนี้ความต้องการเงินของตัวละครหญิงทำให้เธอต้องหาเงินจากทางที่ไม่ถูกต้อง

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาและนายวิทย์ทั้งสองคนว่างงานอยู่แต่บ้าน เพราะตอนนี้กรุงเทพฯกำลังถูกทิ้งระเบิด การหางานเป็นเรื่องยาก ค่าครองชีพของทั้งสองคนต้องไปขอจากพี่สาวของนายวิทย์ เมื่อมีผู้ชายญี่ปุ่นยอมให้โอกาสที่ดีแก่อีสา อีสาจึงไม่สามารถปฏิเสธ ดังตัวอย่าง

การหางานทำในขณะที่กรุงเทพฯ กำลังวุ่นวายด้วยเสียง
ลูกระเบิดไม่ใช่ง่าย ในที่สุดนายวิทย์และอีสาก็ต้องอาศัยแม่
วิภาจนได้ เพราะอีสานั้นยังมีภาระจะต้องส่งเงินเลี้ยงแม่หนู
โสภิตพิไลด้วย...

อีสาเผชิญรู้จักกับญี่ปุ่นเข้าคนหนึ่งในหลุมหลบภัย... ญี่ปุ่น
ผู้นั้นเป็นพลเรือน มีห้างอยู่แถวสี่พระยาและได้รับอีสาเข้าทำงาน
ในห้างเรียบร้อยแล้ว

(อีสา. 2556 : 294-300)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการว่างงาน การว่างงานทำให้ตัวละครหญิงไม่มีแหล่งรายได้ของตนเอง การขาดแหล่งรายได้ทำให้ชีวิตดำเนินต่อไปยาก และทำให้ตัวเองต้องกลายเป็นภาระของคนอื่น เมื่อมีบุคคลที่สามยอมเปิดโอกาสให้ตัวละครหญิง

มักจะมีปัญหา แต่มีได้ก็ต้องมีเสีย เขาให้ตัวละครหญิงมีงานมีเงิน ตัวละครหญิงก็ต้องเอาสิ่งที่ตัวเองมีไปเป็นข้อแลกเปลี่ยนกัน

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ไม่ว่าล่ายองทำงานอะไรก็หาซื้ออั่งได้อ่างได้ว่างานนี้ไม่ตังงานนั้นไม่ตี ไม่เคยคิดว่าทำไมคนอื่นทำได้แต่ตัวเองทำไม่ได้ เขาอยากได้งานที่สบายแล้วได้เงินมาก แต่งานตืออย่างนั้นเขาหาไม่ได้หรือเพราะล่ายองเองก็ไม่ได้รับการศึกษาสูงและไม่มีความสามารถพิเศษด้านไหน เขาจึงต้องพึ่งทางลัดตั้งบ่อนในบ้าน อย่างนี้ตัวเองก็สามารถเล่นได้สบายและมีเงินเข้าด้วย ดังตัวอย่าง

ล่ายองไปทำงานโรงงานทำถุงพลาสติก แต่ทำอยู่ได้ไม่กี่วันก็ออก หล่อนบอกว่างานหนักทนไม่ไหว เวลาเผาขยะเหม็นด้วย ล่ายองย้ายไปทำงานโรงงานเย็บสมุด อยู่ได้หนึ่งเดือน หล่อนบ่นว่าค่าแรงถูกแม้งานจะไม่หนักไม่สกปรกหรือเหม็น “แล้วมึงจะทำอะไรกิน” ยายแลบ่น “จะขายของเก่ากินเรอะ”

“ไม่หรือ...จะตั้งบ่อน” ล่ายองพูดหน้าตาเฉย “บ้านฉันมันลึกเข้ามาหน่อยไกลหูไกลตาตำรวจ ห้องคนใช้เก่าก็ว่าง ทำงานสองสามโรงงานรู้จักพรรคพวกที่ชอบเล่นหลายคนแล้วเลยชวนมันมาเล่นที่นี่ว่าจะเปิดห้องแบ่งเช่าด้วย จะได้มีรายได้เพิ่ม...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 246-247)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้พบปัญหาการว่างงาน การว่างงานของตัวละครหญิงเกิดขึ้นจากเธอเป็นคนที่ไม่เลือกเยอะ ไม่ชอบทำงานหนัก แต่อยากได้เงินทั้งเร็วและมาก สำหรับตัวละครหญิงที่ไม่มีความรู้ไม่มีทักษะและไม่ยอมไปฝึกหัด หวังว่าได้งานทั้งสบายและเงินเยอะเป็นสิ่งที่ไปไม่ได้ ความคิดที่ผิดพาตัวละครหญิงไปหาทางลัด แม้ว่ารู้การตั้งบ่อนเล่นพนันเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอาจจะถูกตำรวจจับได้ แต่วิธีนี้สามารถทำให้มีเงินเข้าง่ายและสบายด้วย ตัวละครหญิงจึงยอมเสี่ยง

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง เมื่อทองดีใช้ชีวิตอยู่กับสามีคนที่สามที่ชื่อว่าคุณมนตรา ผู้ชายนั้นมีแหล่งรายได้มากพอมาเลี้ยงทองดี จากนั้นทองดีก็อยู่บ้านไม่ได้ทำงานอะไรต่อมา เมื่อสามีเสียชีวิต ทองดีถูกแม่คุณมนตราไล่ออกจากบ้าน ตอนนี้ทองดีไม่มีที่พักอื่นจึงต้องพักในโรงแรม เมื่อมีคนมาซื้อบริการในโรงแรม ทองดีเห็นได้เงินเร็วก็เริ่มขายตัวมาหาเงิน ดังตัวอย่าง

ผู้ทั้งสามคนของทองดีตายไปด้วยอาการต่าง ๆ กัน ล้วนแต่ตายโหงทั้งนั้นเสียด้วย...

ทองดียังอาศัยอยู่ที่โรงแรมนั้นต่อไปอีกหลายวัน ระหว่างที่ยังลังเลใจว่าจะไปพบศรีวิไลหรือไม่คืนนั้นทองดีก็หากินไปเรื่อย ๆ ระยะเวลาหนึ่งทองดีชินชาบ้างแล้ว เพราะหาเงินได้ง่าย เหลือเกิน ง่ายจนทองดีชักไม่อยากจะทำมาหากินอย่างอื่นเสียแล้ว ชี ที่นี้มีแต่แขกชั้นดีทั้งนั้น ก็ต้องเป็นคนมีเงินนะแหละ ถึงจะเอาเงินมาจ่ายให้ผู้หญิงที่ละห้าหกหรือเจ็ดร้อยบาท...

(ทองประกายแสด. 2540 : 442)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการว่างงาน การว่างงานมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตของตัวละครหญิง คือ การขาดเงิน เมื่อตัวละครหญิงไม่มีเงิน แต่ยังต้องจ่ายค่ากินค่าอยู่ของแต่ละวัน ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงต้องการเงินอย่างด่วน ขณะนี้ ตัวละครหญิงมีเวลาในการวางแผนอนาคตไม่มาก เมื่อมีคนยอมให้งานแก่ตัวละครหญิง เธอมักจะรีบรับมาทำ สำหรับตัวละครหญิงที่ไม่มีความรู้มากพอการทำงานเป็นเรื่องยาก งานที่หาได้ก็เป็นงานที่ต้องใช้แรงงานเยอะและได้เงินน้อยด้วย ตัวละครหญิงยอมไม่ยอมเลือกทางนี้ ซึ่งเหลือแต่ทางเดียวก็คือการขายตัว วิธีนี้จะทำให้ได้เงินมาก และไม่ต้องรอก็สามารถรับเงินได้ทันที การว่างงานหรือการไม่เคยทำงานประจำที่ไหนทำให้ตัวละครหญิงขาดทักษะในการทำงาน เมื่อมีปัญหาด้านการเงินจึงแก้ปัญหาด้วยการขายตัวซึ่งเป็นงานที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรมด้วย

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง เมื่อพริ้งแต่งงานกับสามีคนที่สอง สองคนอาศัยอยู่ที่บ้านของคุณซ้อยซึ่งเป็นพี่สาวของพริ้ง ทั้งสองคนไม่ได้ไปทำงานโดยแค่อยู่บ้านกินแล้วนอน พี่สาวดูแลชีวิตประจำวัน ทำให้พริ้งหลงระเหิดคิดว่าเงินที่มีพอใช้ได้ตลอดชีวิตจึงไม่ทำงานใด ๆ ดังตัวอย่าง

แต่งงานแล้วได้สามวัน พริ้งก็ยังบำเพ็ญตัวเช่นเดิม คือนอนตื่นสายตะวันโद่งฟ้าพร้อม ๆ กับผ้า ทำธุระเรียบร้อยแล้วก็กินข้าวกินปลาที่คุณซ้อยทำไว้เรียบร้อย จากนั้นพริ้งก็จะเข้าห้องนอนหยอกเย้ากับผ้าเรื่อยไปจนทิวอีก และตกบ่ายนั้นแล้ว พริ้งจึงจะออกมานั่งเล่นดูเรือแพที่ผ่านไปมาบ้าง...

(คนเริงเมือง. 2559 : 177)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการว่างงาน เพราะชีวิตของตัวละครหญิงอยู่ในการว่างงานตลอด แต่เธอก็มีกินมีอยู่มีเงินใช้ เธอจึงไม่เห็นถึงความสำคัญของการทำงาน แต่เงินที่ตัวละครหญิงใช้ทั้งหมดก็มาจากสามีเก่า ของกินที่อยู่ฟรีได้มาจากพี่สาว แต่ไม่ว่าพี่สาวหรือสามีเก่าไม่มีใครสามารถดูแลตัวละครหญิงได้ตลอดเวลา และเงินที่มีอยู่ใช้หมดก็จะมีอีก เมื่อพวกคนหยุดความช่วยเหลือแก่ตัวละครหญิง เธอต้องอาศัยตัวเอง แต่ขณะนี้เธอก็ชินกับการที่ไม่ต้องทำงาน ตัวละครหญิงจึงต้องหากคนใหม่มาให้ความช่วยเหลือแก่ตัวเองเรื่อย ๆ

3. การใช้เงินฟุ่มเฟือย

การใช้เงินฟุ่มเฟือยเป็นปัญหาชนิดหนึ่งที่พบได้ในกลุ่มผู้หญิงบ่อย ในทางตรงข้ามคือ การใช้เงินประหยัด ไม่ว่าจะรวยถึงขนาดไหนถ้าไม่รู้จักประหยัด ใช้เงินฟุ่มเฟือยตลอดแม้แต่มีภูเขาทองหรือภูเขาเงินก็จะมีวันที่ใช้หมด คนที่รู้จักประหยัดย่อมได้ไปไกลกว่าคนที่ฟุ่มเฟือย

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง หลังสามีนคนแรกเสียชีวิตไป นอกจากมีคลินิกเหลือให้พริ้ง ยังมีทรัพย์สมบัติเหลือให้พริ้งก้อนใหญ่ด้วย พริ้งใช้เงินนั้นซื้อบ้านจากแม่สามีด้วยราคาถูก ตอนนีพริ้งเป็นคนที่มีทั้งบ้าน คลินิก และเงิน เงินเหล่านี้จะสามารถใช้ดำรงชีวิตไปได้นานอีก แต่สามีคนที่สองพาพริ้งไปเล่นการพนันจนติดการพนัน เงินที่พริ้งเก็บไว้ส่วนมากได้เอาไปเล่นการพนัน ทำให้พริ้งใช้เงินหมดไปอย่างรวดเร็ว ดังตัวอย่าง

หล่อนเก็บเงินเอง ดูแลทุกบาททุกสตางค์ไม่ให้เล็ดลอด
โดยไม่จำเป็นแต่ในกรณีนี้ต้องมีช้อยยกเว้น หล่อนมักจะเอาเงินไป
หยอดในวงเมเท่าที่เวลาจะอำนวยให้ ปกติพริ้งจะเสียดายนักถ้า
หากว่าจะใช้ไปในเรื่องกินเรื่องอยู่ แต่ทว่าในวงเมแล้วไซร์พริ้งไม่
เคยคำนึงถึงเลยว่าหล่อนจะซื้อไฟโบละเท่าไร...เป็นจำนวนข้าวสาร
กี่ถัง หรือทองสักกี่บาท

(คนเริงเมือง. 2559 : 280)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการใช้เงินฟุ่มเฟือย การใช้เงินฟุ่มเฟือยของตัวละครหญิงเพราะว่าติดการเล่นพนัน ในการเล่นพนันเงินที่ได้มักจะน้อยกว่าเงินที่เสีย แต่คนที่หลงในการเล่นพนันเขาเห็นแต่มันได้เงินเร็วและสบาย เมื่อเสียก็จะคิดว่าครั้งหน้าอาจจะชนะ ยิ่งเล่นยิ่งเสียเยอะ การเล่นพนันก็เหมือนยาเสพติดที่คิดจะเลิกก็ค่อนข้างยาก คนที่ติดการพนันถ้าหมดตัวอาจไปทำสิ่งที่ผิดกฎหมายเพื่อได้เงินมาเล่นต่อ ได้แก่ ขโมย ปล้น ขายลูกขายเมีย การเล่นพนันเป็นกิจกรรมที่ฟุ่มเฟือยซึ่งทำให้เงินของตัวละครหญิงหมดเร็ว

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง เมื่อลำยองยกสิทธิ์การดูแลลูกให้ฝ่ายผู้ชาย ฝ่ายผู้ชายนั้นก็เอาเงินก้อนใหญ่ให้ลำยอง เงินก้อนนั้นทำให้ลำยองเป็นคนรวย ถ้าใช้อย่างประหยัดหรือเอาไปลงทุนมันสามารถใช้ได้นาน แต่ลำยองเอาไปซื้อทองใส่ เข้าร้านเสริมสวย ดังตัวอย่าง

ลำยองมาฉุกคิดได้เมื่อเขาเอาลูกชายไปแล้วในวันรุ่งขึ้น
หล่อนได้เงินสด ๆ จากเขามาสามหมื่น... เกิดมาไม่เคยเห็นเงินมาก
เท่านี้มาก่อน ใบแดง ๆ ทั้งนั้น ลำยองจะเอาไปซื้อทองมาใส่ให้แดง
ไปทั้งตัวทีเดียว

...หล่อนแต่งตัวออกไปเยวราช เข้าร้านทองมีชื่อ ชื่อ
สร้อยคอ สร้อยข้อมือ แหวน ต่างหู ตั้งใจจะเอาไปใส่อวดชาวบ้าน

โดยเฉพาะอดีตแม่ค้า หล่อนเดินหน้าเซิด นุ่งกระโปรงย้วย เลื้อ
รัดรูป กระจายไปที่ร้านเสริมสวย...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 181)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีปัญหาการใช้เงินฟุ่มเฟือย การใช้เงินฟุ่มเฟือยทำให้ตัวละครหญิงอยู่ในสถานภาพยากจน ไม่ว่าจะรวยถึงขนาดไหน ถ้าไม่ประหยัดเงินก็จะถูกใช้หมด เมื่อตัวละครหญิงเคยรวย เคยใช้เงินฟุ่มเฟือยมา เขาได้รู้จักความสุขที่ได้มาจากการใช้เงินฟุ่มเฟือย วันหนึ่งที่ตัวละครหญิงใช้เงินหมดแล้ว ตัวละครหญิงมักจะทนชีวิตที่ไม่มีเงินไม่ได้ ตอนนี้ตัวละครหญิงก็จะพยายามหาวิธีเพื่อให้ใช้ชีวิตเหมือนเดิม

สรุปได้ว่าปัญหาด้านเงินของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถแบ่งเป็น 3 ประการ คือ การเห็นแก่เงิน การว่างงาน และการใช้เงินฟุ่มเฟือย การเห็นแก่เงินทำให้ตัวละครหญิงอยากได้เงินมาก การว่างงานทำให้ตัวละครหญิงขาดแหล่งรายได้ และการใช้เงินฟุ่มเฟือยทำให้เงินของตัวละครหมดเร็ว เมื่อตัวละครหญิงไม่มีเงินใช้หรือเงินที่มีอยู่ไม่พอต่อความโลภของตัวละครหญิง เธอจึงต้องหาวิธีต่าง ๆ มาตอบสนองความต้องการของตนเอง ประกอบนิสัยที่ไม่ดีต่าง ๆ ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงอยากได้เงินทั้งมากและเร็ว ตัวละครหญิงจึงต้องหาทางลัดเพื่อให้สมหวัง

4.2 สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

สาเหตุ คือ เหตุอันเป็นทางให้เกิดผล หนทาง ทุกสิ่งอย่างที่เกิดขึ้นย่อมมีเหตุทำให้เป็นอย่างนี้ ซึ่งตัวละครหญิงมีสามีหลายคนก็ย่อมมีเหตุ ในการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ในนวนิยายไทยสามารถแบ่งสาเหตุเป็น 3 ประการ คือ สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเอง สาเหตุที่เกิดขึ้นจากครอบครัว และสาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม ดังนี้

4.2.1 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเอง

สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเองเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน แม้ว่าตัวละครหญิงได้พบปัญหามากมาย แต่การตัดสินใจทุกครั้งขึ้นอยู่กับตัวละครหญิง บางทีอาจจะไม่ใช่มีแค่ทางเดียว คือมีหลายทางแต่เนื่องจากนิสัยของตัวละครหญิงซึ่งเลือกทางที่ผิด สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเองสามารถแบ่งเป็น 2 สาเหตุหลัก คือ รูปลักษณ์ภายนอกของตัวละครหญิง และนิสัยภายในของตัวละครหญิง ดังนี้

1. รูปลักษณ์ภายนอกตัวละครหญิง

รูปร่างหน้าตาเหมือนประตูปานหนึ่ง เราจะมองไม่เห็นข้างในเป็นอย่างไร ถ้าเห็นประตูที่สวยงาม เราจะคิดว่าข้างในก็ต้องสวยเหมือนกันหรือสวยกว่าประตูอีก แต่ถ้าเราเห็นเป็นประตูไม่สวยจะเก๋พังแล้ว เราจะคิดว่าข้างในไม่สวยแน่นอนและไม่มีความอยากที่จะเข้าไป หน้าตาที่สวยงามจึงเป็นประตูที่ดึงดูดคนเข้ามาในชีวิตได้มากขึ้น มีโอกาสในชีวิตมากขึ้น

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง แม้ว่าพริ้งผ่านผู้ชายมาสองคนแล้ว แต่สำหรับหมอประสานที่มีภรรยาและเคยพบผู้หญิงสวยมากมายก็ยังสนใจพริ้ง นอกจากความสวยที่มีตั้งแต่เกิดแล้ว พริ้งยังเป็นคนที่เก่งเรื่องแต่งหน้าแต่งตัวด้วย ดังตัวอย่าง

หมอประสานแลดูพริ้งเต็มตา ไม่ว่าจะจะมีผิวมาสักกี่คน
หล่อนก็ยังดูสวยงาม สวรรวากับดอกไม้เพ็ญแรกบาน ต้องการ
กาลเวลาสักเท่าไรหนอที่ความงามของหล่อนจะคลายลง

(คนเริงเมือง. 2559 : 204)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงเป็นคนที่มีความงามอันเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพราะว่าความสวยนั้นช่วยตัวละครหญิงจับสายตาของผู้ชาย ในรอบข้างตัวละครหญิงมีผู้ชายติดตามตลอด ซึ่งทำให้เธอหาสามีได้ง่าย แม้ว่าผู้ชายเหล่านั้นรู้ว่าตัวละครหญิงเคยผ่านผู้ชายมาหลายคน แต่พวกเขาก็ไม่มีความขังเกียดเพราะหลงอยู่ในความสวยของเธอ ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนยังมีคนแย่งกันคบหาเพราะว่ามีหน้าตาที่สวยงามเป็นพิเศษดึงดูดใจผู้ชายได้

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาเป็นคนที่มีความสวย และความสวยของอีสาเป็นความสวยที่สามารถจับใจเฉพาะผู้ชาย ไม่ว่าจะดูอย่างไรก็ไม่รู้สึกเบื่อ ดังตัวอย่าง

...ความสวยของอีสา ไม่ใช่สวยอย่างหญิงสาวน้อยที่ไร้
เดียงสา หากแต่สวยเต็มตัวอย่างคนรู้จักชีวิต ซึ่งบุรุษบางคนเห็น
เป็นความสวยจับใจ และมีเสน่ห์แรงอย่างที่โบราณท่านเทียบไว้ว่า
เหมือน 'กระดิ่งกลอนไฟ' ยิ่งมองดูอีสา นายวิทย์ยิ่งเคลิบเคลิ้ม
จ้องดูไม่รู้เบื่อ...

(อีสา. 2556 : 222)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ความสวยของตัวละครหญิงเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอมีสามีหลายคน เพราะความสวยนั้นสามารถจับใจผู้ชายจึงทำให้มีผู้ชายมากมายติดตาม แม้ว่าตัวละครหญิงได้ผ่านผู้ชายมาสองคน แต่นี่ไม่ได้เป็นข้อเสียของตัวละครหญิง การมีสามีมาทำให้ตัวละครหญิงมีเสน่ห์อีกหนึ่งอย่างที่ต่างกับสาวน้อย ซึ่งก็เป็นเสน่ห์ที่สามารถดึงดูดผู้ชาย ความสวยของตัวละครหญิงทำให้รอบตัวของเธอไม่ขาดผู้ชาย เมื่อชีวิตคู่เกิดปัญหาขึ้นที่ทำให้สองคนต้องแยกกัน ตัวละครหญิงก็สามารถหาสามีใหม่ได้ในทันที

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีเป็นคนที่มีความเสี่ยงในหมู่บ้าน ชื่อเสียงของทองดีมาจากการที่เธอเป็นคนที่สวยที่สุดในหมู่บ้าน ทองดีเท่ากับเป็นดาราในหมู่บ้าน ทองดีช่วยแม่ขายกาแพในร้าน ซึ่งมีมีผู้ชายมากมายชอบมาซื้อน้ำหรือเข้ามาดื่มเหล้าในร้าน เพื่อจะได้เห็นรอยยิ้มของทองดี ดังตัวอย่าง

ผิวของหล่อนขาวเพราะมีเชื้อจีน แต่นัยน์ตาสวยเหมือน
คนไทยเพราะได้เลือดไทยแท้ไปครึ่งหนึ่ง หล่อนมีเค้าว่าสวยให้เห็น
ตั้งแต่เด็ก พอเริ่มสาว ชื่อเสียงของหล่อนหอมกรุ่นอยู่ในหมู่แถบนั้น
ใคร ๆ ก็อยากมากินกาแฟร้านเดี่ยวของทองดี อยากมานั่ง
กินเหล้าที่นี่ แม้ว่าร้านของเดี่ยวจะเป็นร้านซอมซ่อ แก้วเป็นคราบ
แต่นัยน์ตาทลุกทลิก และยิ้มยวนใจของทองดีเป็นแม่เหล็กดึงดูด

(ทองประกายแสด. 2540 : 2-3)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ความสวยของตัวละครหญิงเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอมีสามี
หลายคน ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนเป็นคนที่มีความสวยมาก ๆ ชื่อเสียงด้านความสวยของ
ตัวละครหญิงก็ได้เผยแพร่ไป ทำให้ผู้ชายมากมายอยากมาชื่นชมความสวยของตัวละครหญิง
ความสวยของเธอจึงเป็นโอกาสให้เธอหาสามีได้ง่ายและหาใหม่ได้เรื่อย ๆ ด้วย

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ลายทองผ่านผู้ชายไปห้าคนแล้ว เมื่อเธอไปเล่น
การพนันที่บ่อนก็ยังมีคนติดใจเธออีก และคนที่ติดใจเธอเป็นกำนัน ซึ่งเป็นคนที่มีฐานะ มีเงิน กำนัน
ติดใจลายทองก็เพราะเธอยังสาวยังสวย ดังตัวอย่าง

ลายทองพบกำนันในบ่อนใหญ่แห่งหนึ่งแถว ๆ นั้น กำนัน
เพิ่งเป็นม่าย รูปร่างลายทองแม้จะเพราะฤทธิ์เหล่าแต่ก็ยังสาวและ
อวบอ้วนน่าดู กำนันจึงติดใจ

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 276)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงเป็นคนที่มีความสวยอันเป็นสาเหตุที่ทำให้
เธอมีสามีหลายคนได้ ตัวละครหญิงสามารถมีสามีหลายคนเพราะว่าผู้ชายเหล่านั้นเห็นความสวยของ
ตัวละครหญิงก็ติดใจ และเมื่อสองคนที่ยังไม่ได้รู้จักกันลึกก็ตัดสินใจอยู่ด้วยกันอย่างรวดเร็ว ตอนนี้อยู่ชาย
นั้นเห็นแต่ความสวยอย่างเดียวยังไม่เห็นนิสัยของตัวละครหญิง การมีหน้าตาสวยทำให้ตัวละครหญิง
หาสามีได้ง่าย

2. นิสัยตัวละครหญิง

นิสัย หมายความว่า ความประพฤติที่เคยชิน เมื่อนิสัยได้ติดตัวมามากจะ
เปลี่ยนแปลงยาก คนที่มีนิสัยดี ทุกคนแย่งกันคบ แต่สำหรับคนที่มีนิสัยไม่ดี ก็ไม่มีใครอยากจะคบกัน
หรือคบแต่คนที่มีนิสัยไม่ดีเหมือนกัน นิสัยไม่ดีของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีจำนวนมากมาย
และนิสัยที่ทำให้เธอมีสามีหลายคน ได้แก่ ขี้เกียจ ใจง่าย เจ้าชู้ และมีความต้องการทางเพศอย่าง
รุนแรง ดังนี้

1) ชี้เกียจ

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ลายองแยกกับสามีคนที่สอง และได้เงินก้อนใหญ่จากสามีของเธอ แต่ลายองไม่ได้คิดว่าจะใช้เงินนี้ไปหากิน เธอคิดว่าเงินใช้หมดแล้วก็ไปหาสามีใหม่มาเลี้ยงได้อีก เพราะว่าตนเองหน้าตาที่สวยงามอยู่ ดังตัวอย่าง

...“ตั้งร้านเสริมสวยแข่งกะนางบุญตาดีใหม่” ยายแล

แนะนำลูกสาว...

“ไม่เอา ยีนชะชาแข็ง ต้องชุดเล็บตีนให้ผู้คน งานต่ำ ๆ บางที่ต้องจับหาให้เขาด้วย เปิดร้านขายยันค้ายันตึก ไม่มีเวลานั่งนอนพักผ่อนหรอกแม่”...

“งั้นไปเรียนตัดเสื้อ”

ลายองสั่นหัวอีก “เย็บจักรหนัก” ลายองมีข้ออ้างอีก...

“แล้วเอ็งจะทำอะไรวะ”

“หาผัวอีกคนที่มันรวย ๆ ให้รวยกว่าเก่าอีก”... ลายอง
ทำท่าเชื่อมั่นตนเอง

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 192-193)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยชี้เกียจเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน นิสัยชี้เกียจทำให้ตัวละครหญิงไม่ยอมไปหางานทำมาเลี้ยงตนเองและครอบครัว สำหรับงานทุกประเภทตัวละครหญิงก็สามารถหาข้ออ้างมาว่านี่ไม่ดีโน่นไม่ดี ความจริงก็เพราะเธอเป็นคนชี้เกียจ ไม่ยอมไปทำงาน ความสามารถของตัวละครไม่ได้รับการฝึกหัด เธอจึงต้องแก้ปัญหาด้วยการหาสามีที่มีเงินมาหาเลี้ยงเธอต่อไป นี่จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงต้องมีสามีมากขึ้นเรื่อย ๆ

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง เมื่อคุณมนตราเสียชีวิตไป ทองดีไม่ได้มรดกจากเขาและยังถูกแม่เขาไล่ออกจากบ้าน ทองดีจึงต้องพักในโรงแรม ตอนนี้เธอไม่มีแหล่งรายได้ แต่ทุกวันก็ต้องจ่ายค่ากินค่าหอ เมื่อมีคนให้เงินที่ดี ทองดีจึงยอมขายตัว เพราะมีนิสัยชี้เกียจ และต้องการเงิน เมื่อทำไปสักพักเธอเห็นว่าการขายบริการได้เงินเยอะและสบาย เธอจึงมีความคิดที่ไม่อยากหากินอย่างอื่นเพราะมีนิสัยชี้เกียจ ดังตัวอย่าง

ทองดียังอาศัยอยู่ที่โรงแรมนั้นต่อไปอีกหลายวัน ระหว่างที่ยังลังเลใจว่าจะไปพบศรีวิไลดีหรือไม่ดีนั้นทองดีก็หากินไปเรื่อย ๆ ระยะเวลาหลังนี้ทองดีชินชาบ้างแล้ว เพราะหาเงินได้ง่ายเหลือเกิน ง่ายจนทองดีชักไม่อยากจะหากินอย่างอื่นเสียแล้ว ชี ที่นี้มีแต่แขกชั้นดีทั้งนั้น ก็ต้องเป็นคนมีเงินนะแหละ...

(ทองประกายแสด. 2540 : 442)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยชี้เกียจเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพราะว่าตัวละครหญิงมีนิสัยชี้เกียจ ซึ่งทำให้เธออยากได้เงินแต่ก็ไม่ยอมไปทำงานหนัก จึงต้องเดินไปทางผิดที่อาศัยการขายตัวมาเลี้ยงตนเอง ตอนแรกตัวละครหญิงก็ไม่ได้คิดว่าจะไปขายตัว แต่เมื่อมีความชี้เกียจเกิดขึ้นซึ่งทำให้ตัวละครหญิงเลือกอาชีพที่สบาย คือ การขายบริการ และเมื่อขายบริการไปเรื่อย ๆ ได้พบแขกผู้ชายที่มีเงินมากตัวละครหญิงก็มีโอกาสพบสามีใหม่ได้อีกหลายคน ความชี้เกียจจึงเป็นต้นเหตุที่นำไปสู่การขายบริการและการมีสามีใหม่ในที่สุด

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง สามีคนที่สี่ของพริ้งเสียชีวิตไปเหลือพริ้งอยู่คนเดียว เธอย้ายไปอยู่กับพี่ช้อย เวลาอยู่ด้วยกันพี่ช้อยได้ถามถึงเรื่องสามี คำตอบของพริ้งคือถ้ามีคนที่มาติดตามก็คงจะเอาเป็นสามีใหม่ได้ เธอไม่ได้คิดว่าตัวเองเคยมีสามีสี่คนเป็นจำนวนมากแล้ว เธอคิดแต่มีสามีใหม่มาก็จะไม่ต้องทนเหนื่อยและจะมีคนมาเลี้ยงอย่างสบาย ดังตัวอย่าง

“มีใครมาติดเอ็งอีกแล้วหรือ”

“เปล่า” พริ้งตอบ “แต่พูดไปอย่างนั้น บอกตรง ๆ ก็ได้นะ ว่าถ้ามีใครหาเลี้ยงฉัน ทำไมฉันจะต้องทนลำบาก ฉันไม่ใช่คนตีเหมือนพี่ช้อย”

(คนเริงเมือง. 2559 : 409)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพราะว่าตัวละครหญิงมีนิสัยชี้เกียจ ตัวละครหญิงหาสามีเรื่อย ๆ เพราะว่าเธอต้องการมีคนมาเลี้ยง อย่างนี้ตนเองจะได้ไม่ต้องทำอะไรเหนื่อยก็จะมีเงินใช้ แต่ไม่มีคนใดคนหนึ่งมีหน้าที่เลี้ยงตนเองตลอดแม้แต่บิดามารดา ซึ่งเวลานานแล้วผู้ชายนั้นก็ทนไม่ไหว แล้วตัวละครหญิงก็ต้องหาคนใหม่มาเรื่อย ๆ จนสุดท้ายความสวยหมดไม่สามารถหาผู้ชายได้อีก ความชี้เกียจจึงเป็นต้นเหตุที่ทำให้เธอมีสามีหลายคน

2) ใจง่าย

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง เมื่อสามีคนที่สี่ของพริ้งเสียชีวิต พริ้งกลับไปใช้ชีวิตกับพี่ช้อยต่อ แล้วสามีของพี่ช้อยก็เสียชีวิตไป ภรรยาเก่าของสามีพี่ช้อยพาลูกชายมาขอแบ่งมรดก ผู้ชายนั้นเห็นความสวยของพริ้งก็ติดใจ จึงตามตีสนิทกับพริ้ง พริ้งไม่ได้ปฏิเสธ คบกันแค่อาภิตย์เดียวพริ้งก็ย้ายไปบ้านชายผู้นั้น ดังตัวอย่าง

หลังจากนั้นอีกอาภิตย์เดียวพริ้งก็เก็บข้าวของออกจากบ้านคุณช้อย ไปอยู่กินกับพ่อบุญช่วยอย่างออกหน้าออกตา พริ้งไม่ฟังคำทัดทานของใครเลย โดยเฉพาะคุณช้อยซึ่งแทบจะลงกราบไหว้พริ้ง

(คนเริงเมือง. 2559 : 416)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยใจง่ายเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพราะว่าการง่ายทำให้ตัวละครหญิงสามารถออกจากความรักเก่าอย่างรวดเร็วและเข้าไปในความรักใหม่ ตัวละครหญิงเองก็เป็นคนที่ตัดสินใจเร็ว ไม่ว่าเรื่องใดทุกครั้งก่อนตัดสินใจเธอไม่ไปคิดผลที่จะเกิดขึ้น เมื่อคบกันเพียงสองสัปดาห์ยังไม่รู้จักกันอย่างลึก ซึ่งตัวละครหญิงก็สามารถย้ายไปอยู่ด้วยกันความใจง่ายจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล่ายองได้เปลี่ยนสามีบ่อย ๆ และมีลูกกับสามีทุกคน สามีของล่ายองมีหลายประเภท ทั้งคนดีและคนไม่ดี มีทั้งคนรวยและคนยากจน ดังตัวอย่าง

...“เงินหมดมันก็หาตัวใหม่ ร่ำรวยอยู่หรอกแต่เป็นนักการพนัน เข้าคู่กับล่ายองก็เลยพอดี ได้ลูกสาวคนหนึ่งตอนนี้สองขวบกว่าแล้วนะ ชัชรถรับจ้าง”

สันต์ยกมือกุมขมับ

“ท้องแล้ว เจ้าผู้ชายนะเข้ามาเช่าห้องบ้านล่ายองอยู่เลยได้กัน”

“นี่มันอะไรกันครับ ที่รู้ ๆ เห็น ๆ นะวันมีพอเลี้ยงสามคนแล้วใช้ไหม”

“เออ ใช้ สามคน ก็ลูกสามด้วย และจวนจะคลอดอีกแล้วเมียเก่าเอ็งนะเขามันประเภทติดลูกง่าย หัวปีท้ายปี”...

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 254)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยใจง่ายเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน สำหรับการเลือกคู่ครองเป็นเรื่องใหญ่ ต้องพิจารณาดี ๆ แต่ตัวละครหญิงไม่ได้มีกฎเกณฑ์ในการเลือกคู่ครอง เธอได้เข้าร่วมชีวิตกับผู้ชายทุกคนในระยะเวลาอันรวดเร็ว ไม่ได้รู้จักกันก็สามารถตัดสินใจอยู่ด้วยกัน การกระทำทั้งหมดก็เพราะว่านิสัยใจง่าย และตัวละครหญิงเป็นคนที่ไม่รักตัวเอง เมื่อทั้งสองคนอยู่ด้วยกันมีเพศสัมพันธ์ ตัวละครหญิงก็ไม่ได้ใช้วิธีมาปกป้องตัวเองจนมีลูกกับผู้ชายทุกคน ความใจง่ายของตัวละครหญิงทำให้เธอมีสามีได้ง่ายและเลิกกันก็ง่าย

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาทะเลาะกับพี่วิภาที่เป็นพี่สาวของสามีแล้วเดินออกจากบ้าน พอตีพบกับการมีระเบิดลง อีสาหนีเข้าไปในหลุมหลบภัย ในหลุมหลบภัยนั้นอีสาได้รู้จักกับหนุ่มญี่ปุ่นที่ชื่อว่าเซกิ ทั้งสองคนพูดคุยกันในหลุมหลบภัยไม่นานก็สนิทขึ้นและไปกินข้าวกินเหล้าด้วยกัน อีสาได้ดื่มเหล้าจนเมา และมีอะไรกับนายเซกิทั้งที่เพิ่งรู้จักกัน ดังตัวอย่าง

...คนที่กำลังมองดูอีสาอยู่อย่างเอาใจใส่นั้นเป็นบุรุษวัย

กลางคน หน้าตาเป็นญี่ปุ่นแท้ ๆ พอเห็นอีสาหันไปดู นายญี่ปุ่นก็

ยิ้มให้และก้มศีรษะอย่างนอบน้อม... ทักเป็นภาษาไทยแปร่ง ๆ ว่า
“สวัสดีครับ”

อิสายิ้มตอบตามเคย

นายญี่ปุ่นชวนอิสาคูไปเรื่อย ๆ จนระเบิดหยุดก็เสนอว่า
ไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน

อิสากำลังอยู่ในอารมณ์เบื่อหน่ายและไม่มีจุดเป้าหมาย จึง
ขึ้นรถไปกับนายเชกิ ...

เป็นครั้งแรกที่อิสาได้ลิ้มรสเหล้าที่เรียกกันว่า ‘สาเก’...
เป็นครั้งแรกที่อิสามีความรู้สึกมีเมฆ ในยามที่ลึมปชัญญะวิปริต
ดังนี้ อารมณ์ปรารถนาตามธรรมชาตินั้นดูจะร้อนรุ่มเหนืออำนาจ
ฝ่ายสูง มันแสดงออกทางสีหน้าและดวงตาของอิสา

(อิส. 2556 : 295-298)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยใจง่ายเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามี
หลายคน สำหรับผู้ชายที่เพิ่งรู้จักกัน ตัวละครหญิงก็ไปกินข้าวกับเขาเพียงสองคนและดื่มเหล้าด้วย
ตัวละครหญิงเชื่อคนอื่นอย่างง่าย และตัดสินใจอย่างง่ายมักจะมีผลไม่ดีต่อตนเอง ความใจง่ายของ
ตัวละครหญิงทำให้ตนเองต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายที่เพิ่งรู้จัก ในขณะที่ตัวละครหญิงก็มี
สามีอยู่แล้วความใจง่ายเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย

3) เจ้าชู้

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง พริ้งใช้ชีวิตกับคุณหลวงซึ่งเป็นทั้งสามีและ
เป็นเจ้านี่ของพริ้ง เขาเป็นคนแก่ที่มีอายุมากแล้ว แต่เพื่อได้เงินจากเขาพริ้งจึงอยู่กับเขา คุณหลวงยังมี
ลูกชายคนหนึ่งที่อยู่ช่วงวัยหนุ่ม และมีหน้าตาที่หล่อ พริ้งเห็นแล้วก็ติดใจความหล่อของเขา ต่อมา
ไม่นานทั้งสองคนก็หลงรักกัน ดังตัวอย่าง

ต่อจากนั้นพริ้งก็มีความสุขอยู่กับการล่อกอบขโมยจูบและ
กอดกันตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในบริเวณบ้าน

หล่อนมีความสุขนักหนาด้วยความรักที่ยังไม่ดำเนินไปถึง
ขั้นสุดท้าย การกระทำของเปรมฤทัยทำให้พริ้งรู้สึกกลับไปเป็นสาว
อีกครั้งหนึ่ง มีการแอบหอมแก้มกันบ้าง จูบกันเมื่อมีโอกาส
มากกว่านั้น จนกระทั่งในที่สุดพริ้งเองเป็นผู้ทนไม่ได้ หล่อนเคยกับ
การโลภก็ยามมากกว่าจะพอใจได้ในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงเท่านี้

(คนเริงเมือง. 2559 : 485-486)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยเจ้าชู้เป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เนื่องจากตัวละครหญิงไม่รู้จักรักความรักที่แท้จริง ทำให้เธอเห็นคนที่หล่อก็รัก คนที่รวยก็รัก และคนที่อยู่ด้วยกันสามารถนำผลประโยชน์มาให้ก็รักกันหมด ตัวละครหญิงไม่รู้จักรักควบคุมใจของตนเอง สิ่งที่ตนเองชอบก็จะเอาให้ได้ ผู้ชายแต่ละคนก็มีข้อดีของตนเอง ตัวละครหญิงรักแต่ข้อดีของทุกคน เมื่อรักผู้ชายหลายคนก็คือเจ้าชู้ ตัวละครหญิงมีนิสัยเจ้าชู้อย่างไม่รู้ตัว ความเจ้าชู้ไม่ได้รับการควบคุม ซึ่งทำให้เธอมีสามีหลายคน อีกทั้งเจ้าชู้กับคนที่ไม่สมควรจะเจ้าชู้ นั่นคือ ลูกชายของสามีตนเอง ยิ่งทำให้ความเจ้าชู้นำพาไปสู่การกระทำอื่น ๆ ที่ผิดมากขึ้นไปอีก เช่น การแอบกอดจูบกัน การแอบได้เสียกัน เป็นต้น

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาต้องการหนีไปจากนายสมศักดิ์ จึงตัดสินใจจดทะเบียนกับนายวิทย์ เพราะอีสาเห็นนายวิทย์เป็นสุภาพบุรุษให้ความช่วยเหลือแก่ตนเองหลายครั้ง และนายวิทย์ก็รักตนเองจริง ๆ นายสมศักดิ์รับที่อีสาไปจากตนเองไม่ได้ก็ฆ่าตัวเองตาย ในการใช้ชีวิตคู่ระหว่างอีสามกับนายวิทย์ ความต้องการของอีสาไม่ได้รับการตอบสนอง อีสาจึงไม่ชอบการใช้ชีวิตกับนายวิทย์ เมื่ออีสาได้พบกับนายเชกที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง อีสาจึงทิ้งนายวิทย์ไปอยู่กับนายเชกด้วยความเจ้าชู้ ดังตัวอย่าง

อีสาซึ่งใจระหว่งนายเชกและนายวิทย์ แต่อีสากำลังเบื่อ
แม่วิภา เบื่อสภาวะรอบตัวที่มีได้มีอะไรดีไปกว่าเดิม พุดง่าย ๆ ก็
คือ อีสาเบื่อฐานะหาเข้ากินค่าของตนและนายวิทย์ด้วย หากอีสา
รักนายวิทย์เหมือนนายสมศักดิ์ หรืออย่างน้อยให้นายวิทย์มี
ธรรมชาติกลมกลืนกับตนได้ อีสาก็คงจะทนต่อไปอย่างที่เคยทน
มาแล้วเมื่อครั้งนายสมศักดิ์...เมื่ออีสาคิดเข้าข้างตนเองดังนี้
น้ำหนักทางด้านนายวิทย์ก็ดูจะถูกน้ำหนักด้านนายเชกถ่วงลงจน
เบาโหวงทีเดียว

(อีสา. 2556 : 301)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยเจ้าชู้เป็นสาเหตุที่ทำให้เธอมีสามีหลายคน ในใจของตัวละครหญิงสามารถมีผู้ชายหลายคนอยู่พร้อมกัน แม้ว่าตัวละครหญิงเองก็รู้ว่าการเปลี่ยนสามีบ่อยเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่ตัวละครหญิงเอาชนะความเจ้าชู้ของตนเองไม่ได้ เมื่อพบผู้ชายที่ดีกว่า ตัวละครหญิงก็จะทิ้งคนเก่าไปอยู่กับคนใหม่ ตัวละครหญิงไม่คิดถึงความรู้สึกของสามีเก่าและไม่สนใจความคิดเห็นจากคนในสังคม ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามใจของตนเอง ซึ่งความเจ้าชู้ทำให้ตัวละครหญิงทิ้งสามีเก่าไปหาสามีใหม่ได้อย่างรวดเร็ว

นวนิยายเรื่อง คนเรึงเมือง กล่าวถึง สามีนคนหนึ่งของทองดีถูกรถชนตาย แต่ทองดีไม่รู้สึกรู้สึกมีความโศกเศร้า เพราะขณะนี้เธอมีผู้ชายใหม่มาสนใจ ทองดีชอบให้คนอื่นเห็นความสวยงามของเธอและชอบฟังคำชมเชยจากคนอื่น ดังตัวอย่าง

...คุณวิระชัยไม่รู้ว่าการเจ้าชู้โดยธรรมชาติมันเป็นปกติ
นิสัยของทองดี มันฝังอยู่ในสายเลือดอย่างไม่อาจถ่ายทอดได้
ทองดีพอใจนักเมื่อได้ชายหุชายตาให้แก่หนุ่มหรือไม่หนุ่มก็ตาม
ทองดีพอใจที่ผู้ชายเห็นความงามของหล่อน จะเป็นใครก็ได้ถ้ามี
อาการหลงใหลอย่างพิสุทธิ์ หล่อนก็ยิ่งล้าพอใจเป็นทับทวี

(ทองประกายแสด. 2540 : 130)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสัยเจ้าชู้เป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพราะว่าตัวละครหญิงตัดสินใจอยู่กับผู้ชายใดไม่ใช่เพราะว่าความรัก เหตุผลหลักคือผลประโยชน์ที่จะได้จากเขา ถ้าคบกับผู้ชายหลายคนก็ได้รับผลประโยชน์จากหลายคน ตัวละครหญิงชอบได้รับการดูแลฟรีและการชมเชยจากหลายคน ความเจ้าชู้เกิดขึ้นจากความโลภของตัวละครหญิง ไม่ยอมเสียผู้ชายทุกคน นิสัยเจ้าชู้ของตัวละครหญิงจึงทำให้เธอมีสามีหลายคน

4) มีความต้องการทางเพศอย่างรุนแรง

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาเป็นสตรีที่มีอารมณ์ทางเพศรุนแรงกว่าสตรีทั่วไป เมื่อสามีของอีสาเสียชีวิต ความต้องการของอีสาไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งอารมณ์นั้นทำให้อีสานอนไม่หลับในตอนกลางคืน ดังตัวอย่าง

อีสามีธรรมชาติแรงกว่าสตรีธรรมดาสามัญทั่วไป เมื่ออีสา
ได้เป็นหม่อมของท่านชาย ความรุนแรงนั้นเป็นเหตุให้ท่านชายทรง
หลงใหลการปฏิบัติของอีสาและทำให้ต้องเสด็จมาที่เรือนหม่อมนี้
หม่อมน้อยทุกคืน ครั้นเมื่อขาดความสุขที่เคยได้รับสนอง
ความต้องการของธรรมชาติอีสาก็เริ่มกระวนกระวาย บางคืนอีสา
ถึงกับนอนไม่หลับหนาว ๆ ร้อน ๆ เหมือนคนไม่สบาย...

(อีสา. 2556 : 32)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ความต้องการทางเพศของตัวละครหญิงไม่ได้รับการตอบสนองเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ตัวละครหญิงไม่มีความอดทนต่อชีวิตที่ขาดการตอบสนองทางเพศ ธรรมชาติที่รุนแรงของตัวละครหญิงทำให้เธอต้องการใช้ชีวิตร่วมกับผู้ชาย เมื่อสามีเสียชีวิตตัวละครหญิงจึงอดทนใช้ชีวิตคนเดียวต่อไม่ได้ เธอจึงต้องการหาสามีคนใหม่ อย่งนี้จึงทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน

นวนิยายเรื่อง คนเรงเมือง กล่าวถึง หมอประสาธน์เป็นคนที่มีครอบครัวแล้ว แต่เพื่อให้ได้อยู่กับหญิงเขาตัดสินใจทิ้งครอบครัวไป ภรรยาของเขาจึงแค้นอยู่ในใจ ในวันที่แต่งงานของหญิงและหมอ ภรรยาเก่าพุกป้อนมา หมอประสาธน์ถูกยิงตรงที่สำคัญของผู้ชาย จึงทำให้เขาเสียความสามารถทางเพศ เมื่อหญิงไม่ได้รับการตอบสนองจากสามี จึงทำให้เธออารมณ์หงุดหงิดและไม่มีความสุข ดังตัวอย่าง

บางครั้งหญิงมีอารมณ์เพศเช่นเดียวกับผู้หญิงที่มีสามีแล้ว
ทั่ว ๆ ไปเมื่อไม่ได้รับการตอบสนอง หญิงก็เริ่มหงุดหงิดมากขึ้นทุกที
(คนเรงเมือง. 2559 : 304)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ความต้องการทางเพศไม่ได้รับการตอบสนองเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เนื่องจากคู่ครองของตัวละครหญิงมีปัญหาด้านการเพศ ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงไม่ได้รับการตอบสนองด้านการเพศ ชีวิตคู่ที่ขาดทางเพศนานมักจะมีปัญหามากมายเกิดขึ้น นี่จึงเป็นเหตุผลที่ตัวละครหญิงไปหาสามีใหม่

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ล้ายองอยู่บ้านไม่ทำงานบ้านงานเรือนสักอย่าง สนใจแต่หาความสนุกสนานในชีวิต ได้แก่ ดื่มเหล้า เล่นพนัน และหาผู้ชายมานอนที่บ้านเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ดังตัวอย่าง

ล้ายองลืมไปแล้วว่าความรู้สึกของแม่เป็นอย่างไร หล่อนรู้
แต่ว่าหล่อนชอบเล่นการพนัน หล่อนอยากดื่มเหล้า และบางเวลา
หล่อนก็มีความต้องการทางเพศ ยิ่งดื่มก็ยิ่งต้องการ เว้นแต่ว่าจะดื่ม
จนเมาพับไปนั่นแหละจึงหมดเรื่อง หมดอารมณ์
(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป.: 272)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ความต้องการทางเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน โดยเฉพาะตัวละครหญิงที่ติดนิสัยเมาเหล้า การเมาเหล้าทำให้ตัวละครหญิงเสียสติ จนไม่รู้การกระทำของตนเอง และการเมาเหล้าทำให้ตัวละครหญิงมีความต้องการทางเพศมากกว่าปกติ ขณะที่ตัวละครหญิงทั้งเมาเหล้าและมีความต้องการทางเพศ เธอจึงไปหาผู้ชายที่ไม่ใช่สามีมานอนด้วยกัน ซึ่งทำให้เธอมีสามีใหม่ไปเรื่อย ๆ

สรุปได้ว่าสาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเองเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน สามารถแบ่งเป็น 2 ประการ คือ รูปลักษณ์ภายนอก และนิสัยของตัวละครหญิง สำหรับตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดก็เป็นคนที่หน้าตาสวยรูปร่างงาม อย่างนี้จึงจะได้มีเสน่ห์จับสายตาผู้ชาย และสาเหตุที่เกิดขึ้นจากนิสัยที่ไม่ดีของตัวละครหญิงเอง ได้แก่ ขี้เกียจ ใจง่าย เจ้าชู้ และมีความต้องการทางเพศที่รุนแรง นิสัยที่ไม่ดีทั้งหมดนี้จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน

4.2.2 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากครอบครัวของตัวละครหญิง

ครอบครัวเป็นคนที่สนิทใกล้ชิดที่สุดโดยเฉพาะบิดามารดา บิดามารดาเป็นครูคนแรก ของทุกคน การกระทำของบิดามารดาย่อมส่งผลต่อการกระทำของลูก ตัวละครหญิงมีพฤติกรรมการณ์ สามีหลายคนก็เพราะได้รับอิทธิพลจากครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า ตัวละครหญิงส่วนมากเป็นเด็ก กำพร้า ไม่ได้รับความรักและการสั่งสอนจากบิดามารดา และบางคนเพราะบิดามารดาเป็นคนที่มีนิสัย ไม่ดี ซึ่งลูกก็ได้ติดนิสัยไม่ดีจากบิดามารดาอย่างไม่รู้ตัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การขาดความรักจากบิดามารดา

ความรักที่มนุษย์ต้องการมักมี 3 ประเภท คือ ความรักระหว่างลูกกับบิดามารดา ความรักระหว่างคูรัก และความรักระหว่างเพื่อน ความรักทั้งสามอย่างนี้มีความสำคัญต่อทุกคน ถ้ามี อันใดอันหนึ่งขาดไปก็ต้องหาเพิ่มจากอีกสองอันที่เหลืมาชดเชยแทน คนที่ไม่ได้รับความรักที่สมบูรณ์ มักจะมีความคิดในแง่ลบ และมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจนสามารถทำสิ่งไม่ดีได้

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาเป็นเด็กกำพร้าเกิดมาก็ไม่ได้เจอหน้าพ่อแม่ โตขึ้น ด้วยความเมตตาของป่าเจิมและผู้คนในวังช่วยเหลือเลี้ยงดู การขาดความรักจากพ่อแม่ทำให้อีสาไม่รู้ว่า ความรักที่แท้จริงเป็นอย่างไร ซึ่งทำให้อีสารักคนอื่นไม่เป็นแม่แต่ลูกก็ไม่ได้รักลูก ดังตัวอย่าง

...เพราะอีสาเกิดมาไม่มีพ่อแม่พี่น้อง เติบโตขึ้นมาด้วย เมตตาจิตของป่าเจิม และของผู้คนในวังช่วยกันเลี้ยงดู ถึงจะทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ ไปตามพรุ่งก็เถอะ อีสาไม่เคยรู้จักความรักของพ่อแม่ว่า เป็นอย่างไร รู้จักแต่ความเอ็นดูอันเกิดจากความเมตตาเป็นพื้นฐาน และดูอีสาจะเป็นคนมีโชคดีทางด้านนี้เสียด้วยอาจจะเพราะ อีสาไม่เคยรู้จักความรักของพ่อแม่นี้เอง ทำให้อีสารักลูกด้วยความรักที่ลึกซึ้งน้อยไป

(อีสา. 2556 : 115)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การขาดความรักจากบิดามารดาทำให้ตัวละครหญิงเป็น คนที่ไม่รู้จักความรัก มีจิตใจเข้มแข็งกว่าผู้หญิงทั่วไป เพราะอย่างนี้ตัวละครหญิงจึงไม่รักใคร่อย่าง ลึกซึ้งแม้แต่ลูกแท้ ๆ ที่ตนเองคลอดออกมา การไม่รักใคร่มากจึงทำให้ตัวละครหญิงสามารถตัดสินใจ เลิกรักคนแต่ละคนแต่ละครั้งได้ง่าย ไม่ได้หลงเสน่ห์ของผู้ชายเพียงคนเดียว การขาดความรักจาก บิดามารดาจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ตัวละครหญิงตามหาความรักจากใครสักคนอยู่ตลอดเวลา แล้วก็พบ ทุกครั้งว่าไม่ใช่ความรักที่แท้จริง จึงเลิกราและคบหาใหม่ต่อไปไม่สิ้นสุด เธอจึงต้องมีสามีหลายคนเพื่อ ตามหาความรักจากสามีไปทีละคน

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีเกิดในครอบครัวที่มีลูกหลายคน และพ่อแม่แท้จริงไม่มีความสามารถเลี้ยงดู เมื่อทองดีอายุโตขึ้นพอสามารถงานที่ใช้แรงงานได้ก็ต้อง

ออกจากบ้านของพ่อแม่แท้ ๆ ไปอยู่ที่บ้านแม่เลี้ยงเพื่อมีข้าวกินไม่อดตาย แต่ข้าวที่ทองดีได้กินนั้น ไม่ใช่ของฟรี ทองดีใช้แรงงานของตนเองแลกเปลี่ยนมา ดังตัวอย่าง

...ทองดีก็เกิดมาด้วยความบังเอิญเช่นเดียวกัน และทองดี ก็เป็นส่วนเกินของครอบครัว เพราะพ่อแม่เด็ก ๆ มากเกินไปเมื่อ ทองดีเป็นลูกคนโต พ่อจะขายแรงงานของตนเองได้ ทองดีก็ต้อง จากพ่อแม่แท้ ๆ ของตนมาอยู่กับแม่และเตี่ยซึ่งพอจะมีข้าวสุก เลี้ยงทองดีมาได้จนโต แต่ข้าวที่เลี้ยงทองดีมาทุกมื้อ ได้มาก็เพราะ ทองดีเอาแรงงานเข้าแลกมา ไม่ใช่ได้เพราะความรักความเมตตา

(ทองประกายแสง. 2540 : 256)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การขาดความรักจากบิดามารดาเป็นสาเหตุที่ทำให้ ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนตั้งแต่เด็กก็ไม่ได้รับความรักจากบิดา มารดาแท้ ๆ อายุนั้นควรเติบโตอยู่ใต้การดูแลของบิดามารดา ไม่ต้องคิดอะไรสามารถเล่นได้สนุกสนาน แต่ตัวละครหญิงต้องออกมาทำมาหากินเองไม่มั่นคงอดตาย ตัวละครหญิงได้เห็นสังคมที่ลำบากตั้งแต่ อายุน้อย จึงทำให้ตัวละครหญิงมีความคิดที่อยากหนีออกจากสถานภาพแบบนี้ อยากได้ชีวิตที่สบายไม่ ต้องเหน็ดเหนื่อยมาก การขาดความรักจากบิดามารดาทำให้ตัวละครหญิงไม่รู้จักรสชาติของความรัก ซึ่งตัวละครหญิงก็ไม่ได้รักใคร่อย่างจริงจัง เบื่อแล้วก็ทิ้งแล้วเปลี่ยนใหม่เหมือนการตามหาความรักที่ แท้จริงที่ไม่มีวันหาเจอ

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง พริ้งเป็นเด็กกำพร้า เมื่อพริ้งอายุยังน้อย บิดา มารดาก็เสียชีวิตทั้งคู่ พริ้งใช้ชีวิตกับพี่สาวกันแต่ถูกเขี่ยจนถูกตีบ่อย โชคดีที่ได้เจอคุณประเทียบ ซึ่ง คุณประเทียบขอพริ้งไปเลี้ยงให้กินดีอยู่ดี แต่คุณประเทียบก็มีจุดประสงค์ให้พริ้งเป็นคนดีจึงสอนเขา อย่างเข้มงวด ความสัมพันธ์ระหว่างพริ้งกับคุณประเทียบก็ไม่ดี พริ้งก็รู้สึกตัวเองโตในสภาพที่ไม่มี ความรัก เมื่อโตขึ้นเธอก็จึงตามหาความรักจากสามีและครอบครัว ดังตัวอย่าง

พริ้งถามเพราะปรารถนาความรักใคร่ไยดีเล็ก ๆ น้อย ๆ จากลูก ความรู้สึกกระหายต่อความรักนี้ไม่เคยแห้งเหือดไปจากใจ ของพริ้งตั้งแต่ไหนแต่ไรมา อาจเป็นเพราะว่าพริ้งขาดแม่ตั้งแต่ เล็ก ๆ ก็ได้

ถึงคุณที่จะรักพริ้ง แต่ก็แสดงออกโดยวิธีเคี่ยวเข็ญให้พริ้ง เป็นคนดี พริ้งจึงไม่มีวันจะเข้าใจความรักในแบบนั้นได้เลย

(คนเริงเมือง. 2559 : 652)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การขาดความรักจากครอบครัวเป็นสาเหตุที่ทำให้ ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ทำให้ตัวละครหญิงไม่เคยสัมผัสกับความรักแบบ

ลึกซึ้ง ซึ่งมีอิทธิพลต่ออนาคตของตัวละคร การขาดความรักทำให้เธอรู้สึกจิตใจเหงาและหึงหวงคนที่ได้รับความรัก แต่เมื่อได้รับความรักจากคนอื่นแล้วตัวละครหญิงก็ไม่ว่างจะไปรักยังงั้น การขาดความรักจากครอบครัวทำให้ตัวละครหญิงต้องการความรักจากคู่ครองมาชดเชยแทน เพราะไม่รู้ความรักทำให้ได้รับความรักแล้วไม่รู้จักรักษาไว้ การขาดความรักจากครอบครัวจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน

2. การสั่งสอนในทางผิดจากบิดามารดา

เมื่อได้พบปัญหา คนที่เราควรปรึกษาก็คือบิดามารดา เพราะเป็นคนที่น่าเชื่อถือที่สุด พวกเขาสามารถคิดแทนเราและให้คำปรึกษาอย่างหวังดีกับเรา ข้อเสนอแนะที่ได้จากบิดามารดา ลูกมักจะทำตามได้โดยง่าย เพราะได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่เด็ก ดังนั้น หากบิดามารดาสั่งสอนลูกในทางที่ผิด ลูกก็มีโอกาสทำผิดได้โดยง่าย

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง ช่วงที่เพ็งมีโทรศัพท์ ล่ายองอยากให้สามีซื้อโทรศัพท์ให้ตนเอง แต่โทรศัพท์นั้นราคาแพงมาก เพราะเรื่องนี้พวกเขาสองคนจึงทะเลาะกัน ล่ายองก็กลับไปบ้านแม่ แม่ไม่ได้คิดว่าล่ายองทำผิดยังสนับสนุนให้ล่ายองแยกกับสามี และไปหาคนรวยมาเป็นสามีเพื่อให้สามีใหม่ซื้อซื้อนั่นให้ ดังตัวอย่าง

“เอาเลย นางยอง หาผิวใหม่ให้ได้ขนาดเข้าแกโรงงาน
ราคาเป็นล้าน ๆ จะได้ตอกหน้าไอ้สันต์มันได้ โธ่เอ๊ย แคโทรศัพท์ยัง
ไม่มีปัญหาซื้อให้เมียดู แคนจะอวดว่าจะเป็นนายเรือ เรือ
เอี่ยมจูนนะซี เอ็งอย่าได้คิดไปตีกะมันเลย อย่างมากก็รับช่วง
มะริตกขายผักต่อ ไม่ได้อะไรหรอก หาผิวสวย ๆ แล้วรู้จักออเซาะ
ขอเงินไว้มาก ๆ นะ มีง อย่าได้โง่เขี้ยว ขอบ้านสักหลัง จ้างคนใช้
ขอโทรศัพท์ ขอวิทยุ เงินทองเอาให้เต็มกระเป๋ น้ำขึ้นต้องรีบตัก
นะโว้ย

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 83-84)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การสั่งสอนผิดของมารดาทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ตัวละครหญิงมีความสนิทกับมารดา เมื่อพบปัญหาในชีวิตคู่ ตัวละครหญิงชอบกลับไปหา มารดาปรึกษากัน เนื่องจากมารดาของตัวละครหญิงก็เป็นคนที่ไม่ค่อยมีความรู้และมีนิสัยไม่ดีมากมาย ข้อเสนอแนะที่มารดาให้กับลูกก็ไม่ถูกต้อง แต่ตัวละครหญิงเองไม่มีความสามารถแยกถูกผิด และเชื่อ มารดามาก จึงทำให้ตัวละครหญิงทำผิดตามการสั่งสอนผิดของมารดา การสั่งสอนผิดของมารดามี อิทธิพลต่อการกระทำที่มีสามีหลายคนของตัวละครหญิง

สรุปได้ว่าการขาดความรักจากบิดามารดาและได้รับการสั่งสอนผิดจากบิดามารดาเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพราะว่าครอบครัวที่สมบูรณ์จะให้ลูกเติบโตด้วยความรัก ซึ่งจะมี

ความคิดในแง่บวก สำหรับคนที่เกิดในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ มักจะมีแนวคิดในแง่ลบ การสั่งสอนที่ดีของบิดามารดาจะทำให้ลูกเป็นคนดี ส่วนการสั่งสอนที่ผิดของบิดามารดาจะทำให้ลูกเป็นคนไม่ดี การขาดความรักและขาดการสั่งสอนที่ถูกต้องจากครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อตัวละครหญิงมีพฤติกรรมที่มีสามีหลายคน

4.2.3 สาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของตัวละครหญิง

นอกจากสาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเองและครอบครัวของเขา ยังมีสาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่ บางคนเกิดมาก็ต้องใช้ชีวิตในบรรยากาศที่แออัด คนข้าง ๆ ก็มีแต่คนที่อยู่ชั้นต่ำ เพื่อจะได้ไม่ต้องใช้ชีวิตคนเดียวก็ต้องปรับตัวให้เข้าในสังคมนั้น เช่น เห็นคนอื่นไม่ได้ไปเรียนหนังสือตัวเองก็ไม่อยากไป คนอื่นมีสามีในอายุน้อยตัวเองก็ต้องตามให้ทัน นอกจากนี้ คนที่เราได้คบหากันอาจไม่ใช่เป็นคนดีทุกคน อาจจะได้พบคนไม่ดีซึ่งจะพาไปทางผิดได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การมีบุคคลที่สามชักชวนให้ทำในสิ่งที่ผิด

ไม่ว่ายุคสมัยไหนโลกของเราย่อมมีทั้งคนดีกับคนไม่ดี ถ้าเพื่อนที่คบเป็นคนดีก็จะได้ช่วยเหลือกันไปสู่ความสำเร็จ แต่ถ้าเพื่อนที่ได้คบเป็นคนที่ไม่ดีก็จะชวนไปทำสิ่งที่ไม่ดีด้วยกันจนสุดท้ายเพื่อผลประโยชน์ของส่วนตัวมาทำร้ายซึ่งกัน ดังชีวิตของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน ดังต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง คนเรงเมือง กล่าวถึง เวลาพริ้งใช้ชีวิตอยู่กับสามีคนที่ห้า ชีวิตของทั้งสองคนอาจจะไม่ได้ร่ำรวยมาก แต่ผู้ชายคนนั้นก็เอาใจใส่พริ้งยอมให้พริ้งทุกสิ่งทุกอย่าง เนื่องจากก่อนหน้านี้พริ้งเอาบ้านไปจำนองจึงได้ติดหนี้ไว้ พอเก็บเงินได้มากพอก็ไปหาเจ้าหนี้ เจ้าหนี้เห็นพริ้งหน้าตาสวยถูกใจมาก จึงสั่งบ่าวไปปล้นเงินของพริ้ง พริ้งจึงไม่มีเงินมาคืนเจ้าหนี้ เจ้าหนี้ก็เสนอว่าต้องการตัวพริ้งเป็นข้อแลกเปลี่ยน ถ้าไม่ยอมบ้านนั้นก็ถูกยึด แต่ถ้าพริ้งยอมก็จะคืนบ้านนั้นให้และจะให้ของอื่นอีกมากมาย พริ้งจึงตัดสินใจทิ้งสามีเก่าไปอยู่กับเจ้าหนี้ ดังตัวอย่าง

...คุณหลวงพยายามรวบรวมกำลังเดินกระเຍ่งกระเแยงไป

เปิดเซพหีบเงินขึ้นมา “ฉันทจะให้ค่ารถ แต่ต้องรับว่าจะมา”

“ดิฉันต้องมาแน่ โฉนดของดิฉันยังอยู่ที่นี้”

“โฮ...อย่าพูดถึงมันเลย ถ้าแม่พริ้งตกลงใจจริง ๆ อย่าวว่าแต่บ้านหลังนั้นเลย ต้องการอะไรขอให้บอกมา”

พริ้งคะนึ่งคำพูดของคุณหลวงมาตลอดทาง ทรัพย์สมบัติ

คุณหลวงเอาขึ้นมาล่อ ทำให้พริ้งใจออกแวกไปได้เหมือนกัน

(คนเรงเมือง. 2559 : 436)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การมีบุคคลที่สามชักชวนไปทางผิดเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ตัวละครหญิงให้ความสำคัญแก่สิ่งนอกกายมาก เช่น เงิน บ้าน

ทรัพย์สินสมบัติ เป็นต้น เมื่อตัวละครหญิงพบปัญหาด้านเงิน พอมีบุคคลที่สามที่เป็นคนรวยสามารถช่วยตัวละครหญิงได้ แต่ต้องให้ตัวละครหญิงเอาร่างกายไปแลกเปลี่ยน ตัวละครหญิงมักจะรับได้ง่าย เพราะว่าตัวละครหญิงทำใจไม่ได้ให้สิ่งนอกกายเหล่านั้นไปจากตนเอง จึงได้ทำสิ่งที่ผิดตามการชักชวนของบุคคลที่สาม การชักชวนของบุคคลที่สามจึงมีอิทธิพลต่อตัวละครหญิงมีสามีหลายคน

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง นายสมศักดิ์อยากเป็นลูกเขยของวัง เขาจึงหาวิธีต่าง ๆ ไปใกล้กับคุณหญิง เขาเริ่มตั้งแต่ไปตีสสนิทกับคนข้าง ๆ ของคุณหญิง คนนั้นก็ชื่ออีสา เสน่ห์ของนายสมศักดิ์ทำให้อีสาติดใจจนยอมช่วยทุกสิ่งทุกอย่าง แม้ว่าตัวเองก็ชอบนายสมศักดิ์แต่ยังช่วยเขาส่งจดหมายให้คุณหญิง และช่วยนายสมศักดิ์ไปพุดกับคุณหญิงจนยอมหนีออกจากวังด้วย และนายสมศักดิ์ก็ชวนอีสาหนีออกไปด้วยกัน ดังตัวอย่าง

นายสมศักดิ์ยกมือของอีสาขึ้นแนบแก้มเบา ๆ อย่าง
ยกย่อง อย่างบูชา มิใช่เป็นการลวนลามแบบคู่เส่นหา ทำให้อีสา
เกิดความซึ่งใจยิ่งนัก นายสมศักดิ์ถามต่อไปว่า

“คุณอุสาอยู่ในวังนี้มีความสุขดีอยู่รึ? ไม่คิดจะดิ้นรน
ออกไปอยู่ข้างนอกบ้างดอกจ้ะ ผมเห็นใจคุณอุสาเหลือเกิน จริง ๆ
นะครึบ ถ้าคุณอุสาซ้กจุงใจคุณหญิงได้ ผมอยากให้คุณอุสาไป
ด้วยกันจะได้เป็นเพื่อนคุณหญิง ผมจะรักและนับถือคุณอุสาอย่าง
พี่สาวแท้ ๆ ของผมทีเดียว”

อีสาตะกุกตะกัก พลางเหลือบลงดูท้องของตน แต่ในใจ
นั้นนึกว่า แน่ละ... หากคุณหญิงเธอยอม ‘เสียสละ’ เพื่อบูชา
ความรักแล้วกัน...

(อีสา. 2556 : 72-73)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การมีบุคคลที่สามชักชวนให้ทำในสิ่งที่ผิดเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เพราะถ้าตัวละครหญิงไม่ได้เจอบุคคลที่สามนั้น ชีวิตของเธออาจจะดำเนินไปเหมือนเดิม ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากมาย ใช้ชีวิตอยู่กับคนที่เลี้ยงดูตัวเอง แม้ว่าพวกคนจะเข้มงวดต่อตัวละครหญิง แต่ทุกคนก็หวังดีกับตัวละครหญิง เมื่อตัวละครหญิงทำผิดก็จะมีคนสั่งสอนและเตือนไว้ แต่เมื่อตัวละครหญิงไม่ได้ปฏิเสธการชักชวนของบุคคลที่สาม ซึ่งตัดสินใจหนีออกจากบ้านก็เท่ากับว่าตัดความสัมพันธ์กับครอบครัว เมื่อผิดไปครั้งหนึ่งต่อไปก็จะทำผิดไปเรื่อย ๆ

2. การแต่งงานเร็ว

แต่ละสมัยได้กำหนดอายุที่สามารถแต่งงานไม่เหมือนกัน ในสมัยก่อนผู้หญิงส่วนมากไม่ต้องออกไปทำงาน อยู่ในบ้านทำงานบ้านและช่วยผู้ชายมีลูกไว้สืบสกุล พอโตขึ้นถึงมีรูปร่างที่สมบูรณ์ก็สามารถแต่งงานได้ อายุนั้นประมาณสิบห้าสิบหกปี ตามการพัฒนาของสังคมเราได้เห็นว่า

แต่งงานเมื่ออายุสิบหกมันคิดว่าแต่งงานเร็ว เพราะในอายุสิบหกนั้นดูจากรูปร่างก็เป็นนางเป็นสาวแล้ว แต่ถ้าดูจากจิตใจภายใน อายุนั้นเพิ่งเรียกว่าเป็นผู้ใหญ่ได้ไม่ใช่เด็ก บางสิ่งบางอย่างที่ทำได้ในวัยเด็ก ตอนนี้ก็ทำได้แล้ว จึงมีการอยากลองดูต่อทุกสิ่งอย่าง เนื่องจากยังขาดประสบการณ์การชีวิต จึงทำให้ตัดสินใจผิดเมื่อยังไม่ได้คิดเหตุผลครบถ้วน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง คนเริงเมือง กล่าวถึง พริ้งแต่งงานครั้งแรกในอายุที่ครบสิบหกปี แม่สามีก็บอกว่าเป็นเด็กที่ยังไม่สิ้นกลิ่นนํ้านม ซึ่งยังไม่สามารถทำการบ้านการเรือนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ พริ้งอายุถึงสิบแปดปีสามีก็เสียชีวิตไปและมีลูกติดในท้องด้วย ดังตัวอย่าง

พริ้งแต่งงานเมื่ออายุได้สิบหกปีเต็ม จะขาดจะเกินกว่านั้น
ก็สักไม่กี่วัน คุณพินิจจัดพิธีแต่งงานอย่างครบครบบวน
ครั้งแรกที่ได้พบ เมื่อคุณพินิจพาพริ้งไปกราบ ท่านก็พูด
ขึ้นอย่างไม่เกรงใจว่า

“อายุน้อยอย่างนี้จะดูแลการบ้านการเรือนไหวหรือ ตา
พินิจแกจะเอาเด็กปากยังไม่หมดกลิ่นนํ้านมมาเป็นเมีย”

(คนเริงเมือง. 2559 : 46-50)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การแต่งงานเร็วเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เมื่อตัวละครหญิงพึ่งโตเป็นสาว ตอนนี้เธอยังไม่เคยใช้ชีวิตคนเดียว ซึ่งขาดประสบการณ์ในการใช้ชีวิต เธอจึงไม่ได้คิดอะไรให้ครบถ้วนก็รีบตัดสินใจ หลังแต่งงานตัวละครหญิงจะเข้าใจชีวิตคู่จริง ๆ ว่ามันไม่ได้มีแค่ความสุขอย่างเดียว ไม่ว่าชีวิตของใครย่อมประกอบด้วยความสุข ความทุกข์ ความสนุก และความเบื่อ แต่ตัวละครหญิงนั้นอยากมีแต่ความสุขและความสนุก เมื่อพบปัญหาเกิดขึ้นหรือเห็นชีวิตทุกวันไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งทำให้ตัวละครหญิงมองข้ามความสุขที่เคยมี ในขณะที่ตัวละครหญิงก็ยังมีอายุน้อย ยังสวยอยู่ ซึ่งทำให้ตัวละครหญิงคิดว่าอยากจะไปหาความสุขใหม่ การไม่รู้เรื่องก็ทำให้ตัวละครหญิงตัดสินใจหย่าร้างอย่างรวดเร็วอีกด้วย

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง อีสาอายุเพิ่งครบสิบหกปีก็มีสามีคนแรกแล้ว และอีกไม่นานก็ตั้งท้อง เมื่ออีสาคลอดลูกแล้วอายุเพียงสิบเจ็ด ร่างกายของอีสายังเติบโตอยู่ ซึ่งมีนํ้ามีนวลมากขึ้น ตอนนี้อีสายังไม่เคยไปสัมผัสกับคนข้างนอกวัง สิ่งแวดล้อมปลอดภัยที่อีสาอยู่ทำให้ร่างกายโต แต่ความคิดยังไม่โต ยังเหมือนเด็กชอบเล่นและไม่รู้จักความรับผิดชอบ ดังตัวอย่าง

คุณชายของอีสาโตวันโตคืนขึ้นทุกวัน แต่ดูเหมือนว่ายิ่งโต
ยิ่งห่างเหินแม่แท้ ๆ ของตน ส่วนอีสานั้นเล่ายังมีอายุมากขึ้นก็ยัง
เป็นสาวมีนํ้ามีนวลเปล่งปลั่ง เพราะเมื่ออีสาได้เป็น ‘หม่อม’ นั้นอายุ
เพิ่งจะเข้าสิบหกปี ยังไม่เป็นสาวเต็มตัว

(อีสา. 2556 : 24)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การแต่งงานเร็วเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ตัวละครหญิงมีสามีคนแรกเมื่ออายุเพิ่งเข้าสิบหกปี อายุนี้ตัวละครหญิงยังไม่เคยออกจากบ้าน เห็นสังคมภายนอก โตในการดูแลและการปกป้องภายใต้คนที่รักตัวเอง แม้ว่ารูปร่างโตเป็นสาวแต่จิตใจความคิดของตัวละครหญิงก็ยังเหมือนเด็ก ชอบเล่น ทำอะไรไม่คิดมาก แม้ว่าเรื่องใหญ่ เช่น การมีสามีหรือการมีลูกก็ไม่ได้คิดดี ๆ จะมีผลอะไรส่งต่อตัวเอง เป็นต้น การมีอายุน้อยทำให้ตัวละครหญิงขาดประสบการณ์ และทำให้ตัดสินใจผิดพลาดได้โดยง่าย

นวนิยายเรื่อง อีสา กล่าวถึง เมื่ออีสาอายุเพียงสิบหกก็มีสามีคนแรกและถึงอายุสิบเจ็ดก็มีลูกแล้ว ขณะนี้อีสาได้คบชู้ชายเหมือนในความเป็นจริง เมื่อได้แล้วก็เริ่มรู้สึกเบื่อแล้ว นิสัยที่มีอารมณ์เจ้าชู้ รักแรง ช่างฝัน และเปื่อง่ายของอีสากำลังแสดงออกมา ดังตัวอย่าง

ท่านชายนั้นยังโปรดอีสาอยู่ แต่อีสาเองกลับเบื่อ ๆ เหมือนกับคนที่ได้สิ่งที่ตัวใฝ่ฝันแล้ว ก็เลิกฝันอยากได้ หรือจะว่าไปอีกที อีสานั้นยังมีวัยน้อยอยู่มาก เมื่ออีสามีลูกอายุยังไม่ถึงสิบเจ็ดปี เต็มด้วยเข้าไปและที่ลึกลงไปอีก อีสาไม่รู้ตัวเองว่าอีสามีธรรมชาติอันผิดไปจากสตรีธรรมดาอยู่บ้าง คืออีสามีอารมณ์อย่างที่เราเรียกว่า อารมณ์เจ้าชู้ รักแรง ช่างฝัน และเปื่อง่าย ซึ่งนับว่าเป็นกรรมของอีสาอย่างหนึ่ง!

(อีสา. 2556 : 23)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การแต่งงานเร็วทำให้ตัวละครหญิงเริ่มใช้ชีวิตคู่แบบพร้อมตัวแต่ไม่พร้อมใจ อายุสิบหกปีร่างกายของตัวละครหญิงได้เติบโตเป็นสาวสมบูรณ์แล้วแต่จิตใจยังอยู่ในวัยเด็ก รักใครตามความรู้สึกอย่างเดียว ยังไม่ได้ผสมกับความคิดและยังไม่รู้จักความรับผิดชอบ อย่างนี้เมื่อความรู้สึกที่มีความสุขในชีวิตคู่หาย ตัวละครหญิงย่อมทนต่อไปไม่ได้อีก ขณะนี้ตัวละครหญิงยังมีอายุไม่มาก เมื่อเบื่อแล้วจึงมีโอกาสหาทางใหม่ได้ ซึ่งการแต่งงานเร็วทำให้ชีวิตคู่ของตัวละครหญิงไม่มั่นคงและทำให้มีสามีหลายคนได้ต่อไป

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง เมื่อทองดีอายุเพิ่งสิบหกปีก็หนีตามผู้ชายมาถึงกรุงเทพฯ อยู่ด้วยกันไม่นาน ชายหนุ่มนั้นถูกรถชนตาย เพื่อใช้ชีวิตต่อ ทองดีก็ไปอยู่กับผู้ชายอีกหนึ่งที่ทำงานในโรงแรมที่ทองดีค้างคืน เมื่อสองคนใช้ชีวิตด้วยกันแล้วทองดียังแอบไปคู่นั่งกับผู้ชายคนอื่น ซึ่งทำให้ผู้ชายสองคนเกิดการต่อสู้กัน สามีของทองดีเป็นฝ่ายเสียชีวิตอีก ตอนนั้นทองดีอายุสิบแปดปีแต่ผ่านผู้ชายมาสองคนแล้ว ดังตัวอย่าง

...แต่ยังคงไม่คิดว่าทองดีจะออกจากบ้าน มาผจญชีวิตตามลำพัง แต่ยังคงไม่คิดว่าทองดีจะมีผัวถึงสองคน ตั้งแต่อายุยังไม่เต็มสิบแปด

ทองดีอยากจจะร้องไห้คิดถึงเตี้ยบ้างเหมือนกัน แต่ทองดี
ตั้งแต่ออกจากบ้านก็ถูกละทุกเสียจนไม่มีเวลาจะร้องไห้...

(ทองประกายแสด. 2540 : 271)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีเหตุผลที่เกิดจากตัวละคร
หญิงได้แต่งงานเร็ว เมื่อตัวละครหญิงอยู่ช่วงที่เพิ่งเข้าวัยสาว มีความหวังต่อความรัก เพื่อได้อยู่กับคน
ที่รักไม่สนใจการคัดค้านของพ่อแม่ เมื่อได้อยู่ด้วยกันแล้วก็ไม่รู้จักรักษาความรักให้ดำเนินต่อ ตัวละคร
หญิงไม่เคยนึกถึงความรู้สึกของพ่อแม่ และสามี เธอคิดแต่ความสุขของตนเอง สุดท้ายทำให้คนที่รัก
ตนเองเสียใจหมดและไปจากตนเอง ขณะนี้ตัวละครหญิงก็ยังอยู่ช่วงวัยสาว มีหน้าตาที่สวยงาม และมี
ผู้ชายใหม่ติดตาม เธอจึงสามารถหาคู่รักใหม่ได้ทันที

3. การได้รับการศึกษาน้อย

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกวัย เพราะการศึกษาช่วยให้คนมีความรู้ในการ
ดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาช่วยสร้าง
จิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ และการศึกษาช่วยให้สิ่งดี ๆ สามารถสืบต่อไปเรื่อย ๆ ไม่ต้องเริ่มใหม่
ทุกครั้ง การศึกษาจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทุกคนมีการศึกษาน้อย
เนื่องจากความขี้เกียจและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี การได้รับการศึกษาน้อยทำให้ไม่ได้รับการอบรม
สั่งสอนที่ดีจากระบบการศึกษา จึงเดินทางผิดได้โดยง่าย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง คนเรงเมือง กล่าวถึง พริ้งเรียนจบเพียงประถมสี่ แม้ว่าเธอไม่มี
ความรู้แต่ชีวิตของเธอก็สบาย ไม่ต้องทำงานหนักก็มีเงินใช้ตลอด เธอจึงไม่เห็นถึงความสำคัญของ
การเรียน เมื่อพี่สาวส่งลูกของพริ้งไปเข้าโรงเรียน พริ้งก็คิดว่ามันไม่จำเป็นมาก ลูกผู้หญิงโตขึ้นไม่มี
ความรู้ก็ไม่เป็นไร เพราะจะมีผู้ชายเลี้ยง ดังตัวอย่าง

“ลูกสาวไปไหนละนี่”

“ไปโรงเรียน” คุณช้อยบอก

“อะไร ให้ไปโรงเรียนตั้งตัวเล็กตัวน้อย” พริ้งจิบปากว่า

“จะให้เรียนไปถึงไหนกัน โตขึ้นก็มีผัว”

(คนเรงเมือง. 2559 : 417)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การได้รับการศึกษาน้อยเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามี
หลายคนมีความคิดที่ไม่ได้พัฒนา ตัวละครหญิงคิดว่าความรู้ความสามารถสู้หน้าตาสวยไม่ได้ และเป็น
ผู้หญิงไม่ต้องมีความรู้ก็ได้ เพราะว่าการเลี้ยงดูของผู้ชายก็พอ ความคิดในแง่ลบเหล่านี้เกิดขึ้น
จากการได้รับการศึกษาน้อย และทำให้ชีวิตของตัวละครหญิงต้องผูกมัดกับผู้ชาย เมื่อชีวิตคู่มีปัญหา
ต้องเลิกกัน ตัวละครหญิงจึงต้องหาผู้ชายใหม่

นวนิยายเรื่อง ทองเนื้อเก้า กล่าวถึง สมัยนั้นประชาชนไทยยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียน บ้านลำยองพี่น้องกันสี่คน วุฒิการศึกษาสูงสุดเพียงประถมสี่ ดังตัวอย่าง

“ก็อย่างเคย” เจ้าแปงยังไม่เข้าโรงเรียน ลำดวนนั้นควร
จะเรียนอยู่ชั้นประถมสี่แต่ก็เลิกโรงเรียนสองปีแล้ว ยายแลตาบอก
ก็ไม่ใส่ใจทั้งบ้านมีลำยองคนเดียวเรียนจบประถมสี่ อ่านหนังสือ
คล่อง ลำยองก็เรียนแค่สองปีเศษ

(ทองเนื้อเก้า. ม.ป.ป. : 36)

จากตัวอย่างที่ยกมาจะเห็นว่า การได้รับการศึกษาน้อยเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน เนื่องจากไม่ได้รับการศึกษามากซึ่งทำให้ตัวละครหญิงไม่รู้ว่าทำอะไรคือถูกทำอย่างไรคือผิด รู้แต่เอาให้ตัวเองสะดวกสบายไม่ว่าด้วยวิธีใด การเรียนหนังสือน้อยทำให้ตัวละครหญิงไม่มีความรู้มากพอ จึงไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ทำมาหากินหรือนำความรู้ไปพัฒนากระบวนการคิดที่ถูกต้องได้ ทำให้ตัวละครหญิงมีความคิดที่ผิด เช่น การหาสามีรวยทำให้ได้เงินเยอะและแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตได้ เป็นต้น

นวนิยายเรื่อง ทองประกายแสด กล่าวถึง ทองดีได้เรียนจบประถมสี่ก็ลาออกจากโรงเรียนมาช่วยขายกาแฟ เพราะว่าพ่อเลี้ยงมีความคิดว่าผู้หญิงเรียนเยอะก็ไร้ประโยชน์ ในอนาคตก็ต้องแต่งงานกับผู้ชายอื่นและไปอยู่บ้านผู้ชาย ทองดีก็เป็นคนที่ไม่ชอบการเรียน เขาจึงไม่เสียดายเรื่องที่ไม่ได้เรียนต่อ ดังตัวอย่าง

...หล่อนได้เรียนเพียงจบประถมสี่ก็ต้องออกมาช่วยเตี่ย
ขายกาแฟขายเหล้า เตี่ยว่าเป็นลูกผู้หญิงเรียนไปมันก็ลงท้ายต้องมี
ผัวด้วยกันทุกคน

ทองดีก็ชอบที่ไม่ต้องเรียน หล่อนเบื่อหนังสือ เบื่อการไป
โรงเรียน ดังนั้น เมื่อเตี่ยและแม่ให้ลาออกตอนจบประถมต้น
หล่อนก็ไม่ได้เคียดแค้นอะไรนัก...

(ทองประกายแสด. 2540 : 3)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การได้รับการศึกษาน้อยเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ตัวละครหญิงเป็นคนที่ได้รับการศึกษาค่อนข้างต่ำ จึงแก้ปัญหาในทางที่ผิด คือหนีออกจากบ้าน เมื่อตัวละครหญิงเข้าไปถึงเมืองใหญ่ การขาดความรู้ทำให้ตัวละครหญิงหางานยาก งานที่สามารถหาได้เป็นงานที่ไม่ดี ต้องใช้แรงหนักแล้วยังได้เงินน้อย เพื่อได้เงินมากและทำงานสบายจึงทำให้ตัวละครหญิงต้องอาศัยการเลี้ยงดูที่ได้จากผู้ชาย

สรุปได้ว่าสาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน สาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมรวมมี 3 ประการหลัก คือ การมีบุคคลที่สามชักชวนไปในทางที่

ผิด การแต่งงานเร็ว และการได้รับการศึกษาน้อย 1) การมีบุคคลที่สามชักชวนไปในทางที่ผิด เพราะว่าตัวละครหญิงเป็นคนที่สวยงาม ในรอบข้างตัวจะมีผู้ชายมากมายติดตามตลอด ผู้ชายบางคนจะหาวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ได้ตัวละครหญิงมาครอบครอง ชักชวนตัวละครหญิงไปในทางผิด และตัวละครหญิงเองก็ไม่สามารถแยกถูกผิด ซึ่งเดินไปทางที่ผิดตามการชักชวนของบุคคลที่สามได้โดยง่าย 2) การแต่งงานเร็ว เมื่อตัวละครหญิงเพิ่งโตเป็นสาว ยังไม่พร้อมเป็นภรรยา เป็นแม่คนก็ตัดสินใจแต่งงาน ตัวละครหญิงตัดสินใจแต่งงานเร็วเพราะคิดว่าชีวิตคู่ นั้นจะสนุกสนานและขาดประสบการณ์ในการใช้ชีวิต หลังดำเนินชีวิตคู่จริง ชีวิตคู่ นั้นจะไม่เหมือนตัวละครหญิงที่คาดหวัง ความน่าเบื่อและความแตกต่างของคนสองคนจะทำให้ตัวละครหญิงไม่อยากทนต่ออีก ขณะนี้ตัวละครหญิงก็ยังมีอายุน้อยไม่รู้เรื่องการใช้ชีวิตและคิดว่าตัวเองยังสามารถหาคู่ครองที่ดีกว่าคนเก่าได้อีก ซึ่งตัดสินใจให้ชีวิตคู่จบลงอย่างง่าย 3) การได้รับการศึกษาน้อย ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดได้รับการศึกษาน้อย ทำให้ตัวละครหญิงขาดความรู้และขาดความสามารถในการแยกถูกผิด เมื่อตัวละครหญิงทำผิดแล้วเธอยังไม่รู้ตัว ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามความคิดความอยากของตนเองอย่างเดียว เพราะว่าเธอไม่เคยเรียนรู้ว่าสิ่งที่ตนเองทำเป็นสิ่งผิด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย และวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย นวนิยายที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้มี 4 เรื่อง คือ 1) อีสา ของสีฟ้า 2) คนเริงเมือง ของสุวรรณี สุคนธา 3) ทองประกายแสด ของสุวรรณี สุคนธา 4) ทองเนื้อเก้า ของโศภิต

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

การวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้เขียนได้นำเสนอลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนจากด้านภายนอก รวมถึงด้านภายใน สรุปได้ว่าลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน มีดังต่อไปนี้

1. ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดมีลักษณะบุคลิกภาพที่ดี มีรูปร่างดี และมีหน้าตาสวยงามตั้งแต่เกิด และเป็นคนที่เก่งเรื่องการแต่งตัว มักแต่งตัวให้ทันสมัย และเช็กซิ่ง การแต่งตัวทำให้ความสวยของตัวละครหญิงได้มองเห็นชัดเจนขึ้น ไม่ว่าตัวละครหญิงเดินไปไหนก็สามารถดึงดูดสายตาผู้ชายได้

2. ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดมีลักษณะนิสัยที่ไม่ดีหลายอย่าง ได้แก่ สกปรก ชี้เกียจ โทก โลก ใจง่าย เจ้าชู้ ชี้งิ่ง ไม่รับผิดชอบ ออกตัญญู และจิตใจอำมหิต นิสัยทั้งหมดเป็นนิสัยที่ไม่ได้รับความชื่นชมจากคนอื่น เมื่อผู้ชายได้อยู่ร่วมชีวิตกับตัวละครหญิง ได้รู้จักนิสัยที่ไม่ดีเหล่านี้ ผู้ชายนั้นจึงไม่สามารถทนอยู่กับตัวละครหญิงได้นาน

3. ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดมีแนวความคิดการดำเนินชีวิตในแง่ลบ ได้แก่ คิดว่าชีวิตสนุกดีกว่าชีวิตเรียบง่าย หน้าตาสวยสำคัญกว่าความรู้ความสามารถ เงินสำคัญกว่าความรัก และผู้หญิงต้องอาศัยอยู่กับผู้ชาย ความคิดเหล่านี้ทำให้ตัวละครหญิงไม่สนใจไปพัฒนาความสามารถของตนเอง เพื่อได้เงินยอมเอาตัวไปแลกเปลี่ยน เมื่อได้ชีวิตสบายแล้วยังอยากให้ชีวิตมีความสุขด้วยความคิดแง่ลบเหล่านี้ทำให้ตัวละครหญิงเดินในทางผิด

5.1.2 พฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้เขียนได้นำเสนอพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนตามช่วงเวลา และผลที่ได้รับจากการกระทำของตัวละครหญิง สรุปได้ว่าพฤติกรรมของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน มีดังต่อไปนี้

1. ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีพฤติกรรมที่ซับซ้อนกว่าบุคคลทั่วไป พฤติกรรมของตัวละครหญิงได้เปลี่ยนแปลงตามแต่ละช่วงเวลา ได้แก่ พฤติกรรมช่วงการเลือกคู่ครอง พฤติกรรมช่วงแต่งงาน พฤติกรรมช่วงดำเนินชีวิต และพฤติกรรมช่วงเป็นม่าย ช่วงที่เลือกคู่ครองตัวละครหญิงจะแสดงด้านดีของตนออกมา ทำเหมือนสาวทั่วไปรู้อายุรู้เขิน พุดจาอ่อนหวาน ช่วงแต่งงานใหม่ ตัวละครหญิงจะรักสามีมาก สามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเอาใจสามี ยอมเสียสละเพื่อสามี แม้ว่าทั้งสองคนจะมีความคิดที่ต่างกัน ตัวละครหญิงก็จะมีใจไม่ไปเถียงกับสามี แต่พอถึงช่วงการดำเนินชีวิตคู่มาได้สักระยะช่วงหนึ่ง ตัวละครหญิงเริ่มเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ตอนนั้นตัวละครหญิงจะไม่สนใจความรู้สึกของคู่ครอง ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามใจของตนเอง นิสัยที่แท้จริงของตัวละครหญิงได้แสดงออกหมด เมื่อถึงช่วงที่เป็นม่าย การเป็นม่ายทำให้ตัวละครหญิงออกจากชีวิตคู่ที่น่าเบื่อและไม่อยากดำเนินชีวิตคู่ต่อ ตัวละครหญิงจึงสามารถปรับใจได้เร็ว โดยใช้เวลาไม่กี่วันก็ทำเหมือนสาวโสดหาผู้ชายใหม่ได้อีก และมีพฤติกรรมที่ไม่ดีมากมายหลายอย่าง

2. ผลที่ได้รับจากการกระทำของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนมีทั้งผลดีและผลไม่ดีทั้งหมดสามารถแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ 1) ถูกลงโทษจากการกระทำของตัวเอง ซึ่งเป็นผลที่ไม่ดีเนื่องจากการมีสามีหลายคนเป็นสิ่งที่ผิด แต่ตัวละครหญิงได้ทำสิ่งที่ผิดมากกว่าการมีสามีหลายคนอีกตามสุภาษิตที่ว่า ‘ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว’ ตัวละครหญิงทำสิ่งไม่ดีมากมายยอมได้ผลไม่ดีจากการกระทำของตนเอง 2) ได้รับบทเรียนในชีวิต หลังถูกลงโทษเสร็จตัวละครหญิงเริ่มรู้ความหมายของชีวิต รู้ว่าสิ่งที่ตัวเองทำเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ในการใช้ชีวิตต่อไป การกระทำผิดเหล่านี้จะได้เป็นบทเรียนที่เตือนตัวละครหญิงไว้ว่าอย่าทำผิดอีก 3) พบจุดจบของชีวิต เพราะว่าตัวละครหญิงบางคนได้สร้างบาปกรรมเยอะมาก และถึงสุดท้ายยังไม่รู้ความผิดของตนเอง จึงไม่รอดจากบาปกรรมที่ตัวเองสร้างไว้ 4) ได้รับการให้อภัยจากครอบครัว แม้ว่าตัวละครหญิงทำสิ่งไม่ดีมากมาย แต่ครอบครัวของเธอยอมให้อภัยตลอด ความสนับสนุนและการให้อภัยจากครอบครัวให้ตัวละครหญิงเห็นว่าโลกนี้ยังมีความอบอุ่นอยู่ จะได้ช่วยเหลือกลายเป็นคนดี สำหรับคนที่รู้ตัวเองผิดและอยากแก้ไขความผิดของตนเอง เมื่อไรก็ไม่สายจนเกินไป

5.1.3 ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

การวิเคราะห์ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้เขียนได้นำเสนอปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนจาก 2 ด้าน สรุปได้ว่าปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน มีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการสมรส เป็นปัญหาที่ได้พบบ่อยสำหรับตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถแบ่งเป็น 3 ประการ คือ การตายจากกันของคู่สมรส การหย่าร้างกัน และการนอกใจ

1) ปัญหาการตายจากกันของคู่สมรสเป็นปัญหาที่ตัวละครหญิงไม่สามารถควบคุมได้ หลังคู่ครองเสียชีวิตจะทำให้ชีวิตของตัวละครหญิงเกิดการเปลี่ยนแปลง ชีวิตที่สบายมั่นคงของตัวละครหญิงจะ

กลายเป็นชีวิตที่ขาดที่พึ่ง ขาดเงิน ขาดความรัก ตัวละครหญิงที่เคยชินกับชีวิตสบายจึงทนใช้ชีวิตคนเดียวอย่างลำบากไม่ได้ 2) ปัญหาการหย่าร้างก็เป็นปัญหาที่ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้พบ โดยตัวละครชายเป็นผู้ขอหย่า เหตุผลหลัก คือ ทนนิสัยไม่ดีของตัวละครหญิงไม่ได้ ส่วนตัวละครหญิงขอหย่ามีเหตุผลจาก 2 ประการ คือ ตัวละครหญิงไม่ได้รับการตอบสนองด้านความต้องการทางเพศ และความต้องการการเงินเท่าที่ตนเองต้องการ หลังหย่าร้าง ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถลืมความรักเก่าได้เร็วและมีความรักใหม่ได้ในเวลาที่รวดเร็ว 3) ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนยังมีปัญหาการนอกใจคู่สมรส ตัวละครหญิงเป็นฝ่ายที่มีพฤติกรรมนอกใจสามี สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงนอกใจเพราะว่าอยากหาความสนุกสนานในชีวิตคู่ที่น่าเบื่อ และความต้องการทางเพศไม่ได้รับการตอบสนอง แต่การนอกใจได้ทำร้ายความรู้สึกของตัวละครชาย เมื่อตัวละครชายรู้ พวกเขาักทนเรื่องภรรยานอกใจไม่ได้ ซึ่งจะทำให้เกิดผลไม่ดีต่อทั้งตัวละครหญิงและตัวละครชาย

2. ปัญหาการเงิน ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดได้พบปัญหาการเงิน สามารถแบ่งเป็น 3 ประการ คือ ความเห็นแก่เงิน การว่างงาน และการใช้เงินฟุ่มเฟือย ความเห็นแก่เงินทำให้ตัวละครหญิงอยากได้เงินมาก เพื่อให้ได้เงินมากจึงไปทำสิ่งไม่ดีทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น การว่างงานทำให้ตัวละครหญิงขาดแหล่งรายได้ เมื่อไม่มีเงินใช้ตัวละครหญิงก็ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากคนอื่น โดยเฉพาะผู้ชาย จึงทำให้ตัวละครหญิงต้องมีสามีหลายคน การใช้เงินฟุ่มเฟือยทำให้เงินของตัวละครหญิงหมดเร็ว เมื่อเงินหมดหรือเงินที่มีอยู่ไม่พอความโลภของตัวเอง ตัวละครหญิงก็จะเดินไปในทางผิดสำหรับตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน สามีของเธอนอกจากต้องให้ความรัก ยังต้องเป็นคนที่ทำให้เงินปัญหาการเงินทั้ง 3 ปัญหาได้ส่งผลกระทบต่อตัวละครหญิงเป็นอย่างมาก

5.1.4 สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย ผู้เขียนได้นำเสนอสาเหตุจากบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับตัวละครหญิง แบ่งเป็น 3 ด้าน สรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน มีดังต่อไปนี้

1. สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเอง ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม นอกจากความสวยที่มีตั้งแต่เกิด ตัวละครหญิงยังเป็นคนที่รู้เรื่องแฟชั่น เธอมักแต่งตัวให้ทันสมัยและเซ็กซี่ ไม่ว่าจะเดินไปไหนก็จะดึงดูดสายตาผู้ชาย แต่ตัวละครหญิงนั้นสวยแต่ภายนอกไม่สวยภายใน ทั้งหมดมีนิสัยไม่ดีมากมาย ได้แก่ ขี้เกียจ ใจง่าย เจ้าชู้ และมีความต้องการทางเพศรุนแรง นิสัยทั้งหมดจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคน

2. สาเหตุที่เกิดขึ้นจากครอบครัวของตัวละครหญิง ตัวละครหญิงส่วนใหญ่เป็นเด็กกำพร้าเกิดมาไม่เคยเห็นหน้าบิดามารดา การขาดความรักจากบิดามารดาทำให้ตัวละครหญิงไม่รู้จักรักความรักที่แท้จริง แม้ได้พบความรักแล้วแต่ก็ไม่รู้วิธีการรักษาความรักให้อยู่ยาวนาน ๆ การขาดความรักจากบิดามารดาจึงทำให้ตัวละครหญิงมีความคิดที่เบี่ยงเบน เธอต้องการความรักมากมายจากคน

รอบข้าง แม้ว่าตัวเองไม่รักเขาแต่ก็ยังอยากให้เขามารักตนเอง ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ทำให้ตัวละครหญิงเติบโตในสิ่งแวดล้อมที่ขาดความรัก จึงมองโลกในแง่ลบ นอกจากนี้แล้ว การสั่งสอนของบิดามารดาก็มีความสำคัญต่อการกระทำของตัวละครหญิง ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนได้รับการสั่งสอนที่ผิดจากบิดามารดาในการเลือกชีวิตคู่และการใช้ชีวิตคู่ บิดามารดาของตัวละครหญิงเป็นคนที่ไม่ว่าอะไรผิดอะไรถูก เมื่อลูกสาวพบปัญหาไปหาปรึกษากัน บิดามารดาจึงให้คำปรึกษาที่ผิด

3. สาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม สามารถแบ่งเป็น 3 ประการหลัก คือ การมีบุคคลที่สามชักชวนไปทางผิด การแต่งงานเร็ว และการไม่ได้รับการศึกษา 1) การมีบุคคลที่สามชักชวนไปทางผิด เพราะว่าตัวละครหญิงเป็นคนที่สวยงาม ในรอบข้างตัวจะมีผู้ชายมากมายติดตามตลอด ผู้ชายบางคนเพื่อได้ตัวละครหญิงก็จะหาวิธีต่าง ๆ ชักชวนตัวละครหญิงไปในทางผิด 2) การแต่งงานเร็ว เมื่อตัวละครหญิงเริ่มโตเป็นสาว ยังไม่พร้อมเป็นภรรยา เป็นแม่คนก็ตัดสินใจแต่งงาน ตัวละครหญิงตัดสินใจแต่งงานเร็วเพราะคิดว่าชีวิตคู่ที่นั้นสนุกสนานและขาดประสบการณ์ในการใช้ชีวิต หลังดำเนินชีวิตคู่จริง ชีวิตคู่ที่นั้นจะไม่เหมือนตัวละครหญิงที่คาดหวัง ความน่าเบื่อและความแตกต่างของสองคนจะทำให้ตัวละครหญิงไม่อยากจะทนต่ออีก ขณะนี้ตัวละครหญิงก็ยังมีอายุน้อยไม่รู้เรื่องการใช้ชีวิตและคิดว่าตัวเองยังสามารถหาคู่ครองที่ดีกว่าคนเก่าอีก ซึ่งตัดสินใจให้เลิกกัน 3) การได้รับการศึกษาน้อย ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดได้รับการศึกษาน้อย ทำให้ตัวละครหญิงขาดความรู้และขาดความสามารถในการแยกถูกผิด เมื่อตัวละครหญิงทำผิดแล้วเธอยังไม่รู้ตัว ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามความคิดความอยากของตนเองอย่างเดียว เพราะว่าเธอไม่เคยเรียนรู้ว่าสิ่งที่ตนเองทำเป็นสิ่งที่ผิด

5.2 อภิปรายผล

การวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย พบว่า ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนทั้งหมดมีนิสัยไม่ดีมากมาย ได้แก่ สกปรก ขี้เกียจ โทก โลก ใจง่าย เจ้าชู้ ขี้หึง ไม่รับผิดชอบ ออกตัญญู และจิตใจอำมหิต แม้ว่าตัวละครหญิงเป็นคนที่ไม่ดีมาก แต่ผู้เขียนได้อธิบายลักษณะนิสัยของตัวละครหญิงอย่างชัดเจนและสมจริง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยอ่านแล้วรู้สึกตัวละครนั้นเป็นคนจริง ๆ ที่มีอยู่ในชีวิต ลักษณะนิสัยที่สมจริงทำให้การกระทำของตัวละครเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผล ช่วยเรื่องดำเนินอย่างมีความเชื่อมโยงกัน สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ วนิดา บำรุงไทย (2543 : 138) กล่าวว่า ตัวละครที่น่าสนใจต้องมีลักษณะเหมือนมนุษย์จริง ๆ คือมีความดี ไม่ดี สลับซับซ้อนกันหลายด้านหลายมุม ตัวละครที่มีลักษณะนิสัยชัดเจนจะทำให้นวนิยายนั้นเป็นที่น่าสนใจ ความคิดนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญแข งามดวงใจ (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้หญิงในนวนิยายของวิมล ศิริไพบูลย์ : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายที่ดี ตัวละครหญิงต้องมีลักษณะนิสัยที่ชัดเจน ในนวนิยายของวิมล ศิริไพบูลย์ ตัวละครไม่ว่าอยู่ในชนชั้นไหนก็จะมีลักษณะนิสัยของกลุ่มนั้นอย่างชัดเจน ได้แก่ ตัวละครที่มีฐานะทางสังคมต่ำนั้น มีลักษณะนิสัย

ที่เข้มแข็งอดทน เชื่อมั่นตนเอง เป็นนักสู้ชีวิตที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคง่าย ๆ แม้จะเป็นผู้หญิงที่ต่ำต้อย แต่ก็พยายามต่อสู้เพื่อยกระดับฐานะของตน ตัวละครมีฐานะทางสังคมปานกลาง มีลักษณะนิสัยที่มีจิตใจเข้มแข็ง อดทน เชื่อมั่นในตนเอง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หยิ่งหย่องในศักดิ์ศรีของตน ไม่ก้มหัวให้กับอำนาจเงินตรา พยายามดิ้นรนต่อสู้ด้วยตนเอง ในขณะเดียวกันก็มีจิตใจที่อ่อนโยน เอื้อเฟื้อเสียสละ รู้จักถนอมน้ำใจผู้อื่น ไม่ชอบทำร้ายจิตใจใครจึงเป็นเหตุให้ถูกเอาเปรียบจากผู้อื่นจนสร้างความทุกข์ให้กับตนเอง แต่ด้วยความเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งอดทน เป็นนักสู้ชีวิตจึงพยายามต่อสู้กับปัญหา และผ่านพ้นสถานการณ์ที่วิกฤตไปได้แม้ว่าตนเองจะได้รับความบอบช้ำทั้งกายและใจก็ตาม ส่วนตัวละครที่มีฐานะทางสังคมสูง มีลักษณะนิสัยจะเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว แต่ก็มี ความอ่อนโยน เมตตาปรานี และรักความยุติธรรม

การวิเคราะห์ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย พบว่า ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก คือ ปัญหาการสมรสและปัญหาการเงิน ปัญหาการสมรสที่ตัวละครหญิงได้พบสามารถแบ่งเป็น การตายจากกันของคู่สมรส การหย่าร้าง และการนอกใจ สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ ทศนีย์ ทองสว่าง (2549 : 101-110) กล่าวว่า วิกฤตการณ์ในครอบครัวที่คู่สมรสกระทบกระเทือนในด้านความรู้สึก ด้านจิตใจ ด้านความเป็นอยู่ และในด้านความสัมพันธ์อันเป็นปัญหาและเป็นภัยต่อครอบครัว ซึ่งได้แก่วิกฤตการณ์ที่เป็นปัญหาได้แก่ 1) ปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว 2) ปัญหาการนอกใจของคู่สมรส 3) ปัญหาการหย่าร้าง 4) ปัญหาความตึงเครียดและความไม่เป็นระเบียบของครอบครัว 5) ปัญหาการตายจากกันของคู่สมรส สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริณา อ๋านอม (2539) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวในนวนิยายขนาดสั้นของหลวงวิจิตรวาทการ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาชีวิตครอบครัวที่ปรากฏในระยะเวลาการดำเนินชีวิตครอบครัว มีปัญหาเรื่องเงิน เรื่องการนอกใจคู่รักเก่า เรื่องการเลี้ยงลูก เรื่องทะเลาะเบาะแว้งของสามีภรรยา หน้าที่ของสามีภรรยาต่อครอบครัว เรื่องญาติพี่น้องเข้ามาเกี่ยวข้องครอบครัว และเรื่องภรรยาไม่ลูกยาก

การวิเคราะห์ปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย พบว่า ปัญหาการหย่าร้างเป็นปัญหาของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนต้องพบ เพราะว่าในกฎหมายไทยมีข้อกำหนดว่า ผัวเดียวเมียเดียว ซึ่งตัวละครหญิงจะมีสามีหลายคนได้ก็ต้องหย่าร้างกับสามีคนเก่าจึงได้ไปอยู่กับสามีคนใหม่ สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงหย่าร้างจึงเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งของตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคน ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคู่สมรสเป็นสาเหตุที่ทำให้สองคนตัดสินใจหย่าร้างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ อุมาพร ตรังคสมบัติ (2545 : 255-256) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความหย่าร้างมีความคล้ายคลึงกัน เช่น ความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างคู่สมรส การมีความสัมพันธ์นอกสมรส การใช้สารเสพติด พฤติกรรมก้าวร้าว ปัญหาเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาต่ำ การแต่งงานเมื่ออายุน้อย การใช้เวลาร่วมกันน้อย และการไม่มีลูกเลยหรือมีลูกมาก

เกินไป ความคิดที่ความแตกต่างอย่างมากระหว่างคู่สมรสเป็นสาเหตุที่ทำให้หย่าร้างกันสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ชาตรี พรหมหาราช (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศีรษะเหตุที่มีผลต่อการหย่าร้างของ ประชากรกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการหย่าร้างของชีวิตคู่ประกอบด้วย ความแตกต่างด้านการศึกษา ความแตกต่างด้านชีวิตสมรสของบิดามารดา และความแตกต่างด้านชุมชนที่อยู่อาศัย คู่สมรสที่มีความแตกต่างด้านการศึกษา การสิ้นสุดชีวิตสมรสจะมีมากกว่าคู่สมรสที่มีการศึกษาใกล้เคียงกัน คู่สมรสที่มาจากครอบครัวที่มีการหย่าร้างหรือครอบครัวที่แตกแยกจะทำให้ชีวิตคู่สิ้นสุดมากกว่าคู่สมรสที่มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์ บ้านที่อยู่อาศัยคู่สมรสที่ต้องอาศัยอยู่ร่วมกับ บุคคลอื่นนอกจากคู่สมรสของตนเอง จะทำให้เกิดความอึดอัดขึ้นในครอบครัวและความสามารถในการตัดสินใจต่อสิ่งต่าง ๆ ของคู่สมรสก็ได้รับผลกระทบไปด้วย ซึ่งคู่สมรสที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่น ล้วนมีความไม่มั่นคงในชีวิตสมรสมากกว่าคู่สมรสที่ใช้ชีวิตส่วนตัว

การวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย พบว่า ปัญหาการนอกใจเป็นปัญหาชนิดหนึ่งที่ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนได้พบบ่อย คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถ้ามีพฤติกรรมการนอกใจมักจะทำให้ครอบครัวแตกแยก สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงนอกใจจึงเป็น สาเหตุส่วนหนึ่งของตัวละครหญิงมีสามีหลายคน ความต้องการทางเพศของตัวละครหญิงไม่ได้รับการ ตอบสนองเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการนอกใจ สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ ทศนีย์ ทองสว่าง (2549 : 103) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้ภรรยานอกใจสามีสามารถแบ่งเป็น 4 ประการ ได้แก่ 1) สามีไม่สนใจความต้องการทางเพศของภรรยา 2) สามีเป็น “นักรัก” ที่ใช้ไม่ได้ ไม่รู้จักการ แสดงความรัก 3) ภรรยาไม่อาจบรรลุจุดสุดยอดในการร่วมเพศ เพราะสามีไม่ช่วยเหลือ 4) ภรรยา ต้องการให้สามีตอบสนองด้วยปฏิภีกริยารุนแรงแต่สามีไม่ยอมปฏิบัติหรือไม่สามารถทำได้ และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธันยธร อนันต์วีโรจน์ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพล ส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองและบุคลิกภาพห้ำหั่นประกอบต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่ สมรส ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ อายุคู่สมรส จำนวนครั้งที่แต่งงาน ประวัติการหย่าร้าง การอยู่ ร่วมกันก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์มีอิทธิพลต่อการมี พฤติกรรมการนอกใจคู่สมรส

การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนในนวนิยายไทย พบว่า สาเหตุที่ทำให้ ตัวละครหญิงมีสามีหลายคนสามารถแบ่งเป็น 3 ประการ คือ สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวละครหญิงเอง สาเหตุที่เกิดขึ้นจากครอบครัวของตัวละครหญิง และสาเหตุที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ลินดา วงษ์ทน (2538) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาครอบครัวแตกแยก ในนวนิยายไทย พ.ศ. 2525-2531 ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้ครอบครัวแตกแยกมี 2 ประเภท คือ 1) สาเหตุจากปัจจัยส่วนบุคคล มีผลมาจากบุคลิกภาพของคู่สมรสที่ก่อผลเชิงลบต่อการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ลักษณะนิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการอยู่ร่วมกันและลักษณะทางอารมณ์ ที่ขาดความหนักแน่น

มั่นคง บุคลิกภาพดังกล่าวจะส่งผลให้คู่สมรสอยู่ร่วมกัน 2) สาเหตุจากปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของสตรีและทัศนคติทางการหย่าร้างที่มีแนวโน้มยอมรับสภาพการหย่าร้างมากขึ้น และความเสื่อมทางด้านศีลธรรมของบุคคลในสังคมต่างก็มีส่วนให้ครอบครัวล้มเหลวได้โดยง่าย รวมทั้งสภาพความฝืดเคืองทางด้านเศรษฐกิจของคู่สมรส ในแง่ของผลกระทบนั้น

การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย พบว่า นวนิยาย 4 เล่มเรื่องเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยราชกาลที่ 6 ถึงสมัยปัจจุบัน หลังจากราชกาลที่ 5 ประเทศไทยได้ทำการยกเลิกทาสไป ทุกคนเป็นอิสระ ไม่ว่าจะคนรวยหรือคนจน ไม่ว่าจะผู้หญิงหรือผู้ชาย ซึ่งตัวละครหญิงทั้ง 4 คนก็เป็นลูกของคนจน แต่พวกเธอก็มีความอิสระไปเลือกทางของตนเอง เลือกคนที่ตนเองรัก ทำสิ่งที่ตนเองอยากทำ เช่น แต่งตัวตามที่ตนเองชอบ แต่งหน้าสวย ๆ ออกจากบ้านเพื่อให้ผู้ชายอื่นสนใจ หวังให้ผู้ชายที่สนใจในตัวหล่อนเลี้ยงดูหล่อน โดยไม่คิดจะทำงานหาเลี้ยงตัวเอง สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ บัญญัติ มินตรีกุล ณ อยุธา (2559 : 31) กล่าวว่า ในช่วงอดีตนั้น วัฒนธรรมไทยจะมีความคิดว่าผู้หญิงไม่มีความเป็นผู้นำอยู่ในตัวเองต้องเดินตามผู้ชายเสมอ ความคิดนี้ทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมกับผู้หญิงมากนัก ผู้หญิงก็มักจะแต่งหน้าสวย ๆ มีสามีรวยไปวัน ๆ คล้ายกับบรรณกรรมไทยหลายเรื่องที่มีผู้ชายเป็นผู้นำเสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาทิตยา จารุจินดา (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาพความเป็นหญิงในนวนิยายไทย สมัยจอมพลป. พิบูลสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ในสมัยสร้างชาติของจอมพลป. พิบูลสงคราม ภาพความเป็นหญิงในนวนิยายเป็นการเลือกเอาคุณลักษณะของผู้หญิงยึดไว้กับค่านิยมเดิม คือ ความสวยงาม ความเป็นกุลสตรีแบบเดิม แต่ในขณะเดียวกันก็มีการผสมผสานกันระหว่างค่านิยมแบบเดิมกับแบบใหม่จะเห็นได้ว่าตัวละครหญิงบางคนมีความอ่อนหวานและเข้มแข็งทางด้านจิตใจมากขึ้น และตัวละครหญิงบางคนที่มีการศึกษาก็จะมีการพึ่งตัวเองมาบ้าง กล่าวคือไม่ให้ตัวละครชายมาเลี้ยงดูอย่างเดียว

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ตัวละครฝ่ายชายในนวนิยายไทยที่มีตัวละครหญิงมีสามีหลายคน
2. การวิเคราะห์ตัวละครชายที่มีภรรยาหลายคนในนวนิยายไทย

บรรณานุกรม

- กฤติทัต ฉายไสว. (2556) **ปัญหาเงื่อนไขแห่งการสมรส : ศึกษากรณีหญิงที่สามีตายหรือการสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่น**. วิทยานิพนธ์ น.ม. (สาขาวิชานิติศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรพล ฉายกริช. (2542) **คูครอง บ้าน ปัญหาครอบครัว : อานุภาพกฎแห่งกรรม**. นครปฐม : ไดนามิค เพรส.
- จิรวรรณ สุนทรวาทีน. (2542) **การวิเคราะห์พฤติกรรมและสภาวะทางจิตของตัวละครหญิงที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศ ในนวนิยายของโศตน์**. ปริญญาโท ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัชชนันท์ สุวินทรกร. (2536) **สาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้าง : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานกัปิตเรือแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาพัฒนาสังคม) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชาตรี พรหมหาราช. (2548) **ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการหย่าร้างของประชากรกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (สาขาวิชาการจัดการทั่วไป) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ชุตินา สัจจามันท์ และคณะ. (2543) **การพัฒนาเกณฑ์การประเมินค่าวรรณกรรมไทย**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.
- ณัฐริกา ชมปรีดา. (2553) **พฤติกรรมนอกใจคู่สมรส : กรณีศึกษาชายไทยในเขตเทศบาลจังหวัดเพชรบูรณ์**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. (สาขาวิชาพัฒนาสังคม) พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ดนยา วงศ์ธนะชาย. (2542) **วรรณกรรมปัจจุบัน**. พิษณุโลก : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2542) **นวนิยายกับสังคมไทย (2475-2500)**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2541) **นวนิยายและเรื่องสั้น : การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์**. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549) **สังคมวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ธันยธร อนันต์วีโรจน์. (2552) **การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองละบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิติญาณ ปัทมสิริวัฒน์. (2548) **ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- บุญวดี มนตรีกุล ณ ออยุธยา. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2559) “บทบาทสตรี : ในมุมมองความยุติธรรมในสังคมไทย” ใน **วารสารการบริหารปกครอง**. 5 (2) หน้า 31.
- บุญยแสนอ ตริวิเศษ. (2550) **เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวรรณกรรมวิจารณ์**. บุรีรัมย์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เบญญา สุชาติพิทยพันธ์. (2540) **การวิเคราะห์นวนิยายชีวิตครอบครัว ช่วง พ.ศ. 2475-2488**. ปริญญาโท กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โบทัน (นามปากกา). (ม.ป.ป) **ทองเนื้อเก้า**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประสพสุข บุญเดช. (2554) **หลักกฎหมายครอบครัว**. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.
- เพ็ญแข งามดวงใจ. (2541) **ผู้หญิงในนวนิยายของวิมล คีลีไพบูลย์ : การศึกษาเชิงวิเคราะห์**. ปริญญาโท กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุล. (2542) **วรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพโรจน์ กัมพูสิริ. (2546) **ย่อหลักกฎหมายครอบครัว**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม.
- ยุพร แสงทักษิณ. (2544) **วรรณวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภา.
- รัชนี กล่อมเกลี้ยง. (2541) **พฤติกรรมทางเพศของตัวละครหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน**. ปริญญาโท กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552) **พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย**. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ลินดา วงษ์ทน. (2533) **การวิเคราะห์ปัญหาครอบครัวแตกแยกในนวนิยายไทย พ.ศ. 2525 – 2531**. ปริญญาโท กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วนิดา บำรุงไทย. (2543) **ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2541) **วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : ธรรมชาติ.
- วิภา เสนานาญ กงกะนันท์. (2540) **กำเนิดนวนิยายในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิระดา สมสวัสดิ์. (2546) **กฎหมายครอบครัว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : คบไฟ.
- วีรวัฒน์ อินทรพร. (2561) **วรรณคดีวิจารณ์**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริพันธ์ ถาวรทิวังษ์. (2543) **ครอบครัวและเครือญาติ**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุภรดา สุขประเสริฐ. (2557) **ศิวาราตรี : การวิเคราะห์ตัวละครและโลกทัศน์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศุภลักษณ์ พุทธิพงษ์สิทธิ์. (2534) **สุขภาพจิตและพฤติกรรมทางการเรียนของนักเขียนชั้นมัธยมต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมเกียรติ รัชมณี. (2558) **การแตงนวนิยาย**. นนทบุรี : สัมปชัญญะ.
- สมปราชญ์ วุฒิจันทร์. (2549) **วิเคราะห์นวนิยายของนักเขียนสตรีไทยที่มีตัวละครเอกเป็นโสเภณี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543) **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- สิทธิ อูปนิกขิต. (2553) **พฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายบนอินเทอร์เน็ตและทัศนคติของผู้อ่าน**. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริณา อ่าถนอม. (2539) **การวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวในนวนิยายขนาดสั้นของหลวงวิจิตรวาทการ**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สีฟ้า (นามปากกา). (2556) **อีสา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : เพื่อนดี.
- สุพรรณษา ประสงค์สุข. (2551) **การศึกษาวิเคราะห์งานเขียนสารคดีเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวไทยของอรสม สุทธิสาคร : แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวรรณณี สุนธนา. (2559) **คนเรึงเมือง**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ศิลปาบรรณาการ.
- _____. (2540) **ทองประกายแสด**. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า.
- สุรเชษฐ์ สุขลาภกิจ. (2561) **ผ้าเดียวเมียเดียว : อาณานิคมครอบครัวในสยาม**. กรุงเทพมหานคร : มติชน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุพัตรา สุภาพ. (2542) **ปัญหาสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- อาทิตยา จารุจินดา. (2555) **การสร้างภาพความเป็นหญิงในนวนิยายไทย สมัยจอมพลป. พิบูลสงคราม**. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ต. (สาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิงอร สุพันธุ์วณิช. (2558) **วรรณกรรมวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540) **นวนิยายนิทัศน์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2545) **จิตวิทยาชีวิตคู่ และการบำบัดคู่สมรส**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- Drigotas และคณะ. (2542) **An investment model prediction of dating infidelity**. *Journal of Personality and Social Psychology*. 77. หน้า 509-524.
- MO LINGFEN. (2560) **ปัญหาครอบครัวในสังคมไทย : ภาพสะท้อนจากนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2508-2557**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

ฐานข้อมูลออนไลน์

- “ไทยครองแชมป์ ‘นอกใจ’ อันดับหนึ่งของโลก” (19 กุมภาพันธ์ 2558). **ไทยรัฐ**. ผู้จัดการ. [ออนไลน์]
แหล่งที่มา : <https://www.sanook.com/men/5805/> (15 มิถุนายน 2561)

ภาคผนวก

เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

(Certificate of Exemption)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 18 กรกฎาคม 2561

ชื่อเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครหญิงที่มีสามีหลายคนในนวนิยายไทย

ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ MISS XU JIA

คณะวิชา/หลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
ประกาศเสตชิ่งกึ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.จริยาวัตร คมพัยค์ม์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 18 กรกฎาคม 2561

เลขที่รับรอง

อ.690/2561

วันที่ให้การรับรอง: 18 กรกฎาคม 2561

วันหมดอายุใบรับรอง: 17 กรกฎาคม 2563

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล   MISS XU JIA (ลักซิกา)
วัน เดือน ปีเกิด   21 พฤศจิกายน 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน   Mr Ville Apartment, รามคำแหงซอย 4 แขวงสวนหลวง
   เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2555 - 2559   คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
   ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย)

